

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ

Ο ΛΑΟΣ
Ε Ε Χ Ν Α
ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ
ΑΡΙΣΤΕΡΑ

κείμενα και φωτογραφία

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΗΛΕΚΤΡΟΝ»
ΑΘΗΝΑΙ 2003

Πρόλογος

Επανελλημμένως τονίζεται από διαφόρους, ότι ο λαός πρέπει να ενθυμείται την ιστορίαν του. Ορθόν. Όποιος ενθυμείται το παρελθόν, διδάσκεται δια το παρόν και το μέλλον. Ορθόν. Λέγουν ακόμη, ότι οι λαοί που λησμονούν είναι καταδικασμένοι να υποπέσουν εις λάθη. Ορθόν.

Υπό το πνεύμα των ανωτέρω απόψεων επιθυμώ με την έκδοσιν της παρούσης εργασίας να συνεισφέρω στην λαϊκήν μνήμην, πράγμα δια το οποίον ασφαλώς ουδείς θα έχη αντίρρησιν. Υποθέτω.

Μέχρι τώρα εσημειώθη το φαινόμενο να κατηγορήται η Δεξιά παράταξις και κατά κόρον επανελήφθη το υστερικόν σύνθημα: «**ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει δεξιά**».

Το σύνθημα αυτό το φωνάζουν κυρίως εκείνοι, οι όποιοι ευθύνονται με αποτρόπαια εγκλήματα, τα οποία διέπραξαν εις βάρος του Ελληνικού Λαού και με κραυγαλέας εθνοπροδοσίας. Ταυτοχρόνως, ουδείς δεξιός πολιτικός η μη διαμαρτύρεται. Οι δεξιοί ανέχονται να υβρίζονται και να κατηγορούνται από αποδεδειγμένους ενόχους εγκλημάτων και προδοσιών. Διατί; Διότι είτε φοβούνται, είτε υπέστησαν πλύσιν εγκεφάλου και ενώ έπρεπε να ήσαν κατήγοροι μετεβλήθησαν ψυχολογικώς εις κατηγορουμένους. Αυτό επιβάλλεται να σταματήσει. Η **ιστορική αλήθεια** πρέπει να αποκατασταθή.

Σκοπός επίσης του παρόντος είναι η συμβολή του στην δημοσιότητα της αληθείας. Τα γεγονότα, όπως απευτώθησαν εις φωτογραφίας και κείμενα ομιλούν από μόνα των και δεν χρειάζονται σχόλια η επεξηγήσεις. Τα πάντα φαίνονται καθαρώς, όπως ακριβώς είναι. **Ομιλούν και πράττουν οι ίδιοι οι υπεύθυνοι της Αριστεράς**, άκρας και μή, που έκαναν ειδεχθείς κακουργίας και προδοσίας.

Κάποτε κάποιος οφείλει να τολμήση και κατά πρόσωπον να διακήρυξη την αλήθειαν. Τούτο πράττω, ως ελάχιστον χρέος έναντι των θυμάτων της αριστεράς θηριωδίας και εθνοπροδοσίας.

Έλθεν επί τέλους η ώρα να μάθη η Ελληνική Νεολαία την αλήθειαν. Τέλος στην παραπληροφόρησιν. Τέλος στον αποπροσανατολισμόν. Η ώρα της αληθείας εσήμανε.

Γνωρίζω ότι με το βιβλίο μου θα προκαλέσω. Αδιαφορώ. Το μοναδικόν μου μέλημα είναι να είμαι ειλικρινής. Και πράγματι λέγω την αλήθειαν, επειδή παρουσιάζω στοιχεία, που όλα προέρχονται από τους αριστερούς. Τους εξαναγκάζω να αυτοαποκαλυφθούν και εύχομαι **να παύση ο λαός να ξεχνά τι σημαίνει Αριστερά.**

Η εγκληματική και προδοτική παράταξις με ψυχήν το ΚΚΕ και τα όργανα του (ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, ΕΠΟΝ, ΟΠΛΑ κ.τ.λ.) που αιματοκύλισε και κατεπρόδωσε την Ελλάδα ευθύνεται, δια την εισαγωγήν της σφαγής ως μέσου πολιτικής πάλης.

Αι πολιτικοί αντιθέσεις μπορούν και πρέπει να συνυπάρχουν με τας ανθρωπίνους σχέσεις. Αυτό επιβάλλει η λογική και η ηθική. Αντιθέτως, η εγκληματική παράταξις του ΚΚΕ παρεμέρισε κάθε ανθρωπίνην σχέσιν και αντιμετώπισε τον πολιτικόν της αντίπαλον όχι με επιχειρήματα, αλλά με το **σφάξιμο.**

Όποιος δεν είναι μαζί μας, σφάξτε τον. Βγάλτε του τα μάτια. Σπάστε του τα κόκκαλα. Κρεμάστε τον. Έτσι ακριβώς υπήρξε η τακτική του αριστεροκομμουνισμού, που θα την ιδήτε παρακάτω. Τώρα μήπως είναι διαφορετικοί; Αμφιβάλλω. Διατί; Διότι δεν μετανοούν διά τα εγκλήματα των, τα όποια μάλιστα επαινούν και ακόμη κατηγορούν τα θύματα των. Το κονσερβοκούτι, η εξόρυξις οφθαλμών, οι ακρωτηριασμοί, αι δολοφονίαι, τα βασανιστήρια πρέπει να καταγγεληθούν κι όχι να αποσιωπηθούν.

Αισθάνομαι την ανάγκην να κατακρίνω τους ψευτοδεξιούς πολιτικούς, οι οποίοι δεν ετόλμησαν μέχρι τώρα να κάνουν παρεμφερείς εκδόσεις. Μονάχα ψήφους της δεξιάς γνωρίζουν να υφαρπάζουν. Εντροπή τους.

Τα προδοτικά κείμενα και αι φωτογραφίαι φρίκης, που δίδω στην δημοσιότητα να τα προσέξη ιδιαιτέρως η ευαίσθητος νεολαία μας. Να συγκινηθή από την τραγωδία του Έθνους μας και να σφίξη τα δόντια. Η ώρα της Τιμωρίας θα έλθη. Τιμή και δόξα στους νεκρούς. Το αίμα των θα βαρύνη αιωνίως τους δολοφόνους.

Από λογικής και ηθικής απόψεως είναι τελείως απαράδεκτος η αδιαφορία των θυμάτων της κομμουνιστικής θηριωδίας. Συγκεκριμένως, επανειλημμένως οι εγκληματίαι του ΚΚΕ έσφαξαν Έλληνας. Οι γονείς αυτών η τα παιδιά των ανεπιτρέπτως παραμένουν αδιάφορα. Αδρανούν. Εγνώρισα πολλούς οι οποίοι μου είπαν: «τον πατέρα μου τον έσφαξαν οι κομμουνισταί..». Στην απορίαν μου: «Και τι κάνεις;» απήντησαν απλοϊκώς: «Τι να κάνω;». Έγινε επομένως τόσο βαθεία πλύσις εγκεφάλου, ώστε οι στενοί συγγενείς των θυμάτων αποφεύγουν ακόμη και να ομιλήσουν δια τους ιδικούς των, οι οποίοι εδολοφονήθησαν ή εβασανίσθησαν από

τους σφαγείς του Ελληνικού Λαού, κατά την διάρκεια των αιμοσταγών «γύρων».

Συμβαίνει μάλιστα και το απίθανο, οι κομμουνισται να διαμαρτύρωνται, όταν τελήται μνημόσουνον, δια τα θύματα των. Τί άλλο μένει να ανεχθώμεν; Πράγματι είναι προκλητική αυθάδεια της αριστεράς, η οποία αποκαλεί τα μνημόсуна των σφαγιασθέντων «εορτές μίσους» ενώ το αληθές είναι, ότι ούτε περί εορτών πρόκειται, ούτε περί μίσους. Τα παιδιά, οι γονείς και οι συγγενείς των θυμάτων έχουν θρησκευτικόν καθήκον και οπωσδήποτε δικαίωμα να τιμήσουν την ιεράν μνήμην των νεκρών των. Τελούν λοιπόν μνημόσουνον στον χώρον της θυσίας (**Μελιγαλά, Φενεό, Περιστερι, Ούλεν κ.τ.λ.**) και οι αριστεροί κραυγάζουν περί «εορτών μίσους». Τα ίδια γράφουν και αί εφημερίδες, τα ίδια λέγουν και οι πολιτικοί. Αίσχος. Οι Δεξιοί τελικώς προσέρχονται με δισταγμό, όσοι προσέλθουν. Ολίγοι είναι οι γενναίοι, οι οποίοι αντικρούουν την αριστεράν προπαγάνδαν. Η Αριστερά επιδιώκει να λησμονήση ο λαός την αλήθειαν. Εις τα γεγονότα αντιτάσσει την προπαγάνδα, με συνέπειαν οι ίδιοι οι παθόντες οι Δεξιοί, να αισθάνονται ένοχοι (!) που ήσαν θύματα.

Αυτά πρέπει να τελειώσουν και θα τελειώσουν, όπως πάντοτε τελειώνουν όλα τα ψεύδη. "Εως τότε υπομονή. Όχι όμως περαιτέρω ανοχή. Οι αριστεροί πρέπει να καταγγεληθούν, δια τα **εγκλήματα** και τας **προδοσίας**. Το σύνθημα των «ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά» καταρρέει προ της πραγματικότητος. Αι συκοφαντίαι εις βάρος της Δεξιάς θα διαλυθούν. Η αλήθεια θα λάμψη. Η αλήθεια θα νικήση το ψεύδος.

Ωστόσο ανακλύπτουν βαρύταται εύθυνα κατά των πολιτικών, οι οποίοι συνηλλάγησαν με την αριστεράν, μετά τον τριετή συμμοριτοπόλεμον. Ενώ ήσαν ακόμη ανοικτοί οι τάφοι και δεν είχαν επουλωθεί αι πληγαί των τραυματιών Στρατιωτών του Έθνους, οι πολιτικάντηδες με αμνηστίας και αφέσεις αμαρτιών επέτρεψαν στους κομμουνιστάς να συμμετάσχουν, εις τας εκλογάς. Έτσι ενεφανίσθη το άθλιον φαινόμενον, οι Δεξιοί νεκροί και οι αριστεροί στη Βουλή. Τα θύματα εσάπισαν εις τάφους, ενώ οι θύται, πλουσιοπαρόχως αμειβόμενοι βουλευταί κ.τ.λ. Το αμείλικτον ερώτημα παραμένει: ποιός ενίκησε στον συμμοριτοπόλεμον; Εν τω μεταξύ, ο καπετάν Χάρος (έσφαξε 800 Έλληνας) διεμαρτύρετο, διότι εξωρίσθη (!) υπό της 21ης Απριλίου...

Δι' όλας αυτάς τας βάναυσους αδικίας κατά της Δεξιάς, κάποιιοι πρέπει να πληρώσουν. Και θα πληρώσουν. Ενθυμηθήτε με, κάποτε θα τους έλθη ο λογαριασμός. Καθυστερημένος, βεβαίως, αλλά θα τους έλθη.

Ουδέποτε δι' ουδένα λόγον θα κρύψω τας σκέψεις μου. Σκέπτομαι μεγαλοφώνως. Αγανακτώ όταν βλέπω τους εθνοπροδότης εγκληματίας Μάρκο Βαφειάδη και Νίκο Ζαχαριάδη να κηδεύονται με την Ελληνικήν Σημειαν, με τας ευλογίας της Εκκλησίας, άθεοι όντες, και με την συνοδείαν τεθλιμμένων πολιτικών όλων των παρατάξεων. Η «Νέα Δημοκρατία» απέστειλε τον βουλευτήν της κ. Βύρωνα Πολύδωρα στην κηδεία του Ζαχαριάδη, όπου κατέθεσε στέφανον! Δηλαδή, τι ετίμησε η Ν.Δ. στον Ζαχαριάδη; Ούτε μπορώ να μην αγανακτήσω όταν βλέπω τον εθνοπροδότη εγκληματία Φλωράκη (καπετάν Γιώτη) να ομιλή στην τηλεόραση, ενώ γνωρίζω ότι πρόκειται περί ειδεχθούς σφαγέως του Ελληνικού λαού, ο οποίος έπρεπε προ πολλού να είχε απαγχονισθή. Εφθάσαμεν στο σημείον ο τ. Υπουργός Δικαιοσύνης Γιαννόπουλος να έχη στο γραφείο του φωτογραφία του αρχισφαγέως Βελουχιώτη. Και πολλά άλλα. Υπάρχει πάντως Θεία Δίκη.

Είναι μια αλήθεια που πρέπει να την δεχθούν όλοι. Δηλαδή, ότι αι πολιτικάί ιδεολογίαί δεν έχουν μόνον καλά ή μόνον κακά. Οι φανατικοί κατά τρόπον παράλογον υποστηρίζουν πώς όλα όσα πιστεύουν είναι ορθά και όλα όσα πιστεύουν οι αντίπαλοι των είναι λάθος.

Τούτο εφαρμόζουν οι αριστεροί, οι οποίοι διακηρύσσουν, ότι όλα τα κακά προέρχονται από τους Δεξιούς. Η Δεξιά παράταξις είναι η άρνησις, η οπισθοδρόμησις, η αντίδρασις, ενώ η Αριστερά είναι η πρόοδος, η κοινωνική δικαιοσύνη, η ελευθερία κ.τ.λ.

Επί πλέον οι αριστεροί «κατηγορούν» τους Δεξιούς ως φασίστας. Ενώ αυτοί είναι οι δημοκράται. Μέχρι που και οι κουκουέδες, οι τυφλοί οπαδοί της τυραννικής τέως Σοβιετικής Ενώσεως, αποκαλούν τους Δεξιούς φασίστας. Πραγματικώς αποτελεί γελοιότητα, οι σταλινικοί να αυτοαποκαλούνται δημοκρατικοί και να χαρακτηρίζουν τους Δεξιούς ως φασίστας.

Το πολιτικόν πάθος εσκότισε τον νουν. Έχω υποστεί προσωπικώς τας συνεπείας αυτής της σχιζοφρενικής αντιλήψεως. Ο αριστερομαρξισμός και αι παραφυάδες του με χαρακτηρίζουν φασίστα. Ενθυμούμαι ότι εις κάποιαν τηλεοπτικήν συζήτησιν οι αριστεροί εδήλουν ηγανακτισμένοι «**ότι δεν συνομιλούν με τον φασίστα Πλεύρη**». Στην Νομικήν Σχολήν έσπασαν τας θύρας του αμφιθεάτρου, δια να μη λάβω μέρος εις συζήτησιν. Εις την Ν. Σμύρνην εκυκλοφόρησαν προκηρύξεις και εκάλεσαν τον λαόν να δράση, δια να μην ομιλήσω. Τα ίδια στην Θεολογικήν Σχολήν και εις πλήθος περιπτώσεων οι αριστερομαρξισταί προέβησαν εις βιαιοπραγίας ή ηρνήθησαν να ομιλήσουν μαζί μου.

Μολαταύτα οι κύριοι αυτοί υποστηρίζουν τον Λένιν, τον Κάστρο, τους αναρχικούς και άλλους τέτοιους, οι οποίοι ως γνωστόν κατέσφαξαν τους διαφωνούντος μαζί των.

Όταν πρόκειται περί δικτατόρων του μαρξισμού, αναστέλλεται η δημοκρατική ευαισθησία των αριστερών. Κάποιος κάποτε πρέπει να τους πληροφορήσει ότι η φράσις «να μη μιλήσει» σημαίνει άρνησι της δημοκρατίας. Η δημοκρατία, λέγουν, πιστεύει στον διάλογο και στην ελευθερία εκφράσεως της γνώμης. Επομένως, η απαγόρευσις να ομιλήσει ο οποιοσδήποτε είναι αντιδημοκρατική πράξις.

Δυστυχώς, η προπαγάνδα κατώρθωσε να δυσφήμηση την Δεξιάν. Ωστόσο, η ίδια η προπαγάνδα από την φύσιν της έχει ένα ελάττωμα: δεν διαρκεί δια πάντα. Αντιθέτως, η αλήθεια διαθέτει αιωνίαν ισχύν και στο τέλος επιβάλλεται. Στην σύγκρουσιν μεταξύ προπαγάνδας και αληθείας, η προπαγάνδα κερδίζει μάχας, αλλά χάνει τον πόλεμον. Τελικώς, το αληθές θριαμβεύει.

Η αριστερά προπαγάνδα φαίνεται παντοδύναμος, διότι οι Δεξιοί συν τοις άλλοις αδιαφορούν. Εάν οι Δεξιοί αποφασίσουν να δραστηριοποιηθούν, ουδέν θα τους σταματήσει. Όσοι αγαπούν την πατρίδα οφείλουν να αντικρούουν την προπαγάνδα των αριστερών.

Μερικοί πρακτικοί τρόποι είναι οι ακόλουθοι:

- Να ψηφίζουν υποψηφίους βουλευτάς μόνον εκείνους, οι όποιοι δημοσίως δηλούν ότι είναι εθνικισταί.
- Να διαμαρτύρωνται με τηλεφωνήματα ή επιστολάς, εναντίον του οιοσδήποτε συκοφαντεί την Δεξιάν.
- Να λέγουν παντού με παρρησίαν, ότι είναι Δεξιοί και ταυτοχρόνως να μάχωνται τους αριστερούς.
- Να μη λησμονούν τα εγκλήματα και τας προδοσίας του ΚΚΕ και πάντοτε να τα υπενθυμίζουν εις τρίτους.
- Να αντιμετωπίζουν την αριστεράν προπαγάνδαν, όπου την συναντήσουν και να μην αδιαφορούν.
- Να μην υποστηρίζουν εκδηλώσεις της Αριστεράς.

Η συνεχής αντιδεξιά και ουσιαστικώς αντιπατριωτική προπαγάνδα επέτυχε ώστε ο πολύς κόσμος να λησμονή τα εγκλήματα και τας προδοσίας των αριστεροκομμουνιστών. Εκείνοι που κατέσφαξαν τους Έλληνας τον Δεκέμβριον τού 1944, εκείνοι που ωργάνωσαν παιδομάζωμα 28.000 Ελληνοπαιδών, εκείνοι που την τριετίαν 1946-1949 αιματοκύλισαν την Ελλάδα, εκείνοι οι οποίοι κατεπρόδωσαν το Έθνος, είναι οι ίδιοι που με πρωτοφανή αναίδεια φωνάζουν: **«ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει δεξιά»!** Και ο κόσμος τους ακούει... Βλέπετε τι κατορθώνει η προπαγάνδα;

Εν τω μεταξύ παρουσιάζονται κάποιοι άσχετοι τύποι, οι όποιοι αναμασούν την αριστεράν συνθηματολογία και επαναλαμβάνουν γράφοντες ή ομιλούντες ότι «ο λαός δέν ξεχνά τι σημαίνει δεξιά». Απλώς μας εκνευρίζουν.

Επειδή κάπου, έστω και στον αέρα, πρέπει να βασιζονται οι αριστεροί, αναφέρονται στην εξορία των αγωνιστών της «Αντίστασης» στα διάφορα ξερονήσια. Το αληθές είναι ότι ουδείς εξωρίσθη, διότι ήτο αντιστασιακός, άλλα διότι ήτο προδότης ή εγκληματίας. Όσοι επήγαν εξορία, επήγαν εκεί διότι κατέσφαξαν Έλληνας η κατεπρόδωσαν την Ελλάδα. Εν συνεχεία, τους εδόθη αμνηστία και ζουν ανάμεσα μας, ενώ τα θύματα των σαπίζουν στους τάφους. Οι αριστεροί ομιλούν επίσης δια την «Χούντα», τα επτά χρόνια σκλαβιάς που πλάκωσε την Ελλάδα κ.τ.λ. Το αληθές είναι ότι η Χούντα, κατά την περίοδον 1967-1974 ουδένα έσφαξε, ούτε την Ελλάδα επρόδωσε, ούτε Δεκέμβριον 1944 έκανε, ούτε επί τριετιάν αιματοκύλισε το Έθνος, ούτε παιδομάζωμα 28.000 Ελληνοπαίδων ωργάνωσε, ούτε την ανεξαρτησίαν της Μακεδονίας εζήτησε κ.τ.λ. Σύγκρισις Αξιωματικών της 21ης Απριλίου και κομμουνιστών είναι αδύνατον να γίνη διά πολλούς λόγους και κυρίως, διότι τους χωρίζει η ΕΛΛΑΣ.

Η 21η Απριλίου, η οποία υπόπτως και βλακωδώς αυτοανειράπη, δεν πρέπει να χρεωθή στην Δεξιάν. Εξ άλλου δεν ήσαν οι αριστεροί, αλλά η Χούντα που έδιωξε τον βασιλέα.

Ένα σημείον που χρειάζεται να προσέξετε ιδιαίτέρως είναι, ότι η Αριστερά, πέραν του ΚΚ, οργανούται, χρηματοδοτείται και κατευθύνεται από Δυτικάς Δυνάμεις και από τον διεθνή σιωνισμό. Το διατί και το πώς είναι άλλη ιστορία, πάντως το γεγονός παραμένει, ότι Δυτικάί Δυνάμεις και εβραίοι ανέκαθεν δημιουργούν και χρηματοδοτούν αριστερά κόμματα, επικεφαλής των οποίων τοποθετούν τάχα αριστερούς, που στην πραγματικότητα πρόκειται περί καιροσκόπων, πρακτόρων, συμφεροντολόγων και άλλων παρασίτων, που δια μίαν πανεπιστημιακήν έδραν η δι' έν πολιτικόν αξίωμα και φυσικά έναντι μισθού, ηγούνται ή απλώς μετέχουν εις ελεγχόμενας αριστεράς κινήσεις, όπου μαζεύονται ανιδιοτελείς, άλλ' αφελείς ιδεολόγοι.

Αποτέλεσμα της υπό Δυτικών Δυνάμεων και εβραίων αναπτύξεως κινήματων της αριστεράς ανά τον κόσμο είναι και η διεθνοποίησις του αριστερού κινήματος. Ο εγκέφαλος ευρίσκεται εις ΗΠΑ ή Αγγλίαν ή Γερμανίαν και τα εκτελεστικά όργανα παντού. Αυτά, ο εγκέφαλος τα οργανώνει και τα εντάσσει εις διεθνή κίνησιν αριστερισμού, που κατευθύνεται από εβραίους.

Τα αριστερά κινήματα παγκοσμίως υπάγονται εις κοινόν εργοδότην. Έτσι εξηγείται η άμεσος συμπαράστασις προς κάθε

αριστερόν ανά την υφήλιον. Κάποιος αριστερός ποιητής του Περού θα παρέμενε άγνωστος στην Ελλάδα. Φροντίζουν όμως οι αριστεροί να εκδίδουν έδώ τα ποιήματα του, να οργανώνουν διαλέξεις δι' εκείνον, να δημοσιεύουν συνεντεύξεις του και το χειρότερο, να τον περνούν στά σχολικά βιβλία, απ' όπου αφαιρούν τους Εθνικούς μας ποιητάς. Προσέξατε τας αριστεράς εκδόσεις και θα αντιληφθήτε, ότι αιφνιδίως προβάλλεται διεθνώς εις ωρισμένους αριστερός συγγραφείς. Διατί; Διότι εδόθη τέτοια εντολή και οι αριστεροί των διαφόρων κρατών την εκτελούν. Δόξα τω Θεώ, το ταμείον των έχει άφθονα χρήματα και θα κερδηθούν περισσότερα.

Παρεμφερή οργάνωσιν οι Δεξιοί δεν έχουν. Διεθνής της Δεξιάς δεν λειτουργεί. Ούτε αι Δυτικά Δυνάμεις δύνανται να οργανώσουν Δεξιά κόμματα, που να τα ελέγχουν, διότι οι Δεξιοί είναι πατριώται. Δι' αυτόν τον λόγον αι Δυτικά Δυνάμεις και οι εβραίοι υποστηρίζουν κόμματα **ψευδεπιγράφως** Δεξιά. Κόμματα που παγιδεύουν τους Δεξιούς ψηφοφόρους. Τέτοιο κόμμα στην Ελλάδα είναι η «Νέα Δημοκρατία», η οποία ψηφίζεται από Δεξιούς και ουσιαστικώς πολεμεί την Δεξιάν. Η ύπαρξις αυτών των κομμάτων αρχικώς εμποδίζει την δημιουργίαν ενός γνησίου Δεξιού κόμματος. Τελικώς την καθιστά αναγκαίαν.

Αι Δυτικαι Δυνάμεις και οι «φίλοι» τους εβραίοι γνωρίζουν καλώς, ότι η Δεξιά είναι μια πολιτική πραγματικότης. Οι οπαδοί της Δεξιάς δεν εξαφανίζονται. Οι Δεξιοί υπάρχουν. Δια να τους αντιμετωπίσουν, τους εγκλωβίζουν δεξιολογικώς εις κάποιο κόμμα (παρ' ημίν στην «Νέα Δημοκρατία») το οποίον διαθέτει οπαδούς της Δεξιάς και αρχηγούς αντιδεξιούς. Τούτο θα το διαπιστώσετε με πολλούς τρόπους και προ παντός από το γεγονός, ότι η εκάστοτε ηγεσία τέτοιου κόμματος αρνείται κατηγορηματικώς να ειπή ότι είναι Δεξιά. Το «Δεξιός» έχει αποβληθεί από το λεξιλόγιόν της.

Ωρισμένα στελέχη ενός τέτοιου κόμματος διαπράττουν την ατιμίαν να ισχυρίζονται στους Δεξιούς ψηφοφόρους: «Δεξιοί είμαστε και εμείς, αλλά να μη το λέμε για να πάρουμε ψήφους κι από άλλες ιδεολογίες». Ψεύδονται. Ανεντίμως επιδιώκουν τον αφανισμόν της Δεξιάς, δια του εγκλωβισμού της εντός ελεγχομένου κόμματος. Το «ακροδεξιός» πια είναι βαρύτατη κατηγορία, ύβρις, προσβολή.

Υπό αυτάς τας συνθήκας φαίνεται αδύνατος η πρόοδος οποιασδήποτε προσπάθειας οργάνωσεως της Δεξιάς παρατάξεως. Οι ξένοι την πολεμούν διπλώς. Αφ' ενός μεν διά της δυσφημήσεως, που της κάνει το διεθνοαριστερό κίνημα, αφ' ετέρου δε δια του εγκιβωτισμού της, εις κάποιο αστικόν κόμμα.

Κάποτε ασφαλώς εις μιαν στιγμήν κρίσεως, όλα θα αποκαλυφθούν. Οι ξενοκίνητοι και άτιμοι υπονομευταί της Δεξιάς δεν

θα έχουν που να κρυφθούν. Η Δεξιά παράταξις των Ελλήνων πατριωτών αγκομαχεί δια μίαν θέσιν στον Ήλιον. Θα την απόκτηση.

Ειδικώς διά την «Νέαν Δημοκρατίαν», το χειρότερο που έκανε αυτό το κόμμα ήτο η προσπάθεια ιδεολογικού εκτροχιασμού της Δεξιάς. Η Ν.Δ. ενεφάνισε την «ιδεολογίαν» του φιλελευθερισμού ή νεοφιλελευθερισμού και υψηλόβαθμα στελέχη της εξαπέλυσαν προπαγανδιστικήν εκστρατείαν, υπέρ του νεφελώδους φιλελευθερισμού. Δίχως ντροπήν, δίχως άξιοπρέπειαν απηυθύνθησαν στους Δεξιούς ψηφοφόρους, τους έλεγαν «ιδεολογία μας είναι ο φιλελευθερισμός» και προσεπάθουν να υποκαταστήσουν τα εθνικά ιδεώδη της Δεξιάς, με το επινόημα τού φιλελευθερισμού. Δεν το κατώρθωσαν. Αρκεί όμως η προσπάθεια διά να σιχαθή κάποιος αυτούς και το κόμμα τους. Η Ν.Δ. μόλις εγκαταλειφθή από τους Δεξιούς θα διαλυθή. Οι «φιλελεύθεροι» δεν πρόκειται να την διασώσουν. Θα διαλυθή. Διότι η μεγίστη πλειοψηφία των ψηφοφόρων της ανήκει στην Δεξιάν. Είναι άστεγοι Δεξιοί, που περιστασιακώς και προσωρινώς ψηφίζουν εκβιαστικώς την Ν. Δημοκρατίαν. Η ζωντανή Δεξιά, η μεγάλη παράταξις της Δεξιάς, κάποτε, συντόμως θα εύρη την πολιτικήν της έκφρασιν και θα εγκατάλειψη το κομματικό μωσαϊκόν της Ν.Δ.

Η Δεξιά δεν πρέπει να μένη περισσότερο, δίχως πολιτικήν έκφρασιν. Της χρειάζεται ένα κόμμα. Διότι αλλοιώτικα θα είναι καταδικασμένα να την εκμεταλλεύωνται οι ψευτοδεξιοί πολιτικοί, οι οποίοι σκοπίμως την παραμερίζουν στο περιθώριο, μέχρις ότου χαθή. Ματαιοπονούν.

Η δυσκολία οργανώσεως ενός κόμματος της Δεξιάς έγκειται στο ότι δεν υπάρχουν χρήματα. Το κεφάλαιον μετετοπίσθη στην αριστερά. Αναγνωρίζω ότι η αριστερά με τραπεζικά δάνεια και χαριστικάς συμβάσεις προς «ημετέρους» εδημιούργησε την ιδικήν της κεφαλαιοκρατίαν, η οποία ευχαρίστως χρηματοδοτεί τας αριστεράς κινήσεις, αφού γνωρίζει, ότι τα ποσά, που μοιράζει θα της επιστραφούν με κέρδος επί πλέον. Θα επιστραφούν βεβαίως εκ του δημοσίου ταμείου, υπό την μορφήν χορηγήσεων, συμβάσεων, επιδοτήσεων κ.τ.λ. Τα πράγματα είναι έτσι, ώστε δια να πολιτευθήσ απαιτούνται χρήματα. Πολλά χρήματα δια να πληρώνης τηλεοράσεις, εφημερίδας, προπαγάνδα, στελέχη, γραφεία, εκδηλώσεις κ.τ.λ. Η πολιτική στη δημοκρατία λειτουργεί και αναπτύσσεται βάσει του χρήματος. Μας προέκυψε λοιπόν η πλουτοδημοκρατία, εις όλον της το μεγαλείον. Άνθρωποι με ιδεώδη, ικανότητας και θέλησιν να ωφελήσουν τον τόπον, εαν δεν διαθέτουν χρήματα δεν θα κατορθώσουν το παραμικρόν. Απεναντίας, άνθρωποι ιδιοτελείς, καιροσκόποι, αστράτευτοι, ανεπάγγελτοι, ομοφυλόφιλοι, ξενόφερτοι και επιζήμιοι δια την χώραν θα επικρατήσουν στην δημοσίαν ζωήν, επειδή διαθέτουν χρήματα και μόνον.

Όσον απαισιόδοξος και να είναι κάποιος δεν μπορεί παρά να διακρίνει την ελπίδα στο μέλλον. Όμορφον το αίσθημα της ελπίδος. Αρκεί η έλπις να μην είναι εξωπραγματική. Το κόμμα της Δεξιάς θα οργανωθεί στις ακολούθους τρεις περιπτώσεις:

1. Εάν ευρεθούν χρηματοδότη, οπότε εντός 24 ώρων θα παρουσιασθή ένα Δεξιόν κόμμα, που εντός μηνός θα συνεγείρη την Δεξιάν εις ολόκληρον την Ελλάδα και φυσικά θα διαλυθή η Ν.Δ.
2. Εάν συμβούν κρίσιμα γεγονότα εθνικώς σημαντικά, οπότε αιμάζαι θα στραφούν προς την Δεξιάν, η οποία εκ της ανάγκης των καιρών θα οργανωθεί, έστω και δίχως χρήματα.
3. Εάν Δεξιοί πολιτικοί οργανώσουν με περιορισμένα οικονομικά μέσα Δεξιόν κόμμα, που θα προχωρή σιγά-σιγά.

Η πρώτη και δευτέρα περίπτωσης είναι ζήτημα τύχης. Η τρίτη είναι ζήτημα αποφάσεως ανησυχούντων Ελλήνων, οι όποιοι πιστεύουν, ότι οφείλουν να πράξουν το καθήκον των, να ιδρύσουν το κόμμα και να **καιροφυλακτούν** δι' εύνοϊκάς εξελίξεις.

Υποστηρίζω μαζί με πολλούς άλλους, ότι οι Δεξιοί πρέπει να προχωρήσουν στην δημιουργίαν του κόμματος και βλέπομεν. Επιβάλλεται να αρχίση προσπάθεια **πολιτικής οργανώσεως της Δεξιάς**, πέραν από τα υπάρχοντα σχήματα. Με παρρησίαν οι Δεξιοί να αποκτήσουν το Δεξιόν κόμμα, την πολιτικήν στέγην, που θα περιλάβη αργώς και σταθερώς την μείζονα Δεξιάν παράταξιν. Κάτι πρέπει να γίνη. Όλα είναι συζητήσιμα, εκτός από ένα: να μη κάνωμεν κάτι.

Αντίπαλοι των Δεξιών δεν θα είναι οι μη Δεξιοί Έλληνες, αλλά μία αριστερά νοοτροπία, που μολύνει μέρος του Ελληνικού Λαού. Η νοοτροπία αυτή που βασίζεται στην παροχή, στην συναλλαγή, στην ξενοδοουλεία, στην υποτίμησι παντός Ελληνικού, στην εξωτερική εξάρτησι, πρέπει να καταπολεμηθή.

Η Δεξιά νοοτροπία αποκαθιστά στην συνείδησι του Ελληνικού Λαού τα αιώνια στηρίγματα του Έθνους μας, όπως η ιδέα της Πατρίδος, η θρησκεία, η οικογένεια, η γλώσσα, η εθνική ελευθερία, η ιστορία, η φυλή, τα οποία συστηματικώς υπονομεύει και δολιοφθείρει η αριστερά νοοτροπία.

Η Εθνική ενότης αποτελεί αυτονόητον προτέρημα. Ο,τιδήποτε διασπά την εθνικήν ενότητα είναι αντιεθνικόν και ο,τιδήποτε την τονώνει είναι εθνωφελές.

Ειδικώς διά τους Έλληνας η ιστορία των απέδειξεν, ότι οσάκις ήσαν ηνωμένοι εμεγαλούργησαν και οσάκις ήσαν διχασμένοι ηττήθησαν. Τα παραδείγματα είναι πολλά. Τραγικώτερον είναι το της

Μικράς Ασίας, όπου εξ αίτιας του διχασμού άπωλέσαμεν την ευκαιρίαν αναβιώσεως της Αυτοκρατορίας μας.

Το 1946 οι αριστεροί ευθύνονται, δια την κήρυξιν ανταρσίας κατά του νομίμου κράτους, το οποίον μόλις, πάλιν οι ίδιοι, προ δύο ετών αιματοκύλισαν με την κακουργίαν των Δεκεμβριανών.

Ο αριστερισμός υποκινείται να προκαλή εθνικήν διχόνοιαν, διότι συμφέρει στους ξένους. Δεν μας θέλουν ηνωμένους, ομοψυχούντας, διότι γνωρίζουν, ότι τότε θα απαιτήσωμεν όσα δικαιούμεθα εις εδάφη και πληθυσμούς. Οι ξένοι επιδιώκουν να μας αφαιρέσουν το εσωτερικόν μεγαλείον της αυτοκρατορικής νοοτροπίας και να μας μετατρέψουν εις βαλκανίους. Αυτό δεν θα το δεχθώμεν, διότι ισοδυναμεί με απάρνησιν της ιστορίας μας, του εθνικού εαυτού μας.

Πάντως ευρίσκονται πρόθυμοι ξενόδουλοι. Στην περίπτωσιν αυτήν οι αριστεροί ενέχονται. Ασφαλώς υπάρχει πλήθος αριστερών πατριωτών. Αλλά δεν ομιλώ δι' αυτούς. Αναφέρομαι στην ηγεσίαν της Αριστεράς και όχι στην μάζα των ιδεολόγων που την ακολουθεί. Οι ηγέται λοιπόν της Αριστεράς είναι ως επί το πλείστον πράκτορες ξένων χωρών. Έμμισθοι. Καιροσκόποι. Ανθέλληνες. Με την αριστεράν «ιδεολογίαν» και τας πολιτικάς της θέσεις οι ξένοι αντιμάχονται τα αιώνια θεμέλια της Φυλής των Ελλήνων. Ειρωνεύονται το πατροπαράδοτον έμβλημα του Ελληνισμού: «Πατρίς, Θρησκεία, Οικογένεια», λοιδορούν την Ελληνικήν Σημαίαν, χλευάζουν τα υψηλά ιδεώδη του Γένους, προτείνουν αοριστίας (προοπτική, όραμα, μετεξέλιξη (!), εκσυγχρονισμός, ειρηνική επανάσταση, αλλαγή, πρόοδο, κοινωνική συναίνεση κ.τ.λ.) ως δήθεν ιδανικά και προκαλούν σύγχυσιν, χαοτισμόν. Διότι έτσι τους διέταξαν, διότι αποστολή των είναι να αποπροσανατολίσουν, να παραπληροφορήσουν και να παραπλανήσουν τον Ελληνικόν Λαόν. Επιδιώκουν την αποστολήν των, δια την οποίαν καλοπληρώνονται, με την δημοσιογραφίαν, την τηλεόρασιν, την τέχνην και με όλα τα μέσα της προπαγάνδας, που απεριορίστως διαθέτουν.

Τα μέσα μαζικής ενημερώσεως (ΜΜΕ) προβάλλουν μόνον αριστερούς, μόνον αριστεράς απόψεις. Οι Δεξιοί αποκλείονται. Ακόμη και στην τέχνην διαπράττουν την κακοήθειαν να διαφημίζουν κατ' αποκλειστικότητα τα τερατουργήματα των ξενόφερτων τεχνοτροπιών. Παντού το προβάδισμα ανήκει στους αριστερούς, με συνέπεια να καλλιεργήται η εσφαλμένη αντίληψις, ότι οι αριστεροί κυριαρχούν, είναι η πλειοψηφία, επεβλήθησαν. Ψεύδος.

Αντιθέτως, το αληθές είναι ότι η Αριστερά δεν εκφράζει την εθνικήν κοινωνίαν, αλλά μιαν άσήμαντον εκφυλισμένην μειοψηφίαν, η όποια όμως λόγω χρημάτων και ξενικής βοήθειας επικρατεί στην δημοσιότητα.

Η δημοσιότητα κατέστη η μεγαλύτερα δύναμις στην υπηρεσίαν της απάτης. Αι τηλεοράσεις που ανεβάζουν και κατεβάζουν, που διαμορφώνουν κοινήν γνώμην, που ασκούν ουσιαστικήν εξουσίαν επί του λαού κ.τ.λ. ελέγχονται από κάποιους. Από ποίους; Όχι βεβαίως από αυτούς που φαίνονται ως ιδιοκτήται, αλλά από αυτούς που κρύπτονται όπισθεν. Προφανώς πρόκειται περί ξένων κέντρων. Με ελαχίστας εξαιρέσεις αι τηλεοράσεις κατευθύνονται από την ξενοκίνητον εβραιοαριστεράν και εν μέρει από τους εμπόρους ναρκωτικών. Όποιος σοβαρώς μελετήση τα προγράμματα των τηλεοράσεων θα κατάληξη εις αυτό το αναμφισβήτητον συμπέρασμα. Δυστυχώς είναι αληθές: αι τηλεοράσεις έχουν Ελληνικήν φωνήν, αλλά **ξένην συνείδησιν** όπως και ξένην ονομασίαν. Ελάχισται εξαιρέσεις δεν αλλάζουν την κατάστασιν, μάλλον την τονίζουν.

Ό άριστερισμός κυριαρχεί στην τηλεόρασιν. Οι Δεξιοί ούτε να εμφανισθούν μπορούν. Αν κάποτε ξεφύγη κάποιος αμέσως θα κοπή και το λάθος δεν πρόκειται να επαναληφθή. Ενθυμούμαι ότι καίτοι προσκεκλημένος εις εκπομπήν («Χωρίς αναισθητικό») του κ. Τράγκα, μία δεσποινίς μου εζήτησε «να αποχωρήσω δια λόγους ιδεολογικούς». «Δηλαδή, τί εννοείτε;» την ερωτώ. «Οι περισσότεροι αριστεροί δεν θέλουν να συνομιλήσουν μαζί σας» μού άπαντα με το φυσικώτερον ύφος. Τελικώς ο κ. Τράγκας δεν υπέκυψε στον εκβιασμόν και προς τιμήν του, δεν έκανε την εκπομπήν.

Τέτοια περιστατικά συνέβησαν πολλές φορές. Ενθυμούμαι κάποτε εις μίαν συζήτησιν ένας νεαρουλης του «Συνασπισμού» εστρίγγλισεν: «δεν συζητώ με φασίστας». Εμιμήθη τον κ. Πάγκαλον, ο οποίος δεν ήθελε να συνομιλήση μαζί μου, διότι αν εγώ καθώς είπε «ερχόμεν στην εξουσία, θα τον έκανα σαπούνι». Απήντησα υπό τους γέλωτας του ακροατηρίου ότι «με τον όγκον που έχει, μόνο για σαπούνι κάνει» και την φράσιν μου αυτήν σκοπίμως παρήλλαξαν αι εφημερίδες γράφουσαι ότι «ο Πλεύρης απειλεί να κάνη σαπούνι τον Πάγκαλον». Τέλος πάντων, το γεγονός είναι εν: οι Δεξιοί στερούνται προσβάσεως στα μέσα μαζικής ενημερώσεως, με συνέπειαν να τα μονοπωλούν οι αριστεροί.

Στην πολεμική νίκη της Δεξιάς επί της Αριστεράς το 1949 οφείλει ο Ελληνικός Λαός την ελευθερίαν, την Εθνικήν Ανεξαρτησίαν και την ευημερίαν του. Αν το 1949 εκέρδιζαν οι αριστεροί κουκουέδες, αν το 1949 εκέρδιζε τον πόλεμον ο λεγόμενος «Δημοκρατικός Στρατός Ελλάδας» τώρα οι Έλληνες (αν επέζων) θα ήσαν όπως οι Αλβανοί ή θα έτρωγαν σκυλοτροφάς, όπως οι Βούλγαροι. Τούτο είναι αναμφισβήτητον. Αλλά οι πολιτικοί μας και ο Πρόεδρος Δημοκρατίας αδιαντρόπως και ανιστορήτως δεν τιμούν τους νικητάς μαχητάς του Βίτσι και του Γράμμου. Τιμούν τους κομμουνιστάς. Τιμούν τους δολοφόνους και τους προδότας. Αίσχος!

Ο επιστρατευμένος τύπος εξυμνεί τους μπολσεβίκους του ΚΚΕ, τους ονομάζει δημοκράτας και καθυβρίζει τον ηρωικόν Εθνικόν Στρατόν και ιδίως τους Αξιωματικούς, οι οποίοι εθυσιάσθησαν διά να καλοπερνούν σήμερον οι αριστεροί, ώστε ευλόγως διερωτώμαι: **ποιός ένίκησε στον συμμοριτοπόλεμον;** Οι Έλληνες ή οι σλαυόδουλοι κουκουέδες;

Οί αριστεροί επίσης μισούν τον βασιλικόν θεσμόν. Διότι τον εύρον ανυπέρβλητον εμπόδιον κατά την εθνοκτόνον σύρραξιν 1946-1949. Όμως ο Βασιλεύς ήτο εκείνος ο οποίος ηγήθη του Στρατού και απηλευθέρωσε μαχόμενος το 1912-1913 την Ήπειρον, Μακεδονίαν, Θράκην και εβάδισε το 1921 προς την Άγκυραν. Βασιλεύς ήτο και όχι μαρξιστής. Αντιθέτως το ΚΚΕ τότε επρόδωσε την Μεγάλην Ιδέαν.

Αι Μεγάλαι Δυνάμεις, διά να ρυθμίζουν την πολιτικήν κατάστασιν στην Ελλάδα ανέκαθεν επεδίωκαν και επέτυχαν, όπως ελέχθη, η ψευτοδεξιά και η αριστερά να έχουν ελεγχόμενας ηγεσίας, με σκοπόν η μεν ηγεσία της δήθεν Δεξιάς να αφήνη ανοργάνωτον την Δεξιάν, μέχρι διαλύσεως της, ή δε ηγεσία της Αριστεράς να έμποδίζη την ανάπτυξιν παντός γνησίου αριστερού ιδεολογικού κινήματος.

Τόσον οι Δεξιοί, όσον και οι αριστεροί είναι θύματα της ηγεσίας των. Ούτε οι Δεξιοί, ούτε οι αριστεροί έχουν αρχηγούς γνησίους, ειλικρινείς Δεξιούς ή αριστερούς, αλλά όργανα Μεγάλων Δυνάμεων και Εβραίων, που πάντοτε στην Ελλάδα ήλεγχαν τα πολιτικά κόμματα, τα όποια ξεκίνησαν με τας ονομασίας: Ρωσσικόν, Γαλλικόν και Αγγλικόν!

Οί προδόται πολιτικοί εδημιούργησαν ιδεολογικόν χάος, εντός του λαού. Αντί σαφών ιδεολογικών θέσεων παρουσιάζουν αορίστους κενολογίας και ανενδοιάστως εφαρμόζουν ο,τιδήποτε έξωθεν τους διατάξουν. Τα συνθήματα διαδέχονται αντιφατικώς το εν το άλλον. Ο λαός τα γνωρίζει, τα ανέχεται και έχει ευθύνη, διότι υπεχώρησε στον εκμαυλισμόν, που του έκαναν. «Έξω από την ΕΟΚ» στα λόγια. Μέσα στην ΕΟΚ στην πράξιν. «Έξω από το ΝΑΤΟ» στα λόγια. Μέσα στο ΝΑΤΟ στην πράξι και όλο έτσι, υπό τα χειροκροτήματα των λαϊκών μαζών και την ένοχον σιωπήν των υπευθύνων ανθρώπων του πνεύματος, τους οποίους εξαγοράζουν (πλην ελαχίστων εξαιρέσεων) με διορισμούς και λοιπά ανταλλάγματα.

Πιστεύω ότι οι οπαδοί της Δεξιάς και της Αριστεράς βλέπουν την αλήθειαν. Αλλά σιωπούν. Κρίμα. Λείπει το θάρρος της διαμαρτυρίας. Διατί; Μήπως διότι κάπου τους «εβόλεψαν»; Μήπως διότι φοβούνται; Μήπως διότι απηλπίσθησαν; Μήπως διότι περιμένουν από άλλους κάτι να γίνη; Μήπως διότι δεν τους αφήνει η καθημερινότης της ζωής, αι εργασίαι κ.τ.λ.; Μήπως διότι αδιαφορούν διά τα πολιτικά λόγω αηδίας κ.τ.λ...; Πλήθος αιτίων οδηγούν στο

ίδιο αποτέλεσμα: αι ηγεσίοι της δήθεν Δεξιάς και της Αριστεράς καπηλεύονται τους οπαδούς των. Κάποτε ελπίζω οι εξαπατωμένοι δεξιοί και αριστεροί να τιναχθούν επάνω και να φωνάξουν: **«φθάνει πιά»**. Κάποτε θα έλθη η ώρα των πατριωτών ιδεολόγων, που όπου και αν ανήκουν, θα έχουν την Ελλάδα υπεράνω όλων.

Θα διατυπώσω μερικές απόψεις τας οποίας κατόπιν θα αποδείξω με κείμενα και φωτογραφίας, που καθώς έδηλωσα προέρχονται αποκλειστικώς από την Αριστεράν.

Αι απόψεις μου είναι αι ακόλουθοι:

1. Ο αριστερισμός-μαρξισμός στην Ελλάδα μας ήλθεν έξωθεν και εδώ ανεπύχθη από τους αλλοφύλους Εβραίους.
2. Ο αριστερισμός-μαρξισμός κατεπολέμησε την Μεγάλην Ιδέαν του Ελληνικού Έθνους και επρόδωσε τον μαχόμενον Ελληνικόν Λαόν στην Μικρασιατικήν Εκστρατείαν.
3. Ο αριστερισμός-μαρξισμός εξήτησε τον ακρωτηριασμόν της Πατρίδος, διά της αποσπάσεως των επαρχιών της Μακεδονίας, Θράκης και Β. Ηπείρου.
4. Ο αριστερισμός-μαρξισμός επρόδωσε το ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου 1940.
5. Ο αριστερισμός-μαρξισμός επρόδωσε την Εθνικήν Αντίστασιν.
6. Ο αριστερισμός-μαρξισμός επρόδωσε τους ήρωας της ΕΟΚΑ και τον απελευθερωτικόν αγώνα των.
7. Ο αριστερισμός-μαρξισμός αιματοκύλισε την Ελλάδα και ευθύνεται διά τα ειδεχθέστερα εγκλήματα εις βάρος του Ελληνικού Λαού.
8. Ο αριστερισμός-μαρξισμός υπηρέτησε δουλοπρεπώς την Σοβιετικήν Ένωσιν επί ζημία των Ελληνικών Εθνικών συμφερόντων.

Αρχίζω με φωτογραφίας και κείμενα, που αποδεικνύουν τα φοβερά εγκλήματα των εγχωρίων Μπολσεβίκων του ΚΚΕ. Θά συνεχίσω με κείμενα προδοσιών των κομμουνιστών, ώστε να επιβεβαιώσω την ρήσιν του Γεωργίου Παπανδρέου, ότι το ΚΚΕ **«είναι το κόμμα του εγκλήματος και της προδοσίας»**.

Κωνσταντίνος Πλεύρης
Αθήναι 2003

Πρώτον Μέρος Το Έγκλημα

*«Η εξέγερση τον Δεκέμβρη είναι πιστή συνέχιση και ανάπτυξη των εθνικοαπελευθερωτικών παραδόσεων τον 1821».
(«Κομμουνιστική Επιθεώρηση» τεύχος Δεκεμβρίου 1945)*

Εισαγωγή

Η προσπάθεια των κομμουνιστών να ξεχασθούν τα εγκλήματα τους επέτυχε. Ο πολύς κόσμος, και ιδιαιτέρως η νεολαία της πατρίδος μας αγνοούν τας σφαγές, το παιδομάζωμα και τας θανατώσεις με βασανιστήρια χιλιάδων Ελλήνων, ανδρών, γυναικών, παιδιών και ιδίως ιερέων και ανδρών των ηρωικών Σωμάτων Ασφαλείας, της Αστυνομίας Πόλεων και της Ελληνικής Βασιλικής Χωροφυλακής.

Το βιβλίο αυτό επαναφέρει στην επικαιρότητα την ιστορική αλήθειαν. Η λήθη είναι απαράδεκτος, ανεπίτρεπτος. Καλώ μάλιστα τους διαφόρους εγχώριους μπολσεβίκους να μου απαντήσουν. Δεν θα το πράξουν, διότι δεν έχουν σχέσιν με τον πολιτικό λόγο, αλλά με την σφαγήν. Το κονσερβοκούτι, ο ακρωτηριασμός, η εξόρυξις οφθαλμών, το μαχαίρωμα είναι η διαλεκτική των. Το πολιτικό τους σύνθημα είναι: αντίπαλος; σφάζτε τον! Αυτό πιστεύουν, αυτό έκαναν και δυστυχώς παρέμειναν ατιμώρητοι.

Τί λέγει το ΚΚΕ και αι παραφουάδες του, δια τα εγκλήματα, που θα ιδήτε εις φωτογραφίας; Τίποτε. Οι δολοφόνοι κυκλοφορούν ανάμεσα μας ελεύθεροι, συνταξιοδοτούμενοι (!) και κατέχοντες αξιώματα στην κοινοβουλευτική δημοκρατία μας. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας σκοπίμως ανιστόρητος, κατέθεσε στεφάνι προς τιμήν των τάχα φονευθέντων κομμουνιστών από τον Ι. Μεταξά. Ντροπή του. Αλλά δεν κατέθεσε ποτέ στεφάνι στις χιλιάδας των αθών Ελλήνων θυμάτων του ΚΚΕ. Ντροπή του.

Ο αρχιεγκληματίας Μάρκος Βαφειάδης που επί τρία χρόνια έσφαζε τους Έλληνας και ερήμωνε την Ελλάδα, εισήλθε θριαμβευτής στο κοινοβούλιο! Θα αντιπείνουν κάποιοι να μην ξύνωμεν τα πάθη και κάτι τέτοια. Η ιστορική μνήμη ουδέποτε βλάπτει. Απεναντίας η αμνησία βλάπτει τους λαούς. Το παρελθόν δεν πρέπει να λησμονήται, ούτε να αποκρύπτεται, δια να διδάσκεται ο λαός και να παραδειγματίζεται, εξ άλλου αποτελεί ηθικήν υποχρέωσιν παντός Έλληνος να τιμά τα θύματα και τους γενναίους μαχητάς, οι οποίοι επολέμησαν εναντίον των ξενοκινήτων σλαβομπολσεβίκων, τους οποίους τελικώς συνέτριψαν στον Γράμμο και στο Βίτσι κι έτσι εξησφάλισαν την ελευθερίαν του Ελληνικού Λαού και την Εθνικήν ανεξαρτησίαν της Ελλάδος.

Εαν δεν υπήρχαν οι νικηταί του συμμοριτοπολέμου η Ελλάς θα εξηφανίζετο, ο λαός μας θα εσκλαβώνετο και οριστικώς θα έχανετο η Ελληνική Φυλή ή όσοι Έλληνες κατώρθωναν να επιζήσουν, θα ήσαν περιφερόμενοι πεινασμένοι, όπως οι Αλβανοί.

Μου είναι εύκολο να παραθέσω χιλιάδες φωτογραφιών ομαδικών τάφων, σφαγών, κατακρεουργημένων Ελλήνων από τους κουκουέδες. Αρκούμαι εις μίαν συνοπτικήν έκθεσιν 155.221 περίπου νεκρών θυμάτων του ΚΚΕ που ακόμη περιμένουν την δικαίωσίν των. Κάποτε θα την έχουν, διότι πάντοτε στο τέλος επικρατεί η ιστορική δικαιοσύνη.

Προκαλώ το ΚΚΕ, τους αριστερούς, τους μαρξιστάς, τους ψευδοπροοδευτικούς, την Ν.Δ. (που ενομιμοποίησε τους εθνοπροδότας εγκληματίας του ΚΚΕ), τους υπευθύνους τηλεοράσεων, τους τηλεοπτικούς δημοσιογράφους, τους αριστερούς κονδυλοφόρους του ελεγχόμενου τύπου και τον κάθε πολιτικό του διεθνοαριστερισμού να απάντηση, να σχολιάση, να κρίνη τας φωτογραφίας, που παραθέτω. Θα το κάνουν; Προεξοφλώ: ΟΧΙ. Αν τολμούν ας συνομιλήσουν μαζί μου στην τηλεόρασιν. Θα το κάνουν; Προεξοφλώ: ΟΧΙ. Διατί; Διότι δεν πιστεύουν στον ελεύθερο διάλογο και οι ίδιοι είναι υπάλληλοι του πλουτοδημοκρατικού κατεστημένου της εβραιομαρξιστικής Αριστεράς, απ' όπου πλουσιοπαρόχως πληρώνονται, δια να υπονομεύουν την ΕΛΛΑΔΑ.

Αι φωτογραφίαι και τα κείμενα που ακολουθούν ελήφθησαν από διάφορους πηγάς και κυρίως από την «Μηνιαία Ιστορική Έκδοσιν» του Ινστιτούτου Σπουδής της Ιστορίας (Δ/ντής κ. Κωνσταντίνος Σειράς), από δημοσιεύσεις του Ελληνικού Εθνικού Στρατού, εφημερίδας της εποχής και κρατικά αρχεία. Πάντα τα στοιχεία είναι απολύτως υπεύθυνα. Απεικονίζουν τραγωδίας αθών ανθρώπων, των οποίων υπάρχουν όλα τα στοιχεία και δεν είναι ανύπαρκτοι νεκροί, όπως στον μύθο του Πολυτεχνείου!

Προβάλλει το ερώτημα: Τί λέγει ο πολιτικός και πνευματικός κόσμος δια τα εγκλήματα του ΚΚΕ;

Ιδίως τί λέγει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο οποίος ετίμησε με στεφάνι τους νεκρούς του ΚΚΕ!!

Φωτογραφίες

ΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ

ΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ

«Έγινε ένα κίνημα, που όλοι αναγνωρίζουν, ότι δεν έπρεπε να γίνει, ότι έπρεπε να είχε αποφευχθεί. Και δυστυχώς κατά το κίνημα αυτό έγιναν, όσα έγιναν, εναντίον αμάχων και αθώων».
(«Ριζοσπάστης» 3 Απριλίου 1945)

Γυναίκες θύματα του ΚΚΕ.

*Οι πολιτικάντηδες ενομιμοποίησαν τους δολοφόνους
του Ελληνικού Λαού.*

□ναγνώρισις σφαγιασθέντων από τους συγγενείς τους.

Ο ταξικός άγων του ΚΚΕ.

Σφαγμένοι από το ΚΚΕ.

*Πώς να ξεχάσει κάποιος αυτούς τους δολοφονημένους από το ΚΚΕ;
Πώς; αλλά και γιατί;*

Σωροί πτωμάτων.

Η αδελφή του υπαλλήλου της Τηλεφωνικής Εταιρίας, Ανδρέα Βελούση, ετών 28, μόλις έχει αναγνωρίσει το πτώμα του αδελφού της, στο σφαγείο του Περιστερίου.

(Ιατροδ. Έκθεσις: «Εις είκοσι δύο των πτωμάτων τούτων παρατηρήθη εξώρυξις οφθαλμών εν ζωή γενομένη...»)

Το φρικαλέον έργον της Αριστεράς.

ΙΔΟΥ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

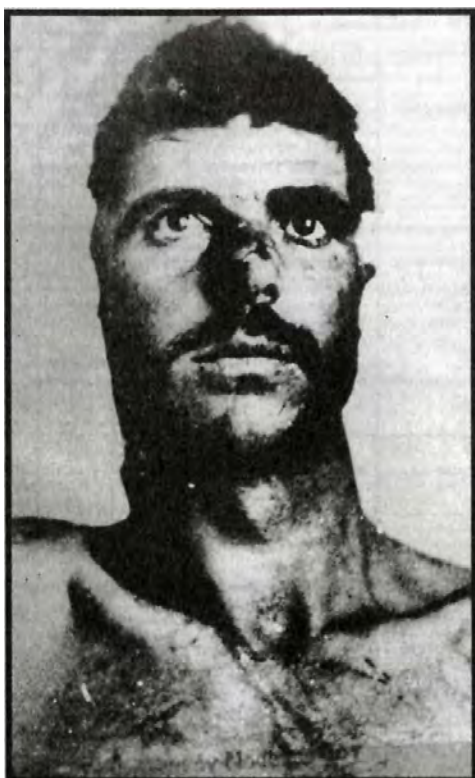
*Ουδέποτε οι Δεξιοί εδολοφόνησαν Έλληνας.
Οι αριστεροί υπήρξαν αιμοδιψείς σφαγείς,
αλλά «ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει δεξιά!»*

Μακάβριον θέαμα. Έργον του ΚΚΕ.

«Στις φωτογραφίες, ο Στρατιώτης Ι. Σκουληκάρης που υπηρετούσε την στρατιωτική του θητεία. Συνελήφθη αιχμάλωτος από τους βδελυρούς κομμουνιστοσυμμορίτας του καπετάν Γιώτη (Φλωράκη) την 1.7.1949, όταν το τμήμα του υπέστη αιφνιδιαστικήν επίθεσιν. Οι συμμορίται, μετά από αφάνταστα βασανιστήρια του απέκοψαν δια μαχαίρας, την μύτην και τα αυτιά. Τελικώς του κατέφεραν θανάσιμα πλήγματα εις τον λαιμόν και εις άλλα σημεία του σώματος και βέβαιοι περί του θανάτου του, τον εγκατέλειψαν.

Διεσώθη εκ διελθούσης περιπόλου του Εθνικού Στρατου».
(Φωτογραφίαι εκ του Αρχείου του 404 Στρατιωτικού Νοσοκομείου και του Περιοδικού «ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ 1940-1949»)

Όνοματεπώνυμον		Τόπος γεννήσεως	Έτος γεννήσεως	Τόπος και τρόπος μαρτυρίου
Αρχιμανδριτής	Αναστάσιος Κρητικός	Ίμβρος	1907	Συνελήφθη υπό των κομμουνιστών την 24-12-44 (παραμονή Χριστουγέννων) εντός του Ιερού Ναού Αγίου Ανδρέου, κάτω

				<p>Πατησίων (Αθηνών). Εξετελέσθη δια περιστροφού βληθείς εις τον λαιμόν, αφού προηγουμένως εβασανίσθη απάνθρωπα. Το πτώμα του ευρέθη πεταγμένο εις περιοχήν Ροσινιόλ Λιοσίων Αθηνών. (Αριθ ληξ. πράξεως θανάτου 192/Θ/45).</p>
<p>Αρχιμανδρίτης</p>	<p>Βασίλειος Λυμπρίτης</p>	<p>Κρήτη</p>	<p>1910</p>	<p>Συνελήφθη υπό των κομμουνιστών το απόγευμα της 14-12-44 εντός του Ιερού Ναού των Αγίων Αναργύρων Νέας Ιωνίας Αθηνών, ευθύς μόλις ετελείωσε τον εσπερινόν. Εβασανίσθη απάνθρωπα επί δεκαήμερον εις το κομμουνιστικόν σφαγείον των Διυλιστηρίων της Ούλεν. όπου χιλιάδες Ελληνες κατεσφάγησαν υπό των συμμοριτών του Κ.Κ.Ε. - Ε.Λ.Α.Σ. Τα μεσάνυκτα της 24-12-44 μετεφέρθη εις Κουκουβάουνες, εις θέσιν «Μάρμαρο» όπου εξετελέσθη δια μαχαίρας. Το πτώμα του ευρέθη ακρωτηριασμένον,</p>

				δεμένον με καλώδια και με σπασμένα τα πόδια με σιδερένιο λοστό
Ιερεύς	Χαράλαμπος Παναγιωτόπουλος	Πύργος Ηλείας		<p>Ιερεύς του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου-Κυνοσάργους-□θηνών.</p> <p>Συνελήφθη υπό των κομμουνιστών την 24-12-44 (παραμονή Χριστουγέννων) Εβασανίσθη απανθρώπως υπό των σφαγέων του Κ.Κ.Ε. και εξετελέσθη εν συνεχεία δια ριπών πολυβόλου. Το πτώμα του ευρέθη μετά 18 ημέρας, εν μέσω εκατοντάδων άλλων σφαγιασθέντων, παρά την Ηλιούπολιν Αθηνών.</p>
Ιερομόναχο ς	Ιερόθεος Πατάπης	Αμπελάκι α Σαλαμίνο ς	1908	<p>Στις 15-12-44, εορτή του Αγίου Ελευθερίου, αμέσως μετά την θείαν λειτουργίαν, τον συνέλαβον οι κομμουνισταί και τον ωδήγησον εις Πολιτοφυλακήν. εις οδό Καβάλας, όπου το ΣΤ' □στυν. Τμήμα. Από εκεί τον μετέφεραν στις φυλακές Περιστερίου. Μετά από φοβερά βασανιστήρια τον εξετέλεσαν διά πελέκεως. Το πτώμα</p>

				του ευρέθη εν μέσω χιλιάδων άλλων σφαγμένων Ελλήνων εις Περιστέρι.
Αρχιμανδριτής	Γερμανός Σπαχής	Ύδρα	1878	Ιερατικός προϊστάμενος εις τον Ιερό Ναό Αναστάσεως Πειραιώς. Στις 29-12-44 συνελήφθη υπό των συμμοριτών του Κ.Κ.Ε. εις Ιερόν Ναόν, όπου παρέμενε μετ' άλλων πολλών Ελλήνων και οδηγήθησαν όλοι εις «Φρουραρχείον» Ταμπουριών. Την επομένην, έμπροσθεν του οικογενειακού τάφου του Γερμανού Σπαχή, μια μεγάλη κηλίδα αίμα και κοντά τα γυαλιά και ο σκούφος του εφανέρωναν το τί είχε συμβή. Το πτώμα του το οποίον ευρέθη μετά εικοσαήμερον είχε τραύμα εξ επαφής όπισθεν του δεξιού αυτιού από περίστροφον.
Ιερεύς	Στυλιανός Αρκουδέας	Οίτυλον Μάνης		Ιερεύς εις τον Ιερόν Ναόν της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, εις Ραφίαν Αττικής. Συνελήφθη υπό των κομμουνιστών την 9-6-1944, στις 9 το βράδυ, εντός της

				<p>οικίας του. Τον μετέφεραν εις θέσιν «Πατητήρι» Μαραθώνος. Υπέστη εκεί φρικτά και ακατανόμαστα βασανιστήρια. Τελικώς, τον εξετέλεσαν δια λιθοβολισμού.</p>
Ιερεύς	Χρήστος Βαϊδάνης	Κ. □μφισσα	1871	<p>Συνελήφθη εντός της οικίας του την νύκτα της 78/8/44 μαζί με την κόρη του Ευφροσύνην, 22 ετών. Τους ωδήγησαν δεμένους εις θέσιν «Σαραντάρι», εις Παρνασσό, όπου το καταφύγιον του «Ορειβατικού Συνδέσμου». Παρέμειναν εκεί μέχρι της 12ης του μηνός και μετά τους ωδήγησαν εις νέαν τοποθεσίαν. Εκεί υπέβαλαν πατέρα και κόρην εις ανήκουστα βασανιστήρια και πρωτοφανείς, εις ολόκληρον την ανθρωπίνην ιστορίαν, βαρβαρότητες και εξευτελισμούς. Η κόρη παρηκολούθησε τον απάνθρωπον ακρωτηριασμόν του γέροντος (ηλικίας 74 ετών) πατρός της και αυτός είδε με φρίκην τα ανθρωπόμορφα</p>

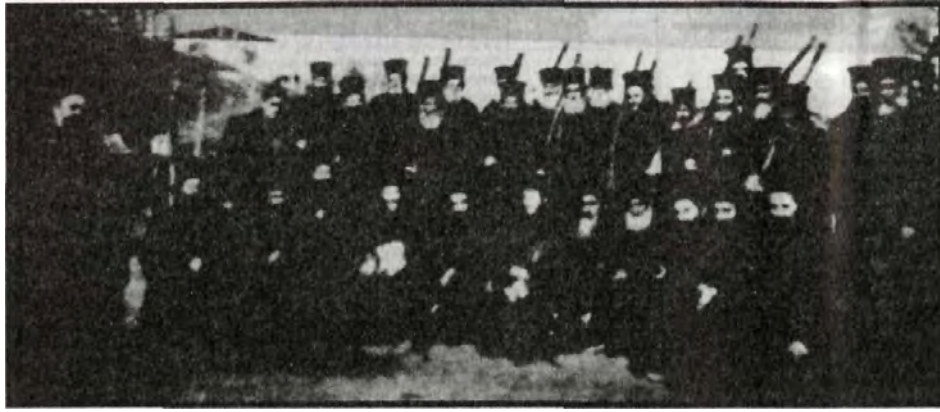
				κτήνη του Κ.Κ.Ε., του Ε.Α.Μ.-Ε.Λ.Α.Σ. και της Ε.Π.Ο Ν. να βιάζουν διαδοχικώς την ανυπεράσπιστη κόρη του. Η κόρη του Ιερέως έμεινε νεκρή, έμπροσθεν του πατρός της την στιγμήν που εβιάζετο υπό των συμμοριτών. Η νεκρή κόρη και ο ζών πατήρ της, περιελούσθησαν εν συνεχεία με πετρέλαιον και εκάησαν.
Αρχιμανδρίτης	Λουκάς Τσώνος	Σπ.	Ρώμικο Λεβαδείας	Ήτο ηγούμενος της Μονής του Όσιου Λουκά. Την 17-11-1945. ο ηγούμενος συνεργαζόταν εις το γραφείον του με τον σύμβουλον του Ησαΐα και τον γραμματέα, όταν εισέβαλον οι κομμουνιστοσυμμοριταί του Ε.Λ.Α.Σ. Τραυματισμένος ο ηγούμενος εξήλθεν εις το προαύλιον της Μονής. Εκεί εξετελέσθη υπό των σφαγέων του Κ.Κ.Ε.
Ιερεύς	Ιωάννης Ξεν. Μπάμπουρας		Αυλίσ Θεβών	Συνελήφθη υπό των σφαγέων του Κ.Κ.Ε. τον Δεκέμβριον του 1944 και μετά από φοβερά βασανιστήρια, καθ' οδόν, τον μετέφεραν εις την Βίλλαν Καρακώστα, στα Λουκίσια, με την κατηγορία του

				<p>φασίστα (επειδή τα παιδιά του ευρίσκοντο στον Ζέρβα). Οι αιμοσταγείς δολοφόνοι, έθεσαν εις ενέργειαν όλη την εγκληματικήν εφευρετικότητα. Κατ' αρχήν του εθρυμμάτισαν τα χέρια του με σίδερο. Ύστερα τον χτύπησαν με μαχαίρι στο κεφάλι. Κατόπιν του έδεσαν τα γένεια με σχοινί καί τον έσερναν στο έδαφος. Μετά από εννιά ήμερες βασανιστήρια, όμοια των οποίων δεν αναφέρονται εις ολόκληρον την ανθρωπίνην ιστορίαν, τον ανέβασαν εις την αγχόνην! Εκεί, σε μια ελιά, βρέθηκε κρεμασμένος.</p>
Ιεροδιάκονο ς	Ιωακείμ Μπεζεντές	Αράχωβα		<p>Τον Νοέμβριον του 1943 συνελήφθη υπό των κομμουνιστών εις Αράχωβαν. Τον μετέφεραν εν συνεχεία εις □μφισσαν. Εκεί τον εβασάνισαν επι δώδεκα ολόκληρες ημέρες και ακολούθως τον κατέσφαξαν.</p>
Ιερεύς	Φώτιος Ψιλογιάννης	□μφισσα	1881	<p>Ιερεύς του Ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου Αμφίσσης. Την</p>

				<p>νύκτα της 2 Ιουλίου 1944 ομάδα δολοφόνων του Κ.Κ.Ε κτύπησε την πόρτα της οικίας του Ιερέως. Πριν καλά, καλά ανοίξη την θύραν ο Ιερεύς, εδέχθη βροχήν σφαιρών και εξέπνευσεν επί τόπου.</p>
--	--	--	--	---

Σφαγμένοι από το ΚΚΕ.

Ο ΚΛΗΡΟΣ ΑΜΥΝΕΤΑΙ

Θρήνος δια οφραγισθέντας από τους αριστερούς.

«...Τους διέταζα να γδυθούν κι ύστερα τους έβαζα να γονατίζουν στο χώμα και να σκύψουν το κεφάλι πάνω σε μεγάλες πέτρες, που είχα αραδιάσει έξω από τα διυλιστήρια της Ούλεν. Τότε έπαιρνα ένα τσεκούρι και τους έδινα μια τσεκουριά πίσω στο κεφάλι και αν δεν τους αποτελείωνα με την πρώτη, τους έδινα και δεύτερη και τρίτη ώσπου «να τα βροντήξουν». □λλα παλληκάρια, όπως ο Τζογανάκος και ο Μακαρονάς, τους έδιναν μερικές μαχαιριές στην καρδιά και κατόπιν ερχόταν αλλουνού η σειρά. Όταν κουραζόμουν, έπαιρνε άλλος τη θέση μου...».

Στέφανος Λιόλιος. Απόσπασμα καταθέσεως ενός δημίου του ΕΛΑΣ και της «εθνικής αντίστασης».

Από τα εγκλήματα των αριστερών.

*ΚΑΠΙΤΑΝ ΓΙΟΥΤΗΣ
(ΧΑΡ. ΦΛΩΡΑΚΗΣ)*

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

*Ιωάννης Θεοφανόπουλος
Πρύτανης του Πολυτεχνείου.
Εσφάγη απο το ΚΚΕ.*

*Αποκεφαλισθέντες άνδρες της Ε.Β.Χ.
αφού προηγουμένως εβασανίσθησαν κανιβαλικά
από τους νεοβαρβάρους εκτελεστές της ΟΠΛΑ.*

*ΕΛΕΝΗ ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗ,
ετών 1½
εβιάσθη, εστραγγάλισθη (!)*

... 'Ο κομμουνισμός είναι έχθρός καί τοῦ ἔθνους καί τῆς Δημοκρατίας

Γεώργιος Παπανδρέου (Ε.Π. 10)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘ/ΣΙΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ Μ.Ε.
ΚΗ'ΕΚΠ/ΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Ἐμπιστευτικόν

Ἐν Πύργῳ τῆ 16-3

Ἄριθ.Ε.Π. Ι

Πρὸς

τοὺς κ.κ. Δ/ντὰς τῶν σχολείων τῆς περιφέρειας,
Δημοσίων καὶ Ἰδιωτικῶν

Κοινοποιοῦντες κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 1010/11-3-65 τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου, παραναλοῦμεν ὅπως εἰς εἰδικὴν συνεδρίαν τῆς Συμβουλῆς οὗτος γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐξετασθῆ ὁ τρόπος δράσεως τοῦ σχολείου πρὸς ἐξουδετέρωσιν τυχόν ἀναπτυσσομένης δραστηριότητος Νεολαίας Λαμπράνη, χωρὶς, βεβαίως, νὰ ἐγερθῆ θόρυβος. Εἰς τὴν κατὰ ἐκάστου μηνὸς ὑποβαλλομένην ἡμῖν ἐκθεσιν πρὸς τὴν Κομμουνιστικὴν κινήσιν ἐν τῷ σχολείῳ, θὰ γίνεται εἰδικὴ μνεία περὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἐπιχειρουμένης τοιαύτης Νεολαίας Λαμπράνη.

Ἐπιθεωρητῆς
Π. Μπιρμπαγιάννης

Πρὸς τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσης Πανταχοῦθεν καταγγέλλεται, ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ Νεολαία Λαμπράνη βάλλει μεγάλας προσπάθειας προσεταιρισμοῦ μαθητῶν τῶν Γυμνασίων. Βεβαίως, ἐφ' ὅσον διεπιστώθη ποσοστὸν 12% ὁπαδῶν τῆς Ε.Δ.Α. κατὰ τὰς ἐκτατάς ἐκτατάς, εὐνόητον εἶναι ὅτι θὰ ὑπάρχουν καὶ μαθηταὶ ἐμποτισμένους οἰκογενεῶν τῶν μέ ἀριστερῶν ἰδεολογιῶν. Καὶ αὐτοὺς βεβαίως, κατὰ λόγον, θὰ ἰσχυρισθῆ ἡ Κομμουνιστικὴ προπαγάνδα πρὸς προσηλυτισμὸν τῶν ἑαυτῶν. Ἐπισημαίνω διὰ τοῦτο καὶ πάλιν τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν Καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων καὶ τοῦς καθιστῶ ὑπευθύνους διὰ πᾶσαν σχετικὴν δραστηριότητα τῆς Νεολαίας Λαμπράνη. Ὁ Κομμουνισμός ἐστὶν ἐχθρός καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας. Καὶ τοῦτο πρέπει νὰ καταστήθῃ συνείδησις τῆς Νέας Γενεᾶς.

Ὁ ἔθνικὸς φρονηματισμὸς; καθὼς καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ ἀγωγή τῶν εἶναι ἡ πρώτη ἀποστολὴ τοῦ Διδασκάλου. Καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλουν νὰ ἐπιμενεθῶν. Τὰ ἰδιὰ καὶ ἰδανιὰ εἶναι τὰ ἰδανιὰ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ ἔθνους. Ἐλευθερία (Ἐθνικὴ καὶ Πολιτικὴ) καὶ Δικαιοσύνη. Ἀγάπη καὶ Θυσία. Τὰ ἰδανιὰ καὶ ἰδανιὰ καὶ μετὰ αὐτὰ πρέπει νὰ ἐμποτισθῆ ἡ νέα Γενεά. Ἑλλάς καὶ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία.

Πᾶσα ἐκτροπὴ πρέπει νὰ κολάζεται ἀυστηρότατα. Καὶ ἂν συμβῆ νὰ ἐκτραπῶν διδάσκαλοι, ὄχι ἀνήκοντες, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς συμπαθοῦντες, ἢ ἀνεχόμενοι τὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδα δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν.

Ὅσοι πιστεύουν εἰς τὰ ἰδανιὰ τῶν, τὰ ὑπερασπίζονται. Καὶ τὴν ὑπερασπίσιν τῶν ἰδανιῶν καὶ τὴν ἐμπνευσιν τῆς Νέας Γενεᾶς ἔχει ἀναθέσει ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία εἰς τὸν Ἐκπαιδευτικὸν κόσμον.

Γνωρίζω ὅτι ἔχουν μέχρι τοῦδε ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ σχετικὰ ἐγκύκλιαι. Ἀλλὰ ἐπεθύμουν; λόγω τῆς μεγάλης σοβαρότητος τοῦ θέματος, νὰ ἐπικοινωνήσω καὶ ἐγὼ προσωπικῶς μετ' ὑμῶν.

Παραναλῶ, ὅπως εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ὑποβάλλητε (Ἐκπαιδευτικὴ Ἐκθεσὶς, Γραφεῖον Ὑπουργοῦ-Ἐμπιστευτικῶς) σχετικὴν ἐκθεσιν, δεχθῆτε νὰ ἐπιμενεθῶν βάσας πρὸς ἅπαντας, διδάσκοντας καὶ διδασκόμενους, τοὺς ἐγναοδλοῦς τῆς Νέας Γενεᾶς.

*Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΓΡ. ΚΟΝΤΟΒΟΥΝΗΣΙΟΣ, ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΚΕ.
ΕΠΑΝΩ ΤΟΥ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΕΡΡΙΞΑΝ ΤΟ ΕΞΑΕΤΕΣ ΠΑΙΔΑΚΙ ΤΟΥ, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΕΣΦΑΞΑΝ.*

*ΤΡΑΓΙΚΗ ΣΤΙΓΜΗ!
ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΤΗΣ*

Μεταξύ των σφαγιασθέντων και η μεγάλη ηθοποιός Ελένη Παπαδακη.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Μνήσθητι Κύριε: Γιά τήν ώρα που ή λεπίδα
φτε κι' όλος ό Θεός τής Τραγωδίας έφάνη.
Μνήσθητι, Κύριε: Γιά τήν ώρα που άξαφνα κι'
έσκυφαν νά τής βάλουνε τών αιώνων τό στεφάνι

ΑΓΓΕΛΟΣ

*Η κηδεία της Παπαδακη.
Διακρίνεται αριστερά η Μελίνα Μερκούρη.*

ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Τὸ τραγικὸ θῦμα τῆς ΟΠΛΑ, ὁ Ἀ-
στυνόμενος Α' τοῦ Β' Τμήματος Πλά-
κας ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.
Ἄφρῦ τὸν βασάνισαν ἀπάνθρωπα,
τὸν τύφλωσαν μὲ πυρακτωμένα καρ-
φιά. Τοῦ ἔκοψαν τὴν μύτη, τὴν
γλῶσσα. Τοῦ ξερρίζωσαν τὴν καρ-
διά, τοῦ κομμάτιασαν τὰ γεννητι-
κὰ του ὄργανα, τοῦ πριόνισαν τὸν
λαιμὸ μὲ κονσερβοκούτι. Στὴ θέσι
τῆς ξερριζωμένης καρδιάς τοῦ ἔβα-
λαν τὰ δύο ἀπὸ τὰ δύομισυ σειρή-
νια τοῦ θαύμου του. Ὁ Γεώργιος
Μακροθύμιος συνελήφθη ἀνήμερα
τῆς Ἁγίας Βαρβάρας (4.12.44).
Ἐπὶ 24ωρο ἐβασάνισθη ἀπάνθρωπα
στὴν πολιτοφυλακὴ Μπραχαμίου
καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐξετελέσθη ὅπως
ἀκριδῶς περιγράφουμε.

*Ο Αρχιμανδρίτης Βασίλειος Λυμπρίτης
εσφαγιάσθη φρικιαστικά τον Δεκ. 1944.*

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΣΕΡΡΩΝ
Γραφείον Δημοσίας Ἀσφαλείας
Ἀριθ. Πρωτ. 49/46/1σ

Ἐν Σέρραις τῆ 21

Πρὸς

τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας

Διεύθυνσιν Ἀσφαλείας

Τμῆμα Δημοσίας Ἀσφαλ

«Περὶ τῶν ὑπαρχόντων ὁμαδ

«Ἐπίσης, κατὰ τὸν μῆνα Μάιον ἐ.ἐ.,
ρίον Προμαχῶν περιφερείας Ὑποδιο
λακῆς Σιντικῆς καὶ ἐντὸς μικρῆς χαρά
τιοανατολικῶς τοῦ ἐκείσε Δημοτικῶ
ἀπόστασιν 200 περίπου μέτρων ἀπ' αὐ
φος, ἠνεωγμένος ἀπὸ κύνας, λόγω τοῦ
365 πτωμάτων μόνον ἀνδρῶν, ἀνηκόντων
καὶ ἐκτελεσθέντων παρὰ τῶν κομμουνιστῶν
10ην Φεβρουαρίου 1945.

Οὐδὲν τῶν πτωμάτων τούτων ἀνεγνω
ἅπαντες οἱ ἐκτελεσθέντες ἀνήκουσιν
ρείας καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ τὰ πτώματα τούτων
νον τῆς ἀνευρέσεως τοῦ τάφου τούτου
ἀποσυντεθειμένα».

Ὁ Ἀναπλη

Τους δολοφόνους αυτών ενομιμοποίησε ο «Εθνάρχης» Κ. Καραμανλής.

*Ο Αστυνομικός Διοικητής του 2ου Αστυν. Τμήματος Πλάκας, Αστυνόμος
Α. ΖΑΡΟΥΛΗΣ, όπως βρέθηκε μετά την φοβερήν αγρίαν εκτέλεσίν του.
Τον κατεκρεούργησαν! Έργον τις ΟΠΛΑ Μπραχαμίου.*

Οι δήμιοι του ΚΚΕ τον εδολοφόνησαν με τσεκούρι! Μακάβριον θέαμα.

Αναζήτησις συγγενών μεταξύ των σφαγιασθέντων.

*ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΕΣ ΙΣΤ' τμήματος.
Σφαγμένοι με άφθονα τραύματα στην προκάρδιο χώρα.
(Ούλεν)*

- 33) ΠΑΠΑΜΑΝΩΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ τοῦ Μιλτιάδου ἐτῶν 48 ἐργάτης Τέρμα Σωκ
- 34) ΚΟΛΟΚΥΘΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ τοῦ Ἰωάννου ἐτῶν 12 Μαγνησίας 33
- 35) ΚΟΛΟΚΥΘΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ τοῦ Ἰωάννου ἐτῶν 10 Μαγνησίας 33
- 36) ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΥ Η. ἐτῶν 50 ἑυαγγ. Σχολή 73 ἀρτοκοιός
- 37) ΚΟΛΩΒΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Δημητρίου ἐτῶν 57 υδραυλικός Ἰκιοδός
- 38) ΦΑΛΑΝΘΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ τοῦ Μάρκου ἐτῶν 69 κ' τοίχος Τιμοθέου κ' Ἄνα
- 39) ΜΗΤΣΕΣ ΒΑΡΥΘΕΡΙΟΣ τοῦ Δημητρίου ἐτῶν 36 ἐργάτης Καλλιπόλεως
- 40) ΚΑΤΕΒΑΙΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ἐτῶν 53
- 41) ΖΗΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Ἀνδρέου ἐτῶν 20 μαθητής
- 42) ΝΕΤΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ ἐτῶν 21
- 43) ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΑΡΙΟΥ ΠΟΛΥΞΕΝΗ ἐτῶν 30
- 44) ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΑΡΙΑ τοῦ Ἰωάννου ἐτῶν 31 Βουταινά 18
- 45) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ ἐτῶν 52
- 46) ΦΟΥΤΡΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ τοῦ Κων/νου ἐτῶν 37
- 47) ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΟΚΛΗΣ τοῦ Ἰωάννου ἐτῶν 45 ξυλουργός Ἀδ. Κορ
- 48) ΑΡΥΣΟΒΕΡΙΝΗ ΜΑΡΙΑ ἐτῶν 16
- 49) ΜΑΧΑΙΡΑΣ ΝΕΤΡΟΣ τοῦ Ἀγγέλου ἐτῶν 32 Ζαχαροκλάστης Ἀνδριανουκ
- Τὴν 18/2/45 εἰς Δασύλιον Λυκαβηττοῦ ἀνευρέθησαν ἑνδεκά πτώματα
- τὰ κέντε γυναικῶν ἀνεγνωρίσθησαν τὸ ὄκτω
- 1) ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ ΒΥΑΓΓΕΛΙΑ τοῦ Κ. ἐτῶν 54 Κουντουριώτου 116
- 2) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ἐτῶν 50 Συν. Κουντουριώτου 117
- 3) ΣΟΥΛΗ ΜΑΡΙΑ τοῦ Ἀρ. ἐτῶν 17 Κουντουριώτου 112
- 4) ΜΑΥΡΟΥΔΗ ΜΑΡΙΑ τοῦ Ἀλεξ. ἐτῶν 28 Κουντουριώτου 14
- 5) ΔΑΡΕΖΟΥ ΒΥΑΓΓΕΛΙΑ τοῦ Κ. ἐτῶν 61 Κόνταρη 2
- 6) ΛΑΖΑΡΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ τοῦ Ἡλία ἐτῶν 70 Κουντουριώτου 60
- 7) ΜΑΝΤΖΟΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ τοῦ Παν. ἐτῶν 62 σιφφέρ Τσαμαδοῦ 24 Πειρα
- 8) ΣΑΝΤΖΗ ΜΑΡΙΑ ἐτῶν 60 Κόνταρη 1
- Τὴν 19/2/45 εἰς Ἅγιον Θωμῶν ἀνευρέθησαν ἑνδεκά πτώματα ἐξ ὧν ἑν
- ἀνεγνωρίσθησαν τὰ τρεῖς
- 1) ΦΟΥΦΟΠΟΥΛΟΣ ἩΛΙΑΣ ἐτῶν 45 Πολυσθένους 13
- 2) ΦΩΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ἐτῶν 25 Ἐθνοφύλαξ
- 3) ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑΔΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ἐτῶν 16 ἐκ Καλλιθέας
- Τὴν 19/2/45 εἰς Ἅγιον Ἰωάννην ἑδοῦ Μεθύωνης ἀνευρέθησαν εἴκοσι
- πτώματα ἐξ ὧν ὀκτὼ γυναικῶν ἀνεγνωρίσθησαν ἅπαντα
- 1) ΜΠΙΡΜΟΣ ΒΑΣΙΛΙΟΣ τοῦ Κρήστου ἐτῶν 20
- 2) ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ τοῦ Ἐμμανουήλ ἐτῶν 13
- 3) ΤΣΑΚΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ τοῦ Διονυσίου ἐτῶν 19
- 4) ΕΥΠΟΛΗΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ τοῦ Ἀγνανίου ἐτῶν 8
- 5) ΣΑΤΖΗΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Ἐμμ. ἐτῶν 18
- 6) ΜΥΛΑΡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ τοῦ Κων/νου ἐτῶν 16
- 7) ΙΩΑΝΝΙΑΔΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ τοῦ Παρθενίου ἐτῶν 39
- 8) ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Λύρου ἐτῶν 30
- 9) ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Γεωργίου
- 10) ΛΑΡΔΑ ΣΟΦΙΑ τοῦ Νικολάου ἐτῶν 13
- 11) ΝΕΟΥΔΑΚΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ τοῦ Παγτελῆ ἐτῶν 63
- 12) ΠΟΘΗΤΗ ΘΕΟΔΩΡΑ τοῦ Ἰωάννου ἐτῶν 17
- 13) ΦΑΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Γεωργίου ἐτῶν 60
- 14) ΦΕΒΕΛΗΜΟΣ ἢ ΑΣΒΕΣΤΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ τοῦ Μιχαήλ ἐτῶν 34
- 15) ΛΥΓΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Δημητρίου ἐτῶν 55
- 16) ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗ ΚΑΛΙΟΝΗ τοῦ Στρατιῶ ἐτῶν 19
- 17) ΚΒΡΚ ΓΙΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ τοῦ Ἀποστόλου ἐτῶν 33
- 18) ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΟΥΜΑ τοῦ Γεωργίου ἐτῶν 47
- 19) ΓΚΟΥΜΑ ΓΙΑΚΟΥΜΙΝΑ τοῦ Ἀποστόλου ἐτῶν 47
- 20) ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ τοῦ Γεωργίου ἐτῶν 47
- 21) ΠΑΡΑΒΕΙΣΗ ΚΑΛΙΟΝΗ τοῦ Γεωργίου ἐτῶν 47
- 22) ΠΑΥΛΙΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Γεωργίου ἐτῶν 47
- 23) ΓΕΡΑΝΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ τοῦ Γεωργίου ἐτῶν 47

*Υπαστυνόμος Ιωάννης Κατσαμπέκης.
Εσφαγιάσθη με κονσερβοκούτι στην Ούλεν την 7-12-1944.*

Αυτά τα εγκλήματα δεν πρέπει να λησμονηθούν.

*Μερική άποψις της «Πηγάδας» Μελιγαλά.
Διακρίνονται οι συμβολικοί τάφοι και εις το βάθος η «Πηγάδα»,
εντός της οποίας ερρίφθησαν μετά τον άγριον και απάνθρωπον βασανισμόν
των,
τον Σεπτέμβριον 1944, υπερεπτακόσιοι εθνικόφρονες.*

*Ο ιδιαίτερος του Ελευθερίου Βενιζέλου, Ηλιάδης, τραγικόν θύμα του ΚΚΕ.
Το ΚΚΕ εδολοφόνησε και τον Κορώνην, τον κυριώτερον συνεργάτην του
Βενιζέλου
εις τον τομέα της φιλεργατικής νομοθεσίας του κράτους.*

«Η μεγάλη δοκιμασία εις την οποίαν εισήλθεν η Χώρα, εξ αιτίας της αντεθνικής και αντιλαϊκής στάσεως των εγκληματικών της άκρας αριστεράς στοιχείων, έδωκε και πάλιν την ευκαιρίαν εις το Σώμα της Χωροφυλακής να προσφέρει με αφοσίωσιν προς την Πατρίδα και πλήρη αυτοθυσίαν νέας μεγάλας υπηρεσίας δια την αποκατάστασιν της ελευθερίας και του νόμου. Εκφράζω δια τούτο προς το Σώμα της Χωροφυλακής την πλήρη ευαρέσκειαν της Κυβερνήσεως».

Αθήναι 24 Δεκεμβρίου 1944
Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως και Υπουργός των Στρατιωτικών
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

- Τήν 19-2-45 εἰς νεκροταφεῖον Ἀσπροκέρου δύο κτώματα.

1. ΧΑΝΤΖΑ ΠΟΛΥΤΙΜΗ τοῦ Γεωργίου, ἐτῶν 45.

2. ΒΑΘΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ τοῦ Γεωργίου, ἐτῶν 30, Ἄνω Λίβουσα.

- Τήν 23-2-45 εἰς Κάτω Πετράλωνα ἀνευρέθησαν δέκα ἐπτά κτώματα,
ἐξ ὧν πέντε γυναικῶν. Ἀνεγνωρίσθησαν τὰ ἔνδεκα.

1. ΜΑΥΡΟΧΕΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ τοῦ Νικολάου, ἐτῶν 55, ὑπάλληλος Ἰγκουρτζεῶν
Συγκοινωνιῶν.

2. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ἐτῶν 45, ὀδοντίατρος, Ἡρακλειδῶν 24.

3. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΖΩΗ τοῦ Γεωργίου, ἐτῶν 37, Ἡρακλειδῶν 24.

4. ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗΣ ἩΚΟΜΗΝΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Χωσταντίνου, ἐτῶν 36 Ἀγαθοδαίμονος
24.

5. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ ΤΑΣΙΑ τοῦ Λάμπρου, ἐτῶν 28, Ἀμφικτύωνος 33.

6. ΧΑΙΤΩΤΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ τοῦ Χωσταντίνου, ἐτῶν 35, αἰφῆρ.

7. ΜΑΥΡΟΕΙΔΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 17, Ἰουλιῶν Εὐθ II.

8. ΒΟΥΓΛΑ ΣΤΕΛΛΑ τοῦ Θεοδώρου, ἐτῶν 20, Σκουδάστρια Ὠδεῖου.

9. ΒΟΥΓΛΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ τοῦ Ἰωάννου ἐτῶν 52, ἐμποροῦς ὑπάλληλος.

10. ΒΟΥΓΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Θεοδώρου, ἐτῶν 19, Σκουδάστῆς.

11. ΘΕΟΔΩΓΙΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ τοῦ Ἰωάννου, ἐτῶν 55, Ἰουλιῶν Εὐθ II.

- Τήν 20-3-45 εἰς ὁδὸν Πίσσα δρουγούτι ἀνευρέθησαν ἑξ κτώματα
ἀνδρῶν. Ἀνεγνωρίσθησαν τὰ δύο.

1. ΚΑΡΚΟΥΡΙΑΝ ΚΑΡ. ΜΠΕΤ τοῦ Πασσάρ, ἐτῶν 30, κάτοικος δρουγούτιοθ.

2. ΓΕΡΟΔΗΜΟΣ ΑΓΙΣΤΕΙΔΗΣ (ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων).

- Τήν 30-3-45 εἰς Πεντέλην ἀνευρέθησαν πέντε κτώματα ἀνδρῶν ἀνε-
γνωρίθέντων.

ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ τοῦ Πασχάλη, ἐργάτης, κάτοικος Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 137.

- Τήν 17-2-45 εἰς ὁδὸν Περάμου ἀνευρέθησαν δέκα κτώματα μὴ ἀναγνω-
ρισθέντα.

- Τήν 14-2-45 εἰς Τουρκοβούνια, παρά τόν Ἅγιον Στυλιανόν, ἀνευρέθησαν δώδεκα πτώματα, ἐξ ὧν πέντε γυναικῶν. Ἀνεγνωρίσθησαν τὰ ἑξ.

1. ΚΟΝΙΤΣΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ τοῦ Ἰωάννου, ἐτῶν 38, Δημοτσέλη 38.
2. ΚΟΝΔΡΟΔΗΜΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Εὐαγγέλου, ἐτῶν 62, γεωργός, ἐκ Καρύστου.
3. ΓΚΑΤΣΑΛΗ ΙΩΑΝΝΑ (ἐλλείπον ἄλλα στοιχεῖα).
4. ΑΛΑΜΑΝΟΥ ΒΑΡΒΑΡΑ τοῦ Κωνσταντίνου, χρυσοπλάτης 10.
5. ΣΚΑΝΔΑΛΗ ΑΝΝΑ τοῦ Χαριλάου, ἐτῶν 24, Λουκάρως 65.

- Τήν 16-2-45 εἰς περιφέρειαν Γηροκομείου-Τουρκοβούνια ἀνευρέθησαν τεσσαράκοντα τρία πτώματα, ἐξ ὧν τέσσαρα γυναικῶν.

Ἀνεγνωρίσθησαν τὰ δώδεκα.

1. ΨΥΧΑΣ ΓΑΒΡΙΗΛ, ἐτῶν 17.
2. ΡΗΓΟΣ ΙΔΟΜΕΝΕΥΣ τοῦ Ἐμμανουήλ, ἐτῶν 29, ἐπικλοποιός.
3. ΑΡΑΤΣΟΓΛΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΣ τοῦ Γεωργίου, ἐτῶν 50, ἐργάτης.
4. ΓΙΟΡΔΑΝΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Ἐλευθερίου, Ἰππὸλληλος τηλ/κῆς Ἰπηρεσίας, Γηροκομείου 10.
5. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ ΑΜΑΤΙΑ σύζυγος τοῦ Ἰωάννου, ἐτῶν 60, ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας.
6. ΚΩΣΤΑΡΙΔΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ τοῦ Στεφάνου, ἐτῶν 42, ὑποκελευσθῆς βασιλικοῦ ναυτικοῦ.
7. ΙΣΙΓΩΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ἐτῶν 33, ἐκ Θεσσαλονίκης.
8. ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗΣ ΜΑΡΚΟΣ ἐτῶν 25, ἀνάπηρος πολέμου.
9. ΕΥΧΥΜΙΑΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ τοῦ Εὐθυμίου, ἐτῶν 60, ὑπόδηματοποιός.
10. ΧΑΤΖΗΜΑΘΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ τοῦ Ἰωάννου, ἐργάτης ἐτῶν 32.
11. ΡΕΝΤΟΥΝΗ ΕΛΕΝΗ τοῦ Παναγιώτου, (ἐλλείπον ἄλλα στοιχεῖα.)

- Τήν 14-4-45 είς χαράδραν Μπραχαμίου άνευρέθη έν πτώμα άνδρός, άναγνωρισθέ:

1. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Φωτίου, έτών 40, Έμπορος, Μαγνησίας 14.

- Τήν 13-4-45 είς φρέαρ πέριξ περιφερείας Μπραχαμίου, άνευρέθησαν 22 πτώματα άνδρῶν. Άνεγνωρίσθησαν τέ έξ.

1. ΚΑΛΑΪΤΖΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ τοῦ Έμμανουήλ, έτών 41, Ένωματάρχης, έξ Έρακλείου Κρήτης.

2. ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ τοῦ Γερασίμου, έτών 22, Βρεσθένους 81.

3. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ τοῦ Έωάννου, έργάτης, Μέστορος 4, Κατσιπόδι.

4. ΦΑΡΜΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Κρήτης 4.

5. ΜΑΛΙΩΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ τοῦ Έμμανουήλ, κάτοικος Κατσιπόδιου.

6. ΖΗΓΟΥΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Φιλίππου, έτών 38, Έδ. Έπίλληλος.

Τήν 16 καί 17-4-45 είς φρέαρ Έγ. Έωάννου Καρρέα άνευρέθησαν καί έξετάσθησαν τεσσαράκοντα έν πτώματα, βξ ὦν έν γυναίκες. Άνεγνωρίσθησαν τέ δώδεκα.

1. ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ τοῦ Διονυσίου, έτών 52, Έδ. Έπίλληλος, Έλλητσίντου 11

2. ΛΥΤΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, έτών 30, Έπολοχαγός.

3. ΠΥΘΑΜΙΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Γεωργίου, έτών 43, Έπίλληλος, Δήμου Έθναίων, κάτοικος Βύρωνος.

4. ΒΑΒΟΥΛΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ τοῦ Σαράντη, έτών 33.

1. ΜΕΙΝΤΑΝΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 36, Μκουκουβάλα 44.
2. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ἐτῶν 65, ἔμπορος, Νικηταρᾶ Ι.
3. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ΕΛΕΙΘΕΡΙΟΣ τοῦ Γεωργίου, ἐτῶν 30, ὑποκόμητοκοιός.
4. ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ τοῦ Μιχαήλ, ἐτῶν 55, Δικηγόρος, ἐκ Σύρου.
5. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΜΑΡΙΑ τοῦ Λεωνίδα, ἐτῶν 27, Κορωκί- Ἀττικῆς.
6. ΑΓΓΕΛΑΣ ΕΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Ἀργυρίου, ἐτῶν 17, ἐκ Καλαμῶν.
7. ΚΑΡΤΑΒΕΛΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ τοῦ Χρήστου, ἐτῶν 35, ἔμπορος, Καισαρίαι 30
8. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ τοῦ Κων/νου, ἐτῶν 35, ἔμπορος, Ἀγ. Βασιλείου 12.
9. ΓΙΑΝΝΑΚΑΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ τοῦ Ἰωάννου, ἐτῶν 20, φοιτητής.
10. ΠΕΡΝΙΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Νικολάου, ἐτῶν 60, Ράπτης, Γκύζη 59.
11. ΜΠΡΙΤΣΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Παύλου, ἐτῶν 24, ἐργάτης φούρνου, Νορντῶν II.
 - Τὴν 12-2-45 εἰς Κρῶρα Ἀττικῆς ἀνευρέθησαν δέκα ἐπτὰ κτώματα,
 ἕξ ὧν πέντε γυναικῶν. Ἀνεγνωρίσθησαν τὰ τέσσαρα.
1. ΒΑΡΒΑΛΗΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ τοῦ Ρήγα, ἐτῶν 29, βιβλιοδέτης, Ἀναστασίου
 Γενναδίου 44.
2. ΣΠΑΝΟΥ ΟΛΓΑ τοῦ Προκοπίου, ἐτῶν 22, οἰκιστὴς, Κιμάτου II.
3. ΚΑΡΔΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ τοῦ Σταματίου, ἐτῶν 42, Ὑπενωματάρχης Νέας Ἰωνίας
4. ΧΑΡΟΚΟΠΟΥ ΑΝΝΑ σύζυγος τοῦ Μιχαήλ, κάτοικος Ἀριστοτέλους 3.
 - Τὴν 12 καὶ 13-2-45 εἰς Μπραχάμι ἀνευρέθησαν τριάκοντα πέντε
 κτώματα ἀνδρῶν. Ἀνεγνωρίσθησαν τὰ πέντε.
1. ΚΟΥΒΕΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ, ἐτῶν 28.
2. ΚΟΜΠΙΛΙΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Εὐαγγέλου, ἐτῶν 29, Χωροφύλαξ.
3. ΒΡΑΧΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Νικολάου, Χωροφύλαξ.
4. ΔΙΑΚΟΡΕΣΑΣ ΑΡΓΥΡΙΟΣ τοῦ Ἀνδρέου ἐτῶν 39, σωφὴρ, κάτοικος Περιστε-
 ρίου.
5. ΜΠΙΑΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ἐτῶν 35.

- Τὴν 12-3-45 εἰς Κουκούνια ἀνευρέθη ἓν πτώμα ἀνδρός ἀναγνωρισθέν.
1. ΜΑΡΑΤΟΣ ΙΑΣΩΝ τοῦ Γεωργίου, ἐτῶν 50, ἐμποροκλιμαρχος.
- Τὴν 13-3-45 εἰς Πεντέλη ἀνευρέθησαν δύο πτώματα ἀνδρῶν, ἀναγνωρισθέντων
1. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐτῶν 56, Ἰδιοκτῆτης
Τυκογραφείου, ἐκ Ναυκλίου.
2. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ τοῦ Ἀναστασίου, ἐτῶν 19, σπουδαστής.
- Τὴν 17-3-45 εἰς συνοικισμόν Κοκκινόκοδλου ἀνευρέθησαν ἑκτὸ πτώματα ἀνδρῶν, ἀνεγνωρίσθησαν δὲ τὰ ἑξ.
1. ΛΙΟΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Ἀναστασίου, ἐτῶν 20 κτηματίας.
2. ΤΣΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Θεοδώρου, ἐτῶν 24.
3. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Ἠλία, ἐτῶν 28.
4. ΚΛΕΚΟΥΤΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ τοῦ Σωτηρίου, ἐτῶν 18, μαθητής.
5. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ τοῦ Νικολάου, ἐτῶν 17.
6. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΚΛΕΑΔΡΟΣ τοῦ Ἀνδρέου, ἐτῶν 22 (σημ. πάντες εἶναι κάτοικοι συνοικισμοῦ Κοκκινόκοδλου, καὶ εὑρέθησαν μὲ τῆς χεῖρας δεδεμέναις ἔπισθεν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κεκαλυμμένοι δι' ὑφάσματος κατὰ τρόπον ἐκτελέσεως.)
- Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Μαρτίου μέχρι τέλος Μαΐου, 1945 ἐξετάσθησαν διακομισθέντα μετ' ἑκταφῆν εἰς Γ' νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν ἀπὸ διάφορα μεμωμένα σημεῖα τῆς περιοχῆς Πυριτιδοποιείου, καὶ ἀλλαχοῦ τέως Διοικήσεως πρωτεύουσας, ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο πτώματα ἐκτελεσθέντων. Ἀνεγνωρίσθησαν τὰ δώδεκα.

Κατάλογοι δολοφονηθέντων ἀπὸ ἀριστερούς.

- Τὴν 12-3-45 εἰς Κουκόνια ἀνευρέθη ἓν πτώμα ἀνδρός ἀναγνωρισθέν.
1. ΜΑΡΑΤΟΣ ΙΑΣΩΝ τοῦ Γεωργίου, ἐτῶν 50, ἐμποροκλιθάρχος.
- Τὴν 13-3-45 εἰς Πεντέλη ἀνευρέθησαν δύο πτώματα ἀνδρῶν, ἀναγνωρισθέντα:
1. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐτῶν 56, Ἰδιοκτῆτης
Τυπογραφείου, ἐκ Χαυκλίου.
2. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ τοῦ Ἀναστασίου, ἐτῶν 19, σπουδαστής.
- Τὴν 17-3-45 εἰς συνοικισμόν Κοκκινοπούλου ἀνευρέθησαν ἑπτὰ πτώματα ἀνδρῶν, ἀνεγνωρίσθησαν δέ τὰ ἕξι.
1. ΛΙΟΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Ἀναστασίου, ἐτῶν 20 κτηματίας.
2. ΤΣΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Θεοδώρου, ἐτῶν 24.
3. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Ἠλία, ἐτῶν 28.
4. ΚΑΣΚΟΥΤΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ τοῦ Σωτηρίου, ἐτῶν 18, μαθητής.
5. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ τοῦ Νικολάου, ἐτῶν 17.
6. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΚΛΕΑΔΡΟΣ τοῦ Ἀνδρέου, ἐτῶν 22 (σημ. ἅπαντες εἶναι κάτοικοι Συνοικισμοῦ Κοκκινοπούλου, καὶ εὑρέθησαν μὲ τῆς χεῖρας δεδεμένους ὄπισθεν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κεκαλυμμένοι δι' ὑφάσματος κατὰ τρόπον ἐκτελέσεως.)
- Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Μαρτίου μέχρι τέλος Μαΐου, 1945 ἐξετάσθησαν διακομισθέντα μετ' ἑκταφῆν εἰς Γ' Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν ἀπὸ διάφορα μεμωμένα σημεῖα τῆς περιοχῆς Πυριτιδοποιείου, καὶ ἀλλαγῆς τῆς Διοικήσεως πρωτεύουσας, ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο πτώματα ἐκτελεσθέντων. Ἀνεγνωρίσθησαν τὰ δώδεκα.

Αμέτρητοι πίνακες νεκρῶν Ελλήνων.

Δολοφονημένος από το ΚΚΕ.

- Τήν 4-4-45 εἰς φρέαρ Σκουπιδιάρικα, ὄπισθεν Γ' Νεκροταφείου, ἀνευρέθησαν 9 πτώματα, ἐξ ὧν δύο γυναικῶν. Ἄνεγνωρίσθη ἓν.
- I. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ τοῦ Λεωνίδα, ἐτῶν 35, ἀγρονόμος, Λευκωσίας 15.
 - Τήν 7-2-45 παρὰ τὸ κέντρον Ροσινιδά, ἀνευρέθησαν ὅσκα κέντε πτώματα ἀγνώστων ἀνδρῶν.
 - Τήν 24-4-45 εἰς θέσιν Φοῦνιξ Τσιτσιφιῶν ἀνευρέθη ἓν πτώμα ἀνδρός, ἀναγνωρίσθην.
- I. ΜΕΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ τοῦ Γεωργίου, ἐτῶν 31, εὐζων καλαιῶν Ἄνακτόρων, κάτοικος Πειραιῶς, Ἔβρου 3.
 - Τήν 19-7-45 εἰς Νεκροταφεῖον Ἄγ. Ἀναργύρων ἀνευρέθη ἓν πτώμα ἀνδρός, ἀναγνωρίσθην.
- I. ΠΑΝΑΓΟΥΔΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ τοῦ Γεωργίου, ἐτῶν 47, Ἰατρός I.Χ.Α, κάτοικος Σταυροκόλου 35.
 - Τήν 10-1-45 παρὰ τήν ὁδόν Ἄνακρέοντος Καλλιθέας ἀνευρέθησαν 15 πτώματα, ἐξ ὧν τέσσαρα γυναικῶν. Ἄνεγνωρίσθησαν τὰ 9 (ὀκτώ)
- I. ΠΑΠΟΥΛΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 15. Ἀνδρομάχης 35.
- 2. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 29, κάτοικος Καλλιθέας.
- 3. ΛΕΡΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 29.
- 4. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ τοῦ Εἰθβα, ἐτῶν 45, οἰκοκυρά, κάτοικος ὁδοῦ Ἄνακρέοντος.
- 5. ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ, ἐτῶν 36, ὁδραυλικός.
- 6. ΦΑΦΟΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Βενοφάντος, ἐτῶν 34, ὀκοδηματοποιός, Ματζατριωτῆκη 2.

Οι δολοφόνοι ζουν ανάμεσά μας.

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΤΟΧΥΛΑΧΗΣ ΕΒΡΕΩΝ

Κατάστιχο

Όνομαστική των ενοικουμένων υπό των συμμοριτών κατοίκων του χωρίου Κωνσταν-
τίας κατά την επίθεσιν της 10ης Φεβρουαρίου 1947

Α/Α	Όνοματεπώνυμον	Πατρώνυμον	Ήλικία
1.	Παναγιώτης	Καρασαββίδης	Εξάβας
2.	Βασίλειος	Παπαδόπουλος	Εξοτάθιος
3.	Γεώργιος	Θεοδωρίδης	Κων/νος
4.	Θεόφιλος	Καρακουλατρίδης	"
5.	Χρήστος	Βουλγαρίδης	Σοφοκλής
6.	Αξοπίνα θυγ.	Καρακουλατρίδου	Θεόφιλος
7.	Γεώργιος	Καρσείδης	Παύλος
8.	Δημήτριος	Ταγιδγλου	Δημήτριος
9.	Τοβία θυγ.	Ταγιδγλου	Δημήτριος
10.	Έλενη Χήρα	Δημητ. Ταγιδγλου	----
11.	Σάββας	Γκοτσαμάνης	Χρήστος
12.	Δημήτριος	Γκοτσαμάνης	"
13.	Έλενη θυγ.	Γκοτσαμάνη	Δημήτριος
14.	Γεώργιος	Καλαμάνης	Νικόλαος
15.	Εταύρος	Παπόγλου	Ίωάννης
16.	Δημήτριος	Παπόγλου	Εταύρος
17.	Ίωάννης	Παπόγλου	Δημήτριος
18.	Στέργιος	Ευρακόγλου	Δημήτριος
19.	Ίωάννης	Παπαδόπουλος	Άν'στης
20.	Άν'στης	Παπαδόπουλος	Ίωάννης
21.	Αξοπίνα ους.	Καταντρίδου	Γεωργίου
22.	Λάζαρος	Παπαδόπουλος	Δημήτριος
23.	Μαρία Χήρα	Άβραμ Παπαδοπούλου	
24.	Μωϋσής	Παπαδόπουλος	Άβραμ
25.	Άλεξάνδρα ους.	Μωϋσής Παπαδοπούλου	
26.	Φωτεινή Χήρα	Εύθυμίου Εύθυμίου	
27.	Γαντελής	Μπιλιγκογλου	Κωνσταντίνος

Μετ' την ήντιγραφή

Αθήναι σήμερον

Η Γ.Υ.Α. Ασπυλ

Έθεσα τη 25η Φεβρουαρίου 1947

Ο Διοικητής τῆ διοικήσεως

Κων/νος Κολιβάτος

Ταγμ/αρχης

Ομαδικαί εκτελέσεις και βασανιστήρια εις την Ούλεν.

Έλληνες θύματα του ΚΚΕ.

Τους έσφαξαν οι αριστεροί.

*Εγκλήματα διαπραχθέντα υπό των ελασιτών εις την περιοχην Κυψέλης
κατά το κίνημα του Δεκεμβρίου 1944.*

Ένα παιδάκι σφαγμένο με την φρίκη στα μάτια.

*Το πτώμα του Προδρόμου Φανοπούλου, 75 ετών.
Εσφάγη υπό των κομμουνιστοσυμμοριτών
εις Βέρροϊαν την 8-5-47.*

*Κάποια μαυροντυμένη θρηνεί τους δικούς της.
Τους έσφαξαν οι αριστεροί, τους οποίους η Ν.Δ.
κι ο Πρόεδρος δημοκρατίας τιμούν.*

*Τους ήρωας του Συντάγματος Χωροφυλακής Μακρυγιάννη,
που έσωσαν την πρωτεύουσα δεν τους τιμούν οι πολιτικάντηδες.*

ΥΠΟΔ/ΣΙΣ ΧΩΡ/ΚΗΣ ΝΙΓΡΙΤΗΣ

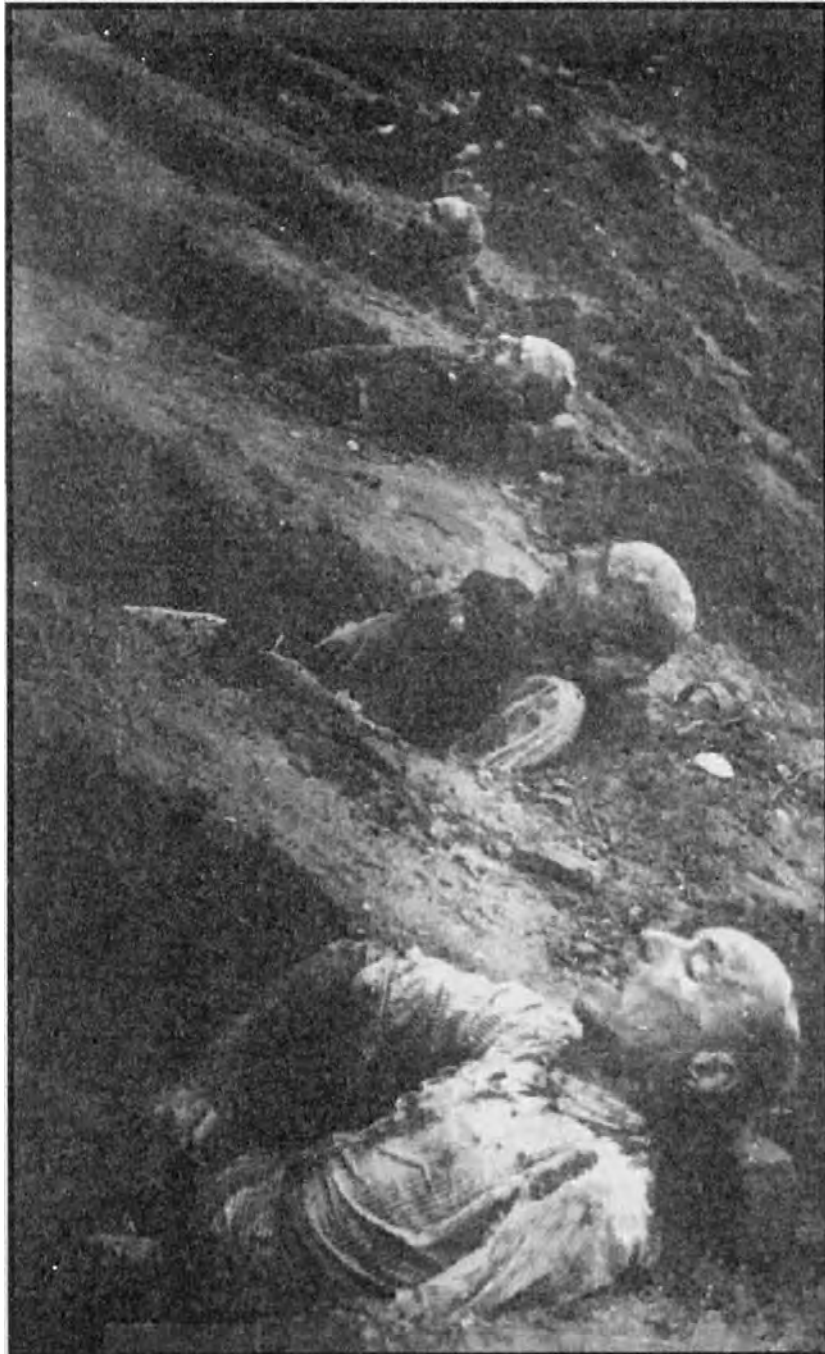
Κ Α Τ Α Σ Τ Α Σ Ι Σ

Φονευθέντων και εκτελεσθέντων ιδιωτών εν Νιγρίτη κατά την συμμοριακήν επίθεσιν κατά της Πόλεως Νιγρίτης τήν 21-22 Ιουλίου 1947

Α/Α	Όνοματεπώνυμον	Πατρώνυμον	Ηλικία	Παρατηρήσεις	
1	Μαντζοθνη	Εθδοκία	Βασίλειος	27	Σφαγιασθεΐσα διὰ μαχαίρας
2	"	Χρυσάνθη	Στέργιος	12	" " "
3	"	" Ελένη	"	40	" " "
4	"	Χρυσόλα	Κων/νος	67	" " "
5	Μαντζοθνης	Κων/νος	Στέργιος	5	Σφαγιασθεΐς " "
6	Μαρκαβήλας	Δημήτριος	Ιωάννης	52	Εκτελεσθεΐς διὰ πυροβ.δ.πλου
7	Μαρκαβήλα	Εθαγγελία	Δημήτριος	22	Εκτελεσθεΐσα " " "
8	"	Φανή	Δημήτριος	51	" " " "
9	Φακή	" Ελένη	Νικόλαος	34	" " " "
10	Φακίς	" Αργύριος	Νικόλαος	13	Εκτελεσθεΐς " " "
11	"	Μίριος	"	10	" " " "
12	Σοφλας	Διονύσιος	Αθανάσιος	48	Δι' αβτομάτου και διὰ μαχαίρας
13	Σοφλα	Στεργιανή	συζ. Διονυσίου	40	" " " "
14	Σοφλας	" Αλέξανδρος	Διονύσιος	12	" " " "
15	Σοφλα	(ἀβάντιστον θήλυ)	"	"	" " " "
16	Κασαδέλη	" Αναστασία	Εθρικίδης	14	" " " "
17	Φράγκου	Εθφοσθη	Γεώργιος	62	" " " "
18	"	" Αθανάσιος	"	34	" " " "

Ειδικθή εγκλήματα του ΚΚΕ.

Οι πολιτκάντηδες ενομιμοποίησαν τους δολοφόνους αυτών των Ελλήνων.

Η φρίκη του ΚΚΕ.

Ἐξετάφησαν κατὰ διάφορα χρονικά διαστήματα, ἤτοι ὑπὸ 8.2.1945 μέχρι σήμερον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Συνοικισμοῦ Περιστερίου 23 πτώματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνεγνωρίσθησαν τὰ ἑξῆς :

1. Ἐνωμοτάρχου Κατσώνη Σαράντου τοῦ Γεωργίου, τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς. Ἐφερε τραῦμα ἰνιᾶκόν καὶ κακώσεις ἐν ζωῇ. Τοῦτο ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἐτάφη εἰς τὸ Νεκροταφεῖον Περιστερίου.

2. Ἀντισυνταγματάρχου Χωροφυλακῆς Εὐπολυτᾶ Γεωργίου τοῦ Σακελλαρίου, τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς, φέρον τραῦμα εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ πυροβόλου ὄπλου. Μεταφερθὲν ἐτάφη εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν.

3. Ταγματάρχου Χωροφυλακῆς Τρουλλينوῦ Ἐμμανουήλ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀνήκοντος εἰς τὴν δυνάμιν τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς, φέρον τραῦμα ἰνιᾶκόν.

4. Ἀνθυπασπιστοῦ Χωροφυλακῆς Κανελλοπούλου Γρηγορίου τοῦ Κανέλλου, ὑπηρετοῦντος εἰς τὴν Διεύθυνσιν Εἰδικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν. Τοῦτο ἔφερε τραῦμα κροταφικόν καὶ κακώσεις ἐν ζωῇ.

5. Χωροφύλακος Τρουλλينوῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἐμμανουήλ τῆς Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Πυριτιδοτοείου. Ἐφερε τραῦμα ἰνιᾶκόν. Τὰ τρία ἀνωτέρω πτώματα μετεφέρθησαν εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν.

Ἐκ τινος φρέατος, παρὰ τὴν τοποθεσίαν «Σχιστὸ Κουτσικαρίου» καὶ ἐγγὺς Νέας Κοκκινιάς, ἀνεσύρθησαν 51 πτώματα ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἐκ τῶν ὁποίων ἀνεγνωρίσθησαν τὰ 23, ἤτοι : 1. Ὑπενωμοτάρχου Πουλημένου Τηλεμάχου τοῦ Διονυσίου, τῆς δυνάμεως τοῦ Τμήματος Μεταγωγῶν Πειραιῶς, φέρον τραῦμα ἰνιᾶκόν. 2. Χωροφύλακος Σύρακα Τιμολέοντος τοῦ Ἐμμανουήλ, τοῦ Τμήματος Μεταγωγῶν Πειραιῶς, μὲ τελείαν συντριβὴν τῆς κεφαλῆς. 3. Ὑπενωμοτάρχου Παναγούλια Σαράντου τοῦ Κωνσταντίνου, φέρον τραῦμα ἐκ πυροβόλου ὄπλου εἰς τὴν κεφαλὴν. 4. Χωροφύλακος Στρατάκου Ἀργυρίου τοῦ Παναγιώτου, φέρον τραῦμα διὰ πυροβόλου ὄπλου εἰς τὴν κεφαλὴν. 5. Χωροφύλακος Καλαϊτζάκη Δημητρίου τοῦ Γεωργίου, φέρον τραῦμα διὰ πυροβόλου ὄπλου εἰς τὴν κεφαλὴν. 6. Ἐνωμοτάρχου Κωνσταντακοπούλου Νικολ. τοῦ Γεωργίου, φέρον τραῦμα εἰς τὴν κεφαλὴν. 7. Ἐνωμοτάρχου Κλωνάρη Ἀναστασίου τοῦ Χρίστου, φέρον συντριπτικόν τραῦμα εἰς τὴν κεφαλὴν. 8. Ὑπενωμοτάρχου Ζαφειράτου Μιχ. τοῦ Θρ., φέρον τραῦμα διὰ πυροβόλου ὄπλου εἰς τὴν κεφαλὴν. 9. Χωροφύλακος Σιμάκου Βασι-

Ἐξετάφησαν ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου, ἐνθα προχείως εἶχον τάφη εἰς ὁμαδικοὺς τάφους, 50 πτώματα ἀνή-

Αυτός είναι ο κομμουνισμός.

*Οι δολοφόνοι έμειναν ατιμώρητοι.
Αλλά υπάρχει η δικαιοσύνη του Θεού.*

Τάφοι σφαγμένων από το ΚΚΕ. Γιατί;

Έν Αλμυρώ τῆ 26ῃ Ἰουλίου 1947

Π ρ ο ς
τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως
Ἀθῆνας

" Περὶ τῶν διαπραχθειῶν ὑπὸ συμμοριτῶν ὠμοτήτων".-

Λαμβάνω τὴν τιμὴν, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 29/659/29
24-7-47 ἡμετέρας τηλεφωνικῆς, ν' ἀναφέρω ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρῃ περιφ.
διεπράχθησαν ὑπὸ συμμοριτῶν αἱ κάτωθι ὠμοότητες:

- 1.- Τὴν 12ην 8/βρβου ἐξετελέσθη διὰ μαχαίρας εἰς θέσιν "Τσατάλι
περιφέρειας Πλατάνου ὁ Ἀναστάσιος Ἀναστάσιος τοῦ Καραλάμπου
Ἀλμυροῦ ἐτῶν 23, Δημοδιδάσκαλος, ἄγαμος, λόγῳ ἐθνικιστικῶν φρο
νῶν.
- 2.- Τὴν 11-4-47 εἰς θέσιν "Μουσταφᾶ Βρῦση" περιφέρειας Κοκκιωτῶν
τελέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Κολώνης Γεώργιος τοῦ Χρήστου ἐκ Κοκκιωτῶν
ἐτῶν 54, βαρελοποιός, ἔγγαμος, λόγῳ ἐθνικιστικῶν φρονημάτων.
- 3.- Τὴν 11-4-47 εἰς θέσιν "Μουσταφᾶ Βρῦση" περιφέρειας Κοκκιωτῶν
τελέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Κοντόπουλος Χρήστος τοῦ Μιχαήλ ἐξ Ἀλμυροῦ
ἐτῶν 55, Πρόεδρος Ἑργατικῆς Κέντρος Ἀλμυροῦ, ἔγγαμος, λόγῳ ἐθνικιστικῶν
του φρονημάτων.
- 4.- Τὴν 11-4-47 εἰς θέσιν "Μουσταφᾶ Βρῦση" περιφέρειας Κοκκιωτῶν
τελέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Τσαντήλας Στέργιος τοῦ Ταξιάρχου ἐκ Ἀλμυροῦ
ἐτῶν 43, Πρόεδρος Κοινότητος Κωφῶν, ἔγγαμος, λόγῳ τῶν ἐθνικιστικῶν
του φρονημάτων.
- 5.- Τὴν 18-10-46 εἰς θέσιν "Σπηλιά-Τραγοβουνίου" περιφέρειας Ἀλμυροῦ
ἐξετελέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Διαμαντῆς Ἀνάργυρος τοῦ Κωνσταντῆ
Ἀχιλλεῖου ἐτῶν 33, κτηνοτρόφος, ἔγγαμος, λόγῳ ἐθνικιστικῶν φρο
νημάτων.
- 6.- Τὴν 15-5-47 εἰς θέσιν "Γερεκλή" Νεοχωρακίου ἐξετελέσθη διὰ
τοῦ ὄπλου ἐξ ἐπαφῆς ὁ Μιχέας Ἰωάννης τοῦ Εὐαγγέλου ἐξ Ἀλμυροῦ
ἐτῶν 46, ἐργατικός, ἔγγαμος, λόγῳ τῶν ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 7.- Τὴν 2-6-47 εἰς θέσιν "Τσίλια" Νεοχωρακίου ἐξετελέσθη διὰ μα
χαίρας ὁ Κατζίης ἢ Γιαννακόπουλος Κων. τοῦ Βασιλ. ἐξ Ἀνθοτόπου ἐτῶν
κτηνοτρόφος, ἔγγαμος, λόγῳ τῶν ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 8.- Τὴν 6-6-47 εἰς θέσιν "Γερεκλή" Ἀλμυροῦ ἐξετελέσθη δι' ὄπλου
Φασούλας Ἰωάννης τοῦ Κων. ἐξ Ἀλμυροῦ ἐτῶν 27, ἐργατικός, ἔγγαμος,
λόγῳ τῶν ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 9.- Εἰς θέσιν "Κεραμυδιά" περιφέρειας Κωφῶν ἐξετελέσθη διὰ μα
χαίρας τὴν 17-6-47 ὁ Κραβαρίτης Ἀθανάσιος τοῦ Γεωργ. ἐκ Κωφῶν
39 κτηνοτρόφος, ἔγγαμος, λόγῳ ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 10.- Τὴν 18-6-47 εἰς θέσιν "Δαμάλα" περιφέρειας Κοκκιωτῶν ἐξετε
λέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Μπόπης Δημήτριος τοῦ Σωτηρίου ἐκ Κοκκιωτῶν, ἐγγα
μος, κτηνοτρόφος, ἔγγαμος, λόγῳ ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 11.- Τὴν 27-6-47 εἰς θέσιν "Τσατάλι" περιφέρειας Πλατάνου ἐξετε
λέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Μανούρας Κων/νος τοῦ Γεωργίου ἐκ Πλατάνου, ἐγγα
μος, ποιμὴν, ἔγγαμος, λόγῳ τῶν ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 12.- Τὴν 27-6-47 εἰς θέσιν "Τσατάλι" περιφέρειας Πλατάνου ἐξετε
λέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Ξηρομερίτης Λάμπρος τοῦ Γεωργίου ἐκ Πλατάνου
28, γεωργός, ἔγγαμος, λόγῳ τῶν ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.-

Αυτά τα εγκλήματα πρέπει να τα μάθουν οι νέοι Έλληνες, τους οποίους παραμυθιάζουν με τους «νεκρούς» του Πολυτεχνείου.

«ΔΗΜ. ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΧ. ΠΑΡΝΑΣ ΣΙΔΟΣ

ΕΠΙΤΕΛ. ΓΡ. Ηα

ΑΡΙΘ. Α.Π. 122

ΔΙΑΤΑΓΗ

Ἐπείγουσα

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. Α.Π. 255/21.8.47
Δ/γὴ τοῦ Ἀρχ. Ρούμελης καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴ λυσοισμένη
ἐπίθεσι πού ἔχει ἐξαπολύσει ὁ μοναρχοφασισμὸς μὲ τὰ
ὄργανά του 2½ χρόνια τώρα καὶ ἰδιαίτερα τὸ τελευταῖο
διάστημα ἐνάντιαι στὸ λαό... Μὲ βάση τὰ παραπάνω ἐν-
τελλόμεθα ὅπως τὰ τάγματα πάρουν τὰ παρακάτω μέτρα:
Α...

Β...

Γ. ΑΜΕΣΕΣ ΚΤΡΩΣΕΙΣ

1) Θὰ ἐκτελοῦνται οἱ φυσικοὶ αὐτονογοὶ τῶν ἐγκλημά-
των καὶ οἱ ἐμπνευστές τους τοπικοὶ παράγοντες τοῦ μο-
ναρχοφασισμοῦ. Ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ βρεθοῦν
καὶ ἐκτελεσθοῦν οἱ κυρίως δρᾶστες τότε θὰ ἐκτελοῦνται
συγγενικά τους πρόσωπα τῆς δεξιᾶς.

.....

Ε.Δ.Α. 30.8.47

ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

Γιὰ τὴν ἀκρίβεια τὸ Ηο γραφεῖο

Ἐπογραφή

Στην περιοχή των Καλαβρυτών, κοντά στα χωριά Βεσσίνι και Λεχούνη, υπάρχουν δύο απέριπτα μνημεία, δύο σταυροί. Στη βάση των μνημείων αυτών είναι γραμμένα τα ονόματα 42 νέων παιδιών. Δεν ήσαν δολοφόνοι ή προδότες. Μόλις

είχαν τελειώσει τη Σχολή Αστυφυλάκων και πήγαιναν σιδηροδρομικώς στην Πάτρα για να συμπληρώσουν τη δύναμη της Αστυνομίας της Πόλεως.

Ήταν Κυριακή, 9 Απριλίου του 1944, των Βαΐων. Ώρα 7η πρωινή. Οι καμπάνες των γύρω χωριών ήχούσαν χαρμόсуνα και καλούσαν τους πιστούς στην εκκλησία για τη μεγάλη γιορτή. Οι αστυφύλακες, φτωχά παιδιά του λαού, πεινασμένοι και άμεριμνοι κατευθύνοντο προς την Πάτρα Έξω από την Κόρινθο στο 157 χιλ. της οδού Αθηνών - Πατρών, μεταξύ του Δερβενίου και Αιγείρας, οι δολοφόνοι του Κ.Κ.Ε.-Ε.Α.Μ. εξετροχίασαν την άμαξοστοιχία, την ακινητοποίησαν και άρχισαν να βάλουν έναντίον των έπιβατών από όλες τις κατευθύνσεις. Πολλοί τραυματίσθηκαν - αστυφύλακες και πολίτες, άνδρες, γυναίκες και παιδιά. Δύο σιδηροδρομικοί, ένας αστυφύλακας και ένας Γερμανός στρατιώτης, έφονεύθησαν άμέσως.

Οι 42 αστυφύλακες που εύρίσκοντο στην άμαξοστοιχία, συνελήφθησαν. Άλλοι τραυματίες και άλλοι κατάκοποι, ήμιθανείς, φαντάσματα άληθινά του έαυτού τους. Μαζί μ' αυτούς και δύο χωροφύλακες.

Η πομπή των συλληφθέντων αστυφυλάκων, μαζί άκόμη με 4 γυναίκες που κατευθύνοντο κι αυτές σ' ένα ενδιάμεσο χωριό, έκινείτο προς Ζάχωλη. Τα βασανιστήρια, οι έξευτελισμοί και οι προπηλακισμοί δεν περιγράφονται. Άλλους τρυπούσαν με την ξιφολόγη, άλλους κτυπούσαν, έδερναν.

Μαστιγούμενοι βάνουσα κατά την πορεία, οι τραυματίες μετά την Ζάχωλη, ήταν άδύνατο να κινηθούν. Και η διαταγή έφθασε την Μεγάλη Πέμπτη 13-4-1944. Όσοι δεν μπορούν να κινηθούν, να έκτελεσθούν άμέσως. Και οι δολοφόνοι, χωρίς καθυστέρηση έξετέλεσαν τη διαταγή. Οι άρχιφύλακες Παπαδημητρόπουλος Νικόλαος, Μουντζούρος Σπυριδών, οι αστυφύλακες Πετρινώτης Εύάγγελος, Σταματόπουλος Γρηγόριος, Φειδός Βλάσιος και οι χωροφύλακες Φουράκης Άντώνιος και Άβλυχος Άνδρέας έπεφταν από τις δολοφονικές σφαίρες.

Οι υπόλοιποι, 35 αστυφύλακες και οι 4 κοπέ-

Κι όμως οι δολοφόνοι είναι στην βουλή.

Λήθη; Ποτέ!

Τα έργα του αιμοσταγούς ΚΚΕ.

Θρήνος δια τα θύματα του ΚΚΕ.

*Οι κομμουνιστάί έσφαξαν αθώους ανθρώπους και τους έρριξαν
στα ορύγματα του λατομείου Κοπανά Υμηττού.*

ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ, ΝΕΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Στις φλόγες η πόλις και πάλι...

T

ροκρατική οργάνωση
λοπόν, κατά τον Γ.

Παπανδρέου, το ΚΚΕ. Οι Καλαβρυτινοί κάτι ήξεραν από τρομοκρατία. Όταν η πόλις τους θρακίστηκε στην αρχή της Κατοχής στα χέρια των Ιταλών, οι αντίρροτοι του ΕΛΑΣ είχαν δώσει το πρώτο δείγμα δράσης: σκότωσαν τον γιατρό Καρκόλια γιατί, απαν, πρόσφερε τις υπηρεσίες του σε Ιταλό ασθενή.

Σκότωσαν τον έπαρχο Καλαβρύτων, έφαζαν και βίασαν τις δυο κόρες του φουρνάρη, βίασαν και κούρασαν κάποιες Καλαβρυτινές. Γιατί απαν, είχαν σχέσεις με Ιταλούς. Σκότωσαν τον 28χρονο Νίκο Αγγελόπουλο, γιατί δεν τους ακολούθησε στο θάνατό. Εξοκοκλήσαν μέχρι θανάτου τον εσαφέρα Γιάννη Χαλιόπουλο έναν 18χρονο μαθητή και τον Νικόλαο Τσαπρά φτωχό οικογενειάρχη. Φτώχη και τσακούρι σ' όποιον δεν έβγαζε μαζί τους στο αντίρροπο.

Και ενώ στο τέλος αυτής της εβδομάδας (Παρασκευή, Σάββατο και Κυριακή) το επίσημο κράτος τμή τους νεκρούς των Καλαβρύτων, στην επίσημη για τα 54 χρόνια από τη ναζιστική θηρακίδα - που αυτές ή άλλες δεν θα μπορούσε να πάρει κανένας είδος συγχωροχάρτι - κανείς εκτός των Καλαβρυτινών δεν θυμάται ή δεν θέλει να θυμάται τη δεύτερη οργάνη και καταστροφή της μαρτυρικής πόλης. Αυτή τη φορά σε ανά τους τριμηνούς, αλλά από Έλληνες που ενδεχομένως κάποιοι από αυτούς παρίστανται, κοστούμαρισμένοι και γραβισμένοι, στις τελευταίες μέρες του Ολοκαυτώματος.

Χωρίς ελπίδα οι υπερασπιστές

Σ' αυτούς -και στον Μητροπολίτη Καλαβρυτινών και Αιγιαλίας κ. Αμβρόσιο ιδιαίτερα, ο οποίος θα τελείσει το μνημόσυνο για τους πρώτους νεκρούς - θυμάται των στρατευμάτων Κατοχής - αφιερώνονται οι γραμμές που ακολουθούν: Πέντε χρόνια μετά το ολοκαύτωμα Καλαβρύτων ή Απριλίου 1948 Εμφύλιος. Οι κομμουνιστές έχουν καλέσει την πύλη. Διάκοισι άνδρες του 21ου τμήματος εθνοφυλακής με διοίκηση τον αντιπυλομαχητή Νίκο Αρβανιτάκη και υποδιευκτή τον Γαβριήλ Παγκράτη υπερασπίζονται την πόλις

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

Η δεύτερη
καταστροφή του
Απριλίου του 1948
βελγνίστατι στις
επίσημες τελετές

Χίλιοι πεντακόσιοι άνδρες του δημοκρατικού Στρατού, με αρχηγό τον Γεωργιάδη ετοιμάζουν επίθεση. Μαζί του και άλλα τμήματα με αρχηγούς τους κομμουνιστές Κωνσταντόπουλο, Περδικά, Κατοκόπουλο, Τζοκάνο και Νεφέα. Η επίθεση γίνεται στις 4.30 το πρωί. Πέρνει το φυλάκιο της Αγίας Ακατερίνης και σκοτώνεται ο επικεφαλής ανθυπολοχαγός Κουρελιόδης Πέρνει το φυλάκιο του Αγίου Κωνσταντίνου. Σκοτώνονται οι περισσότεροι υπερασπιστές του και ο επικεφαλής ανθυπολοχαγός Νίκος Τσαπράς. Μέσα στο σπίτι του Καπλή βρίσκονται τραυματισμένοι στρατιώτες και μαζί τους τραυματισμένος κι αυτός ο γιατρός Δημήτρης Δαΐβος που προσπαθεί να τους περιβάλλει.

Οι κομμουνιστές Άρης Παπαγιούλας από τα Σουδενά Καλαβρύτων και Δ. Μπουτράκι μπαίνουν μέσα στο σπίτι και με τα μαχαίρια τους φέρνουν τους τραυματίες μαζί και τον γιατρό. Ο χωροφυλακός Φώτης Αρσινόπουλος, προλαβαίνει

ν' αυτοκτονήσει με το πιστόλι του για ν' αποφύγει τα βασανιστήρια. Οι υπερασπιστές της πόλης δεν έχουν καμία ελπίδα, κόνουν ηρωικές εφόδους και σκοτώνονται, αλλά αυτοκτονούν για να μην πέσουν στα χέρια των κομμουνιστών, όπως ο αντισυνταγματάρχης Αρσινόπουλος, διοικητής του τάγματος που αμύνεται μέσα στο διακεπήριο.

Λεηλασία και φωτιά

Τι έγινε όταν τα Καλαβρύτα έπεσαν στα χέρια των κομμουνιστών; Η περιγραφή είναι από το βιβλίο του Κ. Κοραλή, "Ιστορία των δραματικών γεγονότων Πελοποννήσου 1943 - 1949" (βιβλίο της Ακαδημίας Αθηνών, 1971). Το χάλι των ενόπλιων κομμουνιστών, αρχώς να καλέσει όλους τους Καλαβρυτινούς

"Έδω δημοκρατικού λαού, τα όρκοι καθεστώς και, η πόλις η πόλις είναι κείνη στην πλατεία εδών". Αυτό οι λεηλασία της ηρωικοί έβλεπον να σπάνε τις πόλεις, να τα ληστεύουν το πλοίο στην κεντρική πλατεία. Σε κείνη την ώρα για τη εγκαταστάθηκαν σε σπίτια, στην αγορά, στο αεροδρόμιο, στο αεροδρόμιο και την πόλις. Το Καλαβρύτο είναι η δικαιοσύνη της γερμανικής θ

*Οι αριστεροί επυρπόλησαν και ελεηλάτησαν τα Καλάβρυτα, όπου εσκότωσαν
πλήθος αθώων Ελλήνων.*

*Σωκράτης Καραπάς, 18 ετών, μαθητής.
Την 8ην Ιουνίου 1944
οι κομμουνισταί τον κατεκομμάτισαν με μαχαίρια.
Έγκλημα του: ήτο υιός ιερέως.*

ΑΙ ΗΡΩΙΔΕΣ ΤΟΥ ΕΑΜ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΩΝ

«Μετά την απόλογίαν του Γαβρά, ὁ Πρόεδρος δίνει ἐντολή εἰς τὸν Ἱραμματεα καὶ αὐτὸς οἰαρεῖ τὴν ἔκθεσιν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κων. Ἡλιάκη περὶ τῆς σωματικῆς ἐξετάσεως τῶν συζητήσασα αὐτὴ ἐγινε κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Στρατοδικείου.

1. Σοφία Νικολαΐδου, ἐτῶν 17. Εὐρέθῃ ἀνατομικῶς παρθένος, ἀλλὰ φέρει ψωριακὸν ἐξάνθημα.
2. Κυριακὴ Ἀφεντουλίδου, ἐτῶν 17. Εὐρέθῃ ἀνατομικῶς παρθένος, ἀλλὰ ἠσεληγήθη παρὰ φύσιν συστ.
3. Ναταλία Ζαχαριάδου. Εὐρέθῃ ἀνατομικῶς παρθένος.
4. Ἄννα Ἡλιάδου. Εὐρέθῃ ἀνατομικῶς παρθένος, ἀλλὰ ἠσεληγήθη παρὰ φύσιν.
5. Χρυσούλα Καζαντζίδου. Εὐρέθῃ ἀνατομικῶς παρθένος.
6. Ρεββέκα Κινηγίδου. Δὲν εὐρέθῃ παρθένος, ἀλλὰ ἠσεληγήθη καὶ παρὰ φύσιν.
7. Φεβρωνία Παπαδοπούλου. Εὐρέθῃ ἀνατομικῶς παρθένος, ἀλλὰ ἠσεληγήθη παρὰ φύσιν.
8. Χρυσούλα Ράντζου, ἐτῶν 18. Εὐρέθῃ ἀνατομικῶς παρθένος, ἀλλὰ ἠσεληγήθη παρὰ φύσιν.
9. Οὐρανία Σαουλίδου. Ἀνατομικῶς εὐρέθῃ μὲν παρθένος, ἀλλὰ ἠδύνατο ἐκ τῆς ὀργανικῆς τῆς καταστάσεως. Ὅμοίως ἠσεληγήθη παρὰ φύσιν.
10. Μαργαρίτα Παπαδήμου. Δὲν εὐρέθῃ παρθένος.
11. Εὐμορφία Σιδηροπούλου, ἐτῶν 14. Ἀνατομικῶς εὐρέθῃ παρθένος, ἀλλὰ ἠδύνατο ἐκ τῆς ὀργανικῆς τῆς καταστάσεως. Ὅμοίως ἠσεληγήθη παρὰ φύσιν.
12. Ροδόκη Ἀγγελάκη. Ἀνατομικῶς παρθένος.
13. Σουλτάνα Συμεωνίδου. Δὲν εὐρέθῃ παρθένος καὶ ἠσεληγήθη παρὰ φύσιν.»

Ἐπίσημα πρακτικὰ συνεδριάσεων Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Θεσσαλονίκης 27/2 ἕως 20.3.1948. Ἄρ.

Ιερέυς Χρήστος Ζησούλης.
Εδολοφονήθη από τους
συμμορίτας
με κτυπήματα στην κεφαλή.

Ο ιερέυς και διδάσκαλος Νικόλαος
Καράπας εξ Αλλάλης Ευβοίας.
Την 1ην Ιουνίου 1944 οι κομμουνισταί
τον εδολοφόνησαν κτυπώντας τον με
ρόπαλο.

Ιερέυς Αθανάσιος Γεράσιος
εξ Αξάρακος Κονίτσης.
Την 10ην Φεβρουαρίου 1948,
μετά από βασανιστήρια
κατεκρεουργήθη
από τους κομμουνιστάς, διότι
διέσωσε 25 παιδιά από το
παιδομάζωμα.
Οι κομμουνισταί θα σφάζουν,
θα ακρωτηριάσουν και θα
σταυρώσουν(!)
450 ιερείς.
Ο Θεός ας αναπαύση την ψυχήν
τους.

Ο ιερέυς της Στιμάγκας Νικόλαος
Μπερτσεκάς
συνελήφθη από το ΚΚΕ την 25
Μαρτίου 1944.
Αφού του ξερίζωσαν τα νύχια
και του τσάκισαν τα κόκκαλα με
καδρόνια,
τον έπνιξαν στα λασπόνερα ενός
λάκκου.
Ο Θεός ας αναπαύση την ψυχήν του.

*Ο Υπαρχιφύλαξ Νικόλαος Αγγελόπουλος του Δ' Αστυν. Τμήματος.
Απεκόπη ο λαιμός του με κονσερβοκούτι
υπό των συμμοριτών του ΚΚΕ την 10.12.1944 εις το σφαγείον της Ούλεν.
Εις την φωτογραφίαν, εκτός της αποκοπής του λαιμού,
φαίνονται χαρακτηριστικά τα πλήγματα δια μαχαίρας εις την θέσιν της
καρδίας.*

*Υπαστυνόμος Δαμιανός Συμεωνίδης,
υποδιοικητής του ΙΣΤ' Αστυνομικού Τμήματος.
Εσφάγη εις Ούλεν (εταιρεία υδάτων) την 7-12-1944.
Λήθη; Ποτέ!*

*Ο σφαγεύς του Ελληνικού Λαού Άρης Βελουχιώτης (Κλάρας) στην Λαμία.
Τον συνοδεύει ο προδότης Αρχιμανδρίτης Ανυπόμονος!
και ο καθηγητής Γεώργιος Σημίτης, πατήρ του πρωθυπουργού Σημίτη.
Ο κ. θ. Πάγκαλος εξήτησε «να στηθεί στο κέντρο της Αθήνας ο ανδριάντας
του Άρη Βελουχιώτη»!
(«Ελευθεροτυπία» 15-4-2002).*

*Αστυφύλαξ Χρήστος Λόγιος.
Εσφάγη εις Ούλεν την 7-12-1944.
Λήθη; Ποτέ!*

*Αστυνομικός. Τον έσφαξαν με κονσερβοκούτι, αφού προηγουμένως
τον εβασάνισαν. Διακρίνονται στο σώμα του τα τραύματα από κατσαβίδι.
Η Αστυνομία δεν θα λησμονήσει τους νεκρούς ήρωας της.*

*Πάνδημος κηδεία 36 θυμάτων των συμμοριτών,
εις Χαλάνδριτσαν την 4-7-1948.*

*Γυναίκες της Ανδρίτσαινας - Ολυμπίας μοιρολογούν τους συγγενείς τους,
πού τους έσφαξαν οι συμμορίται.*

*Θύματα των συμμοριτών Κονταλώνη εις Βασσαρά Λακεδαιμόνος.
Εσφάγησαν την 31-10-1946 αφού εβασανίσθησαν.*

1. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΣ τού 'Ηλία, έτών 37, δόντιαιρος, έβδομη σειρά, άρια. 7 Νέα 4 φαγεΐα.
2. ΓΩΜΠΑΝΟΓΛΟΥ ΑΝΔΡΕΑΣ τού Στράτου, έτών 26, ξικουργός, δ' σειρά άρια. 16 "ξα 4 φαγεΐα.
3. ΑΠΟΣΠΟΡΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ τού Θωμά, έτών 33, χωροφύλαξ, έξ αίγύνης.
- Τήν 20-3-45 εις όδόν Πύσσα Δρουγούτι άνευρέθησαν "έξ πτώματα άνδρῶν. 'Ανεγνωρίσθησαν τά δύο.
1. ΚΑΡΚΟΥΡΙΑΝ ΚΑΡ. ΜΗΕΤ τού Πασσάρ, έτών 30, κάτοικος Δρουγούτιου.
2. ΓΕΡΟΔΗΚΟΣ ΑΓΙΣΤΕΙΔΗΣ (άγνώστων λοιπών στοιχείων).
- Τήν 30-3-45 εις Πεντέλην άνευρέθησαν πέντε πτώματα άνδρῶν άνεγνωρισθέντων.
1. ΑΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, 'Ανθυπασπιστής Φιλοθέης.
2. ΧΕΙΛΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, χωροφύλαξ Φιλοθέης.
3. ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, 'Ιπνευματάρχης.
4. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ ΒΙΛΑΡΕΤΟΣ τού Σιαύρου, έτών 33, χωροφύλαξ Χαλανόριου.
5. ΑΡΜΕΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, χωροφύλαξ Χαλανόριου.
- Τήν 30-3-45 παρά τό Νεκροταφεΐον Βύρωνος, άνευρέθησαν δύο πτώματα γυναικῶν μή άναγνωρισθέντων.
- Τήν 9-4-45 εις Πετρούπολιν άνευρέθησαν πέντε πτώματα άνδρῶν, άναγνωρισθέντων τῶν τεσσάρων.
1. ΚΑΤΕΣΥΔΕΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τού Θεοφάνους, έτών 19, Δοχίας Παγμάτων, "Ηρης 3.
2. ΕΠΥΡΙΑΔΗΣ ΜΑΓΟΥΛΑΣ τού Δημητρίου, έτών 21, ήλεκτρολόγος.
3. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΜΙΚΟΛΑΟΣ, 'Αντισυνταγματάρχης Πυροβολικού.
4. ΜΠΕΛΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ τού Παναγιώτου, έτών 34, Δικηγόρος, Δαμάρεως 12.
- Τήν 11-4-45 εις θέσιν Γερμανού σίτι, Υμητιόν, άνευρέθησαν τρία πτώματα γυναικῶν άγνώστων.
- Τήν 17-4-45 εις Καλογρέϊαν (θέσιν Σπηλιά Δράκου) άνευρέθησαν ένδεκα πτώματα, έξ ὧν έν γυναικός. 'Ανεγνωρίσθησαν τά τρία.
1. ΧΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ τού 'Ιωάννου, έτών 45, 'Αντ/πος 'Εμπορικῶν Οϊκῶν, κάτοικος Καλογρέζης.
2. ΧΑΝΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ, έτών 45, Καλογρέζα.

Ατέλειωτοι κατάλογοι δολοφονηθέντων από το ΚΚΕ.

Έν Αλμυρώ τῆ 26ῃ Ἰουλίου 1947

Π ρ ό ς
Τό Ἐκπυργεῖον Δημοσίας Τάξεως
Ἀθῆνας

" Περὶ τῶν διαπραχθειῶν ὑπὸ συμμοριτῶν ὠμοτήτων".-

Λαμβάνω τὴν τιμὴν, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 29/659/29 τῆς 24-7-47 ὑμετέρας τηλεφωνικῆς, ν' ἀναφέρω ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ περιφερείᾳ διεπράχθησαν ὑπὸ συμμοριτῶν αἱ κάτωθι ὠμότητες:

- 1.- Τὴν 12ην 8/βόλου ἐξετελέσθη διὰ μαχαίρας εἰς θέσιν "Τσατάλι" περιφερείας Πλατάνου ὁ Ἀναστάσιος Ἀναστάσιος τοῦ Χαλαράμπου εἰς Ἀλμυροῦ ἐτῶν 23, Δημοδιδάσκαλος, ἄγαμος, λόγῳ ἐθνικιστικῶν φρονημάτων.
- 2.- Τὴν 11-4-47 εἰς θέσιν "Μουσταφᾶ Βρῦση" περιφερείας Κοκκιωτῶν ἐξετελέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Κολώνης Γεώργιος τοῦ Χρήστου ἐκ Κοκκιωτῶν ἐτῶν 54, βαρελοποιός, ἔγγαμος, λόγῳ ἐθνικιστικῶν φρονημάτων.
- 3.- Τὴν 11-4-47 εἰς θέσιν "Μουσταφᾶ Βρῦση" περιφερείας Κοκκιωτῶν ἐξετελέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Κοντιόπουλος Χρήστος τοῦ Μιχαήλ ἐξ Ἀλμυροῦ ἐτῶν 55, Πρόεδρος Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀλμυροῦ, ἔγγαμος, λόγῳ ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 4.- Τὴν 11-4-47 εἰς θέσιν "Μουσταφᾶ Ῥῦση" περιφερείας Κοκκιωτῶν ἐξετελέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Τσαντήλας Στέργιος τοῦ Ταξιάρχου ἐκ Κωφῶν ἐτῶν 43, Πρόεδρος Κοινότητος Κωφῶν, ἔγγαμος, λόγῳ τῶν ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 5.- Τὴν 18-10-46 εἰς θέσιν "Σπηλιά-Τραγοβουνίου" περιφερείας Ἀχιλλεῖου ἐξετελέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Διαμαντῆς Ἀνάργυρος τοῦ Κων. ἐξ Ἀχιλλεῖου ἐτῶν 33, κτηνοτρόφος, ἔγγαμος, λόγῳ ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 6.- Τὴν 15-5-47 εἰς θέσιν "Γερεκλιῆ" Νεοχωρακίου ἐξετελέσθη δι' αὐτομάτου ὄπλου ἐξ ἐπαφῆς ὁ Μιχέας Ἰωάννης τοῦ Εὐαγγέλου ἐξ Ἀλμυροῦ ἐτῶν 46, ἐργατικός, ἔγγαμος, λόγῳ τῶν ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 7.- Τὴν 2-6-47 εἰς θέσιν "Τσίκα" Νεοχωρακίου ἐξετελέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Χατζῆς ἡ Γιαννακόπουλος Κων. τοῦ Βασιλ. ἐξ Ἀνθοτόπου ἐτῶν 25, κτηνοτρόφος, ἔγγαμος, λόγῳ τῶν ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 8.- Τὴν 6-6-47 εἰς θέσιν "Γερεκλιῆ" Ἀλμυροῦ ἐξετελέσθη δι' ὄπλου ὁ Φασούλας Ἰωάννης τοῦ Κων. ἐξ Ἀλμυροῦ ἐτῶν 27, ἐργατικός, ἔγγαμος, λόγῳ τῶν ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 9.- Εἰς θέσιν "Κεραμυδιά" περιφερείας Κωφῶν ἐξετελέσθη διὰ μαχαίρας τὴν 17-6-47 ὁ Κραβαρίτης Ἀθανάσιος τοῦ Γεωργ. ἐκ Κωφῶν ἐτῶν 39 κτηνοτρόφος, ἔγγαμος, λόγῳ ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 10.- Τὴν 18-6-47 εἰς θέσιν "Δαμάλα" περιφερείας Κοκκιωτῶν ἐξετελέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Μπόης Δημήτριος τοῦ Σωτηροῦ ἐκ Κοκκιωτῶν, ἐτῶν 40, κτηνοτρόφος, ἔγγαμος, λόγῳ ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 11.- Τὴν 27-6-47 εἰς θέσιν "Τσατάλι" περιφερείας Πλατάνου ἐξετελέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Μανούρας Κων/νος τοῦ Γεωργίου ἐκ Πλατάνου, ἐτῶν 37, ποιμὴν, ἔγγαμος, λόγῳ τῶν ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.
- 12.- Τὴν 27-6-47 εἰς θέσιν "Τσατάλι" περιφερείας Πλατάνου ἐξετελέσθη διὰ μαχαίρας ὁ Ξηρομερίτης Λάμπρος τοῦ Γεωργίου ἐκ Πλατάνου, ἐτῶν 28, γεωργός, ἔγγαμος, λόγῳ τῶν ἐθνικιστικῶν του φρονημάτων.-

Διὰ τὴν ἀτυγραφήν
Ἀθῆναι τῆ 16-8-47
Διεύθυνσις Ἀσφαλείας

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐκπυροκλήσεως
Ἐκπυροκλήσεως

Η τραγωδία των Ελλήνων.

*Ονομάζεται Στέργιος Συρκόγλου. Είναι μόλις 15 χρονών.
Οι κομμουνιστάι τον εσκότωσαν με σκεπάρνι.*

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΤΙΜΩΡΙΑΣ

*Ο σφαγεύς και βιαστής «Μέραρχος» του ΕΛΑΣ καπετάν Διαμαντής.
Ο ίδιος και οι συμμορίται του εξεκαθαρίστησαν υπό του Εθνικού Στρατού.*

Σφαγμένοι άνδρες και γυναίκες του χωριού Κωνσταντία - Αρδαίας.

<u>ΥΠΟΔ/ΣΙΣ ΧΩΡ/ΚΗΣ ΝΙΓΡΙΤΗΣ</u>				
<u>Κ Α Τ Α Σ Τ Α Σ Ι Σ</u>				
Φονευθέντων και εκτελεσθέντων ιδιωτών εν Νιγρίτη κατά την συμμοριακήν επίθεσιν κατά της Πόλεως Νιγρίτης την 21-22 Ιουλίου 1947				
<u>Α/Α</u>	<u>Όνοματεπώνυμον</u>	<u>Πατρώνυμον</u>	<u>Ήλικια</u>	<u>Παρατηρήσεις</u>
1	Μαντζοβνη	Εδοκία	Βασίλειος	27 Σφαγιασθεΐου διδ μαχαίρας
2	"	Χρυσάνθη	Στέργιος	12 " " "
3	"	Ελένη	"	40 " " "
4	"	Χρυσόδα	Κων/νος	67 " " "
5	Μαντζοβνης	Κων/νος	Στέργιος	5 Σφαγιασθεΐς " "
6	Μαρκαβήλας	Δημήτριος	Ιωάννης	52 Έκτελεσθεΐς διδ πυροβ.δπλου
7	Μαρκαβήλα	Εδογγελα	Δημήτριος	22 Έκτελεσθεΐσα " " "
8	"	Ήνη	Δημήτριος	51 " " " "
9	Φακή	Ελένη	Νικόλαος	34 " " " "
10	Φακής	Αργύριος	Νικόλαος	13 Έκτελεσθεΐς " " "
11	"	Μάριος	"	10 " " " "
12	Σοφλας	Διονύσιος	Αθανάσιος	48 Δι'αδτομάτου και διδ μαχαίρας
13	Σοφλα	Στεργιανή	συζ.Διονυσίου	40 " " " "
14	Σοφλας	Αλέξανδρος	Διονύσιος	12 " " " "
15	Σοφλα	(δβδπτιστον θήλυ)	"	" " " "
16	Κασαδέλη	Αναστασια	Εδριπέδης	14 " " " "
17	Φράγκου	Εύφροσβνη	Γεώργιος	63 " " " "
18	"	Αθανάσιος	"	34 " " " "

Θαυμάσατε τους κουκουέδες.
Εδολοφόνησαν παιδιά ηλικίας 5 ετών εως 14!

*Οδυρμός Ελληνίδος.
Δι' αυτήν ο Ρίτσος δεν έγραψε ποίημα.*

*Θεμιστοκλής Σοφούλης
Πρωθυπουργός και Πρόεδρος του κόμματος
των φιλελευθέρων*

«Έρχομαι να σας χαιρετίσω και να σας εκφράσω την ευγνωμοσύνην του Έθνους δια τον αγώνα τον οποίον και σεις τώρα διεξάγετε, δια να διατηρήσετε την ελευθερίαν την οποίαν οι πρόγονοι μας με τόσας θυσίας κατέκτησαν.

Δεν ήλθα εδώ δια να σας εμπυχώσω, διότι ξεύρω ότι δεν σας λείπει η ψυχή. Ήλθα δια να σας φέρω ένα μεγάλο μήνυμα. Το Έθνος είναι αποφασισμένο να νικήση, ημπορεί να νικήση και θα νικήση. Η ανταρσία αντιπροσωπεύει την μεγαλύτεραν απειλή που εγνώρισε ποτέ η Ελλάς. Ουδέποτε το Έθνος ηπειλήθη και εκινδύνευσε τόσον, όσον σήμερα. Διακυβεύονται τώρα όσα δίδουν περιεχόμενον και αξίαν εις την ζωήν των εθνών και των ατόμων. Κινδυνεύει και η ακεραιότης μας και η ανεξαρτησία μας και ο πολιτισμός μας. Αν δεν συντριβή η ανόσια ανταρσία, θα γίνωμεν σκλάβοι ενός απέραντου και σκυθρωπού στρατοπέδου συγκεντρώσεως, όπου ο θάνατος θα είναι η μόνη ελπίς και λύτρωσις. Η ανταρσία είναι ο μοχλός του εξωτερικού εχθρού δια την υποδούλωσιν της χώρας μας. Και ο μοχλός αυτός πρέπει να γίνη κομμάτια και θα γίνη...».

*Κωνσταντίνος Λώλος, ετών 15.
Παρεφρόνησε όταν οι αντάρται του Φλωράκη
έσφαξαν τον πατέρα του στο Καρπενήσι.*

*Ο ιατροδικαστής Ι. Λουκόπουλος καταγράφει
σφαγιασθέντας εις ομαδικούς τάφους.*

*Σφαγμένοι Έλληνες και Ελληνίδες από το ΚΚΕ
στο λατομείο Κοπανά, εις Υμηττόν.*

*Στέφανος Λιόλιος.
Ένας σφαγέας του ΚΚΕ που ελογοδότησε.*

*Στον αριθμόν 1 μία κοπέλλα 20 χρονών.
Στον αριθμόν 2 ο ηγούμενος της Μονής Σταγιάδων Μόδεστος Ανδρομανάκος,
ετών 75.
Εδολοφονήθησαν με αξίνας την 10-4-1947 κατ εντολήν του Καπετάν - Γιώτη
(Φλωράκη).*

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ (συνέχεια)

A/A	Όνοματεπώνυμον	Τόπος γεννήσε	Έτος γεννήσε	Τόπος και τρόπος μαρτυρίου
-----	----------------	---------------	--------------	----------------------------

			ως	ως	
16.	Ιερεύς	Σπυρίδων Ξαρχάς	Παλαμάς Δομοκού	1913	Δια να εκδικηθούν το σαμποτάζ που έγινε εις τον σταθμόν Ξυνάδος, οι Ναζί, μαζί με άλλους Έλληνες συνέλαβον και τον Ιερέα Σπ. Ξαρχά. Και ενώ απελευθέρωσαν τους υπολοίπους, εξετέλεσαν μόνο τον Ιερέα, εις ηλικίαν 31 ετών, την 28 Ιουλίου 1944
17.	Ιερεύς	Δημήτριος Κουτσούμπας	Χαλαμβρέζι	1893	Ο Ιερεύς Δημήτριος τελούσε εις τον Ναόν το μνημόσυνο του σκοτωμένου από τους Γερμανούς γιου του, όταν μπήκαν οι ναζί και τον έπιασαν. Τον εφόνευσαν δι' αντίποινα, μαζί με άλλους Έλληνες, την 10 Απριλίου 1944.
18.	Ιερεύς	Γεώργιος Καλώτσος	Καστανιά Φθιώτιδος	1893	Συνελήφθη την 11-4-47 υπό των συμμοριτών του καπετάν Γιώτη και μετεφέρθη εις θέσιν «Πλατανάκια». Υπεβλήθη εις φοβερά και πολυήμερα βασανιστήρια. Του έκοψαν το ένα μετά το άλλο και τα δύο μάγουλα. Ύστερα του τρύπησαν με λόγχη το λαιμό. Από τους φρικτούς

					πόνους κυλιόταν κατά γής αποσπώντας όλα τα χαμόκλαδα. Τέλος, μία σφαίρα έδωσε τέλος στο μαρτύριο του ιερέως.
19.	Ιερεύς	Αλέξανδρος Λόγιος	Δάφνη Υπάτης	1892	Οι Βουλγαροκομμουνισταί του καπετάν Γιώτη συνέλαβαν τον ιερέα Αλέξανδρο τον Ιούνιο του 1947, μαζί με τον Ιερέα Κ. Μπούστρα, εφημέριο των χωρίων Ανατολή, Άνω Χωμίριανη και Κολοκυθιά. Μετέφεραν και τους δυο στο χωριό Μουσουνίτσα, όπου μετά από φοβερά, και ανήκουστα βασανιστήρια, κατέσφαξαν και τους δύο μαζί. Τα πτώματα τους κατακερματισμένα, ευρέθησαν σε μία χαράδρα.
20.	Ιερεύς	Κωνσταντίνος Μπούστρας	Δάφνη Υπάτης	1909	Βλέπε ανωτέρω.
21.	Ιερεύς	Βασίλειος Δανέλης	Μαρτίνο Λοκρίδος	1898	Εφημέριος εις το χωρίον Λούτσιο Λοκρίδος Συνελήφθη μαζί με άλλους συγχωριανούς του υπό των κομμουνιστοσυμμοριτών του καπετάν Γιώτη και μετά από φρικτά και

					ανήκουστα βασανιστήρια, κατεσφάγη την 13- 1-1948.
22.	Ιερεύς	Μιχαήλ Ενωτιάδης	Καισαρεία Μ. Ασίας	1886	Υπηρετούσε εις τον Πύργον Λαρίμνης όταν στις 12-1- 1948 επετέθησαν οι κομμουνιστοσυμμορ ίτες του καπετάν Γιώτη. Ο Ιερεύς ήταν βαρειά άρρωστος και δεν μπόρεσε να μετακινηθή. Συνελήφθη επί της κλίνης του και ωδηγήθη έξω από το χωριό όπου εξετελέσθη δια πολυβόλου.
23.	Ιερεύς	Σπυρίδων Καραϊνδρ ς	Δρυμαία Λοκρίδος	1877	Συνελήφθη υπό των συμμοριτών του Ε.Α.Μ.-Ε.Λ.Α.Σ. την 19.1.44 λόγω της εθνικής του δράσεως. Ο ιερεύς ήτο γέρων 67 χρόνων και είχε 13 παιδιά. Τον έσυραν μέσα στα χιόνια του Καλλιδρόμου και καθ' οδόν τον βασάνιζαν απάνθρωπα. Έχωναν στα νύχια του μητερά καλάμια. Του έκοψαν τα δάκτυλα των ποδιών του. Τελικά τον κατέσφαξαν.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ					
24.	Ιερεύς	Χρίστος Γ. Κακαβάς	Δομianoί Ευρυτανία	1876	Οι κομμουνιστοσυμμορ

			ς	<p>ίτες του καπετάν Γιώτη συνέλαβαν τον ιερέα στις 27-9-47 εντός της οικίας του. Σιδηροδέσμιο τον οδηγούν στο χωριό Βράχα. Εβδομήντα τριών χρόνων γέροντα τον δέρνουν συνεχώς ενώ το αίμα τρέχει από τις πληγές του. Με ένα μαστίγιο και ένα σιδερένιο ραβδί του ανοίγουν το κεφάλι. Την 1 Οκτωβρίου τον μεταφέρουν σε μία απόκρημνη χαράδρα, στη θέση «Μοναστήρι Βράχας». Τον ανέβασαν επάνω σε ένα σταυρό και του κάρφωσαν, χέρια και πόδια. Τον κτυπούν και τον λογχίζουν. Και έτσι όπως είναι τον γκρέμισαν στη χαράδρα.</p>
25.	Ιερεύς	Αθανάσιος Πιάς	Ελατόβρου οη Ναυπακτία ς	<p>Στις 11 Μαΐου 1947 οι κομμουνιστοσυμμορίτες του Καπετάν Γιώτη συνέλαβαν τον ιερέα και πολλούς κατοίκους του χωριού. Οδηγήθηκαν όλοι στο δάσος των Κρυονεριών. στη θέση «Λάλκα» Εκεί άρχισε το μαρτύριο. Έδεσαν τον ιερέα σ' ένα έλατο. Ο δήμιος του Γιώτη άρχισε να</p>

					<p>λογχίζη τον ιερέα. Πρώτα στην αριστερή ωμοπλάτη. Ύστερα στη δεξιά. Μετά στην κοιλιά. Ο τελευταίος λογχισμός ήταν στο κεφάλι. Το μαρτύριο της πρεσβυτέρας αρχίζει από τη στιγμή αυτή. Μετά από πολυήμερες έρευνες, βρήκε το νεκρό του παπά. Κάτω από κλαδιά και πέτρες, όπου οι δήμιοι του τον είχαν πετάξει μ' ένα σχοινί στο λαιμό.</p>
26.	Ιερεύς	Αργύριος Βούρβας	Βίνιανη Καρπενησιου	1905	<p>Χειροτονήθηκε ιερεύς το 1942 και έγινε εφημέριος του χωριού του. Το 1948, αυτός και πολλοί κάτοικοι του χωριού του, φοβούμενοι τους συμμορίτες κατέφυγαν στο Καρπενήσι. Τον Ιανουάριο του 1949, οι δολοφόνοι του καπετάν Γιώτη κατέλαβαν το Καρπενήσι και άρχισαν γενική σφαγή μεγάλων, μικρών, νηπίων, ανδρών και γυναικών. Ο ιερεύς Βούρβας. αφού υπέστη φρικτά βασανιστήρια κατεσφάγη και μαζί με άλλους πενήντα,</p>

					ερρίφθη σ' ένα κοινό λάκκο.
27.	Ιερέυς	Δημήτριος Κ. Βαστάκης	Δομιανούς Ευρυτανίας	1900	Στις 18-12-1942 συνελήφθη από τους Ιταλούς και υπεβλήθη σε φρικτά βασανιστήρια πού μόνον οι δολοφόνοι του Κ.Κ.Ε. υποβάλλουν τα θύματα τους. Τελείως παραμορφωμένο, με τα χέρια βγαλμένα από τις αρθρώσεις, στις 24-12-42 οι Ιταλοί τον έρριξαν σ' ένα καιόμενο σπίτι και τον έκαψαν ζωντανό.
28.	Ιερομόναχος	Νικόδημος Ραφτογιάννης	Προυσσό Ευρυτανίας	1909	Ιερομόναχος στη μονή Προυσσού. Στις 6-8-1944 συνελήφθη υπό των Γερμανών στο Μεγάλο Χωριό Ευρυτανίας και μετεφέρθη στο Καρπενήσι. Τον κρέμασαν μπροστά στο Γυμνάσιο χωρίς πολλές διαδικασίες για εκφοβισμό των κατοίκων.
29.	Ιερέυς	Κωνσταντίνος Σπανός	Νεράιδα Αγράφων	1893	Συνελήφθη από τους κομμουνιστοσυμμορίτες του καπετάν Γιώτη στο χωριό του, στις 18-4-47, δευτέρα ημέρα του Πάσχα. Τον ωδήγησαν μαζί με άλλους κατοίκους στο βουνό

					Βουλγάρα Κλειτσού. Υπεβλήθη σε φρικτά και ακατονόμαστα βασανιστήρια και εξευτελισμούς. Στο τέλος, οι δολοφόνοι του Κ.Κ.Ε. του συνέτριψαν με ρόπαλο το κεφάλι
30.	Ιερέυς	Ηλίας Αλέξιος	Κτημένα Ευρυτανία ς	1907	Εφονεύθη υπό των σφαγέων κομμουνιστοσυμμοριτών του καπετάν Γιώτη. στις 9 Ιουνίου 1947 κατά την επίθεσι των προδοτών εναντίον του χωριού του και ενώ προσπαθούσε να προφύλαξη τις γυναίκες και τα παιδιά από τα πυρά των συμμοριτών του «Δημοκρατικού Στρατού».
31.	Ιερέυς	Θεοφάνης Μπίκας	Δυτ. Φραγκίστα Ευρυτανία ς	1907	Στις 25 Ιουλίου 1947 οι δολοφόνοι κομμουνιστοσυμμοριτες του καπετάν Γιώτη συνέλαβαν τον ιερέα την ώρα που έψαλλε τον εσπερινό στην εκκλησία. Τον μετέφεραν στη θέση «Κληματσίδα» έξω από το χωριό. Χόρτασαν τη μανία τους βασανίζοντας τον φοβερά και τέλος τον σκότωσαν φυτεύοντας του μια σφαίρα στο κεφάλι.

ΣΦΑΓΜΕΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΚΕ.

1. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ, Διευθυντής Αστυνομίας πόλεων, κάτοικος Ιωαννίνων 74.
2. ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ ΚΑΕΟΝ του Νικολάου, ετών 60, Αντιστράτηγος, Στρατ. Δικαιοσύνης Ψαρρών 17.
3. ΞΥΠΟΛΙΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ταγματάρχης Χωροφυλακής.
4. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Διευθυντής Αστυνομίας πόλεων, κάτοικος Αρτεμισίου 11.

- Την 17-3-45 εις Φρέαρ Μπάρμα-Νικόλα Πετρούπολιν ανευρέθησαν τρία πτώματα, ανδρών αγνώστων.
- Την 20-3-45 από πύλην χωρίου Κρώρα ανευρέθη εν πτώμα αναγνωρισθέν.

Ι. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Χαραλάμπους, ετών 38, Υπάλληλος Γεν. Λογιστηρίου, Λέσβου 18.

- Την 22-3-45 εις Σκίνα ανευρέθησαν οκτώ πτώματα εξ ών δύο γυναικών άτινα και ανεγνωρίσθησαν.

1. ΚΑΤΗΦΟΡΗ ΓΕΩΡΓΙΑ του Νικολάου, ετών 27, οικιακά, Κολοκυνθούς 7.

2. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΛΟΛΑ, ετών 25, Κολοκυνθούς 7.

- Την 14-3-45 εις Νεκροταφείον Περιστερίου, άνω μέρος, ανευρέθησαν δέκα πτώματα, εξ ών δύο γυναικών, μη αναγνωρισθέντων.

- Την 23-3-45 εις Άγιον Ταξιάρχην Περιστερίου, ανευρέθησαν δύο πτώματα ανδρών. Ανεγνωρίσθη το εν.

1. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Νικολάου, ετών 35, ηλεκτρ. μηχανικός, Επαμεινώνδα 10.

Έχω χιλιάδες καταστάσεις με ονόματα σφαγιασθέντων από το ΚΚΕ. Δεν υπάρχει μέρος, όσον μικρόν και να είναι που να μην έχη θύματα. Φέρω σαν παράδειγμα μερικάς κοινότητας του νομού Κορινθίας που τότε ήσαν ασήμαντα χωρία ολίγων κατοίκων. Κι όμως εθρήνησαν θύματα. Ιδού κάποιιοι επίσημοι πίνακες εκ των κοινοτικών αρχείων.

Από την Κοινότητα Άγγελοκάστρου:

1. Άγγέλου Δ. Α.	9. Μποσίκης Μ. Δ.
2. Άγγέλου Α. Γ.	10. Ροθώνης Μ. Δ.
3. Γκέλης Δ. Ι. Ίερέας	11. Ροθώνης Κ. Μ.
4. Γκιώνη Δ. Γ.	12. Τσιαγοής Α. Ν.
5. Γκιώνη Α. Δ.	13. Τσίλη Η. σύζυγος
6. Καρσιώτης Γ. Α.	14. Τζιώρτζης Η. Α.
7. Μπιλιάση Γ. Γ.	15. Τζιώρτζης Μ. Ι.
8. Μποσίκης Δ. Α.	

Ἀπὸ τὴν Κοινότητα Ἀγιοιορίου :

1. Σκούπας Δ. Ι.	6. Τσόγκα Κ. Χ.
2. Σκούπας Κ. Ν.	7. Τσόγκα Μ. Κ.
3. Σκούπα Γ. Κ.	8. Τσόγκα Γ. Κ.
4. Σκούπας Γ. Κ.	9. Τσόγκα Ε. Κ.
5. Τσόγκας Γ. Κ.	

Ἀπὸ τὴν Κοινότητα Ἀρχαίων Κλεωνῶν :

1. Γεωργιάδης Ι. Γ.	12. Παπαδά Μ. Γ.
2. Διαμαντόπουλος Α. Δ.	13. Παπαδά Α. σύζυγος Σ.
3. Διαμαντόπουλος Γ. Κ.	14. Παπαδάς Γ. Σ. Μαθητής
4. Καπότας Π. Δ.	15. Παπαδά Ε. Σ. Μαθήτρια
5. Καλλαράς Π. Ε.	16. Παπαδάς ἀβάφιστο
6. Καλλαρά Α. σύζυγος Ν.	17. Παπακωνσταντίνου Δ. Κ.
7. Κυριάκου Ε. σύζυγος Χ.	18. Ροτζιώκος Π. Α.
8. Ματζιώρος Χ. Κ.	19. Σπυροπούλου Γ. σύζυγος Α.
9. Παπαδάς Χ. Α.	20. Τσινάκης Α. Γ.
10. Παπαδάς Χ. Δ.	21. Φαρμάκης Κ. Β.
11. Παπαδάς Γ. Σ.	

Ἀπὸ τὴν Κοινότητα Ἀρχαίας Κορίνθου :

1. Γεωργοπούλου Α. Ν.	7. Κριεμπάρδης Α. Ι. Μαθητής
2. Καταμεσής Ε. Γ.	8. Μαρίνης Γ. Α.
3. Κατεμή Β. Γ.	9. Μικρός Χ. Π.
4. Κατεμής Κ. Ι.	10. Σούκουλης Ι. Δ.
5. Κονδύλη Ι. Α.	11. Ψωμά Ε. Α.
6. Κάχρος Ν. Ι.	12. Ψωμά Α.Α.

Ἀπὸ τὴν Κοινότητα Δερβενίου :

1. Γεραρῆς Π. Χ. Διδάσκαλος	7. Μετζελίδης Π. Γ. Καθηγητής
2. Γκέκης Χ. Β.	8. Μαραμαθᾶς Μ. Ν. Λογίας
3. Δελῆς Β. Τ.	9. Οἰκονομόπουλος Κ. Σ. Λιδ/λος
4. Δάλλας Π. Δ.	10. Παπανδρεάδης Κ. Π. Μαθητής
5. Κούκιος Η. Γ.	11. Παπανδρεάδης Π. Α.
6. Κορδούλης Γ. Θ. Λοχαγός	12. Σταματόπουλος Γ. Α. Ἀστυφύλ.

Ἀπὸ τὴν Κοινότητα Καλυβίων:

1. Καμπέρου Μ. Α.	10. Παπαγεωργόπουλος Γ. Ν.
2. Καραλή Ε. Α.	11. Παπαγεωργόπουλος Ε.Γ. Διδάσ.
3. Καραλή Κ. Α.	12. Πίπτας Γ. Ἱερομόναχος
4. Κάππου Β. Α.	13. Ρεζονιώτης Α.Π. Ἐφ. Ἀξ/κός
5. Κολοβοῦ Α. Χ.	14. Σακελλάριος Σ. Ἱερομόναχος
6. Κολοβός Χ. Π.	15. Σταματόπουλος Π. Ἱερομόναχος
7. Λύρας Ν. Ι.	16. Σουφελής Α. Γ.
8. Μητρόπουλος Α. Ἱερομόναχος	17. Στριφτής Α. Ἱερομόναχος
9. Μαγκλάρας Κ. Ἱερομόναχος	18. Τσούλης Ι. Ν.

Ἀπὸ τὴν Κοινότητα Κεφαλαρίου:

1. Λούθης Δ. Β. Ἀστυνόμακας	9. Κράγγουρας Κ. Η. Μαθητής
2. Γκέρκης Π. Γ.	10. Κατσαρός Κ. Π.
3. Γεωργουλόπουλος Α.Δ. Δικηγόμ.	11. Κωνσταντινόπουλος Γ. Χ.
4. Γεωργουλόπουλος Δ. Α.	12. Μπελίτσος Ι. Σ. Δικηγόρος
5. Γεωργουλόπουλος Κ. Γ.	13. Παπαγεωργόπουλος Ε.Χ. Δικηγ.
6. Γεωργουλόπουλος Π.Δ. Γιατρός	14. Ραντόπουλος Ι. Β.
7. Γεωργουλόπουλος Α. Δ.	15. Ρουμπέκας Β. Α.
8. Κράγγουρας Η. Δ.	16. Ρουμπέκας Χ. Δ.

Ἀπὸ τὴν Κοινότητα Νεμέας:

1. Ἀνέστης Π. Α.	32. Παπαπάνου Ο. Δ
2. Ἀναστασίου Κ. Π.	33. Παπαπάνου Ε. Π
3. Ἀθανασόπουλος Β. Ν.	34. Παπαπάνος Α. Ν.
4. Γέραγας Γ. Σ.	35. Παπασωτηρίου Α. Ε. Φοιτητής
5. Γέραγας Ι. Σ.	36. Παπασωτηρίου Α. Σ.
6. Γέραγα Α. Σ.	37. Παπασωτηρίου Γ. Σ.
7. Γιμπρῆς Κ. Γ.	38. Παπασωτηρίου Π. Σ.
8. Γαστουνώτης Π. Γ. Δικηγόρος	39. Παπασωτηρίου Α. Η.
9. Γεωργίου Β. Γ. Δάσκαλος	40. Πιέρρος Α. Σ.
10. Δαλαμαρίνης Ε. Γ.	41. Πετρόπουλος Ε. Σ.
11. Εὐσταθίου Ε. Μ.	42. Πολυδώρου Ε. Η.
12. Εὐσταθίου Φ. Ε.	43. Πολυδώρου Π. Ν.
13. Εὐσταθίου Δ. Π.	44. Ρονιώτης Ε. Κ.
14. Ἐμμανουήλ Δ. Ε.	45. Σίδερης Κ. Ν.
15. Ζάχος Π. Π.	46. Σφαῆλος Ν. Κ.
16. Κοτσιώνης Γ. Α.	47. Στιμαγκιώτης Α. Κ.
17. Καστανιώτης Δ. Γ.	48. Στιμαγκιώτης Ε. Ν.
18. Κοσμᾶ Μ. Κ.	49. Στιμαγκιώτης Α. Κ.
19. Μπενέκος Γ. Μ.	50. Σταθόπουλος Ν. Π.
20. Μάζος Δ. Σ.	51. Σωτηρόπουλος Σ. Δ. Γιατρός
21. Μάζος Β. Δ.	52. Σωτηροπούλου Τ. Σ.
22. Μάζου Κ. Δ.	53. Σωτηρόπουλος Κ. Σ.
23. Μπενέκος Γ. Ν.	54. Τομαράς Ι. Α. Γιατρός
24. Μολόχας Γ. Α.	55. Τζούρας Ν. Γ.
25. Μπαλντᾶς Ι. Ι.	56. Τόμπρος Ν. Ι.
26. Μποταίτη Α. Γ.	57. Τριάμπελας Σ. Α.
27. Μποταίτη Ε. Δ.	58. Φρούσιος Χ. Δ.
28. Μπεκιάρης Δ. Σ.	59. Χρυσάιδος Ι. Ε.
29. Σακουστοῦ Σ. Σ.	60. Ψαράκης Κ. Β.
30. Παλαιολόγος Γ. Ν.	61. Ψαχοῦλιας Κ. Π.
31. Παλαιολόγου Ν. Π.	

Ἀπὸ τὴν Κοινότητα Ξυλοκάστρου:

1. Ἀναστασόπουλος Ν. Γ.	8. Λασσαδός Β. Σ. Πυροσβέστης
2. Γαβρᾶς Β. Δ.	9. Λασσαδοῦ Μ. Σ.
3. Κλουταινώτης Β. Κ.	10. Λάσκος Χ. Γ. Φοιτητής
4. Κλουταινώτης Κ. Μ.	11. Μαργαρίτης Σ. Σ.
5. Κλουταινώτης Μ. Κ.	12. Στίκας Π. Δ.
6. Κλουταινώτη Χ. Κ.	13. Τσίμης Κ. Γ.
7. Καβέλης Ν. Ι.	

Ἀπὸ τὴν Κοινότητα Ροζενῶν:

1. Ἀδὰμ Α. Θ.	8. Κατσαροῦ Π. Σ.
2. Βυζᾶς Κ. Α.	9. Κατσαροῦ Μ. Χ.
3. Βυζᾶς Ν.Κ. Μαθητῆς	10. Κουλαμᾶς Χ. Γ.
4. Γεωργαλᾶς Χ. Ι.	11. Πασόπουλος Σ. Α.
5. Δαμάλας Γ. Ν.	12. Χίνος Ι. Σ.
6. Κουρτέσης Χ. Ν.	13. Χασάπης Α. Π.
7. Κατσαροῦ Α. Σ.	

Ἀπὸ τὴν Κοινότητα Στεφανίου:

1. Γκρούτσης Ε. Χ.	9. Μπαλάφα Α. σύζυγος Δ.
2. Θεοστήρικτος Ρ. Δ. (Ριζόγιμνης) Μοναχός.	10. Πάστρας Π. Γ.
3. Κυραντούνια Αἰκατερίνη Μ.	11. Πάστρα Χ. σύζυγος Γ. (Ἔγκυος 8 μηνῶν).
4. Μπαλάφα Αἰκατερίνη Μ.	12. Πάστρα Μ. σύζυγος Α. (Ἔγκυος 9 μηνῶν).
5. Μπαλάφας Δ. Α.	13. Πάστρας Γ. Π.
6. Μπαλάφα Α. Δ.	14. Πάστρας Α. Π.
7. Μπαλάφα Β. Δ.	15. Πάστρας Π. Π.
8. Μπαλάφας Β. Α.	

Ἀπὸ τὴν Κοινότητα Ταρσινῶν:

1. Ἀνδρικοπούλου Γ. σύζυγος Α.	11. Πανόπουλος Β. Ν.
2. Ἀνδρικόπουλος Α. Α.	12. Ρέλιας Α. Γ.
3. Ἰωάννου Χ. Α.	13. Ρέλιας Δ. Α.
4. Καμπούρη Ε. σύζυγος Α.	14. Ρέλιας Χ. Α.
5. Μπράβου Π. Κ.	15. Ρέλια Ε. σύζυγος Α.
6. Μπράβος Κ. Δ.	16. Σταθόπουλος Φ. Κ.
7. Νικολίου Ε.	17. Σταθόπουλος Κ. Χ.
8. Νικολάου Ε. σύζυγος Ε.	18. Σωτηρόπουλος Σ. Κ.
9. Πατρῶνα Ε. σύζυγος	19. Τριανταφύλλου
10. Πατρῶνας Ν. Α.	

Ἀπὸ τὴν Κοινότητα Ζευγολατείου :

1. Ἀναστασίου Παναγιώτης Α.	11. Μαρινάκης Χ. Π.
2. Γιόκας Α. Κ.	12. Μαρινάκη Α. Χ.
3. Δελφάκης Π. Ι.	13. Μιφοπόπουλος Κ. Α.
4. Καρξῆς Δ. Γ.	14. Μαρινάκη Γ. Χ.
5. Καλιαμοῦτος Α. Α.	15. Μπάλας Δ. Σ.
6. Καλιαμοῦτου Σ. Α.	16. Μπολντᾶ Σ. Π.
7. Λασκαρίδου Σ. Δ.	17. Παλιθός Κ. Ν.
8. Καρμποῦτος Σ. Κ.	18. Παπαμάρκος Α. Ν.
9. Μαρινάκης Π. Π.	19. Ρίσκα Κ. Β.
10. Μαρινάκη Α. Π.	20. Γαμοῦκος Γ. Θ.

Πολλοὺς καταλόγους δολοφονηθέντων ἀπὸ τοὺς κομμουνιστοσυμμορίτας μπορεῖτε νὰ διαβάσετε στὸ βιβλίον τοῦ Γιάννη Μπαλαφούτα «1943-1944 ἀπὸ τὸν προμαχῶνα τῆς Στιμᾶγκας» (Αθ. 1986 σελ. 237 κ.ε). Παρόμοιοι κατάλογοι ἐπαναλαμβάνω ὑπάρχουν χιλιάδες. Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες σφαγιασμένοι μετὰ βασανιστηρίων ἀπὸ τὸ ΚΚΕ εὐρίσκονται εἰς ολόκληρον τὴν χώραν. Τὴν μνήμην τῶν προσέβαλαν βαναύσως οἱ νομιμοποιήσαντες τὸ ΚΚΕ. Τὸ αἷμα τῶν θυμάτων ἀς βαρύνῃ τὴν ψυχὴν τῶν αἰωνίως.

Ερωτῶ: Ὁ ἄγων τοῦ ΚΚΕ ἀπῆτει τὴν σφαγὴν νηπίων; ἀβαπτίστων; μαθητῶν; ιερομόναχων; φοιτητῶν; οικοκυρῶν; κ.τ.λ. Ποῖος θα μοῦ ἀπαντήσῃ; Μήπως ἡ Ν.Δ.;

17 ΙΟΥΛΙΟΥ 1943

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν οἱ ἀριστερομαρξισταὶ ἐσφαξαν 2032 Ἕλληνας καὶ ἐρρίξαν τὰ πτώματα τῶν εἰς Φενεὸν τῆς Κορινθίας. Κάθε χρόνον τελεῖται μνημόσυνον. Ὁ θεὸς ἀς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν τοὺς.

Ἀρχιφύλαξ Θ.

Υπαστνόμος Ι.

Κ. Σταμπούζος.

Ράλλης.
Ετάφη ζών, από τους
εγκληματίας του
ΚΚΕ.

Κατσαμπέκης.
Τον άνευρε νεκρόν η
σύζυγος του.
Έφερε 13 τραύματα από
μαχαίρας.

Αστυφύλαξ.
Εσφάγη.

Α.Δ.Χωροφυλακῆς
Κεντ.Μακεδονίας

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

.....

Τῆν 26-11-1946, ὥραν 4ην, 500μελῆς
συμμορία ἀνιρχικῶν, διαθέτουσα βα-
ρὴν ὄπλισμόν, καταλαβοῦσα τὰ ὑψώματα
χωρίου Μανδάλου-Γιαννιτοῶν, προσέβαλε
τὸν ἐκεῖ ἐδρεθόντα Δόχον Χωροφυλακῆς
δυνάμει ἐξήκοντα τεσσάρων ἀνδρῶν.
.....

Οἱ συμμοριῖται γενόμενοι κθριοι
τοῦ χωρίου ἀπὸ 15ης ὥρας, προέβησαν
εἰς ἐκτελέσεις 24 ἐθνικοφρόνων πολι-
τῶν, ἐξ ὧν 4 ἄνδρες, 5 γυναῖκες καὶ 15
ἡλικίας 3-9 ἐτῶν. Αἱ ἐκτελέσεις ἐγέ-
νοντο διὰ πυροβόλου ὄπλου, μαχαίρας
καὶ πελέκειως.

Τῆς Δεσποίνης Βασιλειᾶδου μητρός
8 ἀνηλικῶν τέκνων, ἀπάντων φονευθέντων,
οὐσῆς ἐγκῆου ἐννέα μηνῶν, ἔσχισαν διὰ
μαχαίρας τὴν κοιλίαν καὶ ἐξήγαγον τὸ
ζῶν ἔμβρυον, ὅπερ νεκρὸν ἐναπέθεσαν εἰς
τὴν κοιλίαν τῆς.

Ἐπυρπόλησαν 45 οἰκίας, 40 ἀχυρῶνας
καὶ ἓν αὐτοκίνητον 3/4 τόννων τῆς Υ.Χ.
Γιαννιτοῶν.
.....

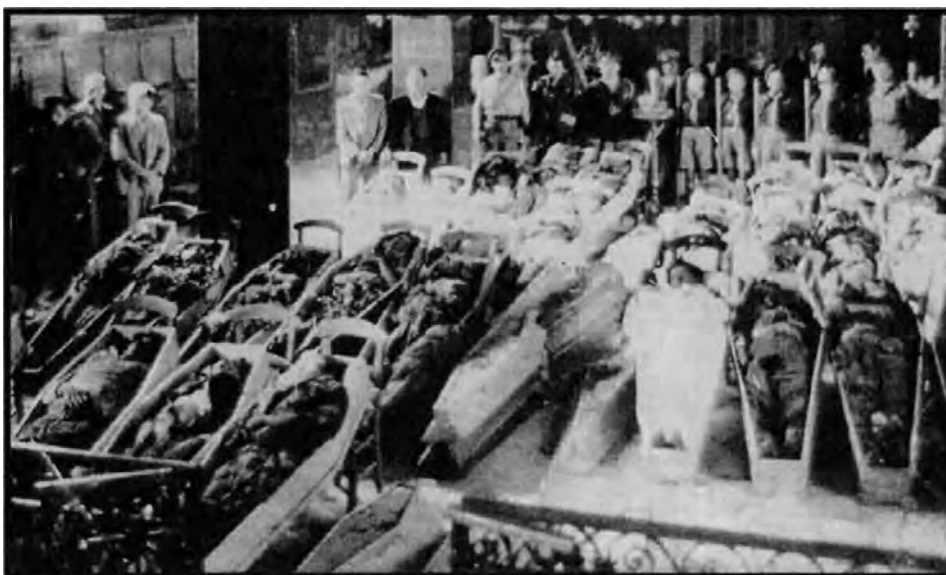
Δείτε πως ἐσφαξαν ἔγκυο γυναίκα!

ΛΗΘΗ; ΠΟΤΕ!

Ο Θωμάς Γιώργας με τούς συγγενείς του και συγγενείς άλλων έκτελεσθέντων και παρουσία της Έθνοφυλακής ανασύρη από ένα πηγάδι τὰ τεμάχια τῶν έκτελεσθέντων ἀπὸ τούς Ἐαμοκομμουνιστάς συγγενῶν του. Ἦτοι: 1) τῆς μητρός τοῦ Θωμά Γιώργα Κωνσταντίνας ἐτῶν 50, 2) ἀδελφῆς του Μαρτιῶς ἐτῶν 29, 3) ἀδελφοῦ του Ἀθανασίου ἐτῶν 35, 4) ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου ἐτῶν 18, 5) πενθεροῦ του Κ. Ὑψηλάντη ἐτῶν 50, 6) πενθερᾶς του Μαρίας Ὑψηλάντη, 7) τοῦ συγγενοῦ του Ἀθανασίου Παπαγεωργοπούλου ἐτῶν 70, 8) τῆς συζύγου του σωτηρίας ἐτῶν 53, 9) υἱοῦ του Ἀναστασίου ἐτῶν 30, 10) τῆς θυγατρὸς του Ἀκριβῆς ἐτῶν 17, 11) θυγατρὸς του Γεωργίτσας ἐτῶν 15, 12) τοῦ ἐξαδέλφου του Παναγιώτη Λέκκα 13) Ράφτη Ἰωάννου ἐτῶν 48, 14) τῆς συζύγου του Σοφίας ἐτῶν 45, 15) τῆς θυγατρὸς τῶν Μαρίας ἐτῶν 15, καὶ 16) τοῦ βρέφους Δημητρίου ἐτῶν 2 !!!

*Ομαδική κηδεία φονευθέντων από τους κομμουνιστάς την 22-10-1947 εις
Χαρόβρυσιν Αμαλιάδος.*

*Φαίνη Εύδη, πρωταθλήτρια
αντισφαιρίσεως.
Εδολοφονήθη από το ΚΚΕ.*

*Γεώργιος Ποταμιάνος,
πολεμιστής
στο Αλβανικόν Μέτωπον,
τιμηθείς
με Αριστείον Ανδρείας και
Πολεμικόν Σταυρόν.
Εδολοφονήθη από το ΚΚΕ.*

ΕΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΚΚΕ

Δέσποινα Διωνάκη

Αδελφαί Βασιλειάδου

Μαρία Πιτσίνα

*Αθαν. Μητρομελέτης
Ετών 14, μαθητής
Κολλεγίου*

Πιπίτσα Α. Παπαχρήστου

*Γεώργ. Β.
Παναγιωτίδης,
17 ετών*

Μαρ. Παλαιτσάκη

Αδελφοί Μαντέλου

ΕΣΦΑΓΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΚΚΕ

Οικογένεια Καράμπελα

Οικογένεια Μολοκοτού

Οικογένεια Απλοχωρίτη

*Ποίος έσφαξε αυτούς τους Έλληνας; οι δεξιοί; η Χούντα;
μήπως είναι νεκροί του Πολυτεχνείου; Φυσικά όχι.
Είναι θύματα των αριστερών.*

Στην «Ελευθεροτυπία» (14-3-2003) τρεις δικηγόροι των Αθηνών εδήλωσαν:

Φ.Κ.: «Η Αριστερά δεν υπήρξε ποτέ ούτε επιθετική ούτε δολοφονούσα. Είναι μια ιδέα, ένας αγωνιστικός τρόπος για μια καλύτερη ζωή».

Μ.Δ.: «Ο αριστερός δεν κατέφυγε ποτέ ούτε σε δολοφονίες, ληστείες ή κλοπές».

Ε.Β.: «Δεν είμαι απολογητής της Αριστεράς, δεν ήμουν ποτέ και θιασώτης των απόψεων της, έμαθα όμως, γιατί είμαι μετα-γενιά Πολυτεχνείου, να τη σέβομαι και αυτήν και τους αγώνες της προπάντων».

Μετά από όσα σας παρέθεσα αντιλαμβάνεσθε το κατόρθωμα της αριστεράς προπαγάνδας, που επέτυχε δικηγόροι να δηλώνουν δημοσίως, ότι η αριστερά δεν εδολοφόνησε! Ότι δεν υπήρξε ποτέ επιθετική!! Κι ότι την σέβονται δια τους αγώνες της!!!

ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ

Κατά τα έτη 1947-1950 έπεσαν μαχόμενοι υπέρ της Ελλάδος οι κατωτέρω ηρωικοί Αξιωματικοί του Γ' Σώματος Στρατού. Από Υποστράτηγον μέχρι Δόκιμον Έφεδρον Αξιωματικόν εθυσίασαν την ζωήν των, δια την Ελλάδα. Ο ακόλουθος πίναξ περιλαμβάνεται εις

βιβλίον εκδόσεως Γ.Ε.Σ. το οποίον οι γραικύλοι διέταξαν να πολτοποιηθή!!!

Το αίμα των δεν έχυθη αδίκως, διότι χάριν εις αυτούς εσώθη η Πατρίς και η Ελευθερία του Ελληνικού Λαού. Τιμή και Δόξα τους αρμόζει, μαζί με την ευγνωμοσύνην όλων των Ελλήνων. Αιωνία Των η Μνήμη.

Πίναξ Συγκεντρωτικός των φονευθέντων Αξιωματικών του Γ' Σώματος Στρατού από 1ης Ιανουαρίου 1947 μέχρι τέλους του 1950.

Ι. Φονευθέντες

A/A	Βαθμός	Όπλον	Όνοματεπώνυμον	Μονάς	Ημερομηνία θανάτου	Περιοχή εις ην εφονεύθη
1.	Υπτιγος		Ασημακόπουλος Αλέξ.	ΥΙΙ Μεραρ.	13-3-48	Έβρου
2.	"		Κώτσαλος Γεώργιος	"	6-6-49	Αττικής
3.	Ταξχος		Ρογκόπουλος Γεώργιος	27η Ταξιαρ.	13-8-48	Έβρου
4.	Ανχης	Πεζικού	Ρότσος Αριστείδης	82ον Τ. Εθνοφρουράς	26-9-48	Έβρου
5.	"	"	Κολουμβάκης Γεώργιος	70ον Τ. Έθν.	8-8-49	Κατερίνης
6.	Τχης	"	Αθανασιάδης Ιωάννης	519 Πεζ.	12-1-49	Νάουσα
7.	"	ΣΕΜ	Αναγνωστόπουλος Δημ.	ΧΙ Μεραρχ.	28-8-48	Καιίμακτοσ αλάν
8.	"	Πεζικού	Πανναράκης Ιωάννης	557 Πεζ	13-10-48	Χαλκιδική
9.	"	"	Καπετανάκης Κων/νος	86ον Τ. Έθν.	21-7-49	Λαγκαδά
10.	"	"	Καραμπέτσος Ιωάννης	518 Πεζ.	26-2-48	Ναούσης
11.	"	"	Κοντογεωργάκης Μιχ.	556 Πεζ.	18-10-47	Ξάνθης
12.	"	"	Κουτσουνάδης Ιωάννης	71ον Τ. Έθν.	10-4-49	Λιτόχωρο
13.	"	"	Μάρκογλου Χρήστος	519 Πεζ.	28-10-47	Ναούσης

14.	Επλχος	Ιππικ.	Μελίδης Νικόλαος	ΧΙ Έφιπ. Ιλ.	17-5-48	Βερμίου όρ.
15.	Τχης	Πεζικού	Μούμογλου Δημήτριος	45ον Έθν. Τ.	21-10-48	Βερροίας
16.	"	"	Νικολούδης Μιχαήλ	58ον Έθν. Τ.	26-12-48	Σωχού
17.	Επλχος	Τεθωρ.	Στεφανίδης Θεόδωρος	ΧΙ Συν. Αν.	28-1-49	θεσ/νίκης
18.	Τχης	Πεζικού	Χαϊλης Γεώργιος	516 Πεζ. Τ.	22-4-48	Αριδαίας
19.	"	"	Χανιώτης Γεώργιος	36ον Έθν. Τ.	25-5-48	Κομοτινής
20.	"	ΣΕΜ	Ψυλογιάννης Ιωάννης	38ον Έθν. Τ.	2-5-49	Έβρου
21.	"	Πυροβολικού	Σταματόπουλος Χρήστος	33η Ταξ.	28-1-49	θεσ/νίκης
22.	Λοχαγός	Έξ-Απ	Αβραμίδης Αναστάσιος	39ον Έθν. Τ.	19-6-48	Σουφλίου
23.	"	Πεζικού	Αποστολίδης Ερμαν.	515 Πεζ. Τ.	14-9-47	Καϊμακτσάλαν
24.	"	"	Βίμπλης Λεωνίδας	552 Πεζ. Τ.	7-1-47	Έβρου
25.	Λγος	"	Βλάικος Σπυρίδων	559 Πεζ. Τ.	13-5-48	Έβρου
26.	"	Πυροβολικού	Γιαννούλης Νικόλαος	108 Σ. Πεδ. Πυροβολικ.	15-8-48	Έβρου
27.	Λγος	Πεζικού	Γιώσης Απόστολος	60ον Έθν. Τ.	19-12-48	Μενοικίου όρ.
28.	"	"	Γιαννόπουλος Γεώργιος	552 Πεζ. Τ.	22-9-48	Παπάδων
29.	"	"	Ηλιόπουλος Παύλος	554 Πεζ. Τ.	15-1-47	Ξάνθης
30.	"	"	Καλέντζος Γεώργιος	517 Πεζ. Τ.	8-9-47	Εδέσσης
31.	"	"	Καπόπουλος Αλέξανδρος	ΧΙ Μεραρχ.	26-6-49	Χαλκηδόνος
32.	"	"	Καρακώστας Κωνσταντ.	519 Πεζ. Τ.	26-2-48	Βέρμιον
33.	"	"	Παπαφωτίου Φώτιος	60ον Έθ. Τ.	17-6-49	Σερρών
34.	"	"	Πασάς	516 Τ.	22-4-48	Αριδαίας

			Ευάγγελος	Πεζ.		
35.	"	"	Περιστεράκης Ιωάννης	512 Πεζ.	Τ.	19-6-49 Μπέλες όρ.
36.	"	"	Ροντογιάννης	567 Πεζ.	Τ.	1-12-47 Κρούσια όρ.
37.	"	Πυροβολι κού	Σουραβλάς Χρήστος	108 Σ.Π.Π.		25-5-48 Κομοτινής
38.	Ιατρός		Τσατασάκος Δημήτριος	552 Πεζ.	Τ.	6-6-49 Αττικής
39.	Υπλγος	Πεζικού	Αναγνωστάκη ς Αλεξ.	76ον Έθν.	Τ.	30-10-48 Σιδ/καστρ ον
40.	"	"	Βαλσαμάκης	620 Πεζ.	Τ.	29-10-47 Αμφιπόλε ως
41.	"	"	Βενιζέλος Παντελής	73ον Τ.	Έλ.	28-8-49 Μπέλες όρ.
42.	Εφ. Υπλγος	"	Βογιατζής Νικόλαος	38ον Έθν.	Τ.	8-11-48 Έβρου
43.	Υπλγος	"	Ηλιόπουλος Ιωάννης	37ον Έθν.	Τ.	3-8-49 Ροδόπη όρ.
44.	Εφ. Υπλγος	"	Ζούπας Αριστείδης	38ον Έθν.	Τ.	3-10-49 Κομοτινής
45.	"	Πεζικού	Ίτσης ή Οίτης Βασιλ.	Λοχ. Κρούσ.		14-5-48 Βρόντους
46.	Υπλγος	"	Καρακώστας Χρήστος	555 Πεζ.	Τ.	15-1-47 Ξάνθης
47.	"	"	Κολοφωλιάς Σταύρος	518 Πεζ.	Τ.	2-4-48 Σωχού
48.	"	Πολεμ. Διαθες.	Κοντός Γεώργιος	ΜΑΔ		15-9-47 Πιέρια όρ.
49.	"	Πεζικού	Κοτανίδης Γεώργιος	ΚΕΝ Δράμας		26-7-49 Δράμα
50.	Υπομοίρ αρ.		Κουρεμπανάς Δημ.	Λόχ. Χωροφ.		21-1-47 Χαλκιδική ς
51.	Υπλγος	Πεζικού	Κωνσταντόπο υλος Γεώρ.	513 Πεζ.	Τ.	16-9-48 Κιλκίς
52.	"	"	Μπαλάσκας Γεώργιος	551 Πεζ	Τ.	4-10-47 Έβρου
53.	"	"	Πανίδης Θρασύβουλος	568 Πεζ.	Τ.	17-2-48 Κρούσια όρ.
54.	"	"	Παπαγρηγορά κης Γεώρ.	61ον Εθ.	Τ.	8-1-49 Σερρών
55.	"	"	Παπασταύρος Βασίλειος	86ον Εθ.	Τ.	4-11-48 Σιδηρ/στρ ον

56.	"	"	Παπαχατζής Χαράλαμπ.	35ον Εθ.	Τ.	31-5-49	Ξάνθης
57.	"	"	Παπουτσής Κίμων	46ον Εθ.	Τ.	30-7-49	Στενά Πέτρ.
58.	Εφ. Υπλγος	"	Πλατογιάννης ή Κυριαζής Παναγιώτης	86ον Εθ.	Τ.	9-11-48	Σιδηρ/στρ ον
59.	Υπλγος	Πεζικού	Πολίτης Νικόλαος	ΚΕΥΒ		29-7-48	Λαχανά
60.	"	"	Πολίτης Νικόλαος	ΧΙ Μεραρχ.		14-1-49	Ναούσης
61.	"	"	Σκουλαριώτης Θεόδωρος	Πολ. Διαθ.		28-3-47	Βερροίας
62.	"	"	Σούμπασης Μιχαήλ	514 Πεζ.	Τ.	3-3-48	Βέρμιον όρ.
63.	Υπομοίρ αρ.		Ταλαγάκης	Λοχ. Χωροφ.		13-1-48	Νιγρίτης
64.	Εφ. Υπλγος	Πεζικού	Ταμπακόπουλ ος Αλέξ.	ΜΑΥ		30-12-47	Βερροίας
65.	Υπλγος	"	Τσοτουλίδης Λάμπρος	516 Πεζ.	Τ.	20-5-48	Αριδαίας
66.	Εφ. Ανθλγος	"	Αγριοστάθης Αθανάσ.	554 Πεζ.	Τ.	6-5-49	Μπέλες
67.	"	Μηχαν.	Αθανασίου Δημήτριος	ΥΙΙ Μεραρ.		5-8-47	Καβάλας
68.	"	Πεζικού	Αικατερινάρης Ευριπ.	622 ΤΑΓΣ		11-2-47	Θεσ/νίκης
69.	"	"	Αλεξόπουλος Ιωάννης	ΜΕΑ		17-8-49	Λεκάνης
70.	"	Πυροβ.	Αναδωλής Νικόλαος	107 Σ.Π.Π.		12-1-49	Νάουσα
71.	"	Πεζικού	Αναγνώστου Δημήτριος	551 Πεζ.	Τ.	23-5-47	Τρίγ. Άρδα
72.	Ανθλγος	"	Αναλογίδης Σπυρίδων	555 Πεζ.	Τ.	23-8-47	Ξάνθης
73.	"	"	Αντωνίου Κάρολος	620 Πεζ.	Τ.	4-2-47	Πιερίας
74.	"	"	Αποστολίδης Γεώργιος	519 Πεζ.	Τ.	10-9-47	Εδέσσης
75.	Εφ. Ανθλγος	"	Αργυριάδης Λάζαρος	58ον Έθ.	Τ.	20-6-49	Σωχού
76.	"	"	Ασίκης Πέτρος	86ον Πεζ.	Τ.	20-7-49	Λαγκαδά

77.	"	"	Αστεριάδης Ηρακλής	MAY		31-8-47	Χαλκιδική ς
78.	"	"	Βάρσος Γεώργιος	552 Πεζ.	Τ.	22-9-48	Παπάδων
79.	"	"	Βέρας Βύρων	525 Πεζ.	Τ.	22-12-50	Κρούσια όρ.
80.	"	Μηχαν.	Βούτσικας Θεόδωρος	717 Μηχ.	Λ.	7-7-49	Αμφιπόλ.
81.	Ανθλγος	Πεζικού	Γάτος Δημήτριος	519 Πεζ.	Τ.	24-5-47	Βέρμιον όρ.
82.	Εφ. Ανθλγος	"	Γαρουφαλής Ευθύμιος	93ον Έθν.	Τ.	13-4-49	Σουφλίου
83.	"	εξ από	Γιαννέλης Αστέριος	ΜΕΑ		31-12-48	Χαλκιδική ς
84.	"	Πεζικού	Γιαννουλάκης Δημήτριος	518 Πεζ.	Τ.	22-12-48	Εδέσσης
85.	"	"	Γούλας Θωμάς	555 Πεζ.	Τ.	8-7-49	Δοϊράνης
86.	Ανθλγος	"	Γραικόπουλος Περικλής	86ον Έθν.	Τ.	4-11-48	Σιδ/στρου
87.	Εφ. Ανθλγος	"	Γόρδιος Ιωάννης	60ον Έθν.	Τ.	29-9-48	Νιγρίτης
88.	Ανθλγος	"	Δασκαλάκης Αντώνιος	59ον Έθν.	Τ.	14-10-49	Κιλκίς
89.	Εφ. Ανθλγος	"	Δερμεντζόγλου Ιωάννης	63ον ΕΘ.	Τ.	25-2-49	Πάϊκον όρ.
90.	"	Πεζικού	Δημητρακόπουλος Χρήσ.	552 Πεζ.	Τ.	7-1-74	Έβρου
91.	"	"	Δημητριάδης Δημήτριος	41ον Τ.	Ελ.	17-2-49	Χαλκιδική ς
92.	"	"	Δημητριάδης Δημήτριος	207 Πεζ.	Τ.	12-12-50	Παπάδων
93.	Ανθλγος	"	Δημητρίου Κων/νος	519 Πεζ.	Τ.	6-6-50	Βερροίας
94.	Εφ. Ανθλγος	"	Δούμτσης Μαργαρίτης	MAY		18-10-47	Ναούσης
95.	"	"	Δραγουμάνος Γρηγόριος	552 Πεζ.	Τ.	7-1-47	Έβρου
96.	Ανθλγος	"	Δραγουμάνος Στυλιανός	569 Πεζ.	Τ.	20-10-47	Δοϊράνη
97.	Εφ. Ανθλγος	"	Επιτρόπου Νικόλαος	551 Πεζ.	Τ.	26-7-47	Τρίγ. Άρδα
98.	Ανθλγος	Πεζικού	Ζακυνθιανάκη	60ον	Τ.	17-6-49	Σερρών

			ς Νικόλαος	Εθν.		
99.	Εφ. Ανθλγος	"	Ζαφειρίου Ιωάννης	64ον Εθν.	Τ.	25-8-48 Καϊμακτσάλαν
100.	Εφ. Ανθλγος	"	Ζβές Αρίσταρχος	519 Πεζ.	Τ.	28-10-47 Ναούσης
101.	Εφ. Ανθλγος	Πεζικού	Ζημάκης Φωκίων	505 Πεζ.	Τ.	9-9-49 Κατερίνης
102.	"	"	Ηλιάδης Ευστράτιος	552 Πεζ.	Τ.	30-7-48 Παπάδων
103.	Ανθλγος	"	Θεοδωράκης Εμμανουήλ	592 Πεζ.	Τ.	12-3-48 Πιερίας
104.	"	εξ. απ.	Θεοδωριάδης Γεώργιος	ΜΕΑ		23-12-48 Κ. Νευροκοπ.
105.	Εφ. Ανθλγος	Πεζικού	Ιωαννίδης Αθανάσιος	35ον Εθν.	Τ.	1-3-48 Ξάνθης
106.	Ανθλγος	Μηχαν.	Ιωαννίδης Θεολόγος	717 Μηχ.	Λ.	5-9-48 Έβρου
107.	Εφ. Ανθλγος	Πεζικού	Ιωαννίδης Ξενοφών	557 Πεζ.	Τ.	24-9-48 Παπάδων
108.	Ανθλγος	"	Κακούρης Εμμανουήλ	551 Πεζ.	Τ.	12-12-48 Σιδηροκάσ.
109.	"	"	Καλογήρου Ελευθέριος	511 Πεζ.	Τ.	10-3-48 Πιερίας
110.	"	"	Κανελλόπουλος ή Κανελλάκης Νικόλαος	514 Πεζ.	Τ.	26-7-48 Σκρά
111.	"	"	Καπίρης Κυριάκος	567 Πεζ	Τ.	18-4-47 Δοϊράνης
112.	"	"	Καραβάς Κων/νος	622 ΤΑΓΣ		4-7-48 Έβρου
113.	"	"	Καραμπέτσος Γαβριήλ	513 Πεζ	Τ.	20-1-48 Τζένας
114.	Εφ. Ανθλγος	"	Καράς Καρδάς Γεώργ.	35ον Εθν.	Τ.	16-9-48 Ξάνθης
115.	Ανθλγος	"	Καριμαλής Ιωάννης	622 ΤΑΓΣ		10-11-47 -
116.	"	"	Καρποδίνης Πέτρος	559 Πεζ.	Τ.	25-8-48 Έβρου
117.	Εφ. Ανθλγος	"	Καρύδης Αθανάσιος	30ον Εθν.	Τ.	16-7-49 Βέρμιον όρ.

118.	Ανθλγος	"	Καρύδας Αθανάσιος	ΧΙ Μεραρχ.		7-5-47	-
119.	"	"	Καραγιαννόπουλος Νικ.	563 Πεζ.	Τ.	12-8-47	Σιδηρόκαστ.
120.	Ανθλγος	"	Καρυπίδης Ιωσήφ	ΜΑΥ		3-5-47	Δοϊράνης
121.	Εφ. Ανθ/τρος		Καρυπίδης Κων/νος	551 Πεζ.	Τ.	15-8-48	Παπάδων
122.	Ανθλγος	Πεζικού	Κασφίκης Άρης	514 Πεζ.	Τ.	6-7-49	Καϊμακτσάλαν
123.	Εφ. Ανθλγος	"	Κατσιδης Αθανάσιος	33ον Εθν.	Τ.	26-5-48	Χαλκιδικής
124.	"	"	Κλιτσιδης Πασχάλης	81ον Εθν.	Τ.	13-6-48	Σερρών
125.	Ανθλγος	"	Κοεμτζής Σωτήριος	70ον Εθν.	Τ.	7-5-48	Κατερίνης
126.	Ανθυπομοίρ.		Κολέτσος Γεώργιος	Υποδ. Χωρ.		13-9-47	Αριδιαία
127.	Εφ. Ανθλγος	Πεζικού	Κοκκίδης Ιωάννης	ΜΑΥ		8-10-47	Ναούσης
128.	"	"	Κουεμτζίδης Γεώργιος	41ον Εθν.	Τ.	18-4-48	Χαλκιδικής
129.	Ανθλγος	"	Κουρής Νικόλαος	558 Πεζ.	Τ.	21-9-49	Ξάνθης
130.	Εφ. Ανθλγος	Πυροβ.	Κολωνιάρης Γρηγόριος	107 Σ.Π.Π.		13-1-49	Νάουσα
131.	"	Πεζικού	Κουρμουλάκης Νικόλαος	558 Πεζ.	Τ.	30-1-49	Σιδηρ/στρον
132.	Ανθλγος	Μηχαν.	Κουτσούκος Διογένης	717 Μηχ.	Λ.	22-12-49	Δράμας
133.	"	Πεζικού	Κράλλης Γεώργιος	512 Πεζ.	Τ.	30-7-47	Πάϊκον όρος
134.	Εφ. Ανθλγος	Μηχαν.	Κυπαρισιάδης Ιωάννης	717 Μηχ.	Λ.	12-2-49	Έβρου
135.	"	Πεζικού	Κυριακίδης Παναγιώτης	25η Ταξιαρχ.		6-6-49	Αττικής
136.	Ανθλγος	"	Κυρίτσης Νέστωρ	521 Πεζ	Τ.	26-4-50	Λαγκαδά
137.	Εφ. Ανθλγος	"	Κωνσταντινίδης Σωκράτ.	622 ΤΑΓΣ		11-1-47	Σερρών
138.	"	"	Λαζαρίδης Παύλος	555 Πεζ.	Τ.	9-11-48	Σιδ/στρον

139.	Ανθλγος	"	Λαμπρινός Θεοχάρης	505 Πεζ.	Τ.	12-12-49	Κρούσια όρ.
140.	"	"	Λάτσης Γεώργιος	556 Πεζ.	Τ.	8-10-47	Ξάνθης
141.	Εφ. Ανθ/τρο ς		Λεωνιδόπουλο ς θεόδωρ.	38ον Εθν.	Τ.	23-1-49	Αθήναι
142.	"	Πεζικού	Μαγγλής Άγγελος	95ον Εθν.	Τ.	21-9-48	Κιλκίς
143.	"	"	Μακρής Ηρακλής	71ον Εθν.	Τ.	9-10-48	Λιτόχωρο ν
144.	Ανθλγος	"	Μακρίδης Ορέστης	558 Πεζ.	Τ.	27-12-47	Κομοτινής
145.	"	"	Μαραγκουδάκ ης Ιωάννης	37η Ταξιαρ.		21-4-47	Δοϊράνης
146.	"	"	Μάρακας Γεώργιος	509 Πεζ.	Τ.	29-10-49	Σωχού
147.	Εφ. Ανθλγος	"	Μαριός Δημήτριος	ΜΑΥ		26-8-48	Καβάλας
148.	"	"	Μάρτιος Δημήτριος	ΜΑΥ		26-7-48	Καβάλας
149.	"	"	Μαύρος Ευστράτιος	41ον Τ.	Ελ.	8-2-49	Χαλκιδική ς
150.	"	"	Μέγας Ιωάννης	43ον Εθν.	Τ.	26-4-48	Εδέσσης
151.	Ανθλγος	"	Μορδάκης Χαρίλαος	38ον Εθ.	Τ.	29-7-48	Έβρου
152.	Εφ. Ανθλγος	"	Μουλιόπουλος Κων/νος	93ον Εθ.	Τ.	24-5-48	Κομοτινής
153.	"	"	Μπαλόγλου Γεώργιος	518 Πεζ.	Τ.	19-1-49	Εδέσσης
154.	"	"	Μπατσιόης	Απόσ π. Φωστερ.		27-9-48	Παπάδων
155.	Ανθλγος	"	Μπιζέρας Γεώργιος	62ον Εθ.	Τ.	5-5-49	Κρούσια όρ.
156.	"	"	Μπιράκης Ιωάννης	558 Πεζ.	Τ.	25-6-48	Μενοίκιον όρ.
157.	Εφ. Ανθλγος	Πεζικού	Μώρος Ευάγγελος	93ον Εθ.	Τ.	16-5-49	Έβρου
158.	"	"	Μωυσιδής Λάζαρος	59ον Εθ.	Τ.	28-9-48	Νιγρίτης
159.	"	"	Ξανθόπουλος	63ον	Τ.	23-6-49	Γουμενίσ

9.			Κων/νος	Εθ.		σης
160.	Ανθλγος	"	Ξυλωμένος Δημήτριος	529 Πεζ.	Τ.	29-12-49 Κρούσια όρ.
162.	"	"	Παγώνης Νικόλαος	552 Πεζ.	Τ.	26-9-48 Παπάδων
162.	"	"	Παναγιωτάκης Γρηγόρ.	63ον Εθ.	Τ.	22-3-48 Γιαννιτσών
163.	Εφ. Ανθλγος	"	Παναγιωτόπουλος Ανδ.	552 Πεζ.	Τ.	30-6-47 Δράμας
164.	Ανθλγος	"	Παναγόπουλος Σπυριόων	569 Πεζ.	Τ.	23-9-47 Κιλκίς
165.	Εφ. Ανθλγος	"	Παπαευσταθίου Νικόλ.	518 Πεζ.	Τ.	2-2-49 Εδέσσης
166.	"	"	Παπαζαχαριάκης Τηλέμ.	555 Πεζ.	Τ.	7-2-49 Κερδύλλι α όρ.
167.	"	"	Παπαπαναγιώτου Δημ.	553 Πεζ.	Τ.	29-4-47 Κάτω Νευροκόπιον
168.	Εφ. Ανθλγος	"	Παπασπυρόπουλος Ηλ.	554 Πεζ.	Τ.	8-5-49 Μπέλες όρ.
169.	"	"	Παπαδόπουλος Ιωάννης	521 Πεζ.	Τ.	29-12-49 Χαλκιδικής
170.	"	"	Πάσχος Ηλίας	557 Πεζ.	Τ.	26-5-49 Σερρών
171.	"	"	Πέρρος Δημήτριος	563 Πεζ.	Τ.	15-7-49 Μπέλες όρ.
172.	Ανθλγος	"	Πετρογιάννης Γεωργ.	557 Πεζ.	Τ.	13-5-48 Κομοτινής
173.	Εφ. Ανθλγος	"	Πελειάδης Χριστοφ.	518 Πεζ.	Τ.	13-6-47 Βέρμιον όρ.
174.	Ανθλγος	"	Πορτολιός Μάρκος	592 Πεζ.	Τ.	31-8-47 Ναούσης
175.	"	"	Ρεγκούκος Σταμάτιος	512 Πεζ.	Τ.	25-4-48 Κρούσια όρη
176.	"	"	Σαφανίδης Ευάγγελος	41ον Εθ.	Τ.	5-1-48 Χαλκιδικής
177.	Εφ. Ανθλγος	"	Σβάνας Χρήστος	557 Πεζ.	Τ.	14-9-48 Λεκάνης
178.	"	"	Σιάμης Κωνσταντίνος	622 ΤΑΓΣ.		1-7-48 Ροδοπόλεως
179.	Ανθλγος	"	Σοβατζής Γεώργιος	556 Πεζ.	Τ.	23-8-49 Μπέλες όρ.
18	Εφ.	"	Σολωμός	529	Τ.	29-12-49 Κρούσια

0.	Ανθλγος		Βασίλειος	Πεζ		όρ.
18 1.	"	"	Σουκαράς Σαράντος	622 ΤΑΓΣ	25-4-48	Δράμας
18 2.	Ανθλγος	"	Σούλος Θεμιστοκλής	511 Πεζ.	Τ. 20-8-48	Μπέλες όρ.
18 3.	"	"	Σοφουλάκης Εμμαν.	62ον Εθ.	Τ. 6-7-49	Κερκίνης
18 4.	Εφ. Ανθλγος	"	Σταϊκίδης Κωνσταντίνος	559 Πεζ	Τ. 15-7-48	Έβρου
18 5.	Εφ. Ανθλγος	"	Σταματιάδης Νικόλαος	61ον Εθ.	Τ. 25-11-48	Σερρών
18 6.	"	"	Σταματόπουλο ς Παντ.	44ον Εθν.	Τ. 13-1-49	Νάουσα
18 7.	Ανθλγος	"	Σταυρόπουλος Νικόλ.	551 Πεζ.	Τ. 16-11-48	Σιδηρ/στρ ου
18 8.	"	"	Στρίγγος Ανδρέας	568 Πεζ.	Τ. 26-3-48	Δοϊράνης
18 9.	"	"	Στεφανόπουλο ς Σπυρ.	511 Πεζ.	Τ. 6-12-47	Σκρά
19 0.	Εφ. Ανθλγος	"	Τασμαλίδης Νικόλαος	61ον Εθ.	Τ. 25-11-48	Σερρών
19 1.	"	"	Τριανταφυλλιδ ης Τιμόθ.	514 Πεζ.	Τ. 25-9-48	Καϊμακτσ αλάν
19 2.	Ανθλγος	"	Τσακνάκης Αθανάσιος	33ον Εθ.	Τ. 9-4-48	Χαλκιδική ς
19 3.	Εφ. Ανθλγος	"	Τσίρλης Θεόδωρος	33ον Εθν.	Τ. 21-5-48	Χαλκιδική ς
19 4.	"	"	Φουντουκίδης Ελευθ.	94ον Εθ.	Τ. 1-9-48	Σουφλίου
19 5.	Εφ. Ανθ/τρο ς		Φράγκος Κων/νος	39ον Εθ.	Τ. 19-6-48	Σουφλίου
19 6.	Ανθλγος	Πεζικού	Φυλλιρίδης Θεόδωρος	552 Πεζ	Τ. 7-1-47	Έβρου
19 7.	"	εξ απον.	Φωτιάδης Σάββας	ΚΜΕΑ	14-7-49	Κιλκίς
19 8.	Εφ. Ανθλγος	Πεζικού	Χαϊδευτός Άγγελος	519 Πεζ	Τ. 22-12-48	Ναούσης
19 9.	"	"	Χατζηβασίλης Ιορδ.	44ον Εθ.	Τ. 28-7-49	Πιερίας
20 0.	"	"	Χατζημιχάλης Μιχαήλ	558 Πεζ.	Τ. 31-10-48	Μπέλες όρ.
20	"	"	Χατζηνικολάο	17ος	Λ. 12-2-48	Νιγρίτης

1.			υ Κων.	Χωρ.		
20 2.	"	"	Χατζηπαπαδόπουλος Σ.	ΚΜΕΑ	9-11-48	Λαχανά
20 3.	"	"	Χατζόπουλος Παναγ.	33ον Έλ. Τ.	29-1-49	Χαλκιδική ς
20 4.	Εφ. Ανθλγος	Πεζικού	Χιονίδης Ευστάθιος	33ον Εθ. Τ.	29-4-48	Χαλκιδική ς
20 5.	"	"	Χρυσόπουλος Παναγ.	ΜΕΑ	4-12-50	Κιλκίς
20 6.	"	"	Ψυχογιός Ευάγγελος	551 Πεζ. Τ.	10-8-47	Τρίγ. Άρδα
20 7.	Ανθοστης	Ιππ.	Αρτόπουλος Νικόλαος	ΧΙ Έλ. Τ.	17-5-48	Βέρμιον όρ.
20 8.	"	Πεζικού	Γιάνναρης Νικόλαος	26η Ταξ.	29-6-48	Ξάνθης
20 9.	Εφ. Ανθλγος	"	Δημητριάδης Βασίλειος	ΜΕΑ	27-10-48	Τρίγ. Άρδα
21 0.	"	"	Δογιάμας Γεώργιος	ΜΑΔ	9-5-48	Πάικον όρ.
21 1.	Ανθοστης.	"	Επιτρόπου Δημήτριος	27η Ταξ.	16-2-47	Έβρου
21 2.	Εφ. Ανθλγος	Πυρ.	Καλογεράκης ή Καλογερίδης Λάμπρος	38ον Εθ. Τ.	4-8-48	Κομοτινής
21 3.	Ανθοστης	Τεθωρ.	Μιχαήλ Γεώργιος	ΧΙ Σ. Αν.	26-4-47	Ναούσης
21 4.	"	Πεζικού	Μπαζούλης Άγγελος	512 Πεζ. Τ.	19-6-49	Μπέλες όρ.
21 5.	Εφ. Ανθ.	Χωρ.	Νεράντζης Θεοχάρης	Διμ. Κυνηγός	22-7-48	Νιγρίτης
21 6.	"	"	Παρίσης Τζώρτζιος	"	19-6-48	Σιδ/στρον
21 7.	"	Πεζικού	Ρεβάς Παναγιώτης	505 Πεζ. Τ.	19-12-50	Ξάνθης
21 8.	"	Χωρ.	Σαββάκης	Διμ. Κυνηγ.	4-6-48	Σερρών
21 9.	"	"	Σαλπιτάκης	Δνσις Χωρ.	19-4-48	Δράμας
22 0.	"	Πεζικού	Σουλτάκης Σωκράτης	552 Πεζ. Τ.	20-4-48	Δράμας
22 1.	"	ΣΤ. Υ.	Τσακίρογλου Ευάγγ.	561 Πεζ. Τ.	26-5-47	Σερρών
22	ΔΕΑ	Πεζικού	Βυθούλκας	558 Τ.	13-4-49	Σερρών

2.				Πεζ.			
22 3.	"	"	Καστρινάκης Εμμαν.	554 Πεζ.	Τ.	29-9-49	Δράμας
22 4.	"	"	Λουκαδούνος Γεώργιος	518 Πεζ.	Τ.	29-5-48	Καϊμακτσ αλάν
22 5.	"	"	Μοίρας Μιχαήλ	509 Πεζ.	Τ.	9-9-49	Παπάδων
22 6.	"	"	Παπανικολάου Γεώργιος	86ον Πεζ.	Τ.	17-8-48	Σιδ/στρον
22 7.	"	Μηχ.	Πρωτοπαπάς Νικόλαος	ΥΠ Μεραρ.		17-5-48	Καβάλας
22 8.	"	Υγ.	Ρόζας Νικόλαος	555 Πεζ.	Τ.	15-4-48	Παπάδων
22 9.	"	Πεζικού	Σαράφης Ιωάννης	519 Πεζ.	Τ.	30-6-48	Αρχάγγελ ου
23 0.	"	"	Σέρπανος Ιωάννης	567 Πεζ.	Τ.	19-12-50	Σιδ/στρον
23 1.	"	"	Τσιρόπουλος Δημήτριος	512 Πεζ	Τ.	20-7-48	Δοϊράνης
23 2.	"	"	Χατζησουλτάν ογλου Β.	519 Πεζ.	Τ.	23-7-48	Σκρα
23 3.	"	"	Χατζής Ανδρέας	32α Ταξιαρ.		15-9-48	Καϊμακτσ αλάν

II. Αγνοούμενοι

(Συλληφθέντες υπό των συμμοριτών και προφανώς εκτελεσθέντες)

A/ A	Βαθμός	Όπλο ν	Όνοματεπώνυμ ον	Μονά ς	Ημερομην ία θανάτου	Περιοχή εις ην εφονεύθ η
1.	Άνχης	Πεζικο ύ	Κοντώσης Χρήστος	44ον Τ. Έθ.	13-1-49	Νάουσα
2.	"	"	Παπαματθαίου Χρήστος	77ον Έλ. Τ.	15-8-49	Ξάνθης
3.	Λγος	"	Σταματόπουλος Αθαν.	44ον Τ. Έθ.	13-1-49	Νάουσα
4.	Υπλγος	"	Κατσικάκης Δημήτριος	569 Τ. Πεζ.	20-2-47	Κρούσια όρη
5.	Έφ. Ανθλγος	"	Αηδονόπουλος Αναστ.	59ον Τ. Έθ.	9-11-48	Νιγρίτης

6.	Εφ. Ανθυπίατρος		Δημητριάδης Γ.	519 Τ. Πεζ.	24-5-47	Βέρμιον όρ.
7.	Έφ. Ανθλγος	Πεζικο ύ	Κοτρώτσης Γεώργιος	86ον Τ. Έθ.	30-10-48	Σιδ/στρο ν
8.	"	"	Κώστογλου Ιωάννης	86ον Τ. Έθ.	4-11-48	"
9.	"	"	Μαραγγιανός Σπυρίδων	77ον Έλ. Τ.	15-8-49	Ξάνθης
10.	"	"	Παπαδάκης Τιμολέων	86ον Τ. Έθ.	30-10-48	Σιδ/στρο ν
11.	"	"	Παπαδόπουλος Δημ.	86ον Τ. Έθ.	30-10-48	Σιδ/στρο ν
12.	Ανθλγος	"	Παπαντωνίου Εύρυπ.	569 Τ. Πεζ.	20-2-47	Κρούσια
13.	Έφ. Ανθλγος	"	Πεγίδης Παναγιώτης	Μ.Α.Υ .	28-9-48	Νιγρίτης
14.	Έφ. Ανθυπίατρος		Πετρόπουλος	32α Ταξια ρ.	21-10-47	Έδεσσα
15.	Έφ. Ανθλγος	Πεζικο ύ	Πούγγουρας Αλέξ.	86ον Τ. Έθ.	30-10-48	Σιδ/στρο ν
16.	Ανθλγος	"	Τοράκης Αγαμέμνων	558 Τ. Πεζ.	29-6-49	Μπέλες όρ.
17.	ΔΕΑ	"	Παπαδρικόπουλος Χρ.	519 Τ. Πεζ.	24-5-47	Βέρμιον όρ.
18.	"	"	Ποντίδης Γεώργιος	519 Τ. Πεζ.	24-5-47	Βέρμιον όρ.

Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Γνωρίζουν όλοι το μαρτύριον της πόλεως των Καλαβρύτων από τους Γερμανούς. Ελάχιστοι όμως γνωρίζουν, ότι τα τραγικά Καλάβρυτα υπέστησαν την κομμουνιστική θηριωδία. Αναδημοσιεύω απόσπασμα από το βιβλίον του Κ. Καραλή, υπό τον τίτλον «**Ιστορία των δραματικών γεγονότων Πελοποννήσου 1943-1949**» (Αθ. 1967, τόμος Β', σελ. 152 κ.ε.) που έλαβε το Πρώτον Βραβείον της Ακαδημίας, εν έτει 1957.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΤΑΣ ΘΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Η μάχη των Καλαβρύτων

Στα ένδοξα και μαρτυρικά Καλάβρυτα η μοίρα επεφύλαξε και δεύτερη δοκιμασία. Την 11ην Απριλίου 1948 υστέρα από πέντε χρόνια από τη μεγάλη σφαγή έλαβεν χώραν ένα καινούργιο ολοκαύτωμα, μία νέα αυτοθυσία μιας μικράς και ηρωικής φρουράς των αγωνιζομένων εθνικών δυνάμεων για την μεγάλη ιδέα της ελευθερίας.

Στην ένδοξη και μαρτυρική πόλι των Καλαβρύτων είχε εγκατασταθή μία μικρά δύναμις εθνικών δυνάμεων που ήταν πάντα άγρυπνη και έτοιμη να θυσιασθή υπέρ των εθνικών ιδεωδών.

Η μικρά αυτή δύναμις επίστευε με ακράδαντη πίστη στην Ελλάδα και στην μεγάλη αποστολή της. Όλοι αυτοί έσφιγγαν στην απέραντη αγκάλη τους ολόκληρη τη γαλάζια χώρα μας.

Η μικρά αύτη φρουρά έπεσε ενδόξως αφού αντιμετώπισε με μια υπέροχη αυτοθυσία επι ώρας ολόκληρους τον κομμουνιστικό χείμαρρο που την είχε κυκλώσει ασφυκτικώς. Η επική και αιματοποτισμένη αυτή γωνία ξαναποτίστηκε με νέο εθνικό ηρωικό αίμα. Καινούργιοι ήρωες παρουσιάσθησαν την 11η Απριλίου 1948, καινούργιοι μαχηταί επρόταξαν τα ατσαλένια στήθια των στους νέους επιδρομείς, στην κόκκινη κατάρα, έμειναν ακλόνητοι στην έπαλξη του καθήκοντος και επροτίμησαν τον ένδοξο θάνατο από την δουλική χαμέρπεια και υποταγή. Η ηρωική αυτή φρουρά από τον διοικητή της μέχρι τον τελευταίο στρατιώτη εξεπλήρωσε πλήρως το προς την πατρίδα καθήκον της.

Εκτός των Καλαβρύτων είχε εγκατασταθή ο πρώτος και ο τρίτος λόχος του 21ου τάγματος εθνοφρουράς ως και ο λόχος διοικήσεως, η δύναμις των λόχων αυτών ανήρχετο εις διακόσιους άνδρας. Διοικητής του τάγματος ήτο ο αντισυνταγματάρχης Νικόλαος Αρβανιτάκης και υποδιοικητής ο Γαβριήλ Παγκράτης, ο τέταρτος λόχος του 21ου τάγματος είχε εγκατασταθή εις το πλησίον των Καλαβρύτων κείμενον χωρίον Κερτέζη, ο δε δεύτερος εις την μονήν του Μεγάλου Σπηλαίου. Εκτός της μικράς αυτής δυνάμεως εντός της πόλεως των Καλαβρύτων εύρισκοντο και τεσσαράκοντα χωροφύλακες ανήκοντες εις την διοίκηση της υποδιοικήσεως Χωροφυλακής.

Η δύναμις αυτή είχε καταμηθή εις φυλάκια περίξ και εντός της πόλεως, είχαν δε κατασκευασθή πρόχειρα οχυρωματικά έργα, πολυβολεία, ορύγματα αμύνης, λίθινα οχυρά, ταμπούρια και συρματοπλέγματα. Η δύναμις των Χωροφυλάκων είχε οχυρωθή εντός του κτιρίου της υποδιοικήσεως Χωροφυλακής. Όλα τα φυλάκια είχαν επανδρωθή από άνδρας της διλοχίας ήσαν δε τα κάτωθι: 1) Ηλεκτρικής εταιρείας, 2) Κάστρου, 3) Αγίας Αικατερίνης, 4) Σιδηροδρομικού Σταθμού και 5) οικίας Κασίνη. Η κομμουνιστική ηγεσία ευθύς ως εγκατεστάθη το 21ον τάγμα εθνοφρουράς εντός της πόλεως Καλαβρύτων και εις την περιοχόν των, απεφάσισε να το εξουδετέρωση δια να κινούνται ελευθέρως αι δυνάμεις της και δια να μη υπόκεινται εις αιφνιδιασμούς και ενέδρας τα κινούμενα ένοπλα κομμουνιστικά τμήματα.

Ήθελεν στην περιοχή αυτή της Πελοποννήσου να έχη ελεύθερον το πεδίον δράσεως τόσον δια την καθοδήγησιν όσον και δια την ελευθέραν στρατολογίαν, επι πλέον έβλεπε η κομμουνιστική ηγεσία ότι ένα νέον ορμητήριον των εθνικών δυνάμεων εις την ορεινήν εκείνην περιοχή θα ενεθάρρυνε τα εθνικόφρονα στοιχεία της περιοχής εις τον αντικομμουνιστικόν των αγώνα, τα δε κομμουνιστικά στοιχεία, οι συνεργάται των και οι κατακτήτες της περιοχής θα έζων καθημερινώς υπό το φάσμα του τρόμου της συλλήψεως και του αιφνιδιασμού.

Δια τους λόγους αυτούς απεφάσισε να εξουδετέρωση αμέσως την εθνικιστικήν αυτήν δύναμιν την οποίαν άλλωστε εξουδετέρωσιν και συντριβήν της έβλεπε εύκολον λόγω της μικράς της δυνάμεως. Εκτός από τους λόγους αυτούς η κομμουνιστική ηγεσία έβλεπε ότι εκ της συντριβής του 21ου τάγματος εθνοφρουράς θα απεκόμιζε πολλά λάφυρα, τροφάς, όπλα και πολεμοφόδια απαραίτητα δια τον εξοπλισμόν νέων κομμουνιστικών δυνάμεων.

Δια τους λόγους αυτούς διέταξε την άμεσον κινητοποίησιν του δημοκρατικού στρατού δια την επίθεσιν κατά των Καλαβρύτων. Ούτω ισχυρά δύναιμις του δημοκρατικού στρατού ανερχομένη εις χίλιους πεντακόσιους άνδρας υπό την αρχηγίαν του Γκιουζέλη προερχόμενη εκ των συγκροτημάτων Μαινάλου, Κορινθίας και Αχαϊοήλιδος και ενός τάγματος του συγκροτήματος Ταυγέτου, την 5ην πρωϊνήν της 11ης Απριλίου 1948 ενεφανίσθη προ των Καλαβρύτων.

Των ενόπλων αυτών κομμουνιστικών τμημάτων ηγοΐντο οι Καννελόπουλος, Πέρδικας, Κατσικόπουλος, Σφακιανός και Νικήτας, με πάσαν δε μυστικότητα και χωρίς να γίνουν αντιληπτοί από τας εθνικάς δυνάμεις συγκεντρώθησαν προ των Καλαβρύτων μέχρι το εσπέρας της 10ης Απριλίου και προέβησαν εις την κύκλωσιν της πόλεως εξ όλων των πλευρών.

Ταυτοχρόνως δε ισχυραί ένοπλοι κομμουνιστικοί δυνάμεις κατέλαβον όλας τας επίκαιρους διαβάσεις της δημοσίας οδού Πατρών-Καλαβρύτων δια να εμποδίσουν τας εκείθεν ενισχύσεις εν ενί λόγω διέθεσε σε ενεδρευτική διάταξι ισχυράς δυνάμεις του δημοκρατικού στρατού. Η μεγάλη αυτή κινητοποίησις του δημοκρατικού στρατού πέριξ των Καλαβρύτων, αι νυχθημερόν βαδίζουσαι φάλαγγες αυτού και αι πυρετώδεις επιθετικοί κινήσεις του έμειναν απολύτως μυστικοί, ουδεμία είδησις ή πληροφορία σχετικώς με τας επιθετικάς κινήσεις του δημοκρατικού στρατού έφθασαν στα ώτα του διοικητού του τάγματος εθνοφρουράς Αρβανιτάκη.

Ήτο 4 και 30' πρωινή της 11ης Απριλίου 1948 όταν αντήχησε μέσα στη γαλήνη της εαρινής νύχτας το ξηρό κροτάλισμα του πολυβόλου. Πρώτον αιφνιδιάζεται το φυλάκιον Αγίας Αικατερίνης, δέχεται όλο το βάρος της επιθέσεως και τα καταιγιστικά πυρά των βαρέων όλμων και των πολυβόλων. Το ανασκάπτουν κυριολεκτικώς το φυλάκιον αυτό, βάλλεται από όλας τας πλευράς και εξ εγγυτάτης αποστάσεως, όλα τα όπλα μυδράλια, πολυβόλα, χειροβομβίδες χτυπούσαν αδιάκοπα το φυλάκιο της Αγίας Αικατερίνης.

Οι ολίγοι όμως υπερασπισταί του δεν ελύγισαν μέσα στον ασφυκτικό κλοιό αμύνονται απεγνωσμένα και με τα πολυβόλα τους σκορπίζουν τον

θάνατο στα ακαταπαύστως επιτιθέμενα κύματα των ενόπλων κομμουνιστών, που οι περισσότεροι έρποντες σαν τα φίδια είχαν φθάσει προ του φυλακίου. Οι ολίγοι αυτοί στρατιώται άφοβοι επί αρκετήν ώραν αντιμετώπισαν την καταιγίδα. Η φωτιά και ο σίδηρος εξακολουθεί να κατακλύζει το φυλάκιο αυτό. Ήτο συντριπτική η υπεροχή των επιτιθεμένων ενόπλων κομμουνιστών.

Οι αμυνόμενοι του φυλακίου διέρχονται δραματικές στιγμές και εντός ολίγης ώρας πίπτουν όλοι σχεδόν οι υπερασπισταί του. Οι ένοπλοι κομμουνισταί τους θέρισαν όλους.

Ο Διοικητής του τάγματος Αρβανιτάκης με αγωνία από την σκοπιάν του παρακολουθεί την επίθεσιν των ενόπλων κομμουνιστών κατά του φυλακίου Αγίας Αικατερίνης και αντιληφθείς την δύσκολον θέσιν των αμυνομένων διατάσσει τον ανθυπολοχαγόν Κουρεμάδη να κατέλθη τροχάδην από το φυλάκιο Κατσίνη με ένδεκα άνδρας και να σπεύση στο φυλάκιο Αγίας Αικατερίνης προς βοήθειαν.

Πράγματι, ο ηρωικός αξιωματικός Κουρεμάδης παραλαβών αμέσως ένδεκα άνδρας σπεύδη προς ενίσχυσιν του άνω φυλακίου, καθ' οδόν όμως βάλλεται από ενεδρεύοντας ενόπλους κομμουνιστάς, οι οποίοι είχαν εισέλθει λάθρα εντός της πόλεως προ της επιθέσεως, και τραυματίζεται θανασίμως. Οι άνδρες του Κουρεμάδη, αντιληφθέντες την πτώσιν του φυλακίου Αγίας Αικατερίνης οπισθοχωρούν αμέσως και παραλαβόντες το βαρύτατα τραυματισμένο σώμα του ανθυπολοχαγού των το μετέφεραν εις την πλατείαν της πόλεως. Τα τραύματα του ήσαν βαρύτατα. Ο ηρωικός αξιωματικός είχε χάσει όλας τας αισθήσεις του και ψυχορραγούσε.

Μετά την πτώσιν του φυλακίου Αγίας Αικατερίνης και μόλις άρχισε να γλυκοφέγγη, αι ένοπλοι κομμουνιστικάί δυνάμεις ήρχισαν να επιτίθενται κατά του φυλακίου Αγίου Κωνσταντίνου (Κάστρου). Τα άγρια και αλλεπάλληλα κύματα των επιτιθεμένων ενόπλων κομμουνιστών συντρίβονται από τα καταιγιστικά πυρά των όλμων, το ανασκάπτουν και αυτό, τα βλήματα πίπτουν βροχηδόν μέσα στα ορύγματα των αμυνομένων.

Ο ανθυπολοχαγός Νικόλαος Τσαπόγας, τραυματισμένος βαρεία ξεψυχάει επάνω στην έπαλξη του καθήκοντος.

Οι περισσότεροι άνδρες του φυλακίου τούτου εφονεύθησαν ή ετραυματίσθησαν, οι δε εναπομείναντες ολίγοι τραυματισμένοι και αύτοι εξακολουθούν να μάχωνται μέχρις ότου εξήντησαν όλα τα πυρομαχικά τους.

Ο διοικητής Αρβανιτάκης άμα τη ενάρξει της επιθέσεως διέταξε τον εις Κερπέζη ευρισκόμενον 4ον λόχον να σπεύση εις Καλάβρυτα προς βοήθειαν των αμυνομένων. Πράγματι η μικρά αυτή δύναμις έσπευσε προς βοήθειαν των αμυνομένων και καθ' όδόν εξουδετέρωσεν την πρώτην ενέδραν μεταξύ Κερπέζης και Κούτελης προχωρήσασα δε προς Βυσοκάν και έπι της οδού Πατρών-Καλαβρύτων αντιμετώπισεν και ετέραν ισχυράν ενέδραν των ενόπλων κομμουνιστών. Προ της ισχυρός αντιστάσεως ταύτης ηναγκάσθη να οπισθοχώρηση και να επιστρέψη εις Κέρπεζη.

Την επομένην η μικρά αυτή δύναμις πληροφορηθείσα τα αιματηρά γεγονότα των Καλαβρύτων και πανικοβληθείσα διελύθη, οι άνδρες του λόχου έφυγαν, παρέμεινεν δε μόνον ο διοικητής του λόχου Σοφιανόπουλος με τους αξιωματικούς του και είκοσι στρατιώτας οι οποίοι εγκατέλειψαν την Κέρπεζην βαδίσαντες προς Χαλανδρίτσαν και Πάτρας.

Μετά την πτώσιν του φυλακίου του Κάστρου, ύστερα από πολύωρον αιματηρόν αγώνα, οι επιτεθέντες ένοπλοι κομμουνισταί κατηύθυνον τας επιθετικάς των κινήσεις κατά του νοτίου φυλακίου, την άμυναν του οποίου διηύθυνεν ο γενναίος ανθυπολοχαγός Σωτήριος Τσότσης και το φυλάκιον τούτο αντέστη σθεναρώς. Οι περισσότεροι των αμυνομένων έπεσαν ηρωικώς μαχόμενοι, ο δε ηρωικός ανθυπολοχαγός Τσότσης ημίνετο μέχρι της τελευταίας του πνοής. Το σώμα του είχε παραμορφωθή από τα τραύματα και δια τον λόγον τούτον δεν απεγυμνώθη.

Η πτώσις του νοτίου φυλακίου έφερε και την πτώσιν του φυλακίου της οικίας Κατσίνη. Οι εντός της οικίας Κατσίνη αμυνόμενοι βάλλονται εξ όλων των πλευρών, από δε τας γειτονικάς οικίας εξεσφενδονίζοντο χειροβομβίδες, αι περισσότεροι των οποίων εξερρυνγύοντο εντός της οικίας Κατσίνη.

Πριν το φυλάκιον τούτο πέσει εις χείρας των κομμουνιστών, ο ανθυπίατρος Δημήτριος Δούδος ευρισκόμενος εις το πλησίον του φυλακίου κείμενον αναρρωτήριον εκλήθη επειγόντως δια να προσφέρη τας ιατρικάς υπηρεσίας εις βαρύτατα τραυματισμένους στρατιώτας, των οποίων η μεταφορά εις το αναρρωτήριον ήτο αδύνατος. Πιστός εις το καθήκον του δεν ηδύνατο να αρνηθή να προσφέρη τας ιατρικάς του υπηρεσίας και αφηφών τον θάνατον εξορμά εκ του αναρρωτηρίου προς την οικίαν Κατσίνη βαλλόμενος καταιγιστικώς πανταχόθεν. Πριν φθάσει εις το αμυνόμενον φυλάκιον της οικίας Κατσίνη τραυματίζεται βαρέως εις τον πόδα, παρά δε το βαρύ τραύμα του έρπων ανέρχεται την κλίμακα της οικίας και εισέρχεται εντός αυτής όπου αμέσως ήρχισεν να επιδένη τα τραύματα των τραυματισθέντων στρατιωτών.

Μετά πολύωρον ηρωικήν αντίστασιν, οι εντός της οικίας Κατσίνη αμυνόμενοι στρατιώται κατεβλήθησαν, οι περισσότεροι εκ της φρουράς του φυλακίου είχαν φονευθή και τραυματισθή οι δε ολίγοι εξαντλήσαντες τα πυρομαχικά των ηναγκάσθησαν να υποκύψουν.

Μετά την πτώσιν της εστίας αυτής αντιστάσεως, απερίγραπτοι δραματικάί σκηναί εκτυλίσσονται εντός της οικίας Κατσίνη. Μετά την παύσιν των πυρών, αμέσως εισορμούν εντός αυτής μαινόμενοι οι πιο άγριοι και αιμοδιφείς κακούργοι, ο Άρης Παναγούλιας εκ Σουδενών Καλαβρύτων και ο Δημήτριος Μπουζάκης, δήμιος του συγκροτήματος Πέρδικα. Οι εισελθόντες με τα μαχαίρια στα χέρια ήρχισαν να κτυπούν τα άψυχα και βασανισμένα κορμιά των τραυματιών, λέγεται δε ότι ο Παναγούλιας αντιληφθείς το αιμορραγούν εκ των τραυμάτων σώμα του ιατρού Δούδου πλήττει τούτον διά μαχαίρας κατ επανάληψιν μέχρις ότου άφησεν άπνουν τον ιατρόν Δούδον.

Κατά τον αυτόν τρόπον εντός της αυτής οικίας εξετελέσθη και ο ηρωικός χωροφύλαξ Φώτιος Αποστολόπουλος από το Ψάρι Τριφυλίας, βαρύτατα τραυματισμένος και αυτός οραματίζεται το φρικτόν όραμα της σφαγής και των

βασανιστηρίων. Αποφασίζει να θέση άμεσον τέρμα εις την ζωήν του, αμέσως βγάζει το περίστροφόν του, το στηρίζει στον κρόταφόν του και αυτοπυροβολείται, πίπτει βαρύτατα τραυματισμένος και ημιθανής. Την στιγμήν εκείνην εισέρχεται εντός της οικίας Κατσίνη με το περίστροφο στα χέρια ο Πέρδικας και με αγριεμένα ερευνητικά μάτια ερευνούσε όλους τους τραυματίας που αγκομαχούσαν από τους πόνους των πληγών των. Αιφνής το αγριεμένο μάτι του διέκρινε τον ψυχορραγούντα χωροφύλακα Φώτη.

- Βρε ποιος είσαι συ που ξεψυχάς; ρώτησε

- Έλληνας χωροφύλακας, του απαντά ο Αποστολόπουλος.

- Πάρτην μπασκίνα, πάρτην να ξεβρωμίση ο τόπος, του απαντά ο Πέρδικας. Τον πυροβολεί στην κεφαλή και τον αφήνει άπνουν.

Ο περιβόητος Πέρδικας κατά κανόνα εφόνευε πάντα χωροφύλακα που έπιπτε στα χέρια του.

Το φυλάκιο του σιδηροδρομικού σταθμού υπό την ηγεσία του ηρωικού ανθυπολοχαγού Χρήστου Αργυροπούλου, εμάχετο ηρωικώς καθ' όλην την διάρκειαν της ημέρας. Τα επιτιθέμενα κύματα των ενόπλων κομμουνιστικών δυνάμεων επλήττοντο συνεχώς υπό των αμυνομένων, πλην όμως το φυλάκιο εβάλλετο καταγιστικώς από όλας τας πλευράς, όλα τα όπλα, όλμοι, μυδράλια, πολυβόλα, κτυπούσαν αδιάκοπα το φυλάκιο.

Εκ των ένδεκα ανδρών του φυλακίου οι επτά ετραυματίσθησαν βαρέως και δύο εφονεύθησαν. Το πολυβόλο χειρίζετο ο ίδιος ο Αργυρόπουλος ο όποιος ακαταπαύστως έβαλεν κατά των επιτιθεμένων οι οποίοι είχαν φθάσει από όλας τας πλευράς μέχρι των χαρακωμάτων τον σταθμού.

Αι οιμωγαί των τραυματιών ανεμιγνύοντο με τους αλλαλαγμούς των επιτιθεμένων που προχωρούσαν κατά κύματα. Η πάλη ήτο άνισος, ο απαράμιλλος ήρως Αργυρόπουλος πλήττεται καιρίως, ανοίγει τα χέρια τον προς τον ουρανό και πίπτει νεκρός. Η ηρωική του καρδιά έπαυσε να κτυπά. Είχε ξεψυχίση.

Μετά τον θάνατο του Αργυρόπουλου, οι στρατιώται Παναγιώτης Ρηγόπουλος και Ιωάννης Παπαγεωργίου, εξακολουθούν να μάχωνται κρατούντες το φυλάκιο σταθερώς, κατά την στιγμήν εκείνην και μετά τον θάνατον του Αργυρόπουλου κατέρχονται από το διοικητήριο με τα αυτόματα στα χέρια ο υποδιοικητής ταγματάρχης Παγκράτης Γαβριήλ και ο υπολοχαγός Γαβριήλ Πέτρου, αμφοτέροι αξιωματικοί, εν τη απελπισία των αποφασίζουν ηρωικήν έξοδον εκ του διοικητηρίου, ή ούτως ή άλλως ο θάνατος τους επερίμενε. Οι ώρες τους και οι στιγμές τους ήσαν μετρημένες, άκαμπτοι και αποφασιστικοί βαδίζουν άφοβοι στο μαρτυρικό δρόμο της θυσίας, αφηφούν τον θάνατον και με τα αυτόματα στα χέρια πετιώνται από το διοικητήριο. Φωνάζουν στους εναπομείναντος δύο στρατιώτας του φυλακίου του σταθμού να τους ακολουθήσουν και αύτοι στην αιματηρή πορεία, εξορμούν ακάθεκτοι από το διοικητήριο βάλλοντες καταγιστικούς εις όλας τας πλευράς. Κρατούν γερά στα χέρια τους το αυτόματο, βάλλουν ακαταπαύστως, τρέχουν, πηδούν,

κάμνουν μεγάλα άλματα. Οι ένοπλοι κομμουνισταί τρέχουν κοντά τους, τους καταδιώκουν απηνώς, πυροβολούν, καγχάζουν. Τα απειράριθμα βλήματα που δέχθηκαν, σταμάτησαν τη ματωμένη πορεία τους και σωριάστηκαν αιμόφυρτοι στο χώμα.

Οι εκτός του διοικητηρίου της υποδιοικήσεως Χωροφυλακής ευρισκόμενοι χωροφύλακες υπό τον υπομοίραρχον Φούντζιαν, αμύνονται ηρωϊκώς καθ' όλην την διάρκεια της ημέρας, αποκρούοντας τα επιτιθέμενα τμήματα των ενόπλων κομμουνιστικών δυνάμεων.

Πολλαι επιθέσεις εγένοντο κατά του κτιρίου της υποδιοικήσεως Χωροφυλακής κατά την διάρκεια της Κυριακής άλλα όλες απεκρούστησαν με μεγάλας απωλείας.

Κατά τας εσπερινάς ώρας και μετά την πτώσιν των άλλων φυλακίων οι κομμουνισταί συνεκέντρωσαν ισχυράς ενόπλους επιθετικές ομάδας και ήρχισαν επιτιθέμενοι προς εκπόρθησιν του φυλακίου της υποδιοικήσεως, βάλλουν κατά του κτιρίου με όλμους και πολυβόλα συνεχώς.

Κατά τας εσπερινάς ώρας το κτίριον παραδίδεται εις τας φλόγας συνεπεία αναφλέξεων δοχείων βενζίνης. Οι ηρωϊκοί όμως υπερασπισταί κράτησαν τας θέσεις των αμυνόμενοι στα πέριξ του κτιρίου ορύγματα και τα λίθινα ταμπούρια και τους καπνισμένους τοίχους και απέκρουσαν όλας τας επιθέσεις των ενόπλων κομμουνιστών.

Οι ηρωϊκοί αυτοί αγωνισταί διέκριναν και αντελήφθησαν ότι εγγίζει η ώρα της εξοντώσεως των και η μόνη των σωτηρία θα είναι μία ηρωϊκή έξοδος. Η απόφασις της εξόδου ελήφθη και μόλις ξαπλώθηκε το σκοτάδι της νύχτας και σταμάτησαν για λίγο οι επιθέσεις των ενόπλων κομμουνιστών, επιχειρούν έξοδον.

Οι εξελθόντες υπό τον Φοούτζιαν και τον ενομοτάρχη Βασιλοχρήστον, έφερον μαζί των όλων τον οπλισμόν των. Προ της εξόδου των ανετίναξαν όλα τα πυρομαχικά τους που δεν ήτο δυνατόν να πάρουν μαζί των. Η ηρωϊκή αυτή έξοδος δεν ανεμέντο από την κομμουνιστικήν ηγεσίαν η οποία πράγματι αιφνιδιάσθη.

Η έξοδος αυτή επέτυχε πλήρως διασωθέντων όλων των ανδρών της Υποδιοικήσεως Χωροφυλακής.

Μέσα στο διοικητήριο που οι φλόγες και οι καπνοί το κατέπνιγον ασφυκτικώς, ο ηρωϊκός διοικητής του τάγματος Αντισυνταγματάρχης Αρβανιτάκης, μαζί με τους αξιωματικούς Λαμπίρην και Θωμόπουλον και τον στρατιώτην Αθανάσιον Μιχόπουλον, τραυματισμένοι βαρειά συνεχίζουν τον ηρωϊκό τους αγώνα. Προτίμησαν να πέσουν μαχόμενοι παρά να ακολουθήσουν τους εξορμήσαντας δυο αξιωματικούς Παγκράτην και Πέτρου. Εάν εξορμούσαν όλοι μαζί και σε κατάλληλη νυχτερινή ώρα υπήρχον ελπίδες τινές εξ αυτών να διασωθούν, προτίμησαν όμως τον ένδοξον θάνατον από την φυγή.

Πέριξ του διοικητηρίου που οι φλόγες και οι καπνοί είχαν κατακλύσει όλα τα διαμερίσματα του, αναρίθμητοι ένοπλοι κομμουνιστάι είχαν συγκεντρωθεί και ούρλιαζον για να καταπτοήσουν τους αμυνόμενους.

Κατά την κρίσιμον εκείνην στιγμήν, ηγετικόν στέλεχος του ΕΛΑΣ γνωστός και παλιός φίλος του Αρβανιτάκη του φωνάζει με δυνατή φωνή.

- Νίκο! Νίκο! έχεις παιδιά λυπήσου τα, κατέβα κάτω, παραδόσου, μη φοβάσαι δεν σε χαλάμε!!

- Όχι, δεν παραδίδομαι στα σκυλιά, στους εχθρούς του λαου, θα πεθάνω άτιμοι, δεν πέφτω στα χέρια σας, έχω κρατήσει μια σφαίρα για τον εαυτόν μου.

Μόλις τελείωσε τα λόγια αυτά, εκνευρισμένος από τα ουρλιάγματα και τις αγριοφωνές των ενόπλων κομμουνιστών και από τις άγριες φλόγες που τον πλησίαζαν και από τους πυκνούς καπνούς που δεν τον άφηναν να αναπνεύσει, πάτησε τη σκανδάλη του περιστρόφου και πέταξε τα μυαλά του. Οι δύο αξιωματικοί Λαμπίρης και Θωμόπουλος και ο στρατιώτης Αθανάσιος Μιχαλόπουλος εκ Φυλίων, μετά την αυτοκτονίαν του Αντισυνταγματάρχου Αρβανιτάκη απεφάσισαν να παραδοθούν.

Κατήλθον αμέσως δια μέσου των φλογών την κλίμακα του διοικητηρίου. Όταν έφθασαν εις την έξοδον, ο στρατιώτης Μιχόπουλος με το αυτόματο που κρατούσε πυροβολεί και φονεύει δύο ενόπλους κομμουνιστάς και τραυματίζει ετέρους δύο. Εκ των καταγιγιστικών του πυρών διασκορπίζονται οι πέριξ αυτού ένοπλοι κομμουνιστάι και ούτος τρέχων εισέρχεται εις παρακειμένην οικίαν και εκ ταύτης εις ετέραν κατορθώσας ούτως να διαφύγη την σύλληψιν.

Λεηλασία της πόλεως

Από την πρωίαν της Κυριακής μέχρι των μεσημβρινών ωρών της Δευτέρας, οι κάτοικοι της πόλεως των Καλαβρύτων τρομοκρατημένοι ανέμενον την άφιξιν των εθνικών δυνάμεων, δια να αποφευχθούν αι συλλήψεις και η λεηλασία, δυστυχώς όμως καμμιά δύναμις δεν ενεφανίσθη και κατά τας απογευματινάς ώρας της Δευτέρας, το χωνί των ενόπλων κομμουνιστών άρχισε να καλή όλους τους Καλαβρυτινούς:

- Εδώ δημοκρατικός στρατός, οι εχθροί τον λαού, τα όργανα του μοναρχοφασιστικού καθεστώτος των Αθηνών εξοντώθηκαν, η πόλις των Καλαβρύτων και οι κάτοικοι είναι ελεύθεροι, να εξέλθετε όλοι των οικιών σας και να συγκεντρωθήτε στην πλατεία όπου θα γίνη διανομή διαφόρων ειδών.

Η φωνή του χωνιού επάγωσε το αίμα των Καλαβρυτινών και τους κατετρόμαξε, μια νυκτερινή σιγή είχε απλωθή εις ολόκληρον την πόλι, πού και πού ακούγονταν αλλαλαγμοί των ενόπλων κομμουνιστών εις κάθε γενομένην διαρπαγήν. Αραιά εις τους δρόμους έκαμον την εμφάνισίν των οι κάτοικοι, ενώ οι ένοπλοι κομμουνιστάι καθ' ομάδας και τραγουδώντας επαναστατικά εαμίτικα τραγούδια και μεθυσμένοι οι περισσότεροι, έθραυον τις πόρτες των διαφόρων καταστημάτων και λεηλατούσαν το περιεχόμενόν τους.

Όλα τα προϊόντα της λεηλασίας τα συνεκέντρωσαν στην κεντρική πλατεία όπου είχαν συγκεντρώσει και αρκετόν αριθμόν υποζυγίων. Στην πλατεία είχε συρρεύσει ένα έξαλλο πλήθος εαμιτών και ενόπλων κομμουνιστών που επανηγύριζε την νίκην του, επίσης είχαν συγκεντρωθή πολλοί Καλαβρυτινοί και ατένιζον με τρόμο την καταστροφή της πόλεως των.

Εις πολλά σημεία της πόλεως υπώνοντο τεράστιαι φλόγες. Είχον θέσει πυρ σε πολλά οικήματα, στο Ταμείο, στην Εθνική Τράπεζα, στο Τηλεγραφείο και επυρπόλησαν όλους τους σιδηροδρομικούς συρμούς, αφήρεσαν τα χρήματα της Εθνικής Τραπέζης. Επίσης επυρπόλησαν τα αρχεία του Πρωτοδικείου, της Εφορίας, του Ειρηνοδικείου, του Ταχυδρομείου και των Αστυνομικών Τμημάτων.

Το θέαμα της πόλεως ήτο τραγικόν, παντού διεκρίνοντο σπασμένες πόρτες και μισογκρεμισμένα σπίτια, διασκορπισμένα τρόφιμα εις τους δρόμους και ένοπλοι κομμουνισταί να τα αρπάζουν και να τραγουδούν. Οι κάτοικοι υπολογίζουν ότι κατά το διάστημα τής παραμονής των εις την πόλιν των Καλαβρύτων οι ένοπλοι κομμουνισταί εφόρτωσαν περί τα 500 υποζύγια με τρόφιμα και άλλα είδη ρουχισμού.

Η διαπραχθείσα λεηλασία ήτο πράγματι μεγάλη και αι ζημίαι αίτινες επροξενήθησαν τεράστιαι. Τα Καλάβρυτα εγνώρισαν μίαν νέαν τραγικήν δοκιμασία εξ ίσου φρικώδη με εκείνην την οποίαν εγνώρισαν κατά την Γερμανικήν κατοχήν.

Αι απώλειαι των εθνικών δυνάμεων κατά την επίθεσιν κατά των Καλαβρύτων υπήρξαν τεράστιαι. Εκ των διακοσίων στρατιωτών και εξήκοντα χωροφυλάκων υπολογίζεται ότι εκατόν πενήντα εφονεύθησαν.

Σημαντικάί υπήρξαν και αι απώλειαι των ενόπλων κομμουνιστών. Υπολογίζονται εις εκατό οι νεκροί και πολλοί τραυματίαι.

Ούτοι ετάφησαν έξωθι της πόλεως των Καλαβρύτων εις όμαδικόν τάφον με εβδομηνταπέντε πτώματα. Εξηκριβώθη επίσης, ότι οι ένοπλοι κομμουνισταί φεύγοντες συμπαρέλαβον άνω των πεντήκοντα νεκρών, οι δε τραυματίαι των κατά την τριήμερον μάχην ανήλθον εις διακόσιους.»

στατιστικά στοιχεία

Συμφώνως προς τα επίσημα στοιχεία:

1. Από 12-10-1944 μέχρι 15-8-1945 εσφάγησαν από το ΚΚΕ 56.373 Έλληνες και Ελληνίδες.
2. Από 16-8-1945 μέχρι 20-12-1951 τα θύματα του ΚΚΕ ανέρχονται εις 64.515.
3. Παιδομάζωμα 28.000 περίπου Ελληνόπουλα, κάτω των 14 ετών.
4. Όμηροι εξ Αθηνών κυρίως 65.000 των περισσότερων αγνοείται η τύχη.

5. Κατά τον συμμοριτοπόλεμον εφονεύθησαν 1.052 Αξιωματικοί και 14.535 οπλίται του Εθνικού Στρατού και 174 Αξιωματικοί και 1.311 οπλίται της Ελληνικής Βασιλικής Χωροφυλακής.
6. Απαχθέντες ενήλικες ιδιώται υπό των συμμοριτών στο παραπέτασμα περίπου 15.000.
7. Φονευθέντες συμμορίται 41.970.
8. Κατά τα «Δεκεμβριανά» εδολοφονήθησαν ή έπεσαν μαχόμενοι 52 Αξιωματικοί, 39 Υπαξιωματικοί και 104 Αστυφύλακες της Αστυνομίας Πόλεων. Επίσης την ιδίαν περίοδον εδολοφονήθησαν ή έπεσαν μαχόμενοι 48 Αξιωματικοί, 50 Ενωματάρχαι και 198 άνδρες της Ελληνικής Βασιλικής Χωροφυλακής. Καθώς και 474 Αξιωματικοί και 2.117 οπλίται του Εθνικού Στρατού.
9. Κατά τα «Δεκεμβριανά» εσφάγησαν 274 ιερείς, 239 δάσκαλοι, 123 ιατροί, 295 επιστήμονες, 248 συνδικαλισταί κ.τ.λ.
10. Κατά τον συμμοριτοπόλεμον εξηφανίσθησαν 3.719 οπλίται του Εθνικού Στρατού.
11. Μετά τον συμμοριτοπόλεμον κατεμετρήθησαν 19.175 Νεκροί των Ενόπλων Δυνάμεων του Έθνους 41.240 τραυματίαι και 4.101 αγνοούμενοι. Με τα υπάρχοντα στοιχεία οι φονευθέντες Έλληνες και Ελληνίδες ανέρχονται εις άνω των 216.366! λαμβανομένων ύπ' όψιν των θανάτων τραυματισθέντων, θανάτων εκ ναρκών κ.τ.λ.

Αναλυτικοί πίνακες, ονομαστικά καταστάσεις και άπαντα τα στοιχεία, που δεν μπορούν λόγω χώρου να παρατεθούν εδώ ευρίσκονται στην διάθεσιν παντός ενδιαφερομένου.

Θρήνος Ελληνίδων, θυμάτων του ΚΚΕ. Θα τα ξεχάσωμεν; Ποτέ!

ΠΑΝΤΟΥ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ

«...Εις τον δρόμον αυτόν ο Λένιν και εκείνοι που τον ακολουθούν νομίζουν ότι τους επιτρέπεται να κάνουν κάθε έγκλημα, ως η σφαγή της Πετρούπολεως, η λεηλασία της Μόσχας, αι ομαδικαί συλλήψεις κ.τ.λ.».

Μαξίμ Γκόρκυ: «Νέα ζωή» 20 Νοεμβρίου 1917.

Επίλογος

Σας επαρουσίασα ολίγας, μόνον φωτογραφίας των εγκλημάτων της αριστεράς στην Ελλάδα. Τα πολιτικά κόμματα όλα, δίχως εξαιρέσιν προσπαθούν να τα ξεχάσωμεν. Τούτο είναι ανήθικον. Είναι και εθνικώς ασύμφορον, διότι η λήθη του παρελθόντος πάντοτε βλάπτει τους λαούς.

Σας επαρουσίασα ελάχιστα εκ του πλήθους των στοιχείων, που αποδεικνύουν την εθνοπροδοσίαν της αριστεράς. Τα πολιτικά κόμματα όλα δίχως εξαιρέσιν προσπαθούν να σας τα κρύψουν. Είναι λοιπόν ένοχα της παραπληροφορήσεως την οποίαν σας επέβαλαν επι δεκαετίας.

Σας καλώ να σχηματίσετε εκ των φωτογραφιών και εκ των στοιχείων, που προέρχονται από αριστεράς πηγές την πραγματική γνώμην, δια την αριστεράν παράταξιν στην Πατρίδα μας.

Τα βασανισμένα θύματα βοούν εκ των τάφων. Ζητούν εκδίκησιν. Κάποτε θα την έχουν. Η ιστορική δικαιοσύνη και η ηθική τάξις θα αποκατασταθούν. Θα ευρεθούν δηλαδή άνδρες Ελληνόψυχοι να τα αποκαταστήσουν.

Αυτά τα ύποπτα περί τάχα συμφιλίωσης, ή κατασχέσεως των παθών κ.τ.λ. να τα αφήσουν στην άκρη. Οι αριστεροί επρόδωσαν την Πατρίδα, έσφαξαν τον Ελληνικό λαό και πρέπει να πληρώσουν. Μαζί των, θα πρέπει να τιμωρηθούν όσοι τους ενομιμοποίησαν και όσοι τους συμπαραστέκονται. Εάν ζουν. Εάν έχουν αποθάνει τότε, κατά το αρχαιολογικό θα εκταφούν και τα οστά των θα απορριφθούν εκτός Ελλάδος.

Το δέον απαιτεί σκληράν τιμωριών όσων:

1. Επέβαλον την εθνοπροδοτικήν αριστεράν στην πολιτικήν ζωην της χώρας.
2. Εδηλητηρίασαν με τον αριστερισμόν την Ελληνικήν εκπαίδευσιν.
3. Καθιέρωσαν την αριστερά στα ΜΜΕ.
4. Επολτοποίησαν τα βιβλία της Διευθύνσεως Ιστορίας του Στρατού, που περιγράφουν τους αντικομμουνιστικούς αγώνας των Ενόπλων Δυνάμεων.
5. Μετέτρεψαν την ονομασίαν του συμμοριτοπολέμου εις εμφύλιον.
6. Ετίμησαν τους αριστερούς εγκληματίας με ανδριάντας, ονομασίας οδών κ.τ.λ.
7. Βεβηλώνουν την μνήμην των θυμάτων της αριστεράς, καθ' οιονδήποτε τρόπον.
8. Συνοδοιπορούν με την αριστερά δια κομματικά οφέλη.

Από την αρχήν το ΚΚΕ υπήρξε ξενοκίνητον. Ιδρυτής ήτο ο εβραίος Αβραάμ Μπεναρόγια, ο οποίος προ μερικών ετών απεβίωσε στο Ισραήλ! Πρώτοι βουλευταί του ΚΚΕ ήσαν οι εβραίοι Βεντούρα, Σουλάμ, κ.τ.λ. όπως άλλως τε συνέβη εις ολόκληρην την Ευρώπην όπου πρωτεργάται του εβραιομαρξισμού ήσαν παντού εβραίοι π.χ. Γερμανία (Τέλμαν), Ρουμανία (Πάουκερ), Ουγγαρία (Κουν), Γαλλία (Τορέζ), κ.τ.λ. και φυσικά στην Ρωσία (Τρότσκυ, Λένιν, Ράδεκ, Καγκάνοβιτς κ.τ.λ.).

Στην Ελλάδα ο Ελ. Βενιζέλος πρώτος συνέλαβε το ξενοκίνητο και το εθνοπροδοτικό του ΚΚΕ και εξέδωσε αντικομμουνιστικόν νόμον γνωστόν ως το «ιδιώνυμον» διότι εχαρακτήριζε την δράσιν του ΚΚΕ «ιδιώνυμον έγκλημα».

ΤΟ «ΙΔΙΩΝΥΜΟΝ» ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ (ΝΟΜΟΣ 4229/1929)

Άρθρον 1.

1. Όστις επιδιώκει την εφαρμογήν ιδεών εχουσών ως έκδηλον σκοπόν την δια βιαίων μέσων ανατροπήν του κρατούντος κοινωνικού συστήματος ή την απόσπασιν μέρους εκ του όλου της επικρατείας, ή ενεργεί υπέρ της εφαρμογής αυτών προσηλυτισμόν, τιμωρείται με φυλάκισιν τουλάχιστον εξ μηνών. Προς τούτοις επιβάλλεται δια της αποφάσεως και εκτοπισμός ενός μηνός μέχρι δύο ετών εις τόπον εν αυτή οριζόμενον. Με τας αυτάς ποινάς τιμωρείται και όστις, επωφελούμενος απεργίας ή λόκ-άουτ, προκαλεί ταραχάς ή συγκρούσεις.
2. Ως ιδιαίτερα επιβαρυντική περίπτωση θεωρείται η εκτέλεσις της πράξεως εν δημοσίω τόπω παρόντων πολλών, ή δια του τύπου, ή εαν ο προσηλυτισμός ενεργείται δια χρημάτων, ή απευθύνεται προς ανηλίκους, στρατιωτικούς εν γένει, ή δημοσίους λειτουργούς.

Άρθρον 2.

1. Εαν το εν τω προηγουμένω άρθρω αδίκημα τελεσθή δια του τύπου, υπέχει ποινικήν ευθύνην ο τε συγγραφεύς ή συντάκτης του δημοσιεύματος και ο διευθυντής ή εκδότης του εντύπου εαν διετέλουν εν γνώσει, αν δε ούτοι είναι άγνωστοι την εύθύνην φέρει ο τυπογράφος, εν αγνοία δε ή ελλείψει τούτου ο εν γνώσει αναλαβών την κνκλοφορίαν αυτού.
2. Κατά των εν τη προηγουμένη παραγράφω απαγγέλεται προς τούτοις προσωρινή παύσις του επιτηδεύματος του δημοσιογράφου ή τυπογράφου ή εκδότη μέχρις εξ μηνών και εν υποτροπή μέχρι τριών ετών.
3. Ο παρά την παύσιν ταύτην εξασκών το επάγγελμα αυτού τιμωρείται διά φυλακίσεως.

Άρθρον 3.

1. Απαγορεύονται αι εν υπαίθρω και εν παντι δημοσίω κλειστώ χώρω συναθροίσεις προσώπων επιδιωκόντων την εφαρμογήν των εν τω άρθρω 1 ιδεών.
2. Ο εν γνώσει προσερχόμενος εις τοιαύτην συνάθροισιν τιμωρείται δια φυλακίσεως.

Δεύτερον Μέρος

Η Προδοσία

Εισαγωγή

Ο κομμουνισμός, είπε ο Ιωάννης Μεταξάς «δεν είναι φυτόν αυτοπαραγόμενον εν Ελλάδι. Μας ήλθεν έξωθεν» (Λόγος, 6-9-1936). Και πράγματι, μισέλληνες εβραίοι της Θεσσαλονίκης, υπό τον Αβραάμ Μπεναρόγια ίδρυσαν το ΚΚΕ. Οι πρώτοι βουλευταί του ΚΚΕ ήσαν εβραίοι (Κοέν, Βεντούρα, Σουλάμ) και το πρώτο έντυπο του ελέγετο AVANTI και εγράφετο στην εβραϊκή γλώσσα.

Δια την προδοτικήν φύσιν του κομμουνισμού, ο Γεώργιος Παπανδρέου έγραψε πολλά, που μπορείτε να διαβάσετε στα «Πολιτικά Κείμενα» του (έκδ. «Μπάυρον» τόμος Γ, σελ. 191 κ.έ.) όπου ο δημοκρατικός ηγέτης αναλύει «την κόλασιν του συμμοριτισμού» που εστράφη κατά της αιωνίου Ελλάδος (σελ. 192), αντιτίθεται στην νομιμοποίησιν του ΚΚΕ διότι «είναι τόση η έκτασις της προδοσίας... ώστε ουδέποτε το έθνος και ο Λαός μας θα ανεγνώριζαν την επάνοδον των προδοτών και των εγκληματιών εις τους κόλπους του πολιτικού βίου της χώρας... οι ηγέται της προδοσίας ουδέποτε θα εύρουν αμνήστευσιν εις την συνείδησιν του Ελληνικού Λαού» (σελ. 196-197). Τελικώς δεν ήτο ο λαός, αλλά ο «εθνάρχης» Καραμανλής που ενομιμοποίησε το ΚΚΕ.

Ήδη από την 18ην Οκτωβρίου 1948, ο Γ. Παπανδρέου ώρισε ότι «πρώτος και κύριος και μέγας σκοπός μας είναι η πάλη εναντίον του κομμουνισμού... διότι ο κομμουνισμός μάχεται εναντίον της Ελλάδος» (σελ. 101) εζήτησε να ψηφισθή νόμος κατά τον οποίον «δεν αναγνωρίζονται ως πολιτικά κόμματα οσα έχουν εξάρτησιν από το εξωτερικόν» (σελ. 199) και ταυτοχρόνως κατήγγειλε εκ νέου το ΚΚΕ «ώς κόμμα της προδοσίας και του εγκλήματος!»

Τας απόψεις του περί του προδοτικού χαρακτήρος του ΚΚΕ και του κομμουνισμού, ο Γ. Παπανδρέου υπεστήριξε καθ' όλον τον πολιτικόν του βίον. Όταν μάλιστα έγινε πρωθυπουργός εξέδωσε την γνωστήν εγκύκλιον υπ' αριθμ. 1010/11-3-1965 κατά την οποίαν εδήλωσε ότι «και αν συμβή να υπάρξουν διδάσκαλοι, όχι ανήκοντες αλλά και απλώς συμπαθούντες ή ανεχόμενοι την κομμουνιστικήν προπαγάνδαν δεν έχουν θέσιν στην εκπαίδευσιν...»! Στην ιδίαν

εγκύκλιον σαφέστατα διακηρύσσει ότι ο «κομμουνισμός είναι εχθρός και του Έθνους και της δημοκρατίας».

Το ΚΚΕ εις όλα τα Εθνικά θέματα της Πατρίδος μας υπήρξε εχθρός. Και τί εχθρός; φανερός, αδίστακτος. Με επίσημα κείμενα του, τα οποία εδημοσιεύθησαν στον «Ριζοσπάστην» και εις εκδόσεις του ΚΚΕ, οι εθνοπροδότες επιδιώκουν την κατάλυσιν της ανεξαρτησίας της Ελλάδος και την υποταγήν της στην Ρωσία, παραλλήλως επιζητούν την απόσχισιν εκ της Πατρίδος Ελληνικών εδαφών και προδίδουν συστηματικώς τους αγώνας της Φυλής μας.

Το ΚΚΕ επρόδωσε την Μακεδονίαν και την Θράκην. Επρόδωσε την Β. Ήπειρον. Επρόδωσε την Μικρασιατικήν Εκστρατείαν. Επρόδωσε την 28ην Οκτωβρίου 1940. Επρόδωσε την Εθνικήν Αντίστασιν. Επρόδωσε τον απελευθερωτικόν αγώνα της ΕΟΚΑ και επέδειξε γλοιώδη ρωσοδουλείαν.

Τα κείμενα που ακολουθούν αποδεικνύουν τας ανωτέρω προδοσίας. Δεν τα σχολιάζω, διότι ομιλούν από μόνα των. Απλώς υπογραμμίζω μερικά σημεία, δια να επισύρω την προσοχήν σας εις αυτά.

Ο Βασιλεύς Παύλος συγχαίρει τον Υποστράτηγον Ν. Παπαδόπουλον (Παππούς) ο οποίος ενίκησε τους συμμορίτας στην Φλώρινα και έσωσε την Μακεδονίαν.

Ο Γ. Παπανδρέου εδήλωσε:
«Η Φλώρινα υπήρξε τρόπαιον του Έθνους και τάφος του συμμορισμού»
(«Ελλάς» 18-6-1949).

Η προδοσία της Μακεδονίας-Θράκης

Το Τρίτον Συνέδριον του ΚΚΕ (26 Νοεμβρίου - 3 Δεκεμβρίου 1924) διεκήρυξε επισήμως το σύνθημα της «ενιαίας και ανεξάρτητης Μακεδονίας και της ενιαίας και ανεξάρτητης Θράκης». Το σύνθημα αυτό, οι κουκουέδες το υπεστήριζαν μέχρι το 1945, οπότε ο Ζαχαριάδης το απεκήρυξε («Ριζοσπάστης» 24 Οκτωβρίου 1945) όχι από όψιμον πατριωτισμόν, αλλά από πολιτική τακτική, διότι το ΚΚΕ έβλεπε τας δυσμενείς λαϊκάς αντιδράσεις που προεκάλει.

Ωστόσο, παρά την αποκήρυξιν, ο Ν. Ζαχαριάδης στο παρελθόν είχε ζητήσει τον αποχωρισμόν της Μακεδονίας από την Ελλάδα και «τον σχηματισμό αυτοτελούς κράτους» («Ριζοσπάστης» 27 Ιανουαρίου 1925). Επί πλέον, ο Ν. Ζαχαριάδης εις έκκλησίν του προς τα μέλη του ΚΚΕ («Ριζοσπάστης» 1 Μαρτίου 1931) επανέλαβε την εθνοπροδοσίαν περί αποχωρισμού της Μακεδονίας και Θράκης από την Ελλάδα και υπεστήριξε «την εθνικοαπελευθερωτικήν πάλην των λαών που καταπιέζονται από τους Έλληνες»!! (όρα και εις έκδοσιν της Κ.Ε. του ΚΚΕ «Πέντε χρόνια αγώνες 1931-1936» β' έκδ. Αθ. 1946 σελ. 24).

Ακόμη, η 6η Ολομέλεια της Κ.Ε. του ΚΚΕ (Ιαν. 1934) καθώρισε ως υποχρέωσιν του ΚΚΕ:

«να αγωνισθεί για την εθνική αυτοδιάθεση μέχρι αποχωρισμού των καταπιεζομένων Μακεδόνων και Θρακών και να συνεργασθεί δια τον σκοπόν αυτόν με τας Βουλγαρικής οργανώσεις της εσωτερικής επαναστατικής μακεδόνικης οργάνωσης (ενωμένης) και της θρακικής επαναστατικής οργάνωσης». («Πέντε χρόνια αγώνες 1931-1936», σελ. 201, 205, 206, 212).

Επίσης, στο 5ον Συνέδριον του ΚΚΕ (Μάρτιος 1934) διεκηρύχθη ότι «οι εθνικές μειονότητες καταπιέζονται αφόρητα από τους Έλληνες ιμπεριαλιστές»!!. Ειδικά δια τους Μακεδόνες το ΚΚΕ απεφάσισε την «υποστήριξη και ενίσχυση των εθνικοεπαναστατικών οργανώσεων των εθνικών μειονοτήτων και την στέρηση των δικών μας θέσεων μέσα σ' αυτές... **την αναγνώριση στις μειονότητες αυτές του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης μέχρι και του κρατικού αποχωρισμού...** Το ΚΚΕ πρέπει να παλαίψει **αποφασιστικά για την καταπολέμηση του ελληνικού μεγαλοεθνισμού** και τις εκδηλώσεις του μέσα στις γραμμές του και για την διεθνιστική διαπαιδαγώγηση των Ελλήνων εργατών και αγροτών» («Πέντε Χρόνια Αγώνες 1931-1936», σελ. 225).

Άλλως τε ο Ν. Ζαχαριάδης εις άρθρον του δημοσιευθέν στο περιοδικό «Δημοκρατικός Στρατός» (τεύχος Δεκ. 1948) υπεστήριξε την δημιουργίαν **ανεξαρτήτου Μακεδονικού κράτους** και στη συνέχεια η 5η Ολομέλεια της Κ.Ε. του ΚΚΕ (Ιαν. 1949) έκανε ομοφώνως δεκτήν την εισήγησι δια την δημιουργία ανεξαρτήτου Μακεδονικού κράτους. Ιδού το κείμενον, το οποίον εξέδωσε το ΚΚΕ εις έντυπον υπό τον τίτλον: «Η Ελλάδα στο δρόμο προς τη νίκη, μπροστά στην αποφασιστική καμπή» (σελ. 20-21).

«Στη Βόρεια Ελλάδα ο μακεδόνικος (σλαβομακεδονικός) λαός τα έδωσε όλα για τον αγώνα και πολεμά με μια ολοκλήρωση ηρωισμού και αυτοθυσίας που προκαλούν τον θαυμασμόν. Δεν πρέπει να υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι σαν αποτέλεσμα της νίκης του Δ.Σ.Ε. και της λαϊκής επανάστασης, ο μακεδόνικος λαός θα βρει την πλήρη εθνική αποκατάσταση του, έτσι όπως τη θέλει ο ίδιος, προσφέροντας σήμερα το αίμα του για να την αποκτήσει. Παράλληλα το ΚΚΕ πρέπει ριζικά να βγάλει απ' τη μέση όλα τα εμπόδια, να χτυπήσει όλες τις μεγαλοελλαδίτικες σωβινιστικές εκδηλώσεις και τα έργα που προκαλούν δυσaráσκεια και δυσφορία μέσα στο μακεδονικό λαό και έτσι βοηθούν τους διασπαστές στην προδοτική δράση τους, ενισχύουν το έργο της αντίδρασης».

Τας προαναφερθείσας προδοτικές θέσεις του ΚΚΕ του 1924 και 1949 περί ανεξαρτησίας της Μακεδονίας προσεπάθησε να δικαιολόγηση ο Ηλίας Ηλιού («Αυγή» 4 Δεκ. 1954) λέγων, ότι τότε η Μακεδονία «είχεν ανάμικτον πληθυσμόν»!

Ο Γιάννης Πετσόπουλος, μέλος της Κ.Ε. του ΚΚΕ και αντιπρόσωπος του στην 4ην Συνδιάσκεψιν της Βαλκανικής Κομμουνιστικής Ομοσπονδίας (Ιούνιος 1922) αποκαλύπτει, ότι το Κομμουνιστικόν Κόμμα της Βουλγαρίας, διά του Γραμματέως του Βασίλη Κολλάρωφ εζήτησε το πρώτον να διακηρυχθή η αυτονομία της Μακεδονίας και της Θράκης, άλλα δεν έγινε δεκτή η πρότασίς του, διότι το θέμα ήτο έκτος ημερησίας διατάξεως. Δια περισσότερα εις «Ριζοσπάστην» (3 Ιουλίου 1922).

Εϊδικώτερον ο Πετσόπουλος στο βιβλίον του: «Τα πραγματικά αίτια της διαγραφής μου από το ΚΚΕ» (Αθ. 1946 σελ. 47) γράφει:

«Στην Ολομέλεια της Κ.Ε. της Βαλκανικής Ομοσπονδίας στη Σόφια, το Μάη τον 1922, τέθηκε το ζήτημα της αυτονομίας της Μακεδονίας και Θράκης, που έθεταν οι Βούλγαροι σύντροφοι από σκοπιμότητες, που βέβαια γι αυτούς ήταν σοβαρές. (Εξηγούσαν δηλαδή ότι τα συνθήματα αυτά, δημιουργώντας ελπίδες για τους Βουλγάρους πρόσφυγες επανόδου στα μέρη που εγκατέλειψαν, θα τους έφερναν προς το κόμμα και θα εμπόδιζαν να πάνε με τους κομιτατζήδες). Εγώ, πιστεύοντας πως το κόμμα μας δεν μπορούσε να υψώσει συνθήματα που είχαν ρίξει οι διάφορες βουλγαρικές αστικές Κυβερνήσεις μετά την ήττα της Βουλγαρίας στα 1913, χωρίς να κινδυνεύσει να συντριβεί από το βάρος της κατηγορίας, πως είχε μπει στην υπηρεσία των, και, βρίσκοντας πως οι σκοπιμότητες της ύπαρξης του Ελληνικού και Σερβικού

Κ. Κόμματος ήταν ανώτερες από εκείνες που έθεταν οι Βούλγαροι σύντροφοι για το δικό τους ισχυρότατο τότε Κόμμα, ζήτησα, σαν εκπρόσωπος του Κόμματος, αναβολή, για να φέρω το ζήτημα στην Ολομέλεια της Κ.Ε. στην Αθήνα, μόλις γυρίσω. (Η δική μου γνώμη, την οποία και δεν τους είπα, ήταν τότε, πως για το ζήτημα των μειονοτήτων Μακεδονίας και Θράκης, θα έπρεπε να βρεθούν άλλες λύσεις, μέσα στο πλαίσιο της Βαλκανικής Ομοσπονδίας, και να διατυπωθούν ανάλογα συνθήματα για όλα τα Κομμουνιστικά Κόμματα της Βαλκανικής). Με την πρόταση μου συμφώνησαν ο Σέρβος αντιπρόσωπος και ο Ρουμάνος.

Το ζήτημα αναβλήθηκε για την άλλη διάσκεψη του γραφείου της Βαλκανικής Ομοσπονδίας. Εδώ στην Αθήνα, η ΚΕ. ομόφωνα ενέκρινε τη στάση μου. Μα λίγο μετά που έφυγα από το Κόμμα, και όταν ήμουνα στη Γερμανία, η καινούργια διοίκηση του κόμματος υιοθέτησε το σύνθημα».

Ο Πετσόπουλος στο βιβλίο του «Τα εθνικά ζητήματα και οι Έλληνες κομμουνιστάι» (Αθ. 1946, σελ. 31-32) μας πληροφορεί ότι:

«...Έτσι έγινε με το σύνθημα της «αυτονομίας της Μακεδονίας» που και πάλι ο σ. Β. Κολλάρωφ, τότε σαν γραμματέας του Κ.Κ. της Βουλγαρίας, έθεσε μπροστά στην Ολομέλεια του Γραφείου της Βαλκανικής Ομοσπονδίας, που συνήλθε το Μάη του 1922, στη Σόφια. Σ' εμένα έτυχε και τότε, σαν γραμματέα του ΚΚΕ και αντιπρόσωπο του σ' εκείνη την Ολομέλεια, να του απαντήσω. Και απέκρουσα την πρόταση του, έχοντας με το μέρος μου και το Σέρβο και το Ρουμάνο αντιπρόσωπο. Υποστήριξα πως τα Κομμουνιστικά Κόμματα των άλλων Βαλκανικών χωρών δεν μπορούν να υιοθετήσουν τα συνθήματα που οι Βουλγαρικές αστικές κυβερνήσεις έρριχναν από την επόμενη της ήττας του 1913, την ώρα που στην Ελληνική και Σερβική Μακεδονία δρούσαν εκατοντάδες συμμορίες κομιτατζήδων, έξοπλιζόμενες και συντηρούμενες από αυτές τις κυβερνήσεις, και πως η σκοπιμότητα ύπαρξης του Ελληνικού και Σερβικού Κομμουνιστικού Κόμματος ήταν ανώτερη από τις σκοπιμότητες, που μας παρουσίαζε ο σ. Κολλάρωφ για το ισχυρότατο βουλγαρικό Κομμουνιστικό Κόμμα. Η στάση μου εγκρίθηκε ομόφωνα από την Κ.Ε. του Κόμματος μας.

Η υιοθέτηση του συνθήματος εκείνου από τις διάδοχες ηγεσίες του ΚΚΕ, αργότερα είχε σαν αποτέλεσμα για το Ελληνικό Κομμουνιστικό Κόμμα να παραδέρνει επί 12 ολόκληρα χρόνια κάτω από τις φοβερές συνέπειες αυτής της παρέκκλισης, ώσπου το ίδιο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος αναγκάστηκε να καταργήσει αυτό το σύνθημα».

Εν πάση περιπτώσει, στο επίσημο θεωρητικό όργανο του ΚΚΕ, στην «Κομμουνιστική Επιθεώρηση» (τεύχος Φεβρουαρίου 1924, σελ. 55-56) δημοσιεύονται τα έξης προδοτικά:

«Τα ιστορικά ντοκουμέντα δεν μπορούν για μας να παίζουν ρόλο σοβαρόν εις το ζήτημα λύσεως του προβλήματος των εθνικών μειονοτήτων... Υπό την έννοιαν απελευθερώσεως ομοίαιμων αδελφών εκρύπτετο και κρύπτεται ακόμη η υποδούλωση και εκμετάλλευσις του Μακεδόνικου και Θρακικού λαού. Από τον πόλεμο του 1912, ο Μακεδόνικος λαός έχασε την ενότητά του. Απελυτρώθη από τον Τούρκο αγά και βέη, διά να υποδουλωθή

εις τους Έλληνες, Βουλγάρους και Σέρβους μεγαλέμπορους, βιομηχάνους και τσιφλικάδες, οι οποίοι εμοιράστηκαν μεταξύ τους τη Μακεδονία προς εκμετάλλευσιν. Σήμερα, εις την υπό της Ελλάδος κατεχομένην Μακεδονίαν, κατοικούν επίσης απ' όλες τις προαναφερθείσες εθνικότητες, Έλληνες, Βούλγαροι, Τούρκοι, Σέρβοι, Κουτσοβλάχοι, Αλβανοί, Εβραίοι και Αρμένιοι. Οι Έλληνες είναι περισσότεροι (πλειοψηφία) από μια εκάστη εθνικότητα χωριστά, αλλά είναι ολιγώτεροι (μειοψηφία) από όλους μαζί. Έτσι, από το 1913 μέχρι σήμερα, την Ελληνική Μακεδονία τη διοικούσε η Ελληνική μειοψηφία τρόπον τινά κυριαρχούσα επι των άλλων εθνικοτήτων. Με την ανταλλαγή των πληθυσμών, με την εδώ δηλαδή έλευση των προσφύγων της Θράκης και Μ. Ασίας και την εκδίωξη των Τούρκων, καθώς και με την ανταλλαγή των Βουλγάρων της Μακεδονίας με τους Έλληνες της Βουλγαρίας, καταβάλλεται προσπάθεια ώστε οι Έλληνες να είναι πραγματική πλειοψηφία στη Μακεδονία και απέναντι όλων των άλλων μειονοτήτων που μένουν. Πρόκειται δηλαδή περί βίαιου εξελληνισμού της Ελληνικής Μακεδονίας... Το ίδιο έγινε και στη Θράκη.

...Οι κεφαλαιοκράτες όλων των Βαλκανικών κρατών, μάχονται αναμεταξύ των ποιος θα εκμεταλλευθή περισσότερο τον Θρακικό και Μακεδονικό λαό και γι αυτό δεν μπορούν να συμφωνήσουν για να του δώσουν δικαιώματα για να ζήσει συμφιλωμένος χωρίς καμιά διάκριση μεταξύ φυλών, εθνικοτήτων, θρησκευμάτων κλπ.

Το προλεταριάτο όμως της Μακεδονίας και Θράκης, καθώς και όλης της Βαλκανικής, οι φτωχοί των χωρών αυτών, οι εργάτες και οι αγρότες, που δεν έχουν καμιά διαφορά μεταξύ τους, γιατί όλους τους εκμεταλλεύονται χωρίς εξαίρεση εθνικοτήτων, είναι εκείνο που μονάχα μπορεί να εξασφαλίσει την φιλική συμβίωση όλων των εθνικοτήτων της Θράκης και Μακεδονίας, εγκαθιστώντας σ' αυτές καθώς και σε όλη τη Βαλκανική μια Κυβέρνηση δική τους, μια Κυβέρνηση από εργάτες και αγρότες, μια εργατοαγροτική Κυβέρνηση σ' ολόκληρη τη Μακεδονία και σ' ολόκληρη τη Θράκη».

Αυτή η πρόστυχος θεωρία του βίαιου εξελληνισμού της Μακεδονίας υποστηρίζεται και σήμερα από ανιστόρητους κομμουνιστάς και δυστυχώς τα βιβλία των χρηματοδοτούνται από το κράτος και μάλιστα εκδίδονται από υπουργεία!

Στο διάστημα 17 Ιουνίου - 8 Ιουλίου συνέρχεται στην Μόσχα το 5ον Συνέδριον της Κομμουνιστικής Διεθνούς (Κ.Δ.) όπου ελήφθη απόφασις δια την ενιαίαν ανεξάρτητον Μακεδονίαν και Θράκην, όπως διεκήρυξε η 6η Συνδιάσκεψις της Βαλκανικής Κομμουνιστικής Ομοσπονδίας. Στο Συνέδριον της Κ.Δ. μετείχε το ΚΚΕ με τους αντιπροσώπους του Παντελή Πουλιόπουλο και Σεραφείμ Μάξιμο.

Στην «Κομμουνιστική Επιθεώρηση» (τεύχος Οκτωβρίου 1924 σελ. 348-349), εδημοσιεύθη η απόφασις της Κ.Δ. περί της Μακεδονίας και Θράκης, που έχει ως εξής:

«ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗ»

1. Τα ζητήματα της Μακεδονίας και Θράκης, είναι από δέκα χρόνια τώρα η αιτία ακαταπαύστων αιματηρών συγκρούσεων μεταξύ της Τουρκίας, της Βουλγαρίας, της Ελλάδος και της Γιουγκοσλαβίας και ένα μέσον ιμπεριαλιστικής πολιτικής μέσα στα Βαλκάνια.

Ο τελευταίος ιμπεριαλιστικός πόλεμος του 1914-1918 στα Βαλκάνια, που τέλειωσε με την οικονομική κατερείπωση, την πολιτική υποδούλωση και το μοίρασμα της Μακεδονίας και της Θράκης μεταξύ της Γιουγκοσλαβίας, της Ελλάδος και της Βουλγαρίας, περιέπλεξε ακόμη περισσότερο το εθνικό ζήτημα και έκανε πιο βαθύ το μίσος μεταξύ των λαών.

Το μοίρασμα της Μακεδονίας μεταξύ της Γιουγκοσλαβίας, της Ελλάδος και της Βουλγαρίας, ενίσχυσε ακόμα περισσότερο τον πόθο των Μακεδόνων στα διάφορα κομμάτια της διαμελισμένης των πατρίδος προς την συνένωση και την αποκατάσταση μιας Μακεδονίας ενιαίας και ανεξάρτητης.

Ο ίδιος πόθος για μια ενιαία και ανεξάρτητη Θράκη συνενώνει το Θρακικό λαό, που έχει κατατεμαχισθή σε τρία μέρη, από την Ελλάδα, την Τουρκία και τη Βουλγαρία.

2. Η κατάσταση αυτή κάνει ώστε το Μακεδόνικο και Θρακικό ζήτημα να αποτελούν ένα ενιαίο και σοβαρώτατο πρόβλημα, το οποίο η Βαλκανική Κομμουνιστική Ομοσπονδία πρέπει να αγωνισθή να το λύση με το πνεύμα της αναπτύξεως της προλεταριακής επαναστάσεως στα Βαλκάνια.

Το Συνέδριο διαπιστώνει με ικανοποίηση ότι η ΥΙ Βαλκανική Συνδιάσκεψη έδωσε για το ζήτημα αυτό μια ορθή στο σύνολο λύση, που έχει πρωτεύουσα σημασία.

3. Το Συνέδριο, παραδέχεται ότι τα συνθήματα που διατύπωσε η Βαλκανική Ομοσπονδία: «Ενιαία και ανεξάρτητη Μακεδονία», «ενιαία και ανεξάρτητη Θράκη», είναι τελείως ορθά και αληθινά επαναστατικά.

Τα συνθήματα της αυτονομίας διαφόρων Τμημάτων της Μακεδονίας και της Θράκης εντός των ορίων ενός από τα αστικά κράτη, που τεχνητά δημιούργησε η συνθήκη των Σεβρών και οι άλλες ιμπεριαλιστικές συνθήκες, πρέπει να παραμερισθούν, διότι είναι οππορτουνιστικά και υποβοηθούνε μια συνεννόηση των πλουσίων στοιχείων του Μακεδονικού και Θρακικού πληθυσμού, μαζί με τις κυρίαρχες τάξεις των κρατών αυτών για την κοινωνική και εθνική καταπίεση των φτωχών λαϊκών στρωμάτων της Μακεδονίας και της Θράκης.

Το συνέδριο υπογραμμίζει συγχρόνως ότι ο επαναστατικός αγώνας του Μακεδόνικου και Θρακικού λαού, για την εθνική και οικονομική του χειραφέτησι, δεν μπορεί να είναι αποτελεσματικός, παρά μόνον όταν θα διεξαχθή από συμφώνου με τους επαναστατικούς εργάτες και χωρικούς κάθε μιας Βαλκανικής χώρας.

Τα Κ.Κ. της Βαλκανικής και η Βαλκανική Ομοσπονδία, οφείλουν να υποστηρίξουν με όλη τους τη δραστηριότητα το εθνικό επαναστατικό κίνημα

των καταπιεζομένων λαών της Μακεδονίας και της Θράκης για τη δημιουργία ανεξαρτήτων δημοκρατιών.

Η Β.Κ.Ο. συντονίζει και διευθύνει τη δράση των Κ.Κ. των διαφόρων Βαλκανικών χωρών σε ό,τι αφορά το εθνικό ζήτημα και εντελώς ιδιαίτερα το ζήτημα της Μακεδονίας και της Θράκης».

Έτσι, οι κουκουέδες μας επρόδωσαν την Μακεδονία και την Θράκη και δια να μη σας μένει η παραμικρά αμφιβολία, μεταφέρω εδώ την απόφασιν του 3ου Εκτάκτου Συνεδρίου του ΚΚΕ (26 Νοε. - 3 Δεκ. 1924) όπου διακηρύσσονται με τον επισημότερο τρόπο τα έξης προδοτικά:

«Ανεξαρτησία στη Μακεδονία και στη Θράκη: Η ντόπια κεφαλαιοκρατία... καταπιέζει τις εθνικές μειονότητες στη Μακεδονία και στη Θράκη... η ελληνική πλουτοκρατία καταδυναστεύει ένα μέρος του μακεδονικού και θρακικού λαού, κρατώντας με το σίδερο και τη φωτιά τη μακεδόνικη και θρακική χώρα στην υποταγή της. Δίχως την καταπίεση του μακεδονικού και θρακικού λαού, δίχως την καταπίεση των ξένων εθνών, της είναι αδύνατο να δυναμώσει επάνω μας τον κοινωνικό της ζυγό. Η ντόπια μπουρζουαζία είναι εθνικός δυνάστης και καταπιεστής του μακεδονικού και θρακικού λαού και συγχρόνως ο κοινωνικός δυνάστης της εργατικής τάξεως και των φτωχών αγροτικών και προσφυγικών μαζών. Αν δεν συντρίψουμε τον εθνικό ζυγό της ντόπιας μπουρζουαζίας που βαρύνει στη Μακεδονία και στη Θράκη, δεν μπορούμε να τσακίσουμε τον κοινωνικό ζυγό της ίδιας μπουρζουαζίας που βαρύνει επάνω σε μάς. Δεν μπορούμε αλλιώςτικα να γλιτώσουμε από τους κατακτητικούς και ιμπεριαλιστικούς πολέμους που ξεσπούν εις βάρος μας εν όσω εξακολουθεί η σημερινή κατάσταση του διαμελισμού και της καταπίεσεως της Μακεδονίας και Θράκης από τη Βαλκανική και Τουρκική μπουρζουαζία.

Να γιατί αγωνιζόμαστε εναντίον των εξοπλισμών, εναντίον των πολέμων που προετοιμάζει η κεφαλαιοκρατία, εναντίον της εθνικής καταπίεσεως και του βιαίου εκπατρισμού. Να γιατί αγωνιζόμαστε για την ένωση των τριών τμημάτων της Μακεδονίας και Θράκης και για ενιαία και ανεξάρτητη κρατική τους ύπαρξη...

Ζήτω η εργατοαγροτική επανάσταση της Βουλγαρίας! Ζήτω η ανεξάρτητη Μακεδονία και Θράκη!

Ζήτω η Ομοσπονδία των Βαλκανικών εργατοαγροτικών δημοκρατιών!

Ζήτω η Παγκόσμιος Προλεταριακή επανάσταση.

*Αθήναι 3 Δεκεμβρίου 1924
Το Προεδρείο»*

Τα εφιαλτικά αυτά κείμενα μπορείτε να τα διαβάσετε στον «Ριζοσπάστην» (14 Δεκ. 1924) και στην κομμουνιστική έκδοσιν: «Το ΚΚΕ από το 1918 έως το 1926» (Αθ. 1947, σελ. 343-345).

Στην πράξιν αμέσως το ΚΚΕ ήρχισε να προπαγανδίζει υπέρ της ανεξαρτητού Μακεδονίας και Θράκης. Ο Γραμματεύς του τρίτου εκτάκτου συνεδρίου του ΚΚΕ, Π. Πουλιόπουλος, εις ενυπόγραφον άρθρον του στον «Ριζοσπάστην» (14 Δεκ. 1924) με τίτλον: «Το Μακεδόνικο ηφάιστειο» γράφει:

«Οι Μακεδόνες εργάτες και χωρικοί, αδιακρίτως καταγωγής, κάτω από το ζυγό της Βαλκανικής μπουρζουαζίας που τους μοιράστηκε, παρ' όλες τις προσπάθειες των διαφόρων εθνικιστικών προπαγανδών, εξακολουθούν να συνδέονται μεταξύ τους με κοινή συνείδηση.

Ποθούνε και αγωνίζονται να ξαναενώσουν τα τρία τμήματα της διαμελισμένης των πατρίδος και να αποκτήσουν ενιαία και κρατική ανεξάρτητη ύπαρξη. Το ίδιο συμβαίνει και με το Θρακικό λαό, ο οποίος είναι διαμοιρασμένος από την Τουρκική, Βουλγαρική και Ελληνική μπουρζουαζία. Ο απελευθερωτικός αγώνας των καταπιεζομένων λαών της Μακεδονίας και Θράκης, είναι αγώνας κατά του ιμπεριαλισμού και της υποτελους του Βαλκανικής μπουρζουαζίας».

Προσέτι η Ομοσπονδία Κομμουνιστικών Νεολαίων Ελλάδος (Ο.Κ.Ν.Ε.) εκκυκλοφόρησε κοινή διακήρυξη με την Κομμουνιστική Νεολαία της Βουλγαρίας, που συνέταξε ο Ζαχαριάδης, ως καθοδηγητής της Ο.Κ.Ν.Ε. Στην προκήρυξη που εδημοσιεύθη εις «Ριζοσπάστην» (27 Ιουν. 1925) αναφέρονται τα ακόλουθα:

**«ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ ΚΑΙ ΜΙΣΗ
ΑΙ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΝΕΟΛΑΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ**

Προς: Την Εργατική και Αγροτική Νεολαία της Βουλγαρίας και της Ελλάδος.

Προς: Τη Μακεδονική και Θρακική Νεολαία.

Προς: Την Προσφυγική Νεολαία όλων των εθνοτήτων της Βουλγαρίας και Ελλάδος.

Νέοι Εργάτες και Αγρότες,

Κατά τους τρεις αιματηρούς τυχοδιωκτικούς Βαλκανικούς πολέμους, κατά τον πόλεμον μεταξύ των Συμμάχων (1913), τον παγκόσμιο πόλεμο, καθώς και κατά την αιματηρή τυχοδιωκτική εκστρατεία των Ελλήνων ληστών (σημ!..) στη Μικρά Ασία, εσφαγιάστηκαν και σακατεύτηκαν χιλιάδες επί χιλιάδων νέοι εργάτες και αγρότες.

Ύστερα οι καπιταλιστές και οι δήμιοι των λαών και αι Κυβερνήσεις των έκλεισαν ειρήνη. Η ειρήνη όμως αυτή δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας νέος αιματηρός και θανατερός πόλεμος για τους λαούς της Νοτίου Βαλκανικής και για τη νεολαία τους. Οι Βούλγαροι και οι Έλληνες καπιταλιστές, εθνικιστές, οι

οποίοι είναι υπηρέτες των Αγγλογάλλων τραπεζιτών, υπέγραψαν ύστερα από το κλείσιμο της ειρήνης μια συμφωνία, τη λεγομένη «εκουσία» μετανάστευση των εθνικών μειονοτήτων της Ελλάδος και της Βουλγαρίας. Τον περασμένο Οκτώβριο π. έτους η συμφωνία αυτή αντικαταστάθηκε δια μέσου της Κοινωνίας των Εθνών από μια άλλη η οποία δεν διαφέρει κατά τίποτε από την πρώτη.

Η συμφωνία αυτή είναι μία «ειρηνική» συνέχιση των αιματηρών πολέμων στη Βαλκανική χερσόνησο. Στη Βουλγαρία κάθε μέρα φτάνουν πρόσφυγες από τη Μακεδονία και τη Θράκη, των οποίων τα σπίτια και τα χωράφια αρπάχτηκαν από την Ελληνική μπουρζουαζία.

Η κατάσταση είναι τόσο αφόρητος, ώστε η Μακεδονική και Θρακική Νεολαία εσημάτισε τις εθνικοεπαναστατικές Οργανώσεις, για να αγωνισθή έτσι υπέρ της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας των λαών της.

Ο Μακεδόνικος και Θρακικός λαός διεξάγουν έναν επαναστατικό αγώνα για την ελευθερία και την ανεξαρτησία τους, αυτός ο αγώνας γίνεται με το δίκαιο του πλήρους αυτοκαθορισμού, μέχρι πλήρους αποχωρισμού από την Βουλγαρία, Ελλάδα, Τουρκία και Γιουγκοσλαβία και του σχηματισμού αυτοτελών κρατών.

Τα κομμουνιστικά κόμματα της Βουλγαρίας και Ελλάδος, συνδεδεμένα με τα κομμουνιστικά κόμματα των άλλων Βαλκανικών λαών, υποστηρίζουν πλήρως τον αγώνα αυτόν του Μακεδόνικου και Θρακικού λαού, τον αγώνα των επαναστατικών τους οργανώσεων.

Εμείς οι κομμουνιστές νέοι της Ελλάδος και Βουλγαρίας, σας καλούμε εσάς, τους Βουλγάρους και Έλληνας εργάτες και εργάτριες την ώρα αυτή του σκληρού αγώνα, να υποστηρίξετε με όλες τας δυνάμεις, το εθνικό επαναστατικό κίνημα στη Μακεδονία και τη Θράκη.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
της Ομοσπονδίας των Κομ. Νεολαιών της Βουλγαρίας

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
της Ομοσπονδίας των Κομ. Νεολαιών της Ελλάδος»

Παρά τας εμφανείς προδοσίας η Κ.Δ. δεν είναι ικανοποιημένη. Ζητεί δράσιν. Δι' αυτό στέλλει στην Ελλάδα τον Εβραϊόν Στάνιχαρτ (Ψευδώνυμον Γκούμπερ) δια να κάνη υποδείξεις και να υποβάλη έκθεσιν στην γραμματείαν της Κ.Δ. στην εκτελεστικήν επιτροπήν της οποίας ήτο μέλος. Ο εβραϊός ήλθεν εδώ τέλος Ιανουαρίου 1930, παρηκολούθησε την 3ην Ολομέλεια της Κ.Ε. του ΚΚΕ και υπέβαλε την έκθεσίν του, την οποίαν ανεδημοσίευσε ο «Ριζοσπάστης» (20 Ιουνίου 1930).

Εκεί διαβάζομεν:

«[Το ΚΚΕ έδειξε] παθητικότητα στο εθνικό ζήτημα. Μέχρι σήμερα το Κόμμα δεν έκανε πραχτική δουλειά μέσα στις εθνικές καταπιεζόμενες εθνότητες, έμενε ικανοποιημένο μόνο με τη θέση του συνθήματος της «ανεξάρτητης και ενιαίας Μακεδονίας και Θράκης» σ όλα τα επίσημα κομματικά ντοκουμέντα, εμείς όχι μόνο πρέπει να υποστηρίξουμε τους αγώνες των εθνικώς καταπιεζομένων, αλλά και να ξεσηκώσουμε τις εθνικώς καταπιεζόμενες μάζες για την τέτοια πάλη, να οργανώνουμε αυτόν τον αγώνα, να τον καθοδηγούμε προσπαθώντας να τον σμίγουμε με τον αγώνα της εργατικής τάξης. Αυτό σημαίνει ότι εμείς πρέπει να οργανώσουμε εθνικό επαναστατικό κόμμα.

Το ΚΚΕ έμεινε μακριά από την επαναστατική εθνικοαπελευθερωτική πάλη των λαών που καταπιέζονται από τους Έλληνες. Δεν προσπάθησε να πάρη στα χέρια, να σταθεροποιήσει με οργανωτικά μέτρα την τεράστια συμπάθεια που απολαμβάνει το κομμουνιστικό κίνημα ανάμεσα στις καταπιεζόμενες εθνότητες (μακεδόνες, τούρκοι, αλβανοί, εβραίοι), πράγμα που διευκόλυνε το σκοπό της μπουρζουαζίας όσον αφορά την αποξένωση των κομμουνιστών και την τρομοκρατία κατά των επαναστατικών μαζών των καταπιεζομένων εθνικοτήτων.

Το κομμουνιστικό κόμμα, δεν αντέδρασε όπως θα έπρεπε να το κάνει, κατά του κύματος του σκαίου αντισημιτισμού και του ερεθισμού κατά των άλλων λαών (τούρκων, μακεδόνων), δεν ξεσκέπασε το βάθος αυτής της πολιτικής της μπουρζουαζίας.

Το κόμμα οφείλει χωρίς αναβολή, να διεξάγει τον αγώνα για το δικαίωμα της ελεύθερης αυτοδιάθεσης των εθνών, φτάνοντας και μέχρις αποχωρισμού, κατά της εθνικής καταπίεσης και του εκδιωγμού των μακεδόνων και τούρκων, πρέπει να εξηγήσει πλατειά και συστηματικά, το πρόγραμμα της κομμουνιστικής διεθνούς στο εθνικό ζήτημα.

Η δουλειά του κόμματος πρέπει να συνδέεται με την καθημερινή πάλη όλων των εργατών και αγροτών, πράγμα που θα επιτρέψει το πιο εύκολο ξεσκέπασμα της μπουρζουαζίας, που στη δράση ανάμεσα στους εργαζομένους καθοδηγείται από την αρχή «διαίρει και βασίλευε». Το Κόμμα πρέπει να λάβει μέτρα για να τραβήξει αμέσως στις γραμμές τον τους καλύτερους εργάτες των πόλεων, του χωριού, τα καλύτερα στοιχεία των αγροτών, των καταπιεζομένων εθνικοτήτων και για να υποστηρίζει με όλα τα μέσα το εθνικοεπαναστατικό κίνημα».

Τας απόψεις αυτές ενίσχυσε με ειδικόν φυλλάδιον, που εξέδωσε το 1934 ο αρχικομμουνιστής Γιάννης Ζέβγος, υπό τον τίτλον: «Γιατί η επανάσταση στην Ελλάδα θα αρχίση σαν αστικοδημοκρατική» (σελ. 32). Ο Ζέβγος αναλύει την εθνοπροδοσίαν της Μακεδονίας και Θράκης δια της εφαρμογής των αρχών του Μαρξισμού-Λενινισμού και γράφει επακριβώς:

«Η λύση του εθνικού ζητήματος είναι επίσης πρόβλημα της αστικοδημοκρατικής επανάστασης που η Ελληνική μπουρζουαζία όχι μόνο δεν το λύνει, παρά το περιπλέκει πιο πολύ. Στη Μακεδονία και Θράκη

υποδούλωσε ξένες εθνότητες και για να σταθεροποιήσει εκεί την κυριαρχία της ξεσπίτωσε και κατέστρεψε ενάνισυ εκατομμύριο πρόσφυγες. Για να απλώσει τις κατακτήσεις της στη Μακεδονία και Θράκη ετοιμάζει γοργά τον καινούργιο πόλεμο. Το ΚΚΕ υποστηρίζει με όλες του τις δυνάμεις το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης των πληθυσμών Μακεδονίας-Θράκης ως τον αποχωρισμό τους, σε ξεχωριστό κράτος. Είναι η αρχή του Μάρξ Λένιν και το κόμμα μας την ακολουθεί με συνέπεια.»

Και φθάνομεν στο Συνέδριον του ΚΚΕ (Μάρτιος 1934) οπού το προδοτικόν κόμμα αποφασίζει («Πέντε χρόνια αγώνες του ΚΚΕ 1931-36» σελ. 225):

«Οι εθνικές μειονότητες.

8. Η υποστήριξη και ενίσχυση των εθνικοεπαναστατικών οργανώσεων των εθνικών μειονοτήτων και η στερέωση των δικών του οργανωτικών θέσεων μέσα σ' αυτές, δίπλα στην καθημερινή του πάλη για όλα τα ζητήματα και τα πιο ελάχιστα των εθνικών μειονοτήτων, που παλεύουν ενάντια στην εθνική, οικονομική και κοινωνική καταπίεση της αστικοσιφλικάδικης Ελλάδας και η αναγνώριση στις μειονότητες αυτές του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης μέχρι και του κρατικού αποχωρισμού, θα επιτρέψει στο ΚΚΕ να κερδίσει την εμπιστοσύνη των καταπιεζομένων μειονοτήτων και να τις κάνει συμμάχους του προλεταριάτου στην επερχόμενη επανάσταση στη χώρα μας. Το ΚΚΕ πρέπει να παλέψει αποφασιστικά για την καταπολέμηση του ελληνικού μεγαλοεθνισμού και τις εκδηλώσεις του μέσα στις γραμμές του και για τη διεθνιστική διαπαιδαγώγηση των ελλήνων εργατών και αγροτών.»

Δια τας δήτην εθνικάς μειονότητας (επρόκειτο περί εισβαλόντων ξένων εις Ελληνικά εδάφη) η 3η Ολομέλεια της Κ.Ε. του ΚΚΕ (Απρίλιος 1935) εζήτησε «πολιτικήν και εθνικήν ισοτιμίαν σε όλες τις εθνικές μειονότητες που ζουν στην Ελλάδα» («Πέντε χρόνια αγώνες του ΚΚΕ 1931-36» Β' έκδ., Αθ. 1946, σελ. 271, 276).

Συμπληρωματικώς στην λογοδοσίαν της προς το 6ον Συνέδριον η Κ.Ε. του ΚΚΕ ανακοινώνει ότι:

«αποφάσισε όπως παραπέρα το ΚΚΕ αγωνιστεί για την πλήρη ισότητα των μακεδόνων διακηρύσσοντας ότι τελειωτικά το μακεδόνικο θα λυθεί με τη νίκη της σοβιετικής εξουσίας στα Βαλκάνια» («Κομμουνιστική Επιθεώρηση» τεύχος Δεκεμβρίου 1935).

Τον Μάρτιον του 1956 ο Ζαχαριάδης έχει καθαιρεθή αλλά η εθνοπροδοσία στο Μακεδονικό συνεχίζεται. Ο Κ. Κολιγιάννης υποστηρίζει στην 7ην Ολομέλειαν της Κ.Ε. του ΚΚΕ (Φεβρουάριος 1957) το σύνθημα «ισοτιμία στους Σλαβομακεδόνες». Έτσι η Κ.Ε. του ΚΚΕ αποφασίζει:

«Η 7η Ολομέλεια διακηρύττει για άλλη μιά φορά ότι παλεύοντας διά τα δικαιώματα των εθνικών μειονοτήτων και ξεκινώντας από την πραγματικότητα

που διαμορφώθηκε στην Ελλάδα και στα Βαλκάνια, το ΚΚΕ αγωνίζεται για το δικαίωμα της ισοτιμίας των αλαβομακεδόνων, που κατοικούν στην Ελλάδα...» («Νέος Κόσμος» φύλ. 3, Μάρτιος 1957, σελ. 17).

Το υποκατάστατον του ΚΚΕ, η ΕΔΑ, εξακολουθεί την εθνοπροδοσίαν. Στην «Αυγή» (13 Ιαν. 1962) ανεδημοσιεύθη σχόλιον του κομμουνιστικού ραδιοσταθμού «Φωνή της αλήθειας» (!) όπου διαβάζομεν:

«Η αναγνώριση της υπάρχουσας πραγματικότητας, της ύπαρξης δηλαδή σλαβομακεδονικής μειονότητας μέσα στα πλαίσια του ελληνικού κράτους και η παραχώρηση σ' αυτήν όλων των διεθνών κατεχομένων νόμιμων δικαιωμάτων ισοτιμίας (να μιλάει τη γλώσσα της, να έχει τα σχολεία της, να αναπτύσσει τον πολιτισμό της, τα ήθη και τα έθιμα της) θα συνέβαλε στην ενίσχυση της εσωτερικής ενότητας της χώρας και θα αφαιρούσε κάθε πρόσχημα και από όσους τυχόν θα ήθελαν να δημιουργήσουν ζητήματα σε βάρος της, εκμεταλλευόμενοι την μη αναγνώριση ισοτιμίας και τους εναντίον της διωγμούς από μέρος του ελληνικού κράτους.

Παίρνοντας υπ όψει του αυτά και ξεκινώντας από τη δημοκρατική αρχή της αναγνώρισης πλήρους ισοτιμίας στις εθνικές μειονότητες, το ΚΚΕ έχει κηρυχθεί υπέρ της ισοτιμίας των εθνικών μειονοτήτων που ζουν στην Ελλάδα συμπεριλαμβανομένης και της **ολαβομακεδονικής εθνικής μειονότητας**.

Στο πρόγραμμα του ΚΚΕ που ψηφίστηκε στο 8ο Συνέδριό του, τονίζεται σχετικώς: Όλοι οι πολίτες είναι ίσοι απέναντι στο νόμο χωρίς καμμία κοινωνική, εθνική, φυλετική και θρησκευτική διάκριση... Εξασφαλίζεται η ισοτιμία των εθνικών μειονοτήτων. Αυτή είναι η μοναδικά σωστή και σύμφωνη με τις δημοκρατικές αρχές εις τα εθνικά και λαϊκά συμφέροντα αντιμετώπιση του ζητήματος».

Επι πλέον έρχεται κι ο Μανώλης Γλέζος με δηλώσεις του στην Μόσχαν (30 Ιουλίου 1963) και θέτει το Μακεδονικόν στην βάση της δημιουργίας ανεξαρτήτου Κομμουνιστικού Μακεδονικού κράτους. Το Γαλλικόν πρακτορείον δια του ανταποκριτού του κ. Ραφαέλι μετέφερε τας δηλώσεις Γλέζου ως εξής:

[Ο κ. Γλέζος] «εξεφράσθη υπέρ της λύσεως του προβλήματος των μακεδόνικων μειονοτήτων δια διαπραγματεύσεων, διετύπωσε δε την ελπίδα ότι τριμερείς βαλκανικοί διαπραγματεύσεις θα επέτρεπαν εις δεδομένην στιγμήν την ίδρυσιν μιας αυτονόμου Μακεδονίας». («Ελευθερία», 1 Αυγούστου 1963).

Πιστεύω ότι τα στοιχεία που ανέφερα είναι αρκετά δια να αποδείξουν την προδοσίαν της Μακεδονίας-Θράκης, από το ΚΚΕ.

Αναμφισβήτητα γεγονότα και έγγραφα, όλα κομμουνιστικής προελεύσεως πείθουν, περί της προδοσίας. Τέλος, εν συνόψει, υπενθυμίζω τα ακόλουθα:

Ο «Ριζοσπάστης» (12 Αύγ. 1924) διεκήρυττε το σύνθημα περί ανεξαρτησίας της Μακεδονίας: «Η εβδόμη διάσκεψη... καλεί τους Μακεδόνες... να συγκεντρωθούν γύρω στη σημαία που φέρει την επιγραφή: Ανεξάρτητη και ενιαία Μακεδονία».

Ο «Ριζοσπάστης» (31 Αύγ. 1924) πάλιν διεκήρυττε την ανεξαρτησίαν και της Θράκης. Τα ίδια επανελήφθησαν εις πλήθος δημοσιευμάτων π.χ. «Ριζοσπάστης» 21 Νοε. 1924, 11 Δεκ. 1924, 21 Ιαν. 1925 κ.τ.λ.

Τα χρόνια περνούν, αλλά οι προδότες επιμένουν. Στην «Κομμουνιστική Επιθεώρηση» (1 Μαρτίου 1947, σελ. 305-306) διαβάζομεν ότι ο Μακεδόνικος λαός «στέναξε κάτω από τόσους ζυγούς σκλαβιάς» όπως ήταν «οι Έλληνες κομιτατζήδες οπλαρχηγοί Παυλομελάδες και καπετάν Βαρδαίοι, Τσόντοι και Γαρέφηδες του έσφιγγαν την θηλειά στο λαιμό»!

Ο Παύλος Μελάς, λοιπόν, αυτός ο εθνικός ήρωας, χαρακτηρίζεται από το ΚΚΕ «κομιτατζής» που έσφιγγε θηλειά στο λαιμό του Μακεδόνικου λαού.

Στο θεωρητικόν κομμουνιστικόν περιοδικόν «Νέος Κόσμος» (τεύχος 10, 1951) παρουσιάζουν τους Μακεδόνας ως ξεχωριστόν έθνος από τους Έλληνας. Γράφουν:

«Ν' ανοίξουμε παντού σχολές αγραμμάτων για να μάθουν όλοι οι σλαβομακεδόνες να μιλάνε, να γράφουν και να διαβάζουν στη μητρική τους γλώσσα. Να δημιουργήσουμε εκπολιτιστικούς ομίλους για την καλλιέργεια και ανάπτυξη του εθνικού μακεδονικού πολιτισμού. Να βελτιωθούν οι μακεδονικές σελίδες στις εφημερίδες μας».

Μετά έξι χρόνια επαναλαμβάνουν ακριβώς τα ίδια προδοτικά («Νέος Κόσμος» τεύχος Οκτωβρίου 1957) και συνεχίζουν την δημοσιοποίησιν και προπαγάνδισιν προδοτικών θέσεων υποστηρίζοντας τους τάχα «σλαδομακεδόνες». Επι παραδείγματι:

- Στο 8ο Συνέδριο του ΚΚΕ (Αύγουστος 1961) ο αρχηγός τον ΚΚΕ κ. Κολιγιαννης έθεσε απροκάλυπτα ζήτημα «σλαβομακεδονικής μειονότητας» («Νέος Κόσμος αριθ. 9 του 1961 σελ. 90 και 125).
- Στο επίσημο όργανο του ΚΚΕ «Νέος Κόσμος» αριθ. 12 του 1961 εδημοσιεύθη μελέτη του «σλαβομακεδόνα» Στ. Κωτσοπούλου, όπου παρουσιάζονται οι «σλαβομακεδόνες» ως εθνότης καταπιεζόμενη από τους Έλληνες!
- Η «Αυγή» 11.1.1962 ανήγγειλε με σεληνιακή έκσταση ότι κυκλοφορεί στην Ελλάδα το υπέροχο βιβλίο του Πουλιανού, που υποστηρίζει ότι την Ελλάδα κατοικούν τρεις αυτόχθονες λαοί: Σλαβομακεδόνες, Βλάχοι και Έλληνες.

- Η «Αυγή» 13.1.1962 αναδημοσιεύει σχόλιο του ραδιοσταθμού του ΚΚΕ, σύμφωνα με το οποίο «η ύπαρξη σλαβομακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα είναι γεγονός»!
- Η «Αυγή» 16.1.1962 δημοσιεύει επιφυλλίδα του «ιστορικού» Τ. Βουρνά, όπου αναγνωρίζεται η ύπαρξις «σλαβομακεδονικής μειονότητας», για την οποία υπάρχει θέμα «πολιτικών ελευθεριών».
- Ο Ηλιού μιλώντας στη Βουλή (2.8.1963) δήλωσε ότι υπάρχει πραγματικά στην Ελληνική Μακεδονία μια μειονότης, που «δεν απολαμβάνει τα δικαιώματα της» και που πρέπει να τα απολαμβάνη.
- Ο «Ριζοσπάστης» (13 Ιαν. 1946) χαρακτηρίζει τραγική την κατάσταση των 180.000 ψυχών της σλαβομακεδονικής εθνότητας στους οποίους «το Αγγλοελληνικό καθεστώς εξασκεί αφάνταστη τρομοκρατική καταπίεση»!

Τα σχόλια περιττεύουν.

«Οι Σλαβομακεδόνες μαχητές και αξιωματικοί είναι άπ' τους καλύτερους του Δ.Σ.Ε. Πολέμησαν και πολεμούν παλληκαρίσια. Στο τελευταίο όμως διάστημα έχουμε αρκετές λιποταξίες στους Σλαβομακεδόνες και ιδίως στις Σλαβομακεδόνισσες μαχήτριες. Που οφείλονται οι λιποταξίες αυτές;

Στις μεγάλες δυσκολίες που περνά ο Σλαβομακεδονικός λαός. Αυτός ο ηρωικός λαός τάδωσε όλα, τα παιδιά του, την παραγωγή του και τα σπίτια του. Κάθε σπίτι έχει και από ένα τραυματία ή νεκρό και όλα αυτά είναι φυσικό νάχουν επίδραση στο Σλαβομακεδόνικο.

Μέσα στα τμήματα πρέπει να αυξηθεί η πολιτική δουλειά ανάμεσα στους Σλαβομακεδόνες με ιδιαίτερες συνελεύσεις και συγκεντρώσεις στη γλώσσα τους, με την καθοδήγηση των υπευθύνων Σλαβομακεδόνων για τη δουλειά αυτή. Γιατί στις μονάδες μας στο Βίτσι τα 20-50% των μαχητών».

(Από το Περιοδικόν «Δημοκρατικός Στρατός» - Μηνιάτικο Στρατιωτικό-Πολιτικό όργανο του Γενικού Αρχηγείου του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας. Αριθ. φύλλου 4 - Απρίλης 1949 - Σελίδες 236-237).

*Με υψωμένες γροθιές μέλη της ΕΠΟΝ (οργανώσεων νέων του Κ.Κ.Ε.)
ζητωκραυγάζουν τον Βούλγαρο αντισυνταγματάρχη Ράντεφ.
Όπισθεν των διακρίνονται οι επιβληθείσαι βουλγαρικοί επιγραφαι
των ελληνικών καταστημάτων Καβάλας.*

*Εικονίζονται: 1. Ο «λαϊκός» δικαστής Καστανιώτης, 2. Βελής, του ΕΑΜ,
3. Τερπέταεφ, Βούλγαρος υπουργός, 4. Νεϊκώφ, Βούλγαρος υπουργός,
5. Βούλγαρος υποπλοίαρχος, 6. Ν. Μαυρίδης του Κ.Κ.Ε., 7. Γ. Βασιλικός,
8. Βούλγαρος ανθυποπλοίαρχος, 9. Βούλγαρος αξιωματικός, 10. και 11.
μέλη του Κ.Κ.Β. και του Βουλγαρομακεδονικού Κομιτάτου.*

Ακόμη και στα γραμματόσημα το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ αντεκατέστησε την δραχμήν με το βουλγαρικόν λέβα!

Η Ελληνικωτάτη επαρχία της Β. Θράκης άλλως γνωστή ως Ανατολικής Ρωμυλίας δια της συνθήκης του Βερολίνου (3 Μαρτίου 1875) την οποίαν υπέγραψε και η Βουλγαρία ανεγνωρίζετο αυτόνομος, υπό την προστασίαν και την εγγύησιν των Μεγάλων Δυνάμεων και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Εν τούτοις η Βουλγαρία μη σεβόμενη την υπογραφήν της εισβάλλει την 18 Σεπτεμβρίου 1885 στην Ανατολικήν Ρωμυλία. Ο βουλγαρικός στρατός καταλαμβάνει την περιοχόν, κηρύσσει την προσάρτησίν της στην Βουλγαρία και αρχίζει τας σφαγάς των Ελλήνων.

Οι απόγονοι του Κρούμου θα σφάξουν 170.000 Έλληνας... Μολαταύτα το ΚΚΕ θα εξυπηρετήση τους βουλγάρους και με την προσφοράν εξόδου στο Αιγαίον. Ιδού ένα κατάπτυστο προδοτικόν συμφωνητικόν:

ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ

Σύμφωνο

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἑλλάδας καὶ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βουλγαρίας, ὕστερα ἀπὸ τὴ διάλυση τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνoῦς⁷⁸ ἔχοντας ὑπ' ὄψει τὴν ὡς τὰ τώρα πολιτικὴ γραμμὴ τῆς Κομ. Διεθνoῦς καὶ τὶς τελευταῖες ὁδηγίες της καὶ μὲ τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐργασθοῦν ἀπὸ κοινοῦ γιὰ τὴν ταχύτερη καὶ ἀποτελεσματικώτερη δράση, μὲ τελικὸ σκοπὸ τὴν ἐγκαθίδρυση στὴ Βαλκανικὴ μιᾶς Ἐνώσεως Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν καὶ νὰ λύσουν μιὰ γιὰ πάντα τὶς διαφορὰς ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τῆς Βαλκανικῆς, ἀποφασίζουν, μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τους, πρὸς ὑπογράφουν τὸ σύμφωνο αὐτό, δηλ. τοῦ σύντροφου Γιάννη Ἰωαννίδη ἀπὸ μέρους τοῦ ΚΚΕ καὶ τοῦ σύντροφου Ντουσιάν Δασκάλωφ ἀπὸ μέρους τοῦ ΚΚΒ, τὰ ἑξῆς :

1. Τελικὸς σκοπὸς καὶ τῶν δυὸ Κομμάτων καθορίζεται ἡ ἐγκαθίδρυση στὴ Βαλκανικὴ μιᾶς Ἐνώσεως Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν, πρὸς θὰ περιλαμβάνει τὴν Ἑλλάδα, τὴ Βουλγαρία, τὴ Μακεδονία καὶ τὴ Σερβία.

2. Τὰ ΚΚ Ἑλλάδας καὶ Βουλγαρίας εἶναι ἐλεύθερα νὰ κανονίσουν τὴν τακτικὴ τῆς δράσης τους γιὰ νὰ φθάσουν στὸν τελικὸ σκοπὸ, ὅπως αὐτὰ νομίζουν καλλίτερα.

3. Γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν συνόρων ἀπὸ Βορρᾶ καὶ τὰ δυὸ Κόμματα θὰ ἐργασθοῦν ὥστε τὰ σύνορα τῆς Βουλγαρίας καὶ Σερβίας νὰ πιάνουν ἀπὸ τὸ Δούναβι μὲ τέλος τὸ Φιοῦμε στὴν Ἀδριατικὴ.

4. Στὴ Βουλγαρία θὰ δοθεῖ διέξοδος στὸ Αἰγαῖο.

5. Ἡ Ἰσταμποῦλ καὶ τὰ Στενὰ τῶν Δαρδανελλίων θὰ γίνουν ἀνεξάρτητη καὶ αὐτόνομη δημοκρατία ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς ΕΣΣΔ τῆς Ρωσίας.

6. Μακεδονία, Ἑλληνικὴ, Βουλγάρικη καὶ Σέρβικη, δηλαδή ἡ χώρα πρὸς περιλαμβάνεται μέσα στὸν ποταμὸ Νέσσο καὶ τὸ ὄρος Ροδόπη, στὰ ὄρη Ρίλα Ὀσνικῶφ, Σῦρ (Σκάρδος) ἀπὸ Βορρᾶ, τὶς Ἀλβανικὲς Ἀλπεις καὶ τὴν Πίνδο ἀπὸ τὰ Δυτικά, τὸ ὄρος Ὀλυμπος καὶ τὸ Αἰγαῖο ἀπὸ τὸ Νότο μὲ τὴ νῆσο Θάσο, θὰ ἀποτελέσει Ἀνεξάρτητη Αὐτόνομη Σοβιετικὴ Δημοκρατία στὴν Ἐνωση τῶν ΣΣΔ τῆς Βαλκανικῆς.

Ἐπίσημη γλῶσσα θὰ εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Βουλγάρικη.

Τὸ Σύμφωνο αὐτὸ διατυπώθηκε Ἑλληνικὰ καὶ Βουλγάρικα.

Πετριτίσι 12 Ἰούλι 1943

Γιὰ τὸ ΚΚΕ

(ὑπ.) Γιάννης Ἰωαννίδης

Γιὰ τὸ ΚΚΒ

(ὑπ.) Ντουσιάν Δασκάλωφ

Η Προδοσία της Βορείου Ηπείρου

Η Δευτέρα Ολομέλεια της Κ.Ε. του ΚΚΕ (Νοέμβριος 1934) κατήγγειλε ως «ιμπεριαλιστικό αλυτρωτισμό» την διεκδίκηση της Β. Ηπείρου από την Ελλάδα. Ο Ν. Ζαχαριάδης μάλιστα, στην ομιλία του προς την μετά το 6ο Συνέδριον του ΚΚΕ, Ολομέλειαν της Κ.Ε. του ΚΚΕ (14-15 Ιουν. 1936) απεκάλεσε την διεκδίκηση της Β. Ηπείρου «καταχτητική βλέψη». Συγκεκριμένως είπεν:

«Η πλουτοκρατία και η αντίδραση, αν και τρέμουν για τη Μακεδονία και Θράκη, όμως, παραγνωρίζοντας τις ιδιομορφίες των επαρχιών αυτών και πρώτα απ' όλα την πολυεθνική σύνθεση τους και εφαρμόζοντας αυτού επάνω πολιτική οικονομικής αποστράγγισης και τρομοκρατικού ξεφαντώματος, δεν φτάνουν παρά σε αντίθετα αποτελέσματα απ' αυτά που θέλουν... Το χειρότερο ακόμα είναι ότι η πλουτοκρατορία της χώρας μας και ο φασισμός αντιπροβάλλουν και αυτοί καταχτητικές βλέψεις πάνω στη Βόρειο Ήπειρο, το Μοναστήρι είτε την Ανατολική Ρωμυλία και έτσι σπρώχνουν τα πράγματα πιο γοργά προς πολεμικές καταστροφικές περιπέτειες» («Κομμουνιστική Επιθεώρηση», αρ. 23 της 1ης Ιουλίου 1936, σελ. 6).

Περαιτέρω ο Ν. Ζαχαριάδης εις συνέντευξιν του στην εφημερίδα «Εμπρός» (26 Μαΐου 1945) εδήλωσε ότι είναι εναντίον της Ελληνικής διεκδικήσεως της Β. Ηπείρου διότι «θ' απετέλει παράγοντα κινδύνου, διά την ειρήνη και τη σύμπραξι των βαλκανικών χωρών»!

Στην συνέντευξιν του Ν. Ζαχαριάδη απήντησε αμέσως ο Γεώργιος Παπανδρέου («Εμπρός» 27 Μαΐου 1945) ως εξής:

«Οφείλομεν να ομολογήαωμεν ότι ο Ν. Ζαχαριάδης ωμίλησε με ανεπιφύλακτον ειλικρίνειαν εις την οποίαν δεν μας έχουν συνηθίσει οι εδώ αναπληρωταί του.

Μέχρι τούδε το ΚΚΕ εζήτηι δημοψήφισμα διά την Βόρειον Ήπειρον, ενώ ταυτοχρόνως συνειργάζετο με τους κομμουνιστάς της Αλβανίας διά την εξόντωσιν των Ελλήνων πατριωτών της Βορείου Ηπείρου. Εζήτηι επίσης το ΚΚΕ «στρατηγικήν διαρρύθμισιν των Ελληνο-βουλγαρικών συνόρων» αλλά κατόπιν «φιλικής συνεννοήσεως των δύο χωρών», το οποίον σημαίνει ότι ενεπιστεύετο εις την καλήν θέλησιν των Βουλγάρων την παραχώρησιν συνόρων ασφαλείας εις την Ελλάδα. Ο κ. Ζαχαριάδης με τας ωμάς δηλώσεις του καταργεί την μέθοδον αυτήν της απάτης και προτιμά να προκαλέση το έθνος.

Του εκφράζομεν τας ευχαριστίας μας και ευχόμεθα την αυτήν τακτικήν να συνέχιση και εις το μέλλον, διά να πεισθή επι τέλους ολόκληρος ο Ελληνικός λαός και ιδίως οι θλιβεροί εαμικοί οπαδοί περί της «εθνικής» πολιτείας του κομμουνιστικού κόμματος».

Η εφημερίς «Εμπρός» εδημοσίευσε (26 Ιουνίου 1945) ιδιόγραφον δήλωσιν του Ν. Ζαχαριάδη ότι: «η διατύπωσις Ελληνικών

αξιώσεων για την Β. Ήπειρο και Ανατολική Ρωμυλία... θ' απειλούσε εξαιρετικά την ειρήνη και την συνεργασία στα Βαλκάνια».

Την προδοτικήν στάσιν του ΚΚΕ έναντι της Β. Ηπείρου θα επιβεβαιώση και το μέλος του Π.Γ. της Κ.Ε. του ΚΚΕ, Ζήσης Ζωγράφος, ο οποίος εις άρθρον στο κομμουνιστικό περιοδικό «Νέος Κόσμος» (τεύχος 9, Σεπ. 1950 σελ. 641-660) υπό τον τίτλον «Μερικά ζητήματα της πολιτικής μας γραμμής» διεκήρυξε ότι «Βορειοηπειρωτικό ζήτημα δεν υπάρχει»!!

Εις αυτά προσθέτω και την ομιλίαν του Ν. Ζαχαριάδη στην 7ην Ολομέλειαν της Κ.Ε. του ΚΚΕ (Μάιος 1950) όπου ειπεν:

«Σήμερα στην Ελλάδα έχουμε μία πορεία ανασυγκρότησης και συγκέντρωσης των δημοκρατικών δυνάμεων. Το πιο αρνητικό κι εδώ είναι ότι πολύ ασθενικά εκδηλώνεται στην πορεία αυτή η επίδραση των πιο συνεπών δημοκρατικών παραγόντων στη ζωή της Χώρας, όπως είναι το ΕΑΜ, το ΑΚΕ, το ΚΚΕ. Το δικό μας καθήκον είναι να επιταχύνουμε την πορεία αυτή με την συσπείρωση όλων των δημοκρατικών δυνάμεων σ' ένα μέτωπο, σ' ένα συνασπισμό με καθαρό δημοκρατικό πρόγραμμα. Αυτό ανάμεσα στα άλλα, σημαίνει ότι από το πρόγραμμα αυτό πρέπει να λείψουν όλα εκείνα τα ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΑ ΑΓΚΑΘΙΑ, όπως οι εδαφικές διεκδικήσεις σε βάρος των λαϊκών δημοκρατιών της Αλβανίας και της Βουλγαρίας που δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να χύνουν νερό στο μύλο της αμερικανοκρατίας» (Ν. Ζαχαριάδης: «Μερικά ζητήματα από την κατάσταση και την κομματική ζωή», ομιλία του εις 7ην Ολομέλειαν της Κ.Ε. του ΚΚΕ, (Μάης 1950), έκδοσις ΚΚΕ, σελ. 22).

Τον Μάιον του 1950 συνήλθε η 7η Ολομέλεια της Κ.Ε. του ΚΚΕ στην οποίαν ωμίλησε ο Ζαχαριάδης αναφορικώς προς τας διεκδικήσεις της Ελλάδος έναντι της Αλβανίας και Βουλγαρίας. Συγκεκριμένως είπεν:

«Μέσα στη Βουλή, γνωστοί δημοκρατικοί παράγοντες, παρασέρνονται από τη μοναρχοφασιστική πίεση και πρωτοστατούν στο εθνικιστικό παραλήρημα με τη διατύπωση εδαφικών αξιώσεων, σε βάρος της Αλβανίας και της Βουλγαρίας. Οι αναβιώσεις αυτές, είναι υποτροπή των σοβαρών λαθών, που με τη δική μας ανοχή ή πρωτοβουλία βαρύνουν και αμαυρώνουν την ένδοξη εαμική κληρονομιά και που σήμερα πρέπει να ξεπεραστούν πέρα για πέρα, γιατί το ξεπέρασμα τους αποτελεί το πρώτο γνώρισμα για έναν συνεπή δημοκράτη και αγωνιστή και για την ειρήνη. Πρέπει και εμείς και οι φίλοι και συναγωνιστές μας να καταλάβουμε καλά και καθαρά ότι οποιαδήποτε υποχώρηση μας, στο σημείο αυτό είναι άμεση εκ μέρους μας υποστήριξη σ' αμερικανικά πολεμικά σχέδια, στη δημιουργία του άξονα Αθήνα-Βελιγράδι, στο τράβηγμα της Ελλάδας στις τυχοδιωκτικές Αγγλοσαξωνικές περιπέτειες ενάντια στη Σοβιετική Ένωση και τις Λαϊκές Δημοκρατίες...» (Ν. Ζαχαριάδης: «Μερικά ζητήματα από την κατάσταση και την κομματική ζωή» σελ. 23-24).

Στην ιδίαν Ολομέλειαν, το μέλος του Π.Γ. της Κ.Ε. του ΚΚΕ, Δ. Βλαντάς κατεδίκασε τας εθνικάς διεκδικήσεις ειπών:

«Από παράγοντες της "Δημοκρατικής Παράταξης" ακούστηκαν και μέσα στην μοναρχοφασιστική Βουλή εθνικιστικές κραυγές για «Βόρεια Ήπειρο», για «στρατηγική διαρρύθμιση των βορείων συνόρων» κλπ. Πρέπει να πούμε όμως τώρα ανοιχτά πως κάναμε λάθος και ότι δεν θα ανεχθούμε να γίνεται και από φίλους μας σωβινιστικό λαθρεμπόριο μέσα στο λαό, με τις διεκδικήσεις της «Βόρειας Ηπείρου» και της «στρατηγικής διαρρύθμισης των συνόρων μας προς βορράν», αντικειμενικά είναι σαν να βοηθάνε την αμερικανοκρατία και τον μοναρχοφασισμό στον πόλεμο που προετοιμάζει κατά της Σοβιετικής Ένωσης και των λαϊκών δημοκρατιών, στην πρώτη σειρά κατά της Αλβανίας και Βουλγαρίας» (Δ. Βλαντάς: «Εισήγησις εις την 7ην Ολομέλειαν της Κ.Ε. του ΚΚΕ» έκδ. 1956, σελ. 35-36).

Κι άλλο υψηλό κομμουνιστικό στέλεχος, μέλος του Π.Γ. της Κ.Ε. του ΚΚΕ, ο Ζήσης Ζωγράφος, με άρθρον του που εδημοσιεύθη στον «Νέον Κόσμον» (τεύχος Σεπτεμβρίου 1950, σελ. 641-660) εδήλωσε ότι «βορειοηπειρωτικό ζήτημα δεν υπάρχει». Στον «Νέον Κόσμον» (Δεκέμβριος 1959, σελ. 20) δημοσιεύεται χαιρετιστήριο μήνυμα της Κ.Ε. του ΚΚΕ προς την Κ.Ε. του Κόμματος Εργασίας της Αλβανίας, όπως ωνομάζετο το αλβανικό κομμουνιστικό κόμμα. Στο μήνυμα χαρακτηρίζεται η εδαφική διεκδίκησης της Β. Ηπείρου ως «ανεδαφική» και «παράλογη». Ιδού το κείμενον:

«ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Στην Κεντρική Επιτροπή
του Κόμματος Εργασίας της Αλβανίας
Τίρανα

Αγαπητοί σύντροφοι,

Στην 15η επέτειο της απελευθέρωσης της Αλβανίας η Κεντρική Επιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας σας στέλνει τα πιο θερμά συγχαρητήρια και τις καλύτερες ευχές της.

Στα 15 χρόνια της ελεύθερης ανάπτυξης του, ο αλβανικός λαός, κάτω άπ' τη δοκιμασμένη καθοδήγηση του Κόμματος Εργασίας της Αλβανίας και με την αμέριστη ανιδιοτελή βοήθεια της Σοβιετικής Ένωσης και των άλλων σοσιαλιστικών χωρών, σημείωσε λαμπρές επιτυχίες στην οικοδόμηση της νέας ζωής του, στη σοσιαλιστική εκβιομηχάνιση και το ανέβασμα της αγροτικής οικονομίας στη διαρκή άνοδο τον βιοτικού και πολιτιστικού επιπέδου του.

Ο Ελληνικός λαός συμμερίζεται ολόψυχα τα αισθήματα περηφάνειας και χαράς, που νιώθει ο αδελφός γειτονικός λαός της Αλβανίας για τις επιτεύξεις του. Το παράδειγμα της Αλβανίας δείχνει χειροπιαστά σ' όλους τί μπορεί να δημιουργήσει ένας λαός όταν πάρει τις τύχες του στα ίδια του τα χέρια. Οι πατριώτες της χώρας μας παρακολουθούν με βαθιά ικανοποίηση τις ακούραστες προσπάθειες της αλβανικής κυβέρνησης για την αποκατάσταση των σχέσεων καλής γειτονίας και συνεργασίας ανάμεσα στις δύο χώρες. Ο λαός μας αποκρούει τα μυθεύματα για δήθεν «εμπόλεμη κατάσταση» με την

Αλβανία, τις παράλογες και ανεδάφικες αξιώσεις κατά της ακεραιότητας της Λαϊκής Δημοκρατίας της Αλβανίας και όλη την ψυχροπολεμική πολιτική της κυβέρνησης Καραμανλή σαν ξένη προς τα συμφέροντα του, τα συμφέροντα της ειρήνης στα Βαλκάνια. Ο λαός μας παλεύει για την εφαρμογή μιας πολιτικής ειρήνης, ειρηνικής συνεργασίας και φιλίας με όλους τους λαούς, για τη μετατροπή των Βαλκανίων σε ζώνη ειρήνης, για τη δημοκρατία και την κοινωνική πρόοδο.

Ζήτω η Λαϊκή Δημοκρατία της Αλβανίας!

Ζήτω η φιλία ανάμεσα στον Ελληνικό και τον Αλβανικό λαό!

Ζήτω η ειρήνη ατά Βαλκάνια και σ' όλο τον κόσμο!

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ»

Πάλιν στο περιοδικόν «Νέος Κόσμος» (τεύχος Φεβρουαρίου 1960, σελ. 54-55) που είναι επίσημον όργανον του ΚΚΕ, δημοσιεύεται άρθρον του μέλους της Κ.Ε. του ΚΚΕ, Μιχαήλ Τσάντη όπου ισχυρίζεται ότι η διεκδίκησης της Β. Ηπείρου από την Ελλάδα είναι «αστήριχτη». Συγκρεκριμένως, ο κομμουνιστής προδότης έγγραψε:

«Μιλώντας για την ψυχροπολεμική θέση της κυβέρνησης Καραμανλή στα Βαλκάνια, απ' αφορμή τις προτάσεις για τη μετατροπή τους σε ζώνη ειρήνης και στην πρώτη απύραυλη ζώνη στον κόσμο, δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε και στη στάση της απέναντι στην άλλη Λαϊκή Δημοκρατία, την Αλβανία. Υπεύθυνοι κυβερνητικοί παράγοντες της Αλβανίας ζήτησαν επανειλημμένα την αποκατάσταση όχι μοναχά επισήμων διπλωματικών, αλλά και φιλικών σχέσεων καλής γειτονίας με την Ελλάδα, με την οποία τη συνδέουν κοινοί αγώνες και αδελφικοί δεσμοί. Η κυβέρνηση Καραμανλή, σύμφωνα με τη γενικώτερη ψυχροπολεμική της θέση, αποκρούει και την ιδέα ακόμη της αποκατάστασης διπλωματικών σχέσεων, προβάλλοντας το εντελώς αστήριχτο και γελοίο «επιχείρημα» ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση με την Αλβανία, που υπήρξε το πρώτο θύμα του φασισμού και των εμπρηστών του πολέμου στα Βαλκάνια. Το επιχείρημα της αυτό το συνδυάζει με όχι λιγότερο αστήριχτες εδαφικές διεκδικήσεις σε βάρος της Αλβανίας.»

Θα αναφέρω και τον κομμουνιστήν Αντώνιον Ζωγράφον, που με άρθρον του στον «Νέον Κόσμον» (τεύχος Δεκεμβρίου 1959, σελ. 59-60) γράφει μεταξύ άλλων προδοσιών ότι:

«Η εξωτερική πολιτική της Λ.Δ. Αλβανίας είναι διαποτισμένη από το πνεύμα της ειρήνης, φιλίας και πλατιάς συνεργασίας με όλες τις χώρες, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδος.»

Αντίθετα, η ελληνική κυβέρνηση, εφαρμόζοντας την πολιτική που της υπαγορεύουν οι ξένοι και ντόπιοι επιθετικοί κύκλοι και καταπατώντας την ομόθυμη θέληση του λαού μας για φιλικές σχέσεις με τον αδελφό αλβανικό λαό, επικαλείται μια σειρά «επιχειρήματα» και προβάλλει εντελώς αβάσιμες και παράλογες εδαφικές αξιώσεις σε βάρος της Αλβανίας, οργανώνει προκλητικά γυμνάσια στα σύνορα της, προσπαθεί ν' ανάψει τα εθνικιστικά μίση ανάμεσα στους δυο αδελφικούς λαούς με το λεγόμενο «Βορειοηπειρωτικό» κλπ..., για να διαιωνίσει τον ψυχρό πόλεμο και την ανωμαλία στις σχέσεις ανάμεσα στα κράτη...».

Τέλος, ο Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ, Κ. Κολιγιάννης ανακοίνωσε έκθεσιν δράσεως της Κ.Ε. του ΚΚΕ στο 8ον Συνέδριόν του (Αύγουστος 1961) όπου κατηγόρησε την Ελλάδα για:

«προβολήν εδαφικών διεκδικήσεων σε βάρος της λαϊκής Δημοκρατίας της Αλβανίας» («Νέος Κόσμος», τεύχος Σεπτεμβρίου 1961, σελ. 63).

Η Προδοσία της 28ης Οκτωβρίου 1940

Ο «πατερούλης» Στάλιν με τον Υπουργόν Εξωτερικών τον Γ' Ράιχ Φόν Ρίμπεντροπ.

«Δεν επετέθη η Χιτλερική Γερμανία εναντίον της Αγγλίας και της Γαλλίας, αλλ' αυταί επετέθησαν εναντίον της Γερμανίας». Δήλωσις Στάλιν εις «Πράβδα» 30 Νοεμβρίου 1939.

Το ρωσόδουλον ΚΚΕ ευθυγραμμίσθη με το γερμανο-σοβιετικόν σύμφωνον Ρίμπεντροπ-Μολότωφ της 23 Αύγουστου 1939 και

διεκλήρυττε, ότι δεν πρέπει να πολεμήσωμεν κατά του Άξονος και κατηγορεί τον Μεταξά ότι... προετοιμάζει πόλεμον. Απίστευτον κι όμως αληθινόν. Παραθέτω τα αναμφισβήτητα κείμενα.

Κατ' αρχήν, η Κ.Ε. του ΚΚΕ εις Μανιφέστον της 20 Απριλίου 1940 («Ριζοσπάστης» 2 Μαΐου 1940) διεκήρυξε:

«Το πέρασμα της βασιλομεταξικής δικτατορίας στην υπηρεσία των αγγλογάλλων, συντελούμενον μέσα στις συνθήκες της έντασης των σχέσεων τους με την Ιταλίαν, σημαίνει -ούτε λίγο ούτε πολύ- πρόσκληση προς τους ιμπεριαλιστές να βγάλουν τα μάτια τους πάνω στα ελληνικά εδάφη και εξουσιοδότηση τους να μην αφήσουν πέτρα πάνω στην άλλη, στην δυστυχημένη πατρίδα μας» (ώρα εις έκδοσιν Κ.Ε. του ΚΚΕ με τίτλον: «Το ΚΚΕ από το 1918 ως το 1931», τόμ. Α' «Το ΚΚΕ από το 1918 ως το 1926» εις παράρτημα κειμένων της περιόδου 1932-1941, σελ. 498).

Το ΚΚΕ την 30ην Απριλίου 1940 κυκλοφορεί προκήρυξιν προς τον Ελληνικόν Λαόν, όπου έλεγε τα ακόλουθα:

«Ο πόλεμος, όπου η δικτατορία ετοιμάζεται να σκοτώσει τα παιδιά σου, να φέρει τον θάνατον στα γυναικόπαιδα και την καταστροφή και τον αφανισμό σ' ολόκληρη τη χώρα, δεν είναι αγώνας για την πατρίδα μας... Ο πόλεμος που ετοιμάζει η δικτατορία θα μας οδηγήσει στη μοίρα του Πολωνικού λαού. Η δικτατορία κατεβαίνει στον πόλεμο αυτό με μοναδικό «σύμμαχο» την ιμπεριαλιστικήν Αγγλία» (ένθ. άνωτ. σελ. 507-508).

Κι όταν μας επετέθησαν οι Ιταλοί, η Κ.Ε. του ΚΚΕ εξέδωσε Μανιφέστο (7 Δεκεμβρίου 1940) όπου διεκήρυττε τα έξης:

«Ο πόλεμος αυτός που προκλήθηκε από τη βασιλομεταξική σπείρα, που διατάχτηκε από τους εγγλέζους ιμπεριαλιστές, δεν μπορεί να έχει την παραμικρή σχέση με την υπεράσπιση της πατρίδος μας. Ούτε είναι βέβαια «πόλεμος κατά του φασισμού», όπως δήλωσε κυνικά ο αρχιφασίστας Μεταξάς, ο δήμιος του λαού μας. Μα ούτε και πόλεμος για την απελευθέρωση των ελληνικών μειονοτήτων της Αλβανίας άπ' το ζυγό του ιταλικού φασισμού και της Αλβανικής αστοτσιφλικάδικης κλίκας, γι' αυτό ο πόλεμος αυτός δεν μπορεί νάχει καμμιά σχέση με την ελευθερία» (ένθ. άνωτ. σ. 509-510).

Αν δεν υπήρχαν τα έγγραφα, που προέρχονται αποκλειστικώς εκ κομμουνιστικών πηγών ουδείς θα είστευε, ότι ήτο δυνατόν να γραφούν τέτοια προδοσία.

Μετά την κήρυξιν του πολέμου, ο Ζαχαριάδης έγραψε μίαν επιστολήν με ημερομηνίαν 31 Οκτωβρίου 1940 και εκάλει τους Έλληνας κομμουνιστάς «να δώσουν όλες τους τις δυνάμεις, δίχως επιφύλαξη, στον πόλεμον αυτόν, που τον διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά». Κατόπιν, την 26 Νοεμβρίου 1940, ο Ν. Ζαχαριάδης ανακαλεί την προηγουμένην επιστολήν του και ισχυρίζεται ότι η Ελλάς κάνει κατακτητικόν πόλεμον!!! Πλέον αυτού του «ανοιχτού

γράμματος» ο Ν. Ζαχαριάδης στέλνει και τρίτην επιστολήν (15 Ιαν. 1941) προς τα μέλη και στελέχη του ΚΚΕ όπου χαρακτηρίζει τον πόλεμο φασιστικό, καταχτητικό, ιμπεριαλιστικό από Ελληνικής πλευράς και υποστηρίζει ότι ο Μεταξάς είναι ο ύπ' αριθμ. 1 εχθρός του λαού και της χώρας!!!

Ο βούλγαρος κομμουνιστής Γ. Δημητρώφ ομιλών την 23ην Αυγούστου 1940 από ραδιοφώνου σχετικώς με το γερμανοσοβιετικόν σύμφωνον είπεν τα εξής ανισόρροπα:

«Το γερμανοσοβιετικό σύμφωνο αποτελεί ένα όργανο ειρήνης. Δεν εξασφάλισε μονάχα την ειρήνη στους λαούς της Ε.Σ.Σ.Δ. μα έδωσε τη δυνατότητα και στους άλλους λαούς, ιδιαίτερα τους βαλκανικούς, να γλυτώσουν απ' τον πόλεμο. Μα οι βαλκανικές Κυβερνήσεις δεν επωφεληθήκαν απ' την ευκαιρία αυτή κι ο πόλεμος απειλεί σήμερα να τραβήξει στα δίχτυα του τις βαλκανικές χώρες. Πιο άμεσα απ' όλες απειλείται απ' τη μεγαλύτερη καταστροφή η Ελλάδα εξ αιτίας της πολιτικής της κυβέρνησης της, που προκάλεσε τη δυσπιστία και των δύο εμπολέμων παρατάξεων» («Ριζοσπάστης» 30 Αυγ. 1940).

Επανέρχομαι στα γράμματα του Ζαχαριάδη. Μόλις εκηρύχθη ο πόλεμος του '40, ο Ζαχαριάδης έστειλε τρεις επιστολάς (ανοιχτά γράμματα) τα οποία παραθέτω και σας καλώ να τα μελετήσετε.

Επιστολή πρώτη της 31 Οκτωβρίου 1940, δημοσιευθείσα στον καθημερινόν τύπον της 2 Νοεμβρίου 1940:

«Προς τον Υφυπουργό Δημοσίας Ασφαλείας

Ανοιχτό Γράμμα

Ο φασισμός τον Μουσσολίνι χτύπησε την Ελλάδα πισώπλατα, δολοφονικά και ξετσιπίωτα με σκοπό να την υποδουλώσει και εξανδραποδίσει. Σήμερα όλοι οι Έλληνες παλεύουμε για τη λευτεριά, την τιμή, την εθνική μας ανεξαρτησία. Η πάλη θα είναι πολύ δύσκολη και πολύ σκληρή. Μα ένα έθνος που θέλει να ζήσει πρέπει να παλεύει, αφηφώντας τους κινδύνους και τις θυσίες. Ο λαός της Ελλάδας διεξάγει σήμερα έναν πόλεμο εθνικοαπελευθερωτικό, ενάντια στο φασισμό του Μουσσολίνι. Δίπλα στο κύριο μέτωπο και Ο ΚΑΘΕ ΒΡΑΧΟΣ, Η ΚΑΘΕ ΡΕΜΑΤΙΑ, ΤΟ ΚΑΘΕ ΧΩΡΙΟ, ΚΑΛΥΒΑ ΜΕ ΚΑΛΥΒΑ, Η ΚΑΘΕ ΠΟΛΗ, ΣΠΙΤΙ ΜΕ ΣΠΙΤΙ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΦΡΟΥΡΙΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ.

Κάθε πράκτορας του φασισμού πρέπει να εξοντωθεί αλύπητα. Στον πόλεμο αυτό που τον διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά, όλοι μας πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, δίχως επιφύλαξη. Έπαθλο για τον εργαζόμενο λαό και επιστέγασμα για το σημερινό του αγώνα, πρέπει να είναι και θα είναι μια καινούργια Ελλάδα της δουλειάς, της λευτεριάς, λυτρωμένη από κάθε ξενική, ιμπεριαλιστική εξάρτηση, μ' έναν πραγματικά παλλαϊκό πολιτισμό. Όλοι

στον αγώνα, ο καθένας στη θέση του και η νίκη θα είναι νίκη της Ελλάδας και του λαού της. Οι εργαζόμενοι όλου του κόσμου στέκουν στο πλευρό μας.

ΝΙΚΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ
Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ.»

Επιστολή δευτέρα της 26 Νοεμβρίου 1940, αναδημοσιευθείσα εις «Ριζοσπάστην» (9 Μαρτίου 1947):

«Μεταξάν Πρωθυπουργόν

Ανοιχτό Γράμμα

Ολόκληρος ο λαός της Ελλάδας ξεσηκώθηκε σαν ένας άνθρωπος και χάλασε τα σχέδια του φασισμού. Με το αίμα του ο λαός εξασφάλισε τη λευτεριά και την ανεξαρτησία του. Έξω απ' αυτά η Ελλάδα δεν έχει καμμιά θέση στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο ανάμεσα στην Αγγλία και Ιταλία-Γερμανία. Αφού ο λαός μας υπερασπίσει αποτελεσματικά την ανεξαρτησία και την εθνική λευτεριά του, σήμερα ένα μοναχά πράγμα θέλει: Ειρήνη και ουδετερότητα με τούτους τους όρους:

1) Να ξανάρθουν τα πράγματα όπως ήταν στις 28 του Οχτώβρη 1940 δίχως καμιά εδαφική-οικονομική-πολιτική ζημία σε βάρος της Ελλάδας.

2) Οι πολεμικές δυνάμεις της Αγγλίας να φύγουν όλες απ' τα χώματα και τα νερά της Ελλάδας.

Με βάση τους δύο αυτούς όρους να ζητήσουμε αμέσως από την κυβέρνηση της Ε.Σ.Σ.Δ. να μεσολαβήσει για να γίνει ελληνοϊταλική ειρήνη. Αυτό σήμερα είναι το μοναδικό εθνικολαϊκό συμφέρον. Και η πράξη έχει αποδείξει ότι μόνον η Ε.Σ.Σ.Δ. σήμερα έσωσε την ειρήνη και ουδετερότητα της Γιουγκοσλαβίας - Βουλγαρίας - Τουρκίας.

26 του Νοέμβρη 1940
Ν. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

Υ.Γ. Είμαστε υποχρεωμένοι να ζητήσουμε ειρήνη έντιμη και δίχως κυρώσεις και για να ξεκαθαρίσουμε άλλη μια φορά τόσο τον εθνικό-αμυντικό-απελευθερωτικό χαρακτήρα του πολέμου που κάνουμε, όσο και ότι είμαστε ξένοι προς τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο που κάνουν οι πλουτοκρατικές μεγάλες δυνάμεις. Αν σήμερα δεν δουλέψουμε για μια έντιμη ειρήνη, ο πόλεμος θα χάσει για μας τον εθνικό αμυντικό χαρακτήρα του, θα γίνει κατακτητικός και τότε θα έχει αντίθετο το λαό.»

Τρίτη επιστολή της 15 Ιανουαρίου 1941 προς όλα τα μέλη του ΚΚΕ:

«Το γράμμα αυτό το γράφω, γιατί παρουσιάστηκε μια βασική ριζική διαφωνία μου με την Προσωρινή Διοίκηση που παρουσιάζεται σαν εκπρόσωπος του ΚΚΕ από το Σεπτέμβρη του 1940. Είχα δεχτεί την πολιτική

μόνο συνεργασία με την Προσωρινή Διοίκηση (παρά τους σοβαρούς δισταγμούς μου), γιατί είχα εμπιστευθεί σ' ένα παλιό σύντροφο να καθαρίσει το ΚΚΕ από τη χαφιεδική σφηκοφωλιά του Μάθηση - Παπαγιάννη.

Από την πρώτη στιγμή είχα παρατηρήσει σοβαρά λάθη στην πολιτική γραμμή της Προσωρινής Διοίκησης, που αυτή παρά τις υποδείξεις μου αρνήθηκε να τα διορθώσει, όπως δεν δέχτηκε και άλλες υποδείξεις μου. Η βασική, όμως, διαφωνία μας, που θ' αναφέρω πιο κάτω, με αναγκάζει να μιλήσω ανοιχτά. Το γράμμα μου που δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες στις 2 του Νοέμβρη 1940 αποβλέπει στα παρακάτω: 1) Να δώσει έγκυρη ενιαία κατεύθυνση στους κομμουνιστές όλης της χώρας. 2) Να κινητοποιήσει το λαό στην αντιφασιστική εξόρμηση για την εθνική ανεξαρτησία και λευτεριά. 3) Να αποκαταστήσει στο εσωτερικό τις λαϊκές ελευθερίες, μια λαϊκή αντιπλουτοκρατική πολιτική. 4) Να κάμει τον πόλεμο εθνικό αντιφασιστικό, αντιϊμπεριαλιστικό με βασικό και μοναδικό σκοπό την εξασφάλιση της εθνικής μας ανεξαρτησίας, της ειρήνης και ουδετερότητας μας, έξω από τον γενικό ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Αυτό θα μπορούσαμε να το πετύχουμε μόνο μ' έναν ολόπλευρο προσανατολισμό στην Ε.Σ.Σ.Δ. και με μια πραγματική βαλκανική συνεργασία. **Ο Μεταξάς από την πρώτη στιγμή έκανε το αντίθετο, έκανε πόλεμο φασιστικό, κατακτητικό πόλεμο.** Ενώ, αφού διώξαμε τους Ιταλούς από την Ελλάδα, βασική προσπάθεια μας έπρεπε να είναι να κάνουμε μια ξεχωριστή, έντιμη και δίχως παραχωρήσεις ελληνοϊταλική ειρήνη, πράγμα που μπορούσε να γίνει με τη μεσολάβηση της Ε.Σ.Σ.Δ., η μοναρχοφασιστική δικτατορία συνέχισε τον πόλεμο για λογαριασμό, όχι του λαού της Ελλάδας, μα της πλουτοκρατίας και του αγγλικού ιμπεριαλισμού. Μετά το διώξιμο δε των Ιταλών από την Ελλάδα, το αίμα των φαντάρων μας χύνεται άδικα, σήμερα δε ο εγγλέζικος ιμπεριαλισμός εισπράττει σε αίμα των παιδιών της Ελλάδας, τους τόκους των κεφαλαίων που διέθεσε το 1935-36 για την παλινόρθωση του Γεωργίου και την εγκαθίδρυση της μοναρχοφασιστικής δικτατορίας του Μεταξά. Αφού δε ο Μεταξάς αρνιέται να αποκαταστήσει τις ελευθερίες του λαού, να εξασφαλίσει την ειρήνη της Ελλάδας και κάνει πόλεμο κατακτητικό ιμπεριαλιστικό, που όλα του τα βάρη τα πληρώνει ο λαός, παραμένει (ο Μεταξάς) **κύριος εχθρός του λαού και της χώρας.** Η ανατροπή του είναι το πιο άμεσο και ζωτικό συμφέρον του λαού μας. Λαός και στρατός πρέπει να πάρουν στα χέρια τους τη διαχείριση της χώρας και του πολέμου με σκοπό ειρήνη, εθνική ανεξαρτησία, εσωτερικό αντιφασιστικό, αντιπλουτοκρατικό λαϊκό καθεστώς, ολόπλευρη προσέγγιση προς την Ε.Σ.Σ.Δ. και βαλκανική συνεργασία με βάση την ειρηνική λύση των εσωβαλκανικών διαφορών. Όλες τις απόψεις μου αυτές τις ανέπτυξα σε ένα ανοιχτό γράμμα και ένα σχέδιο απόφασης που στις 22-11-1940 έστειλα στην Προσωρινή Διοίκηση. Αυτή αρνήθηκε να δεχτεί και να δημοσιεύσει αναπτύσσοντας μιά καθαρά σοσιαλπατριωτική επιχειρηματολογία που έχει αυτή τη βάση: Ο πόλεμος της Ελλάδας εναντίον της Ιταλίας στην Αλβανία είναι παρόμοιος με τον πόλεμο της Ε.Σ.Σ.Δ. - Φιλανδίας και ότι ο Μεταξάς είναι ο πρωτεργάτης στον παγκόσμιο αντιφασιστικό αγώνα. Η Προσωρινή Διοίκηση θέλει να υποδουλώσει ολοκληρωτικά το ΚΚΕ στην μοναρχοφασιστική δικτατορία αντί να οργανώσει την ανατροπή της. Έτσι η Προσωρινή Διοίκηση και το ανοιχτό γράμμα μου της 2-11-1940 (που ακέραια την ευθύνη του την έχω εγώ μπροστά στο ΚΚΕ και στην Κ.Δ.) το καταντά ένα καθαρό σοσιαλπατριωτικό ντοκουμέντο που πάει να λερώσει την τιμή του ΚΚΕ. Αύτη είναι η διαφωνία μου και η στάση της

Προσωρινής Διοίκησης. Έτσι, πίσω από τη στάση αυτή καθαρίζει ολότελα και τούτο: Ότι η Προσωρινή Διοίκηση είναι δημιούργημα και όργανο του Μανιαδάκη και ότι ο Γιάννης Μιχαηλίδης, Ψηλός, Κατσαναίβης, Κάμος πρόδωσε την εντολή που είχε να καθαρίσει το ΚΚΕ από τη σπείρα του Μάθεση, πουλήθηκε στη μοναρχοφασιστική δικτατορία. Ύστερα από όλα αυτά, η στάση όλων των μελών και στελεχών οργανώσεων του ΚΚΕ και της ΟΚΝΕ μέσα στη χώρα και το μέτωπο πρέπει να είναι αυτή: Ο λαός της Ελλάδας υπερασπίζεται στον πόλεμο αυτό μόνον την εθνική του ανεξαρτησία. Είναι ξένος ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο Αγγλίας-Γερμανίας και Σία. Θέλει χωριστή, έντιμη, άμεση ειρήνη με τη μεσολάβηση της Ε.Σ.Σ.Δ. Αναγνωρίζει την αρχή της αυτοδιάθεσης μέχρις αποχωρισμού για όλους. Θέλει την ελευθερία του, τη δουλειά του, την επικράτηση της θέλησης του που του πνίγει ο Μεταξάς. Εξωτερική συμμαχία με την Ε.Σ.Σ.Δ. και αληθινή βαλκανική συνεννόηση. Οι λαοί και φαντάροι της Ελλάδας και Ιταλίας δεν είναι εχθροί μα αδέρφια και η συναδέλφωση τους στο μέτωπο θα σταματήσει τον πόλεμο που κάνουν οι εκμεταλλευτές κεφαλαιοκράτες του. Για να γίνουν όλα αυτά, λαός και στρατός πρέπει να ανατρέψουν τη μοναρχοφασιστική δικτατορία του Μεταξά που είναι ο κύριος και βασικός εχθρός τους και να εγκαθιδρύσουν τη λαϊκή αντιφασιστική κυβέρνηση. Για να μπορεί ένας λαός να κρατεί την εθνική λευτεριά, πρέπει να είναι και εσωτερικά λεύτερος. Λαός εσωτερικά σκλάβος δεν θάναι άξιος να κρατήσει και την εθνική του ανεξαρτησία και κάθε νίκη του εσωτερικού του τυράννου θα δυναμώνει τη σκλαβιά του.

Αυτός είναι σήμερα ο δρόμος του ΚΚΕ. Κάθε μέλος-στέλεχος οργάνωσης αυτή τη γραμμή πρέπει να μπάσει στις μάζες και οργανώνοντας τες γύρω απ' αυτή, να την επιβάλλει νικηφόρα. Ακόμα μην ξεχνάτε ούτε στιγμή τους φυλακισμένους και εξοριστούς μας. Στην Κέρκυρα κάθε στιγμή η ζωή των καλύτερων παιδιών μας, Νεφελούδη, Σιάντου, Παρτσαλίδη και τόσων άλλων, είναι σε άμεσο κίνδυνο από το μαχαίρι του Μεταξά και τις μπότες του Μουσσολίνι. Εγώ είμαι γερός και καλά. Όλη μου η σκέψη και η καρδιά μου είναι στο Κόμμα, όπως και η ζωή μου είναι δοσμένη σ' αυτό.

Ζήτω το ΚΚΕ! Ζήτω η Κ.Δ.!

Αθήνα, κρατητήρια Γενικής Ασφαλείας. 15-1-1941

Γεια - χαρά
ΝΙΚΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ»

Η προσωρινή διοίκησης του ΚΚΕ έστειλε επιστολήν στον Ζαχαριάδη την 3 Δεκεμβρίου 1940. Στην επιστολήν αυτήν απήντησε ο Ζαχαριάδης την 6 Ιανουαρίου 1941. Παραθέτω το αποκαλυπτικόν κείμενον και φωτοτυπίαν εκ του πρωτοτύπου της ιδιοχείρου απαντήσεως του Ζαχαριάδη.

Η επιστολή Ζαχαριάδη της 6 Ιανουαρίου 1941:

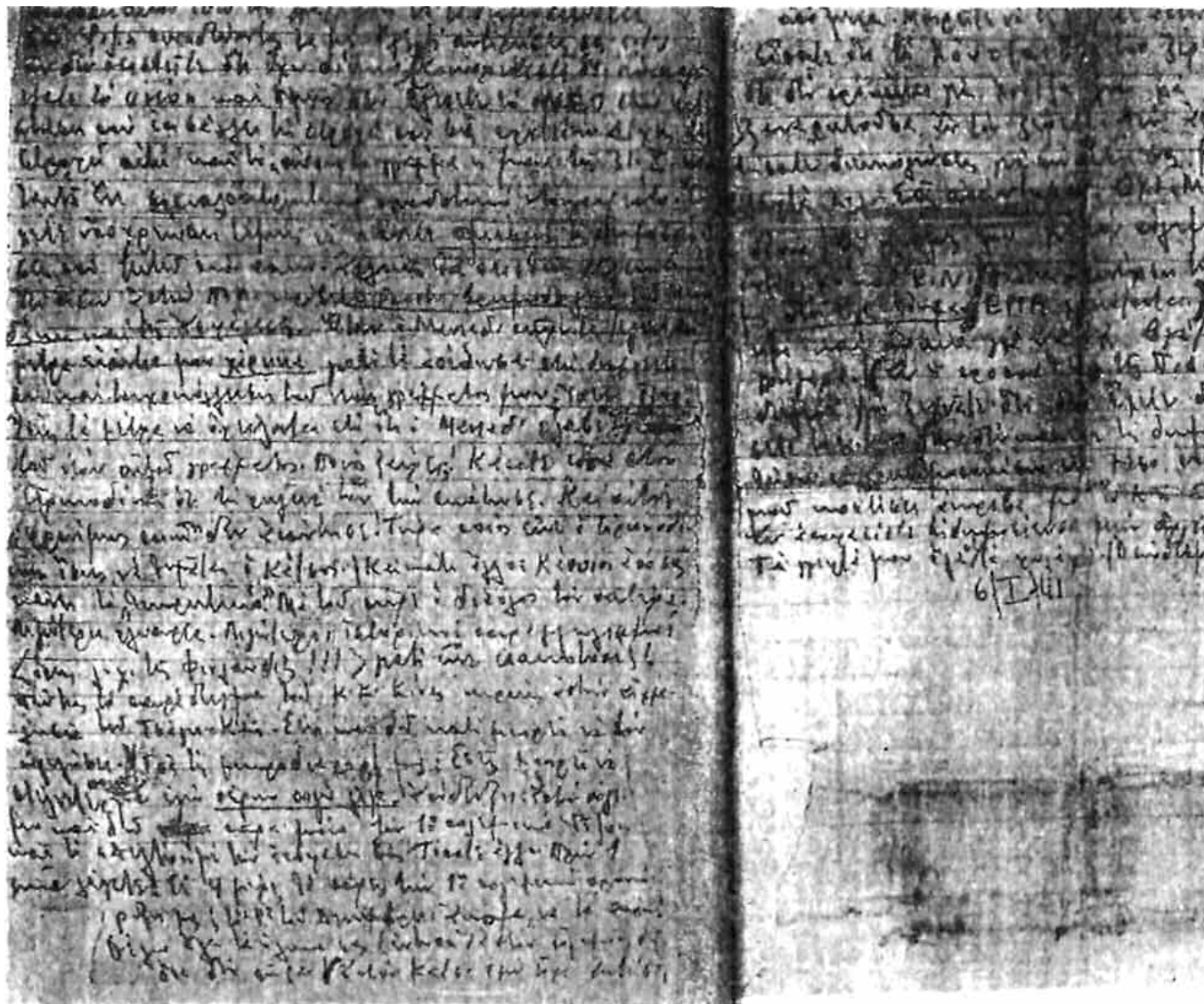
«Θα τα πω έξω απ' τα δόντια. Δεν είμαστε παιδιά για να λέμε και ξελέμε. Όσα είπα ήταν καλώς ειπωμένα. Μάλιστα η «επιχειρηματολογία» σας με κατέπεισε ολοκληρωτικά ότι έχω 100% δίκιο! Χτυπάτε το μηχανισμό και λέτε

ότι στην τωρινή κατάσταση της Ελλάδας ανακαλύψατε το «νέο». Μα στην πραγματικότητα το «νέο» αυτό είναι ο πολύ παλιός σοσιαλπατριωτισμός του 1914 και 1939! Κατακεραυνώνετε τον μηχανισμό. Και όμως... λέτε: η περίπτωση Ελλάδας-Αλβανίας είναι η ίδια με την περίπτωση Ε.Σ.Σ.Δ. - Φιλλανδίας!!! Συγκρίνετε τη δήλωση του Στάλιν (διαστρεβλώνοντας την) για τους γαλλ. εξοπλ. στην εποχή του γαλλοσοβιετικού με την Ελλάδα της μοναρχοφασιστικής δικτατορίας. Γιατί να μην συγκρίνετε το Ντελαντιέ του 1939-40 με τη σημερινή Ελλάδα; Δεν είναι πιο σωστό; (Η διαστρέβλωση του Στάλιν είναι αυτή: τότε ο Λαβάλ στη Μόσχα ζήτησε μια δήλωση απ' το Στάλιν για τους γαλλ. εξοπλ. Ο Στ. την έκανε από συμφώνου με την Κ.Δ. και τον Τορρές. Τότε η αντίδραση στη Γαλλία θέλησε να βρει αντίθεση ανάμεσα στον Στάλιν και το Κ.Κ. Γαλλίας. Και αυτό απάντησε με το περίφημο πλακάτ: Ο Στάλιν έχει δίκιο! Μα τί σχέση μπορούν να έχουν όλα αυτά με τη σημερινή Ελλάδα; Και όμως κατατροπώνετε το μηχανισμό!!!) Λέτε: η είσοδος της Ελλάδας στον πόλεμο μετέτρεψε τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο σε αντιφασιστικό (!) για την ελευθερία της Ελλ., των Βαλκανίων, της Ε.Σ.Σ.Δ. και... βάλε!! Μη χειρότερα!! Λέτε: ο λαός κάνει αντιφασιστικό πόλεμο. Μα ο Μεταξάς; Κατά την ίδια λογική επειδή και για τα εσωτερικά ελληνικά ζητήματα ο λαός είναι αντιφασιστικός στην Ελλάδα δεν έχουμε μοναρχοφασιστική δικτατορία μα λαοκρατία! Όσο για τον ενθουσιασμό του Λαού (αυτά που λέτε θυμίζουν αρθρογραφία «Εστίας» και Σία) δεν ξέρετε τι γίνεται ούτε στο Μέτωπο ούτε στα μετόπισθεν. Γενικά τα επιχειρήματα σας είναι «πιστόν αντίγραφον» με τον αντιφασισμό κλπ. που κοπανάει τόσο ο Μεταξάς και Σία όσο και ο εγγλέζ. ιμπεριαλισμός. (Τώρα βλέπω ότι τα λάθη στην αρθρογραφία του «Ρίζου» και αλλού -που παρά τις ανατάσεις μου δεν διορθώσατε- δεν ήταν τυχαία). Μιλάτε πολύ για το συμφέρον της Ε.Σ.Σ.Δ. ξεχνώντας ότι το συμφέρον αυτό είναι διαφορετικό και αντίθετο προς το συμφέρον τόσο του άξονα όσο και της Αγγλίας και αν ο άξονας θέλει να κάνει τα Βαλκάνια φασιστικό προγεφύρωμα, η Αγγλία τα θέλει όχι μόνο αντιαξονικό μα και αντισοβιετικό ορμητήριο ξέροντας το βασικό στην περιοχή αυτή σοβιετ. ενδιαφέρον. Και αυτούς ακριβώς τους σκοπούς της Αγγλίας εξυπηρετεί σήμερα ο Μεταξάς. Εσείς λέτε ότι ο Μετ. πολεμά σήμερα κατά του φασισμού και για την ελευθερία Ελλ. Βαλκ. κ.λπ... Γιατί τότε εφαρμόζει εσωτερικό φασισμό, δε δίνει αμνηστία στους κόμ. γιατί ζητά από τους εθελοντές πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων, γιατί πιάνει φαντάρους κομμουνιστές του Μετώπου και τόσα και τόσα παρόμοια;

Στραβοκαταλάβατε απόλυτα τη γραμμή της Κ.Δ. και του ΚΚΕ. Το βασικό δεν είναι αν η Ελλάδα βρίσκεται στην Αλβανία, μα ποια Ελλάδα βρίσκεται στην Αλβανία και γιατί. Η Ελλάδα αυτή είναι του Μεταξά + εγγλεζ. ιμπεριαλ. και τους καταχτητικούς φασιστικούς σκοπούς της τους ξεκαθάρισε και πάλι ο Μεταξάς (πρωτοχρον. διαγγέλματα του + συνέντευξη του). Η πολιτική του ΚΚΕ απόβλεπε στο ν' αποσπάσει την Ελλάδα απ' την Αγγλία και να την προσεγγίσει στην Ε.Σ.Σ.Δ. μαζί με εσωτερικές αλλαγές. Αυτού απόβλεπε και το «ανοιχτό γράμμα» μου της 31 -Χ. (που τη δημοσίευσή του, την αποστολή του έτσι όπως ήταν γραμμένο, την υπαγόρευσε κυρίως και η εσωτερική κρίση του ΚΚΕ και η ανάγκη να δοθεί σ' όλους τους κομμουνιστές της Ελλάδας έγκυρη ενιαία κατεύθυνση). Πάντως το γράμμα εκείνο, καμουφλαρισμένο, τάλεγε όλα και μιλούσε για εξόντωση και του εσωτερικού φασισμού. Πάντως το γράμμα εκείνο ήταν μονάχα μια προσπάθεια που προϋπόθετε όλους τους κατοπινούς ελιγμούς που θα γινόταν αναγκαστικά. (Εσείς, αντίθετα, δένετε οριστικά το

ΚΚΕ στο Μεταξά και στο σοσιαλσωβινισμό και έτσι παθαίνει το μεγαλύτερο ΑΙΣΧΟΣ στην ιστορία του). Τα πράγματα είναι καθαρά: Ο λαός θέλει μόνο τη Λεφτεριά και ανεξαρτησία του εσωτερική και εξωτερική. Αυτό είναι δυνατό μόνο με εσωτερική αντιφασιστική στροφή + σύμπραξη με Ε.Σ.Σ.Δ. Ο Μεταξάς κάνει τα αντίθετα, μας δένει οριστικά στον ιμπερ. πόλεμο για λ/σμό της Αγγλ. μας μπλέκει και με τη Γερμ. (βλέπε γερμ. βοήθεια στην Ιταλία) και κάνει πόλεμο φασιστικό - ιμπεριαλ. - πλουτοκρ. - καταχτητικό. Καθήκον του ΚΚΕ: Να ζητήσει η Ελλάδα μεσολάβηση Ε.Σ.Σ.Δ. για έντιμη ειρήνη. Ο πόλεμος στα χέρια στρατού-Λαού: ανατροπή Μεταξά. Αυτός είναι ο κύριος εχθρός! Λαϊκή Δημοκρατική εξουσία. **(Αν όπως λέτε ο Λαός είναι με το Μεταξά, τότε το ΚΚΕ πρέπει να πάει ενάντια στο ρέμα. Απ' την Κορυτσά και πέρα οι στρατιώται μας σφάζονται άδικα, για ξένα συμφέροντα).** Αυτή είναι η γνώμη μου. «Παληός» μαρξισμός θα πείτε. Ναι μα όχι σοσιαλσωβινισμός. Και έχετε υποχρέωση τιμής τη γνώμη μου αυτή, δηλ. το ανοιχτό γράμμα που δεν δημοσιεύσατε 2): το σχέδιο απόφασης που σας πρότεινα και πιστή απόδοση αυτού εδώ του γράμματος να τα δημοσιεύσετε στο «Ριζ.» συνοδεύοντάς τα με όλες τις αντιρρήσεις σας κ.τ.λ. αν δεν πειστείτε ότι έχω δίκιο. (Κοκορέβεστε ότι ανακαλύψατε το «νέο» και όμως δεν βλέπετε το ΝΕΟ στην κατάσταση που επιβάλλει τη στροφή που σας προτείνω. Δίχως τη στροφή αυτή και το «ανοιχτό γράμμα» μου της 31. Χ καταντά ένα σοσιαλπατριωτικό προδοτικό ντοκουμέντο. Έχετε υποχρέωση τιμής να κάνετε αμέσως τις δημοσιεύσεις που ζητώ πιο πάνω. Αλλιώς θα πεισθώ τελειωτικά ότι πίσω απ' τη Π.Δ. κρύβεται ύποπτη βρωμοδουλειά του Μανιαδάκη και της ασφάλειας. Όταν ο Μανιαδάκης πήρε τα τελευταία μέτρα ενάντια μου χάρηκα γιατί τα απέδωσα στη δημοσίευση και τοιχοκόλληση τον νέου γράμματος μου. Έπεσα έξω. Ίσως τα μέτρα να οφείλονται στο ότι ο Μανιαδάκης έλαβε «αρμοδίως» γνώση του νέου αυτού γράμματος. Ποιος ξαίρει; Κάποτε είπα στον Ειρηνοδίκη ότι τη φωλιά του την σκότωσε. Και αυτός «φρονίμως ποιών» δεν απάντησε! Τώρα ποιος είναι ο Ειρηνοδίκης ίσως να θυμάται ο Κάτσος). Και κάτι άλλο: Κάποιος από σας κάνει το «θεωρητικό». Μα του πήρε ο διάολος τον πατέρα. Λιγότερη φλυαρία - Λιγότεροι ιστορικοί παραλληλισμοί (όπως λ.χ. της Φινλανδίας!!!) γιατί είναι κακοτοπιές!

Πάντως το παράδειγμα του Κ.Κ. Κίνας κυρίως απ' την αιχμαλωσία του Τσάγκ-Κάι-Σέκ και δώ κάτι μπορεί να τον ωφελήσει. Για τις μικροδιαφορές μας: Εσείς μπορεί να στέλνετε πολλά, μα εγώ παίρνω πολύ λίγα. Απόδειξη: Απ' τον πόλεμο και δώ πήρα μόνο τον 1ο πολεμικό «Ρίζο» και το «Δελτίο» με την απόφαση σας. Τίποτε άλλο. Πριν 1 μήνα λέγατε: Σε 4 μέρες θα πάρεις την 1η πολεμική προκήρυξη μας και το «Ρ.» τον Δεκέμβρη. Ακόμα να τα πάρω! Θέλω όλα τα υλικά σας (έντυπα) απ' τον πόλεμο και δώ όσα δεν πήρα. (Απ' τον Κατσ. εγώ είχα ζητήσει εξηγήσεις. Αυτός δεν μου έδωσε. Μετά ζητήσατε σεις από μένα. Μπορείτε να τις πάρετε απ' τον ίδιον). Όταν μου είπατε ότι το Χόντζα δεν τον ξέρετε σας απήντησα ότι δεν πρόκειται για Χόντζα μα για ΧΟΝΖΑ και σας ξαναρωτούσα, αν τον ξέρετε. Δεν απαντήσατε. (Μου ζητήσατε διευκολύνσεις για σύνδεση σας με πρόσωπα για λεφτά κ.τ.λ... Σας απάντησα. ΟΧΙ. Μόνο πολιτικές γνώμες δίνω). Οι γνώμες μου για τον πόλεμο να μπουν στο αχτίφ Κ. και ΚΝ.. Πάντως η συνέχιση της συζήτησης μεταξύ μας δεν έχει νόημα. ΕΡΓΑ χρειάζονται. Να γράφετε πιο ζωηρά και αραιά να τα βγάζω εύκολα και γρήγορα. (Αν η προσπάθεια της Π.Δ. είναι παστρικά δουλειά μη ξεχνάτε ότι δεν έχετε δικαίωμα να ατιμάσετε το ΚΚΕ). (Αν δεν κάνετε τις

Ο εγκληματίας Φλωράκης εις συνέντευξίν του στο «Βήμα» (9-12-2001) είπε για το πρώτο γράμμα του Ζαχαριάδη, αλλ' απεισιώπησε τα δύο άλλα και τας επισήμους ανακοινώσεις του ΚΚΕ που επρόδιδαν την 28ην Οκτωβρίου. Δηλαδή οι εγκληματίαι του ΚΚΕ προσπαθούν να αποκρύψουν τας προδοσίας των.

Τας επιστολάς του Ν. Ζαχαριάδη αργότερον ανεγνώρισε ως γνήσιας με επιστολήν του, που εδημοσιεύθη στον «Ριζοσπάστην» (11 Μαρτίου 1947).

Τον Ιούνιον του 1941 η ένδοξος Ελλάς ελύγισε προ της υλικής υπεροχής των Γερμανών.

Για το ΚΚΕ υπεύθυνος του πολέμου ήτο «η βασιλομεταξική σπείρα» και εις κύριον άρθρον του «Ριζοσπάστη» (17 Ιουνίου 1941)

οι κουκουέδες αδιαντρόπως πλαστογραφούν την ιστορίαν, λησμονούν ότι μας επετέθησαν οι Ιταλοί κι αποδίδουν την ευθύνην του πολέμου στο καθεστώς της 4ης Αυγούστου. Ιδού τι γράφουν:

Μόνον ο τύπος του κόμματος μας στάθηκε ο μοναδικός και ατρόμητος πολέμιος των μεγάλων αυτών εχθρών της Ελλάδας κι ανάμεσα στο διωγμό το φοβερό που οργάνωσαν εναντίον του τα όργανα της διχτατορίας, κατάφερε ως το τέλος να συνεχίσει την έκδοση του και να χτυπά αλύπητα κι ανειρήνευτα τον πρώτο εχθρό της χώρας μας, τη μισητή Βασιλομεταξική σπείρα. Μόνον ο τύπος μας ξεσκέπασε έγκαιρα το ξεπούλημα της χώρας μας στους Εγγλέζους ληστές ιμπεριαλιστές και συνεπούμενα την έξοδο της Ελλάδας απ' την ουδετερότητα. Μόνον ο «Ρίζος» μας βροντοφώνησε για τον κίνδυνο που διέτρεχε η χώρα με την έξοδο της στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στο πλευρό των Εγγλέζων και ενάντια στον άξονα, χωρίς κανένα συμφέρον για το Λαό μας μα μονάχα για τα συμφέροντα του Εγγλέζικου κεφαλαίου, της Βασιλομεταξικής κλίκας και μιας γκρούπας της ντόπιας πλουτοκρατίας και καλούσε το λαό μας να παλαίψει για την ουδετερότητα του κι ανεξαρτησία της χώρας μας. Και μέσα στη συνέχεια τον καταστροφικού για το λαό μας πολέμου, μέσου του «Ρίζου» υπέδειξε το κόμμα μας σαν μοναδική σωτηρία για τη χώρα μας την ανατροπή της πουλημένης διχτατορικής σπείρας, την ανάληψη της εξουσίας από μια Κυβέρνηση Μετώπου Εθνικής - Σωτηρίας - Ειρήνης, που θα υπέβαλλε προτάσεις ειρήνης στον Άξονα χωρίς προσαρτήσεις κι αποζημιώσεις και θα προσανατολιζόνταν οικονομικά και πολιτικά με την Ε.Σ.Σ.Δ.

Η Προδοσία της Εθνικής Αντιστάσεως

Μετά την κατάληψιν της Ελλάδος υπό των Γερμανών και στα πλαίσια της συνεργασίας του διεθνούς κομμουνισμού με την Γερμανίαν (Σύμφωνον Ρίμπεντροπ -Μολότωφ), οι Γερμανοί απελευθερώνουν τους φυλακισμένους κουκουέδες.

Συγκεκριμένως την 28ην Ιουνίου 1941 μετέβησαν στην φυλακήν της Ακροναυπλίας δύο Γερμανοί Αξιωματικοί της G.F.P. (Μυστική Στρατιωτική Αστυνομία) μαζί με εκπρόσωπον της βουλγαρικής πρεσβείας εις Αθήνας και βάσει της υπ' αριθμόν 621 διαταγής της G.F.P. διετάσσετο η αποφυλάκισις 27 ηγετικών στελεχών του ΚΚΕ.

Οι Γερμανοί απελευθέρωσαν τους κάτωθι:

1. Ανδρέας Τσίπας, αναπληρωτής γεν. γραμματεύς του ΚΚΕ.
2. Ανδρέας Τζίμας, μέλος της Κ.Ε. του ΚΚΕ.
3. Κ. Λαζαρίδης, μέλος της Κ.Ε. του ΚΚΕ.
4. Ζησιάδης η Τερπόβσκυ, μέλος του Μακεδόνικου Γραφείου του ΚΚΕ.
5. Ζήσης Βελιόπουλος
6. Ζήσης Καλλιμάνης
7. Αναστ. Καρατζάς

8. Πέτρος Κέντρος
9. Λάμπρος Μόσχος
10. Κυρ. Μπιλάλης
11. Αθαν. Πείκος
12. Λάζ. Μποζίνης
13. Στέλ. Παпанεδέλιος
14. Διάμ. Τσιτσίνας
15. Νίκ. Σωτηρίου
16. Μιχ. Σκουπακίδης
17. Νίκ. Χαϊβανίδης
18. Ρούσος Χαριζάνης
19. Εμμ. Καζαντζής
20. Κωνστ. Λάμπου
21. Δημήτριος Λέσκας
22. Φώτιος Ουρούζης
23. Παντ. Τζίκας
24. Ιω. Κωνσταντινίδης
25. Θεοδ. Ευθυμιάδης
26. Λάζαρος Ντάμιος
27. Εμμ. Χαραλάμπους

*Το σύμφωνον Ρίμπεντροπ - Μολότωφ υπεγράφη στη Μόσχα την 23
Αυγούστου 1939.*

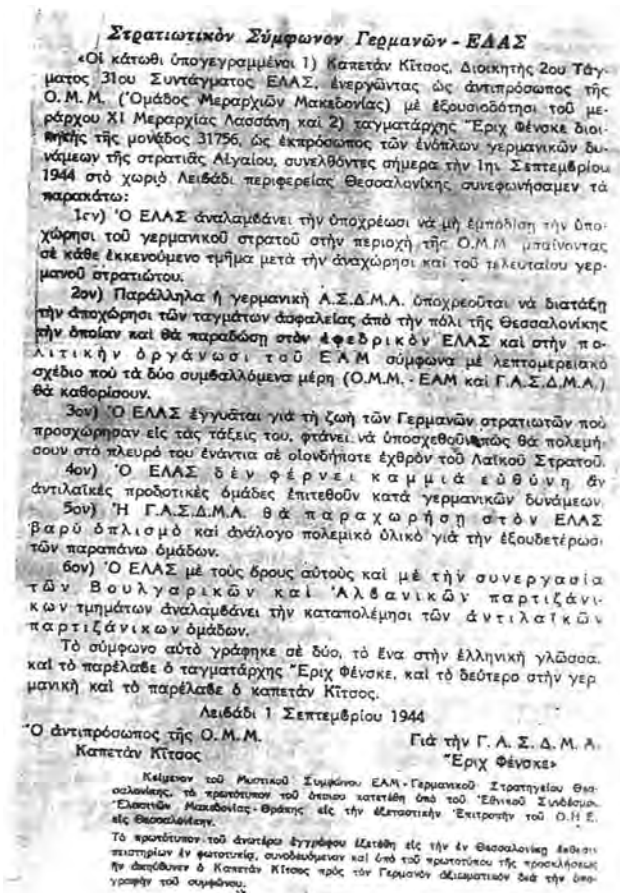
*Το ΚΚΕ ουδεμία αντίσταση έκανε μέχρι την 22 Ιουνίου 1941 που η Γερμανία
επετέθη κατά της Ρωσίας. Τότε το ΚΚΕ εκάλεσε τον Ελληνικό λαο
να υπερασπίση την... Σοβιετική Ένωση.*

Το ΚΚΕ κατά την διάρκεια της τριπλής κατοχής της Ελλάδος
από Γερμανούς, Ιταλούς και Βουλγάρους οργάνωσε μίαν τάχα

«Αντίσταση» ενώ στην πραγματικότητα συνειργάσθη με τους κατακτητές με απώτερο σκοπό να αρπάξει την εξουσία, όταν εκείνοι θα απεχώρουν. Αύτη είναι η ιστορική αλήθεια την οποίαν αποδεικνύουν τα γεγονότα και τα έγγραφα κομμουνιστικής προελεύσεως.

Προς στοιχειοθέτησιν των ανωτέρω παραθέτω φωτοτυπίαν του συμφωνητικού, που υπέγραψε ο Καπετάν Κίτσος (πραγματικόν όνομα: Κωνσταντίνος Τσοτάκης) με τον Γερμανόν Ταγματάρχην Έριχ Φένσκε εις Λειβάδι την 1 Σεπτεμβρίου 1944.

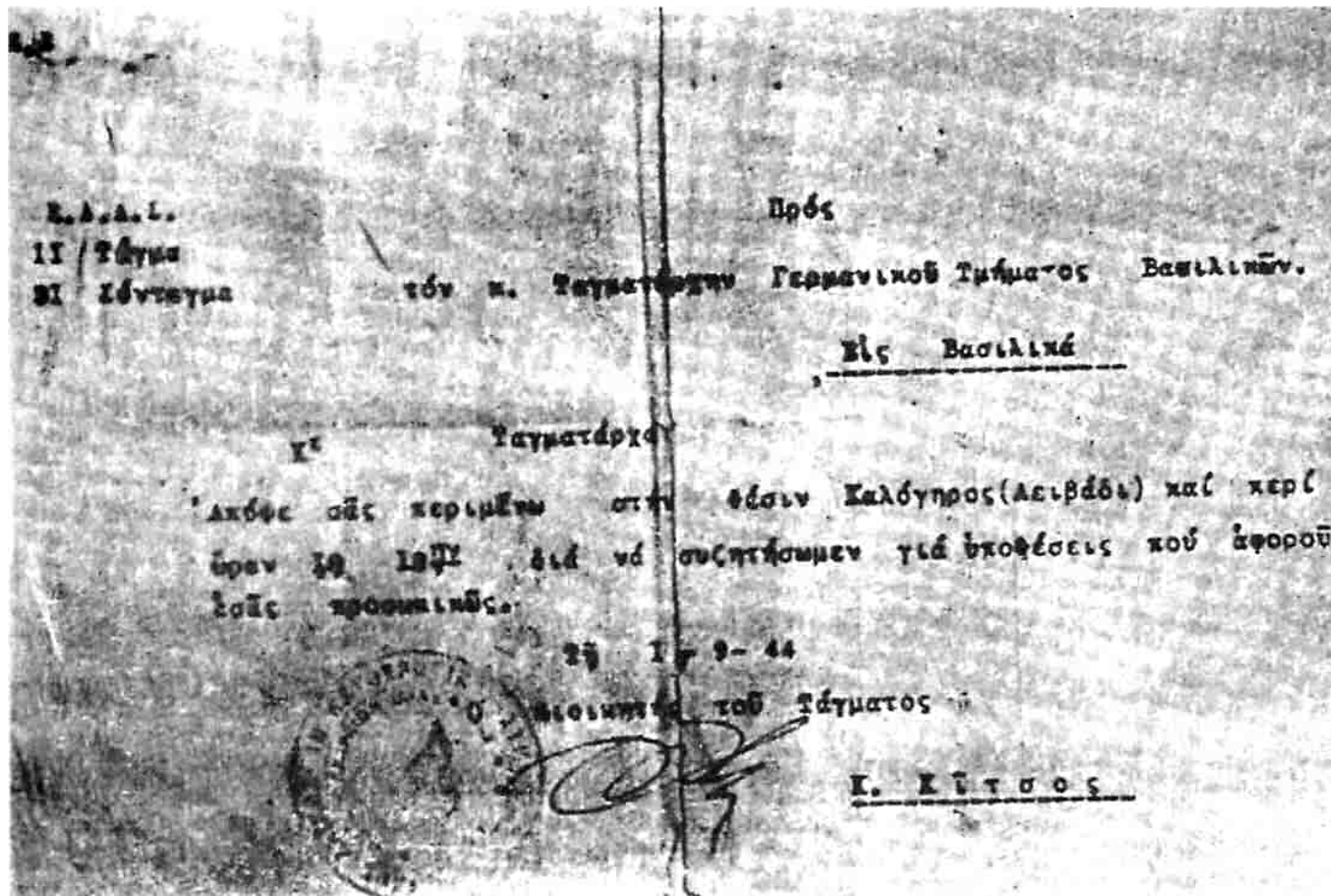
Ο ΕΛΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ

Νομίζω ότι δεν χρειάζονται σχόλια. Το κείμενο ομιλεί αποκαλυπτικότητας από μόνον του. Προσέξατε ότι «ο ΕΛΑΣ εγγυάται για τη ζωή των Γερμανών στρατιωτών»! Προσέξατε ότι οι ομάδες που θα επιτεθούν κατά των Γερμανών χαρακτηρίζονται «προδοτικές»!

Ακόμη παραθέτω φωτοτυπίαν της προσκλήσεως του «καπετάν Κίτσου» προς τον Γερμανό Ταγματάρχην Έριχ Φένσκε, δια να

συναντηθούν. Ο «καπετάν Κίτσος» είναι ο Κωνσταντίνος Τσοτάκης, υψηλόβαθμο στέλεχος του ΚΚΕ και υποψήφιος βουλευτής της ΕΔΑ εις Καβάλαν.

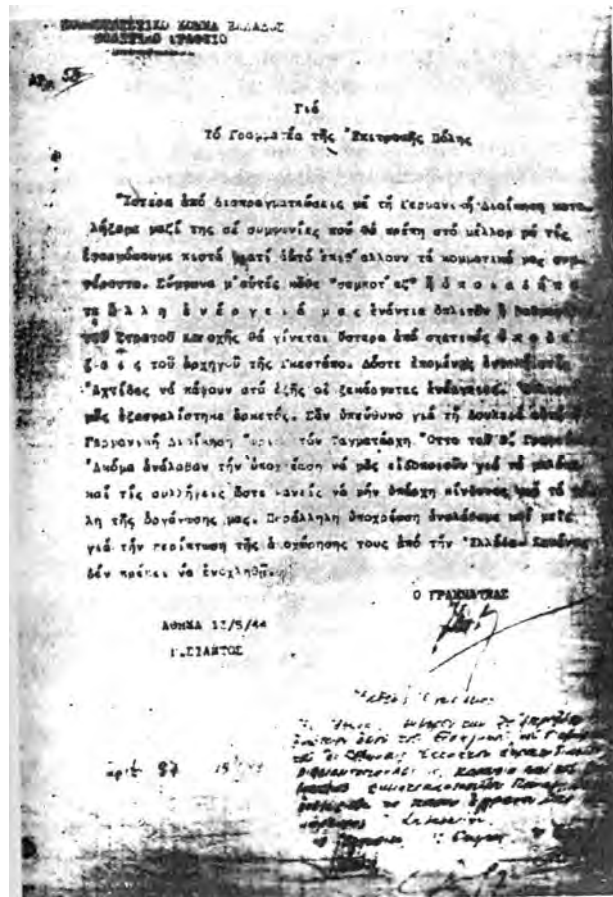
Στο επίσημον όργανο του ΚΚΕ «Νέος Κόσμος» (τεύχος 9ον Σεπτεμβρίου 1950) γίνεται δεκτόν ότι το κομμουνιστικό σύνταγμα Χαλκιδικής «υπέγραψε συμφωνία με τους Γερμανούς».

Επίσης παραθέτω φωτοτυπιαν συμφωνίας, την οποίαν υπέγραψε η ηγεσία του ΚΚΕ (Σιάντος) με την Γκεστάπο (Μυστική Αστυνομία των Γερμανών) όπου διαβάζομεν τα εξής προδοτικά:

«Υστερα από διαπραγματεύσεις με τη Γερμανική Διοίκηση καταλήξαμε μαζί της σε συμφωνίες που θα πρέπει στο μέλλον να τις εφαρμόσουμε πιστά γιατί αυτό επιβάλλουν τα κομματικά μας συμφέροντα. Σύμφωνα μ' αυτές κάθε «σαμποτάζ» ή οποιαδήποτε άλλη ενέργεια μας ενάντια οπλιτών η βαθμοφόρων του Στρατού Κατοχής θα γίνεται ύστερα από σχετικές υποδείξεις του αρχηγού της Γκεστάπο. Δόστε επομένως εντολή στις Αχτίδες να πάψουν στο έξης οι ξεκάρφωτες ενέργειες. Οπλισμός μας εξασφαλίστηκε αρκετός. Σαν υπεύθυνο για τη δουλειά αυτή η Γερμανική Διοίκηση όρισε τον Ταγματάρχη

Ότο του Β' Γραφείου. Ακόμα ανάλαβαν την υποχρέωση να μας ειδοποιούν για τα μπλόκα και τις συλλήψεις ώστε κανείς να μην υπάρξει κίνδυνος για τα μέλη της οργανώσεως μας. Παράλληλη υποχρέωση αναλάβαμε και μείς για την περίπτωση της αναχώρησής τους από την Ελλάδα. Κανένας δεν πρέπει να ενοχληθεί.

Ι. ΣΙΑΝΤΟΣ»

Τί να πρωτοσχολιάσει κάποιος; Πάντως οι Γερμανοί ανέλαβαν την υποχρέωση «να ειδοποιούν για τα μπλόκα και τις συλλήψεις» ώστε να μη διακινδυνεύσουν τα μέλη του ΚΚΕ.

Εκτός των συμφωνιών με τους Γερμανούς το ΚΚΕ υπέγραψε πλήθος προδοτικών συμφωνιών με τους Βουλγάρους. Παρουσιάζω ένα που υπεγράφη στο Μελισσοχώριον εις άπταιστον μάλιστα καθαρεύουσα, όπως τότε συνήθιζε το ΚΚΕ. Σημειωτέον τώρα εκδημοτικίζουν τα κείμενα των, εκ των ύστερων, όπως το ιδρυτικόν του ΕΑΜ. Ιδού το προδοτικόν κείμενον:

«Σήμερα την 20ην Σεπτεμβρίου του 1944 εν Μελισσοχωρίω Μακεδονίας οι υπογεγραμμένοι αντιπρόσωποι του ΚΚΕ, του Βουλγαρικού Στρατού, του Ε.Λ.Α.Σ. και της Π.Ε.Ε.Α. συνεφωνήσαμε και αποφασίσαμε τα κάτωθι, προς ενίσχυσιν του κοινού απελευθερωτικού μας αγώνος καθώς και δια την μελλοντικήν μας συνεργασίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον. Άμεσος υποστήριξις του Ε.Λ.Α.Σ. με πολεμικόν υλικόν δια του Βουλγαρικού Στρατού.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον. Ο Βουλγαρικός Στρατός δεν θα επιτεθή κατά του Ε.Λ.Α.Σ. και θα υποστήριξη τας επιχειρήσεις του και εναντίον Κυβερνητικών Στρατευμάτων και εναντίον Εθνικιστικών Σωμάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον. Κατά την Αγγλοαμερικανικήν απόβασιν εν Ελλάδι ο Ε.Λ.Α.Σ. υποχρεούται να συμπεριλάβη εις τας τάξεις του Βουλγαρικά Στρατεύματα και να τα υποστήριξη.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον. Κατά την απόβασιν θα ενωθούν τα Βουλγαρικά Στρατεύματα και ο Ε.Λ.Α.Σ.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον. Ο Ε.Λ.Α.Σ. υποχρεούται εν περιπτώσει υποχωρήσεως να υποστήριξη τα Βουλγαρικά Στρατεύματα μέχρι συνόρων.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον. Όλο το Βουλγαρικό πολεμικό υλικό το ευρισκόμενον εις Μακεδονίαν και Θράκην θα παραχωρηθή εις τον Ε.Λ.Α.Σ.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον. Ο Ε.Λ.Α.Σ. αναλαμβάνει τον εφοδιασμόν του Βουλγαρικού Στρατού.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον. Ο Ε.Λ.Α.Σ. αναλαμβάνει την προστασίαν της Βουλγαρικής μειονότητος και της περιουσίας αυτής και θα διευκολύνη εφ' όσον αυτή θα ζητήση την αναχώρησίν της εις την Βουλγαρίαν, συναποκομίζουσα και την περιουσίαν της.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον. Από κοινού αγών εναντίον εκείνων που εναντιούνται εις τον Ε.Λ.Α.Σ. και το ΚΚΕ.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον. Το ΕΑΜ, το ΚΚΕ και ο Ε.Λ.Α.Σ. αναλαμβάνουν να σχηματίσουν μίαν Διεθνή Μακεδονίαν μετά το τέλος του πολέμου.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον. Κατάργησις συνόρων μεταξύ Βουλγαρίας - Ελλάδος και Σερβίας.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον. Ουδείς Βούλγαρος θα συλληφθή εν Μακεδονία και Θράκη από τον Ε.Λ.Α.Σ.

Εν Μελισσοχωρίω την 20η-9-1944

Δια το Κ.Κ. Βουλγαρίας: Φιλίπποβιτς, Γραμ. Βουλγαρικής Λέσχης

Δια τον Βουλγαρικών Στρατόν: Γιούνωφ, Υπολοχαγός

Δια τον Ε.Λ.Α.Σ.: Αυγερινός

Δια την Π.Ε.Ε.Α.: Στασινόπουλος»

Έτσι λοιπόν; Το ΚΚΕ συμφωνεί με τους Βουλγάρους δια μίαν «Διεθνή Μακεδονίαν»! και φυσικά ουδείς Βούλγαρος κατακτητής θα συλληφθή εν Μακεδονία και Θράκη από τον ΕΛΑΣ!

Τον Ιανουάριον 1944 εις Καρυδιές Εδέσσης ο Βούλγαρος λοχαγός εγκληματίας πολέμου Κάλτσεφ και ο Ανδρέας Τζίμας (που απεφυλάκισε η Γερμανική Μυστική Αστυνομία από την Ακροναυπλίαν τον Ιούνιον 1941) υπέγραψαν εξ ονόματος του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και του Βουλγαρικού Στρατού κατοχής το ακόλουθον προδοτικόν σύμφωνον:

«1) Αι επαρχίαι Κιλκίς, Παιωνίας, Αλμωπίας, Γιαννιτσών, Εδέσσης, Αριδαίας, Φλωρίνης και Καστοριάς εκχωρούνται από το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ ως ζώνη δράσεως του ΣΝΟΦ.

2) Το ΣΝΟΦ έχει το δικαίωμα να επεκτείνει τη ζώνη της δράσης του και σε άλλες νοτιώτερες επαρχίες ύστερα από την εξασφάλιση πλήρους κυριαρχίας στις παραπάνω επαρχίες.

3) Ο Βουλγαρικός Στρατός κατοχής της Μακεδονίας παίρνει την υποχρέωση να καταλάβει τα αστικά κέντρα της Μακεδονίας ύστερα από την αποχώρηση των Γερμανών και την παράδοση τούτων εις τας αρχάς του ΕΑΜ.

4) Αποφασίζουν από κοινού ΕΑΜ και ΣΝΟΦ την δημιουργία αυτονόμου Μακεδόνικου Κράτους Σοβιετικής Οργάνωσης το οποίον θα ζητήσει να μπει κάτω από την προστασία της Ρωσίας.

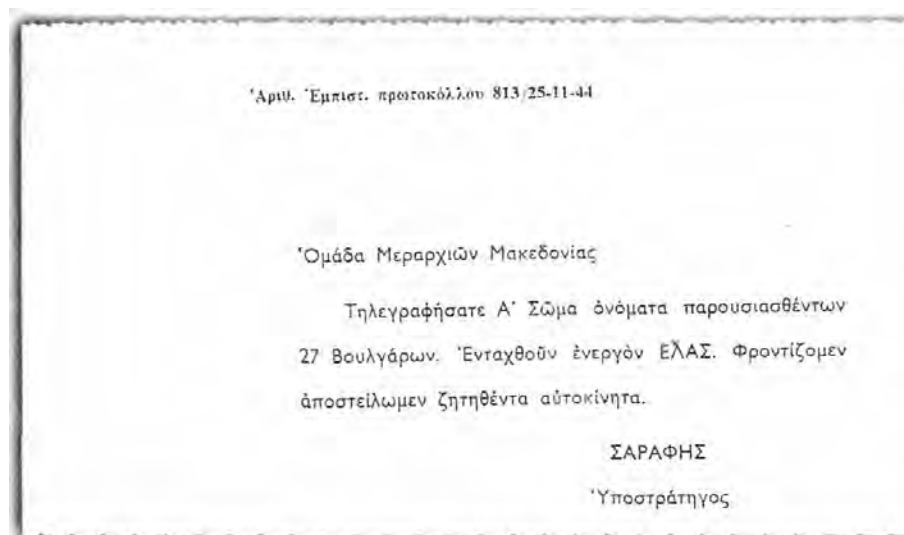
5) Για την ενίσχυση ΕΑΜ-ΣΝΟΦ αναλαμβάνεται η υποχρέωση της πλαισίωσης της Διεθνούς Μεραρχίας που θα ιδρυθεί στο Καϊμακτσαλάν από Βουλγάρους αξιωματικούς και ο εφοδιασμός της με πυρομαχικά.

6) Να φροντίσουν οι Βούλγαροι για την κατασυκοφάντηση κάθε δυναμικού εθνικιστικού στοιχείου στις αρχές κατοχής, ώστε να μη αναπτυχθεί εθνικιστική κίνηση. Καθιερώθη τέλος ως σημαία της Σοδ. Δημ. Μακεδονίας η βουλγαρική τοιαύτη, με αντίθετον φοράν των χρωμάτων και με αστέρια εις το κέντρον».

ΚΑΛΤΣΕΦ ΤΖΙΜΑΣ

Όπως εδιδάσαστε ιδρύεται αυτόνομο Μακεδόνικο κράτος, ενώ ολόκληροι επαρχίαι της Β. Ελλάδος εκχωρούνται στη ΣΝΟΦ.

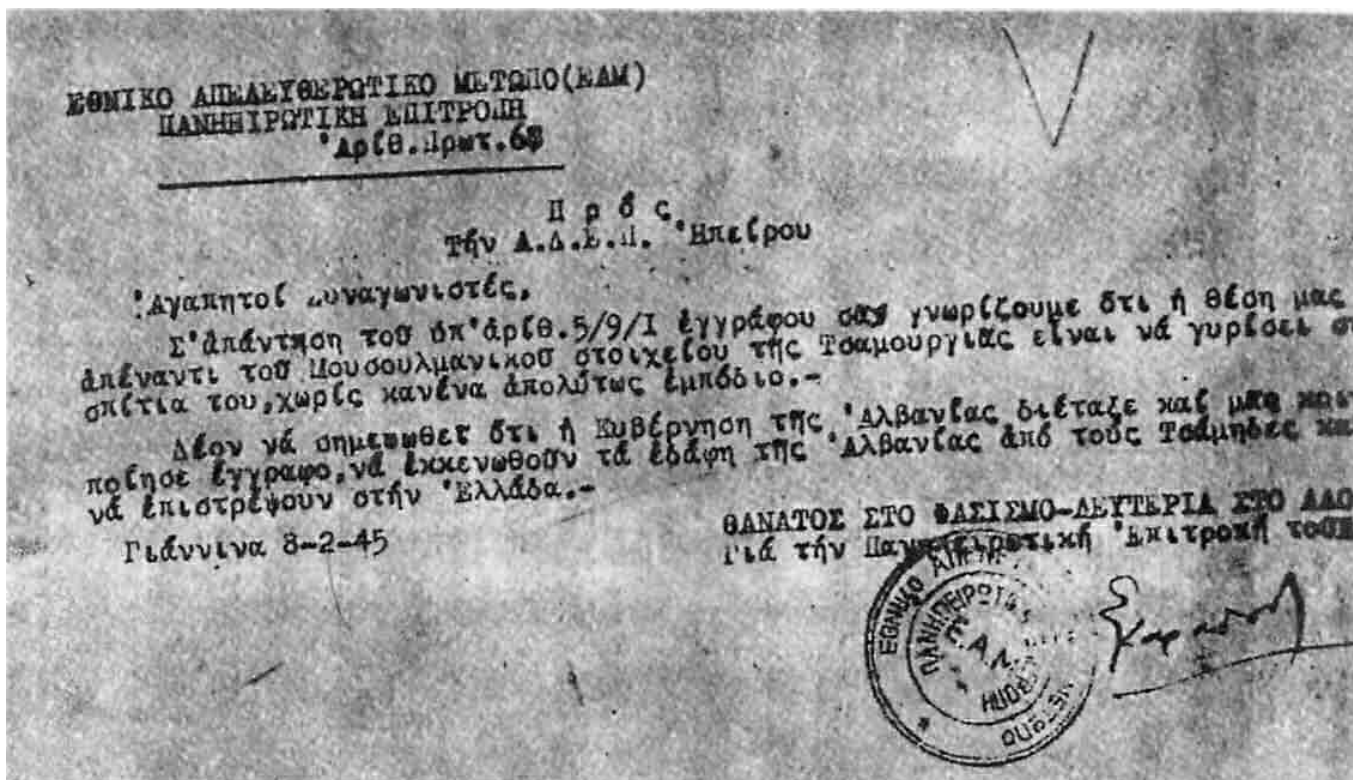
Άλλως τε δια την συνεργασίαν ΚΚΕ και Βουλγάρων υπάρχουν πολλά στοιχεία. Παρουσιάζω μίαν διαταγήν του «δι εμπυσμού» ανακηρυχθέντος αρχηγού του ΕΛΑΣ Σαράφη.

Αρκετοί Βούλγαροι εφονεύθησαν από τον Εθνικόν Στρατόν πολεμούντες εις μονάδας του ΕΛΑΣ η του Δημοκρατικού (!) Στρατού.

Ιδιαίτερος όμως αποκαλυπτική είναι η προδοτική συμπεριφορά του μετέπειτα βουλευτού της ΕΔΑ Κωνσταντάρα, διοικητού της 6ης Μεραρχίας του ΕΛΑΣ ο όποιος εφωτογραφίζετο με τον Βούλγαρον αντισυνταγματάρχη Ιβάν Ράντεφ.

Παραλλήλως το ΚΚΕ ανεγνώρισε τους Τσάμηδες. Σχετικό είναι και το ακόλουθο έγγραφο του ΕΑΜ.

Εικονίζονται: 1) Κ. Κωνσταντάρης, Διοικητής της VI Μεραρχίας του ΕΛΑΣ και νυν βουλευτής της ΕΔΑ, 2) Ο Βούλγαρος αντισυνταγματάρχης Ιβάν Ράντεφ και 3) Βούλγαρος δημοσιογράφος.

Φυσικά, ούτε λόγος δια την προστασίαν των Βορειοηπειρωτών, την σφαγήν των οποίων παραδέχεται κι ο ίδιος ο «Ριζοσπάστης» (2-6-1945) με την φράσιν: «είναι γεγονός ότι οι Αλβανοί κατέσφαξαν Έλληνες της Βορείου Ηπείρου...» άλλ' ο ΕΛΑΣ συνεργαζόμενος στρατιωτικώς με τους Βουλγάρους επετέθη εναντίον των εθνικών

ανταρτικών ομάδων του Τσαούς Αντών εις Κρηνίδας την 21 Σεπτεμβρίου 1944.

Πραγματικώς η συνεργασία ΚΚΕ και Βουλγάρων είναι πρωτοφανής. Μερικαί φωτογραφίαι που θα παραθέσω παρακάτω εμφανίζουν καλλίτερον από τα κείμενα τον εθνοπροδοτικόν ρόλον των κουκουέδων.

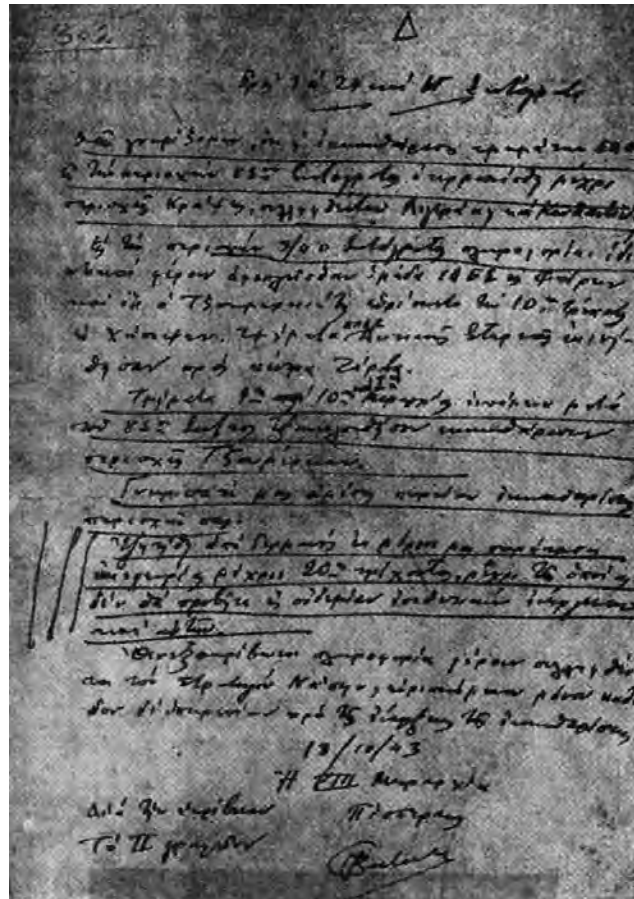
Το τάχα αντιστασιακό ΚΚΕ επολέμησε με πείσμα όλας τας αντιστασιακάς οργανώσεις, τας οποίας άλλας διέλυσε κι άλλας υπεχρέωσε να ενταχθούν εις αυτό. Με δόλο εσκότωσαν πολλούς Αρχηγούς ανταρτικών ομάδων, τους οποίους εκάλουν προς συζήτησιν κι εν συνεχεία τους εδολοφόνουν, όπως συνέβη με τον Συνταγματάρχην Ψαρρόν. Τα ίδια έκαναν στον Στρατηγό Σ. Σαράφη, τον οποίον δια δόλου συνέλαβαν (1 Μαρτίου 1943), τον έπτυσαν κ.τ.λ. και στο τέλος τον ανεκήρυξαν στρατιωτικόν ηγέτη του ΕΛΑΣ!

Την 12 Οκτωβρίου 1943, ο Σαράφης εκδίδει διαταγήν συνεχίσεως εντατικώτερον του αγώνος κατά των ανδρών του ΕΔΕΣ (!) κι όχι κατά των Γερμανών. Παραθέτω παρακάτω φωτοτυπίαν της διαταγής.

1510
1710
18
ΑΝΤΑΞΑΤΑΚΑ ΜΕΣΣΟΛΟΝΝΗΣ
ΠΑΤΑ ΜΠΑΚΗ ΚΑΙ ΒΑΛΛΑΡΗ
ΕΚΑΝ ΕΛΘΟΥΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝ
ΕΚΥΑΤΙΚΕΤΕΡΗΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΤΑ
ΤΗΣΙΤΕΝ ΣΥΝΔΕΣΗΝΑ ΚΑΙ
ΑΥΤΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑ ΜΕΣΜΑΜΑΤΑ
ΚΟΖΙΑΚΑ ΚΑΙ ΠΙΣΠΕΡΗ ΜΕ
ΤΑ ΤΕΝ ΟΡΩΣΗΝ ΚΑ ΕΛΘΟΥΝ
ΕΙΣ ΕΠΑΦΗΝ ΠΑΡΗ ΟΥΔΙΑ
ΠΡΟΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΙΝ ΓΕΡΜΑ
ΝΕΝ ΚΑ ΚΑΛΥΦΘΟΥΝ ΔΙΑ ΗΙ
ΚΡΑΝ ΤΗΛΗΜΑΤΕΝ. ΕΝΕΡΓΑ
ΕΑΤΕ ΕΑΜΦΩΣΕ ΟΥΝΤΙΜΕ
ΑΡΗ ΚΟΖΙΑΚΑ. ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΩ
ΘΑΦΗΜΕΙ ΕΚΤΕ ΘΕΙ ΜΕΚΟΥΣ
ΚΟΖΙΑΚΑ ΚΑΙ ΠΙΣΠΕΡΗ.
ΑΝΑΦΕΡΑΤΕ ΕΚΤΕ ΛΕΣΙΜ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΤΑΣΙΝ.
Γεν. Διορ. ανωγειν 17-10-44
17
Ε. Σαρ. αρ.
17-10-44 19

Όπως εδιδάσκατε εις άπταιστον μάλιστα καθαρεύουσιν ο «δι εμπυσμού ανακηρυχθείς αρχηγός του ΕΛΑΣ» καλεί τους ελασίτας να πολεμήσουν κατά του ΕΔΕΣ. Ο δε καπετάν Πισπερής της... 8ης Μεραρχίας αναφέρει ότι «η εκκαθάρισις τμημάτων του ΕΔΕΣ εις περιοχην 85 Συντ/τος ετερματίσθη μέχρι περιοχής Κράψες... εζητήθη από Γερμανούς εκ μέρους μας παράτασις εκχειρίας μέχρι

20ης τρέχοντος...». Όστε λοιπόν εκκαθάρσις των Εδεσιτών και εκχειρία μετά των Γερμανών. Τί αντίστασις! Ιδού και το κείμενον.

Σαφέστατος και κατηγορηματικός υπήρξεν ο ειδεχθής εγκληματίας και ομοφυλόφιλος Άρης Βελουχιώτης, ο οποίος αδιστάκτως ηδιαφέρει δια τους Γερμανούς και ενδιαφέρετο δια τον ΕΔΕΣ. Την 20 Οκτωβρίου 1943 εκδίδει την ακόλουθον διαταγήν:

**ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΪΚΟΣ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ**

Προς

Την VIII Μεραρχίαν

Χαλίκι

Ως υπεύθυνος διαχειριζόμενος το ζήτημα της εκκαθαρίσεως του ΕΛΕΣ, έπι των υμετέρων ενεργειών έχω να παρατηρήσω:

α) Πολιτικώς και από στρατηγικής και ταχτικής άποψης του πολέμου μας εναντίον του εσωτερικού (Ζέρβας-Αντίδραση) και εξωτερικού (Γερμανοί) εχθρού, η ενέργεια σας να αποσύρρητε τις εναντίον του ΕΔΕΣ δυνάμεις για να τις συμπτύξετε και προβάλετε αντίσταση στους προς Μέτσοβον ενεργούντες Γερμανούς, είναι απολύτως εσφαλμένη και ασύμφορος.

β) Κατά την γνώμη μου είναι χίλιες φορές προτιμότερο να διανοίξουν οι Γερμανοί την οδόν Ιωαννίνων - Μετσόβου - Καλαμπάκας, παρά να εξακολουθήση υφιστάμενος ο ΕΔΕΣ έστω και μια βδομάδα ακόμα.

γ) Γι αυτό εντέλλομαι όπως άμα λήψει παρούσης διατάξητε αμέσως τον Καβαλλάρη, απαλασσομένου του εφεδρικού και συμπληρουμένης της δυνάμεως του δια δυνάμεων ενεργού ΕΛΑΣ, ώστε να έχη 300 άνδρας τουλάχιστον, να κινηθή ταχύτατα προς θέσιν Πλάκα και εκείθεν δράση εναντίον Εδεσιτών, λαμβάνων επαφήν με τα υμέτερα τμήματα και υπό τας διαταγάς μου, τον λοιπού αποτελούσης της δυνάμεως του μέρους τον υπ' εμέ ανεξαρτήτου εκκαθαριστικού συγκροτήματος.

δ) Αναφέρατε δια του ιδίου συνδέσμου λήψιν παρούσης και έναρξιν εκτελέσεως.

Ωρα 2.30

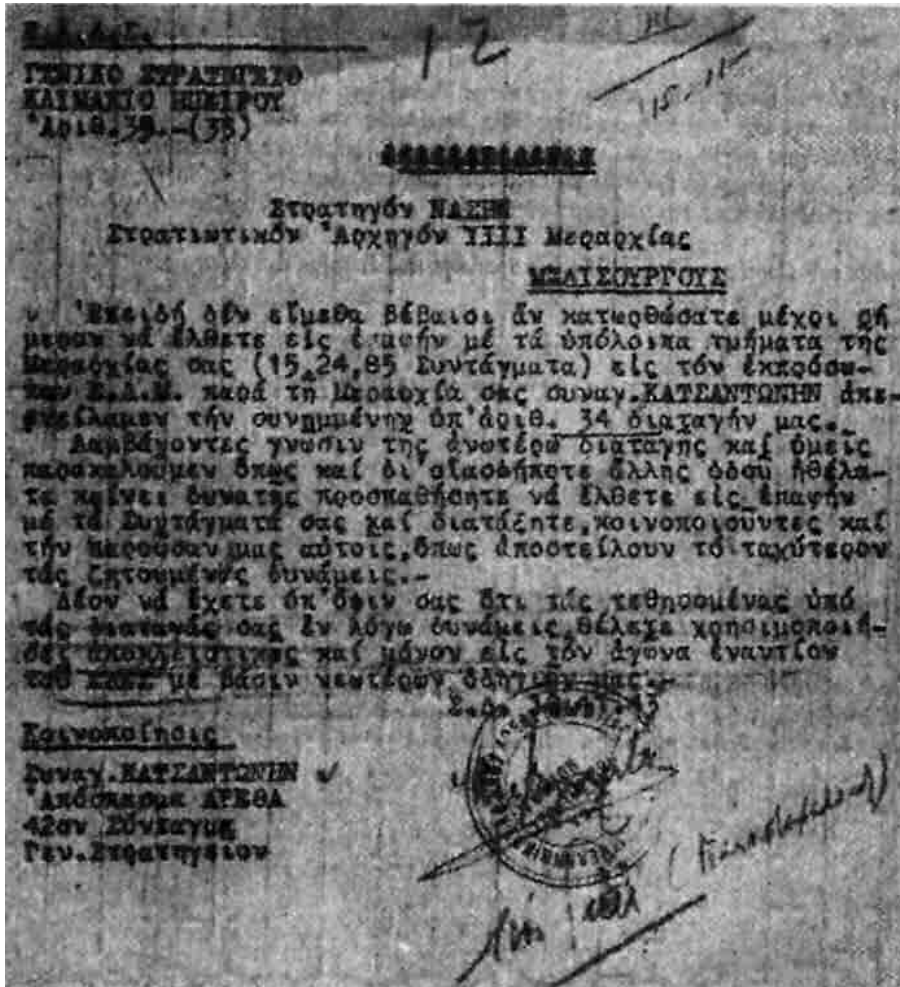
Καλαρύτες 20 - Χ - 43

ΑΡΗΣ ΒΕΛΟΥΧΙΩΤΗΣ

Μετά ταύτα... του έστησαν έφιππον ανδριάντα εις Πλατείαν της Λαμίας, όπου δεν ετιμήθη ούτε ο Μ. Αλέξανδρος!

Ο Ελληνικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός (ΕΛΑΣ) εθεώρει λοιπόν εχθρόν τον ΕΔΕΣ και όχι τους Γερμανούς. «Είναι χίλιες φορές προτιμότερον...» να διαφύγουν οι Γερμανοί, παρά να εξακολουθήση υφιστάμενος ο ΕΔΕΣ έστω και μια βδομάδα ακόμη!

Εις άλλην διαταγήν το Κομμουνιστικό Γενικό Στρατηγείο, εις καθαρεύουσιν πάντοτε, διατάσσει αι δυνάμεις του ΕΛΑΣ να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικώς εναντίον του ΕΔΕΣ. Ιδού φωτοτυπία της διαταγής.

Όλα αυτά τα έγγραφα, διαταγαί κτλ... το ΚΚΕ ουδέποτε τα ηρνήθη, διότι δεν ηδύνατο να τα αρνηθή. Τα εδικαιολόγησε μόνον ισχυριζόμενον ότι έπρεπε να πολεμηθή ο Ζέρβας, διότι ήτο προδότης! Έτσι αορίστως.

Πάντως ήρκει που ήσουν στον ΕΔΕΣ για να σε δολοφονήσουν. Η ακόλουθος κατάστασις ονομάτων ομιλεί από μόνη της.

Α	Όνομα επωνύμηση	Όργανο	Κατηγορία
25	Παυλοστυλιανός Παύλος	Φαντασία 22	Ο γυιός της χίτης
26	Γαυρογιάννης Γεώργιος	Επίσκοπος 8	Ο γυιός της μάς πολεμεί
27	Γιάννης Σωτήρας	" " 8	Εκσυρμένης
28	Στρατιώτης Γεώργιος	Μαύρα 43	Εκσυρμένης
29	Μαργαρίτα Βασίλειος	Γερμανική 16	ΕΚΕΣ
30	Σταυρούλα Κωνσταντίνος	Σταυρούλα 35	Εκσυρμένης
31	Μαρίνα Σωτήρας	Εκσυρμένης 35	Εκσυρμένης
32	Κωνσταντίνος Γεώργιος	Εκσυρμένης	Εκσυρμένης
33	Κωνσταντίνος Γεώργιος	Εκσυρμένης 4	Εκσυρμένης
34	Κωνσταντίνος Γεώργιος	Εκσυρμένης 36	Εκσυρμένης
35	Κωνσταντίνος Γεώργιος	Εκσυρμένης 11	Εκσυρμένης
36	Κωνσταντίνος Γεώργιος	Εκσυρμένης 21	Εκσυρμένης
37	Κωνσταντίνος Γεώργιος	Εκσυρμένης 28	Εκσυρμένης

24/12/44

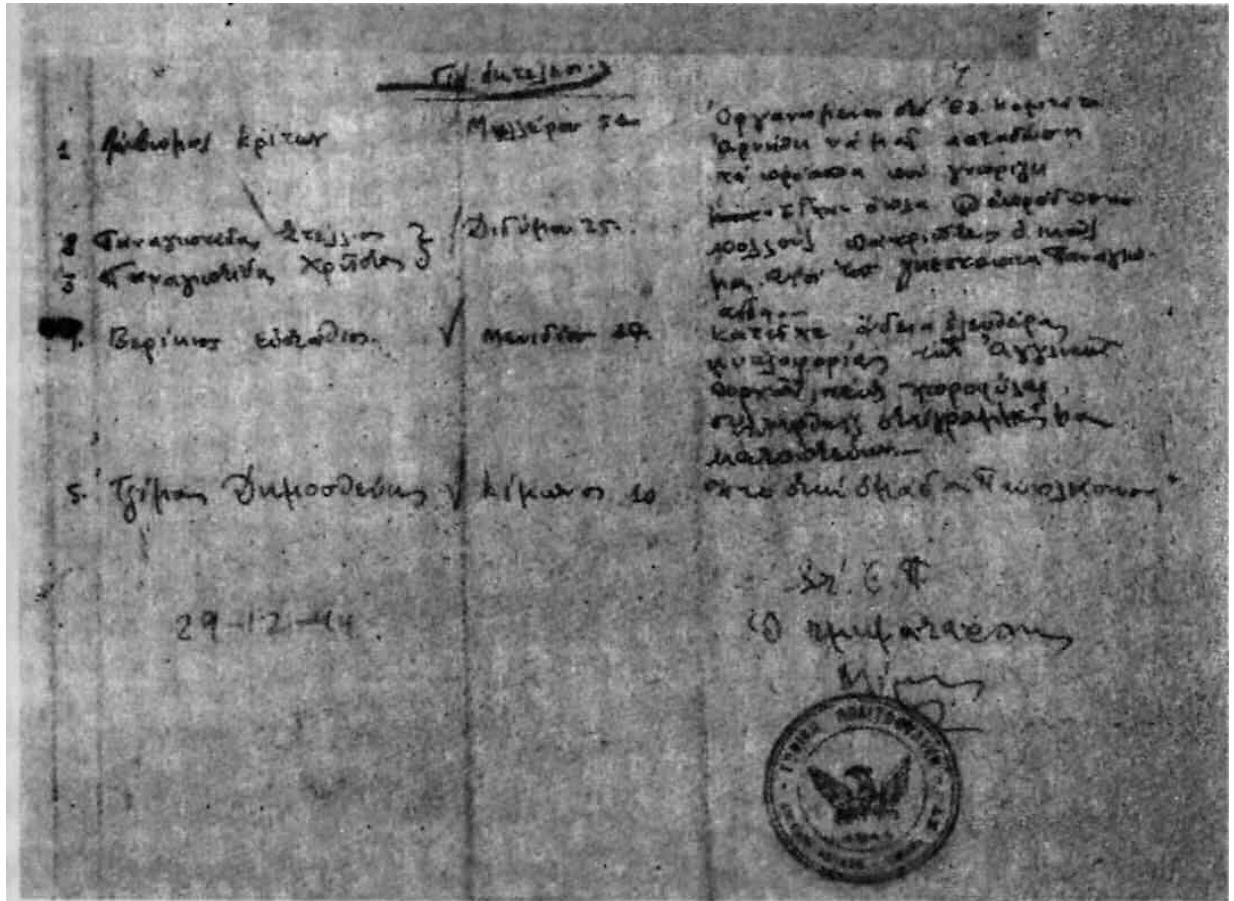
Σ. Γ. Γ.

Εκσυρμένης

Από πίνακα του βου τμήματος πολιτοφυλακής, που συνέλαβε ανθρώπους (επέζησε κάποιος;) με κατηγορίας: «ο γυιός της χίτης», «ο γυιός της μάς πολεμεί», «ΕΔΕΣ» κ.τ.λ. Όσοι ανήκαν στον ΕΔΕΣ συνελαμβάνοντο, δια τα περαιτέρω. Όπως διαβάζετε συνελήφθησαν και δύο άνδρες με την κατηγορίαν ότι ήσαν εργοστασιάρχες!...

Εις άλλον πίνακα θανάτου του βου Τμήματος Εθνικής Πολιτοφυλακής στέλλεται «για εκτέλεση» ο Κρίτων Λάβωμας με την κατηγορίαν ότι ανήκε στο «Εθνικόν Κομιτάτον» (οργάνωσις πατριωτική, απελευθερωτική) και ηρνήθη «να μάς καταδώση πρόσωπα που γνωρίζει»! Κι επειδή ανήκε στο «Εθνικόν Κομιτάτον» έπρεπε να δολοφονηθή, από τους εγκληματίας του ΚΚΕ. Οι άλλοι υποψήφιοι προς εκτέλεσιν κατηγορούνται, δια πράξεις, δια τας οποίας δεν απελογήθησαν, μόνον ανεκρίθησαν, εβασανίσθησαν κι εν συνεχεία εσφάγησαν.

Παραθέτω τώρα μίαν κατάστασιν της Εθνικής Πολιτοφυλακής Υπ/σις Ν. Ιωνίας, τμήμα Ν. Φιλαδέλφειας της 22 Δεκεμβρίου 1944, όπου περιλαμβάνονται συλληφθέντες και εκτελεσθέντες (δολοφονηθέντες) η εγκλεισθέντες εις στρατόπεδα συγκεντρώσεως, εκ των οποίων ελάχιστοι επέζησαν.

22 Σεπτεμβρίου 1944

Ομοσπονδία Καταρτίων Στρατιωτών ως Ιεροσολίτες και
 και άλλων Εθελοντών

Στρατιωτικός	Πατριωτικός	Πατριωτικός
1) Νικόλαος Τυφτίδης	καμία άδελφή	51
2) Στρατάρχης Γεωργίας	"	"
3) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	καμία άδελφή	"
4) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
5) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
6) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
7) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
8) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
9) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
10) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
11) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
12) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
13) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
14) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
15) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
16) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
17) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
18) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
19) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
20) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
21) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
22) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
23) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
24) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
25) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
26) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
27) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
28) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
29) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
30) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
31) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"

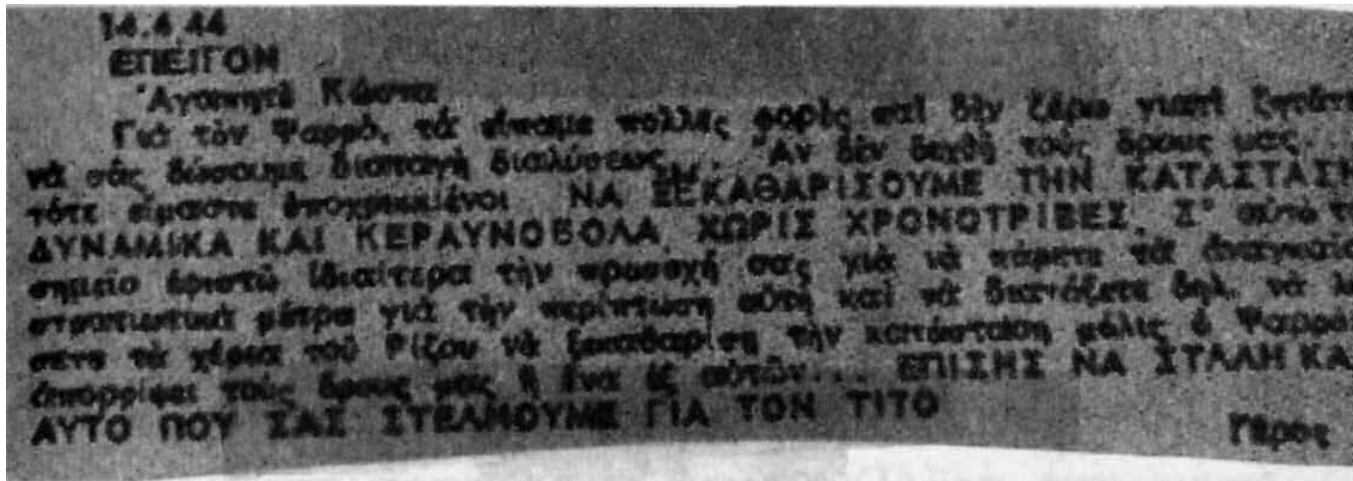
32) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
33) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
34) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
35) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
36) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
37) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
38) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
39) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
40) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
41) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
42) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
43) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
44) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
45) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
46) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
47) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
48) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
49) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
50) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
51) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
52) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
53) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
54) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
55) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
56) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
57) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
58) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
59) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
60) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
61) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"
62) Αθανάσιος Κωνσταντίνου	"	"

Προσέξατε ότι μεταξύ των θυμάτων πολλοί άνηκαν στον ΕΔΕΣ. Αι λοιπαί «κατηγορίες» είναι ανισόρροποι π.χ. «57) Λασκαράτου Κ. αδελφή χαφιέ», «48) Λαδάς Κων/νος, αδελφός ιερολοχίτου», «37) Σαραντόπουλος Μιλτιάδης, αντιδραστικός», «51) Καλοκαιρινού Νότα, σύζυγος αντιδραστικού», «60) Χατζηρώδου Αικατερίνη, σύζυγος αξ/κού», «62) Μπουρλιάσκου Γεωργία, κόρη αξ/κού πεζικού».

Ακολουθούν κι άλλα ονόματα.

Τελικώς ο ΕΔΕΣ του Στρατηγού Ναπολέοντος Ζέρβα μαχόμενος κατά Γερμανών και Κομμουνιστών κατώρθωσε να επιζήση, όπως και αι ανταρτικαί ομάδες του Φωστερίδη (Τσαούς-Αντών). Ο Ζέρβας δεν είχε την τύχη του Ψαρρού και των ανταρτών του που τους έσφαξαν οι κουκουέδες κατά διαταγήν του αρχηγού του ΚΚΕ Γ. Σιάντου («Γέρος») όπως όλοι εγνώριζαν, αλλά πρώτη εδημοσίευσε και απέκαλυψε την διαταγήν δολοφονίας η εφημερίς «Ελλάς» (όργανον

του Γ. Παπανδρέου) την 1ην Οκτωβρίου 1945. Παραθέτω φωτοτυπίαν της εγκληματικής διαταγής.

Ο «Κώστας» προς τον όποιον απευθύνεται ο αρχιδολοφόνος Σιάντος («Γέρος») είναι ο Κώστας Δεσποτόπουλος, μετέπειτα βουλευτής (!) και προς τον οποίον ανεφέρθη το ξεκαθάρισμα, η σφαγή δηλαδή, του Συνταγματάρχου Ψαρρού. Ιδού το κείμενον:

Αφού το ΚΚΕ έσφαξε τον Ψαρρόν και διέλυσε την ανταρτικήν του ομάδα (ΕΚΚΑ) εστράφη με μίσος κατά του Ζέρβα που ηγείτο του ΕΔΕΣ. Ταυτοχρόνως ο ΕΛΑΣ επετέθη εναντίον όλων των ανταρτικών ομάδων που δεν ήσαν κομμουνιστικοί και τας διέλυσε βιαίως, π.χ. Π.Α.Ο.

Την 23ην Οκτωβρίου 1943, το ΚΚΕ επιτίθεται εις Πέτρινα Μεγαλοπόλεως, κατά της ομάδας ανταρτών του Ταγματάρχου Καραχάλιου, τον οποίον έφόνευσαν. Την 27ην Οκτωβρίου 1943 το ΚΚΕ επιτίθεται εις περιοχήν Παληοχώρας Καλαμάτας, κατά της ομάδος ανταρτών του λοχαγού Βρεττάκου, τον οποίον εφόνευσαν.

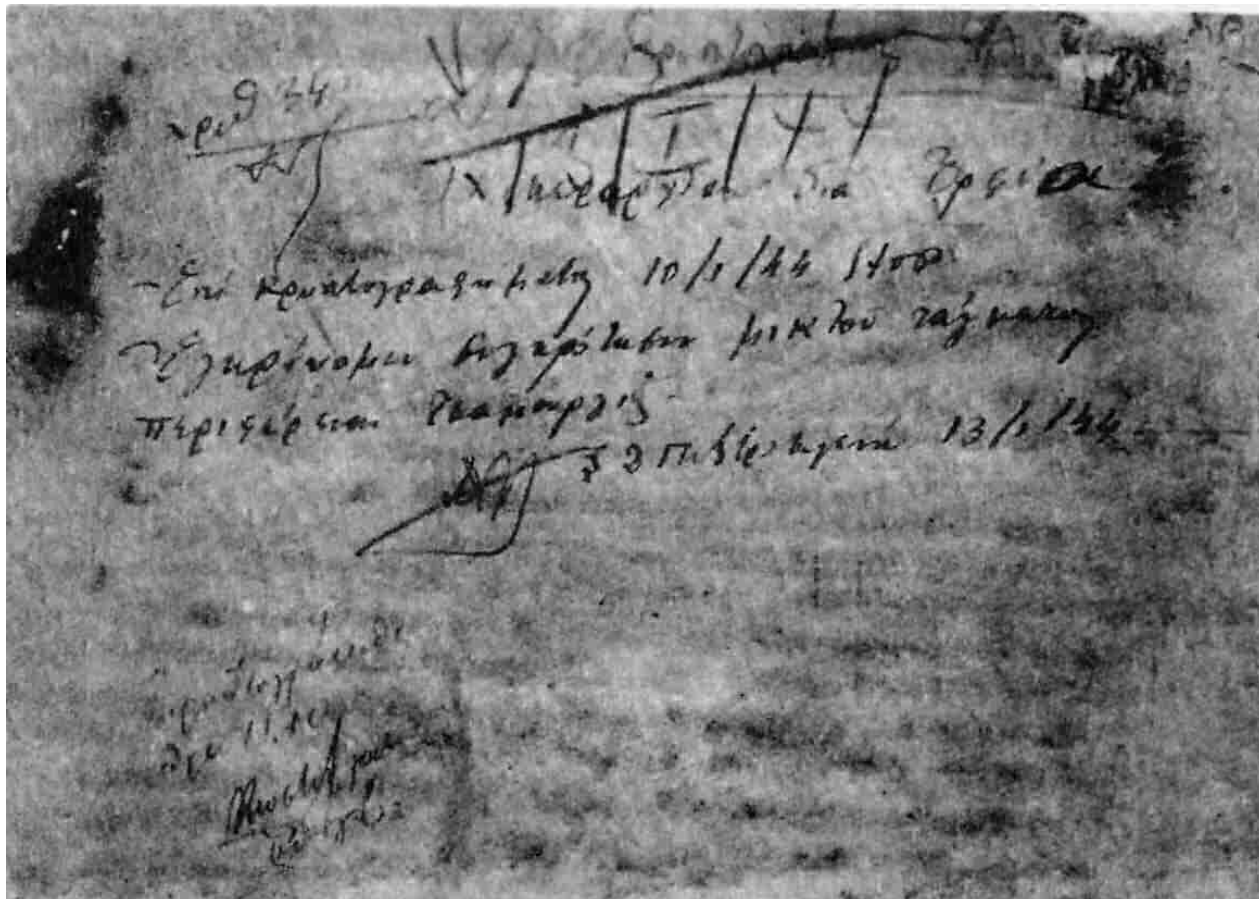
Την 6ην Αυγούστου 1943 το ΚΚΕ επετέθη κατά της ανταρτικής ομάδος του λοχαγού Θεοχαροπούλου τον οποίον τραυματισμένον εδολοφόνησαν. Τα ίδια συνέβησαν στον υπολοχαγόν Δροσόπουλον, στον λοχαγόν Σακελλαρίδην κ.τ.λ... Αυτός ήτο ο... πατριωτικός και απελευθερωτικός άγων του ΕΛΑΣ που υπέγραψε συμφωνίας με την S.D. (Υπηρεσία Ασφαλείας) των Γερμανών. Δίπλα στην υπογραφή του Γερμανού Διευθυντού της S.D. υπογράφει διά τον ΕΛΑΣ-ΕΑΜ το μέλος της Κ.Ε. του ΚΚΕ, Πολ. Πολυχρονιάδης. Παραθέτω φωτοτυπίαν της συμφωνίας και το γερμανικόν κείμενον:

Εκτός από τας εθνικάς ανταρτικάς ομάδας το ΚΚΕ κατεπολέμησε και τους πατριώτας της Βορείου Ηπείρου, οι οποίοι δια την απελευθέρωσιν αυτού του τμήματος της Ελληνικής γής είχαν συγκροτήσει απελευθερωτικήν ὀργάνωσιν με την επωνυμίαν «Μέτωπον Απελευθερώσεως Βορείου Ηπείρου» (ΜΑΒΗ) με Αρχηγούς τον Β. Σαχίνην, Η. Κώνσταν, Τ. Γεωργίου, Α. Κοκαβέση και άλλους. Ο ΕΛΑΣ τελικώς συνειργάσθη με τους Αλβανούς, ὡστε να αποτραπή πάσα δράσις των Βορειοηπειρωτῶν και επρόδωσε στελέχη του ΜΑΒΗ, τα οποία εδολοφόνησαν οι Αλβανοί. Μεταξύ των θυμάτων ήτο και ο πρόεδρος του ΜΑΒΗ, Β. Σαχίνης. Αργότερον ο ίδιος ο «Ριζοσπάστης» (2 Ιουνίου 1945) θα αναγκασθῆ να παραδεχθῆ: «Εἶναι γεγονός ὅτι οι Αλβανοί κατάσφαξαν Ἕλληνας της Βορείου Ηπείρου...» Ναι. Αλλά την δυνατότητα σφαγῆς των Ἑλλήνων την ἔδωσε το ΚΚΕ, ὅπως προκύπτει ἀπὸ αναμφισβήτητα ἔγγραφα. Ἄλλως τε το ΚΚΕ συνειργάσθη με τους Αλβανούς και ἀφ' ἐνός μεν ανεγνώρισε δικαιώματα Αλβανῶν στην Ελλάδα, ἀφ' ἑτέρου δε ἀηγόρευσε πᾶσαν «Ἐθνικιστικὴ Προπαγάνδα» των Ἑλλήνων στην Β. Ἡπειρο.

Το ΚΚΕ ἔφθασε μάλιστα στο σημείον να προτείνῃ ἰδρυσιν κοινῶν ὑπαρχηγείων με τους Αλβανούς, συγκρότησιν μικτῶν ταγμάτων και αναφορὰν της Νοτίου Ηπείρου ὡς... Τσαμουριάς. Δύο

κείμενα, το ένα από το Στρατηγείον Δυτ. Μακεδονίας του ΕΛΑΣ και το άλλο από το Γενικό Στρατηγείον του ΕΛΑΣ είναι αποκαλυπτικά. Τα παραθέτω κατόπιν.

Αριθ. 34

ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΗΣΗ

ΙΧ Μεραρχίαν δια Ορφέα

Επί κρυπτογραφήματος 10/1/44 5400

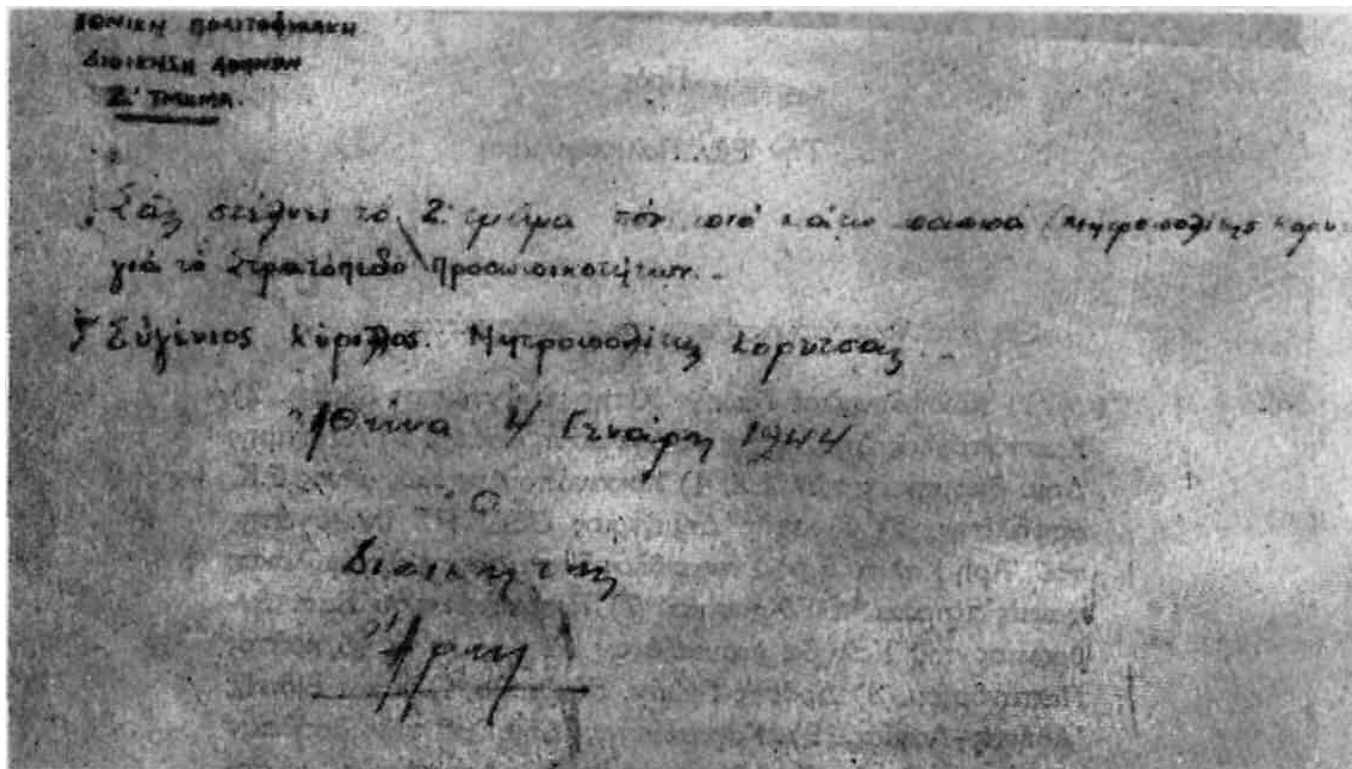
Εγκρίνομεν συγκρότησιν μικτού τάγματος περιφέρειαν Τσαμουργιάς.

Σ. Δ. Γεν. Στρατηγείου 13/1/44

κρυπτογραφήθη
Ωρα
Κωστούλας
Υπολοχαγός

11.10

Όπως ήτο επόμενον κατεδιώχθησαν όλοι οι πατριώται της Β. Ηπείρου. Εις Αθήνας συνελήφθη ο Μητροπολίτης Κορυτσάς, από την πολιτοφυλακή του ΕΛΑΣ και εστάλη «εις στρατόπεδον προσωπικοτήτων». Ποίος γνωρίζει εαν επέζησε; Διεσώθη στα αρχεία το σχετικόν έγγραφο, δια «τον πιο κάτω παππά». Διαβάσατε το:

ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ
ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΘΗΝΩΝ
Ζ' ΤΜΗΜΑ

Σας στέλνει το Ζ' τμήμα τον πιο κάτω παππά (Μητροπολίτης Κορυτσάς) για το στρατόπεδο προσωπικοτήτων.

1) Ευγένιος Κύριλλος, Μητροπολίτης Κορυτσάς.

Αθήνα 4 Γενάρη 1944
Ο Διοικητής
Άρης

Για να αντιληφθήτε το μέγεθος της προδοσίας της Αντιστάσεως θα σας αναφέρω, ότι το ΚΚΕ ήτο εναντίον του ενόπλου αγώνος κατά του κατακτητού. Σχετικώς ο κομμουνιστής Γιάννης Πετσόπουλος στο βιβλίον του «Τα πραγματικά αίτια της διαγραφής μου από το ΚΚΕ» παρατηρεί ότι:

«Η ηγεσία τον Κ.Κ.Ε. όχι μονάχα στην αρχή κλωτσούσε, μα και κατάγγελλε το αντάρτικο για τυχοδιωκτισμό και τα σαμποτάζ για προβοκάτσια. «Με την κουμπούρα δεν τρώει ο λαός ψωμί», έλεγεν εις την εισήγησίν του ο Γεώργιος Σιάντος».

Ίδε και εισήγησιν Γ. Σιάντου εις 8ην Ολομέλειαν της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ (Ιανουάριος 1942) καθώς και εις παράγραφον 10 της αποφάσεως της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ (Σεπτέμβριος 1941) και εις προκήρυξιν του Πολιτικού Γραφείου του ΚΚΕ της 19ης Απριλίου 1942. Δια περισσότερα εις «Το ΚΚΕ. Επίσημα κείμενα» (τόμος Ε' σελ. 51 και 69-70).

Άλλως τε όταν ανετινάχθη η γέφυρα του Γοργοποτάμου πόσοι γνωρίζουν ότι το ΚΚΕ ήτο εναντίον της ανατινάξεως; Η μετέπειτα προπαγάνδα έπεισε τον κόσμο, ότι την επιχείρησιν διεξήγαγε ο ΕΛΑΣ, ενώ το αληθές είναι, ότι ο Α. Βελουχιώτης συνειργάσθη με τον Ν. Ζέρβα και τους Άγγλους καταδρομείς παρασυρθείς υπό του Ζέρβα και κατ' αντίθεσιν προς το ΚΚΕ το οποίον τον Φεβρουάριον του 1943 εκάλεσε τον Βελουχιώτην εις απολογία! δια την συμμετοχήν του στην ανατίναξιν της γέφυρας και δια την μη παρεμπόδισιν αυτής της πράξεως. Ο Κ. Κόκκινος σημειώνει στο βιβλίον του «1942-1945. Τα χρόνια της κρίσης» (σελ. 65) ότι:

«Ένα σοβαρό ρήγμα στις διασυνδέσεις αυτές έγινε με την αυτόβουλη (χωρίς την εντολή του Κ.Κ.Ε.) συμμετοχή του Άρ Βελουχιώτη στην επιχείρηση για την ανατίναξη της Γέφυρας του Γοργοποτάμου (Νοέμβριος 1942). Ο Άρης επέσυρε την οργή του Κόμματος, κλήθηκε στην Αθήνα για να απολογηθεί και έπεσε σε δυσμένεια έκτοτε. Οι Σαμαρινιώτης (Ανδρέας Τζήμας) και Τάσος Λευτεριάς (Βαγγέλης Παπαδάκης) ήσαν τα εντενταλμένα όργανα του Κόμματος να παρακολουθούν και επιβλέπουν όλες τις κινήσεις του Άρη»

Επιπλέον ο Άγγλος καταδρομεύς αντισυνταγματάρχης **Έντυ Μάγιερς** στο βιβλίον του «Η Ελληνική Περιπλοκή» περιγράφει την αρνητική στάση του Βελουχιώτη. Τα ίδια κατήγγειλε και ο Ταγματάρχης **Κρις Γουντχάουζ** στο βιβλίον του «Το μήλον της Έριδος» και ο συγγραφεύς Χένρυ Μόλ στο βιβλίον του «Πως εσώθη η Ελλάς». Εκτενέστατη και λεπτομερέστατη αφήγησις των συμβάντων και της προδοσίας του Γοργοποτάμου υπό του ΚΚΕ μπορείτε να διαβάσετε στο αποκαλυπτικότερον βιβλίον του Στρατηγού **Αριστομένου Αντωνακέα** «Η ανατίναξις της γέφυρας του Γοργοποτάμου - ιστορία και μύθος» (έκδ. «Νέα Θέσις» Αθ. 1996).

Παρά τα στοιχεία, παρά τα αδιαμφισβήτητα γεγονότα, παρά την ιστορική πραγματικότητα επεκράτησε τελικώς η κομμουνιστική προπαγάνδα και κάθε χρόνο το ΚΚΕ τιμά την επέτειο της ανατινάξεως της γέφυρας υπό την ανοχή του κράτους και των χαζοαστών που αγνοούν την αλήθειαν.

*Συνταγματάρχης Ψαρρός, εδολοφονήθη υπό του ΚΚΕ,
μαζί με τους 165 αντάρτας που τον συνώδευσαν,
εις Κλήματα Αμφίσσης την 17ην Απριλίου 1944
(Κυριακήν του Πάσχα).*

Κίτσος Μαλτέζος - Μακρυγιάννης, Αρχηγός Εθνικών Κινήσεων Αντιστάσεως εις Ανωτάτας Σχολάς. Εδολοφονήθη υπό του ΚΚΕ εις Αθήνας, την 28ην Φεβρουαρίου 1944.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

Βούλγαροι αξιωματικοί και στελέχη του Κ.Κ.Ε. εις την Δράμαν. Ο καπετάν Λάμπρος (1), ο διοικητής της ΥΙ Μεραρχίας του ΕΛΑΣ Κωνσταντάρας (2), ο Βούλγαρος στρατιωτικός διοικητής Κομοτινής (3) και άλλοι αξιωματικοί του ΕΛΑΣ και του Βουλγαρικού στρατού.

Η Προδοσία της Μικρασιατικής Εκστρατείας

«Αν δεν νικιόμασταν στη Μικρασία, η Τουρκία θάτανε σήμερα πεθαμένη και μείς Μεγάλη Ελλάδα. Γι αυτό, εμείς όχι μόνο δεν λυπηθήκαμε για την αστοσιφλικιάδικη ήττα στη Μικρασία, μα και την επιδιώξαμε»!! («Ριζοσπάστης» 12-7-1935).

Χρειάζεσθε κι άλλη ομολογία της προδοσίας;

«Τα λαγκάδια και τα βουνά της Μικρασίας γεμίσανε απ' τα κορμιά των συναδέλφων μας. Τα όρνια του ουρανού χορτάσανε με τις σάρκες μας. Μη μας μιλάτε άλλο για πατρίδες και για εθνικές επαναστάσεις» («Εργατικός Αγών» 29-11-1920).

«Το κόμμα μας εκτέλεσε το Διεθνιστικό χρέος του καταγγέλοντας τον τυχοδιωκτικό χαρακτήρα αυτού του πολέμου. Γιατί ο Ελληνοτουρκικός πόλεμος του 1919-1922 ήταν από την πλευρά της Ελλάδος, ένας ΑΛΙΚΟΣ, ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ και ΑΡΠΑΧΤΙΚΟΣ πόλεμος» («Νέος Κόσμος» τεύχος Σεπτεμβρίου 1951).

Κατά το ΚΚΕ η απελευθέρωση της Ιωνίας ήτο άδικος, επιθετικός και αρπαχτικός πόλεμος, όπως ακριβώς έλεγαν οι Τούρκοι. Ο «Ριζοσπάστης» (26 Νοεμβρίου 1929) μάλιστα απεκάλεσε τον τραγικόν Εθνομάρτυρα Μητροπολίτην Χρυσόστομον Σμύρνης «πράχτορα της Ελληνικής Μπουρζουαζίας»!

Και στο επίσημόν του όργανον («Νέος Κόσμος» τεύχος Σεπτεμβρίου 1957) το ΚΚΕ εδήλωνε:

«Το Κόμμα μας αφηφώντας την τρομοκρατία ανέπτυξε σοβαρή αντιπολεμική δράση στο μέτωπο και στα μετόπισθεν κατά τον Ελληνοτουρκικό πόλεμο...».

Κατά το ΚΚΕ:

«Η Μεγάλη Ιδέα είναι εκείνη η οποία εκήρυξε δύο τινά ενάντια σ' όλα τα δοσμένα της Ιστορίας και της Επιστήμης.

α) ότι η Νέα Ελλάδα αποτελεί απόγονο, κληρονόμο, και συνεχιστή της Αρχαίας Ελλάδας των δουλοκτητών και της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας του ασιατικού δεσποτισμού, και

β) ότι η Νέα Ελλάδα δεν μπορεί να ζήσει μέσα στα στενά της όρια και ότι τη λύση για όλα τα προβλήματα και όλες τις δυσκολίες της θα τη βρει στην πραγματοποίησι αυτού του σκοπού, δηλαδή να ξαναφτιάσει την «ελληνική» Αυτοκρατορία που δεν υπήρξε ποτέ».

Νικ. Ζαχαριάδη: «Ιστορία του ΚΚΕ» (Εισαγωγή §3) και περαιτέρω (§8) ο αρχηγός του ΚΚΕ ισχυρίζεται ότι η Μεγάλη Ιδέα:

α) «Είναι ο θεωρητικός μανδύας που η αστοτσιφλικιάδικη αντίδραση φόρεσε στην πολιτική της για να εξαπάτηση και παρασύρη πιο εύκολα τον Ελληνικό λαό».

β) «Σαν θεωρία και σαν πράξη συγκροτεί ολόκληρο το οικονομικό, κοινωνικό, πολιτικό και πνευματικό σύστημα της αστοτσιφλικιάδικης αντίδρασης από τότε που κυβερνά τον τόπο, δηλαδή από τότε που υπάρχει Νέα Ελλάδα μέχρι τις μέρες μας».

Δηλαδή η Μεγάλη Ιδέα, η οποία ενέπνευσε το 1912-13 ήτο «σύστημα της αστοτσιφλικιάδικης αντίδρασης»! Προσέξατε πόσον ενοχλεί το ΚΚΕ η Ελληνική Αυτοκρατορία που «δεν υπήρξε ποτέ»!!

Η Προδοσία της Κύπρου

Την 1ην Απριλίου 1955 ήρχισε ο ηρωικός αγών της ΕΟΚΑ δια την ΕΝΩΣΙΝ της Κύπρου μας με την Μητέρα Ελλάδα. Όλοι οι Έλληνες ευρίσκονται στο πλευρό των μαχόμενων πατριωτών της ΕΟΚΑ, όλοι πλην των κουκουέδων. Το επίσημον ΚΚΕ καταδίδει στους Άγγλους ότι ο αρχηγός της ΕΟΚΑ, ο Διγενής, είναι ο Στρατηγός Γρίβας. Επι πλέον ο ραδιοσταθμός του ΚΚΕ την 26ην Απριλίου 1955 χαρακτηρίζει τον αγώνα της ΕΟΚΑ επί λέξει: «τυχοδιωκτισμό με πασχαλιάτικα βαρελότα»! Και το υποκατάστατον του ΚΚΕ, η ΕΔΑ, αποκαλεί τους γενναίους μαχητας της ΕΟΚΑ «νταήδες με τυχοδιωκτικές ενέργειες» («Αυγή» 5-5-1955) και «αεροβομβιστές που προβοκάρουν τον αγώνα του Κυπριακού λαού»!!

Στην απόφασιν της 2ας Ολομελείας της Κ.Ε. του ΚΚΕ (Δεκέμβριος 1934) έκτος από τον χαρακτηρισμό της εθνικής μας διεκδικήσεως επι της Βορείου Ηπείρου, ως «ιμπεριαλιστικού αλυτρωτισμού» υπάρχουν και κομμουνιστικάί θέσεις, για τα Δωδεκάνησα, που τότε ήσαν υπόδουλα στους Ιταλούς και για την αγγλοκρατούμενη Κύπρο. Λέγει λοιπόν το ΚΚΕ ότι η απελευθέρωσις της Δωδεκανήσου και της Κύπρου αποτελούν «πραγματοποίηση εξωτερικών ιμπεριαλιστικών βλέψεων». Αντιλαμβάνεσθε τί ισχυρίζονται οι προδόται; Ότι η απελευθέρωσις της Ρόδου και της Κύπρου είναι εξωτερική ιμπεριαλιστική βλέψις! Αυτά πρέπει οπωσδήποτε να τα πληροφορούνται οι νέοι της Ελλάδος. Δια λεπτομέρειας εις «Πέντε χρόνια αγώνες 1931-1936» έκδ. της Κ.Ε. του ΚΚΕ, Αθ. 1946, σελ. 250.

Τον Σεπτέμβριο 1920 η «Κεντρική Εκτελεστική Επιτροπή» των «Ομάδων των Κομμουνιστών Στρατιωτών του Μετώπου» διανέμει προκήρυξιν προς τους στρατιώτες, οπού γράφει:

«Αφού τόσον καιρό εστρώσαμε τα βουνά και τους κάμπους με τα κουφάρια μας... έρχονται τώρα με την απάισια ικανοποίησι του θριάμβου των να μας ζητήσουνε ψήφο ευγνωμοσύνης για το μέγαλωμα της «Πατρίδος» και

την απελευθέρωσι των «υποδούλων αδελφών». Αυτό εκήρυττε ο Αύγουστος, ο μεγάλος αφέντης (σημ. εννοεί τον Ελευθέριο Βενιζέλο), δέχθηκε τα καινούργια όρια της «μεγαλυνθείσης Ελλάδος» και τα νευρόσπαστα χειροκροτήσανε και χύσανε θερμά δάκρυα «εθνικής χαράς».

Τι τραγική ειρωνεία! Επάνω στα σύνορα αυτά της «μεγαλυνθείσης πατρίδος», που φυλάγονται άγρυπνα από τα δικά μας τα ταλανισμένα κορμιά, τέτοιων δακρύων η πηγή είναι σε όλους μας για πάντα στερεμένη...

(«Διεθνείς Σχέσεις» τεύχος 10,
Ιαν. 1968, σελ. 294-295).

Την 1η Ιανουαρίου 1921 το «Κεντρικό Συμβούλιο των κομμουνιστών Στρατιωτών τον Μετώπου» δημοσιεύει στον «Εθνικό αγώνα» μήνυμα «προς τους Έλληνες φαντάρους» το όποιο καταλήγει ως έξης:

«Μη μας μιλάτε λοιπόν για πατρίδες και για εθνικές αποκαταστάσεις, γιατί τόσο πιο σιχαμεροί μας φαινόσαστε.

Και όταν πια τα είδωλα σας γκρεμίστηκαν μέσα μας και μείς οι τυφλοί αναβλέψαμε, εκυριεύτηκε η καρδιά μας από μίσος εναντίον σας, εναντίον όλης της καινούργιας τάξεως.

Το σπέρμα της καινούργιας ανθρωπότητας έπεσε πολύ καιρό τώρα και εβλάστησε μέσα στους καπνούς του πολέμου, εκεί πάνω στο Βοριά (σημ. εννοεί τη Ρωσία).

Η επαναστατική περίοδος ζυγώνει στο τέλος της. Τρέμετε μπροστά της, εσείς που δεν θέλετε να το αναγνωρίσετε, κρατώντας στους ώμους σας το ετοιμόρροπο οικοδόμημα της σημερινής κοινωνίας! Πολύ γρήγορα έρχεται ο τελειωτικός σεισμός που θα σας πλάκωση κάτω από τα ερείπια του.

Γι' αυτό μεγάλοι κυβερνήτες, είμαστε πραγματικά ηρωικοί στρατιώτες της ανθρωπότητας και όχι της πατρίδας σας...

Ζήτω η επανάστασις!...».

Η 2α Ολομέλεια του ΑΚΕΠ (Κομμουνιστικόν Κόμμα Κύπρου) κατά την σύνοδόν της (13 Ιανουαρίου 1955) εψήφισε και ανεκοίνωσε εις προκήρυξιν της προς τον Κυπριακόν λαόν («Ν. Δημοκράτης» 15 Ιανουαρίου 1955) κατακρίνει την «ανταρτικήν δραση» και «καλεί τον λαόν να εντείνη στο έπαρκον την επαγρύπνηση τον και να φυλαχθή από οποιαδήποτε μορφής τυχοδιωκτικές περιπέτειες...». Τον Απρίλιον του ιδίου έτους δυναμώνει ο απελευθερωτικός άγων της ΕΟΚΑ τον οποίον οι κομμουνισταί αποκηρύσσουν καθαρώς:

«Το ΑΚΕΛ και η ΠΕΟ προσέφεραν μεγάλη υπηρεσία στον εθνικό αγώνα του Κυπριακού λαού. Η αποκήρυξη των δυναμωτικών εκρήξεων από το ΑΚΕΛ και την ΠΕΟ αφαιρεί από τα χέρια των ξένων Κυριάρχων μας το πρόσχημα για ένταση των καταπιεστικών μέτρων»...

«Δεν υπάρχει καμιά ανάγκη να κρυβόμαστε στο σκοτάδι της νύκτας για να ρίχνουμε δυναμίτες και άλλες εκρηκτικές ύλες. Μ' αυτό δεν κατορθώνουμε τίποτε άλλο παρά να οπλίζουμε το χέρι του ξένου κυριάρχου για να μας κτυπήσει πιο αποτελεσματικά. Αντίθετα με τον ανοικτό, ειρηνικό, παλλαϊκό, ενιαίο αγώνα, αφοπλίζουμε το χέρι του ξένου κυριάρχου από του να μας κτυπήσει και τον αναγκάζουμε σε υποχώρηση».

(«Ν. Δημοκράτης» 6 Απριλίου 1955)

Την προδοσίαν του Κυπριακού αγώνος κατήγγειλε η ίδια η ΕΟΚΑ, η οποία εκκυκλοφόρησε το 1958 ειδικόν βιβλίον με τίτλον: «Η κομμουνιστική ηγεσία του Κυπριακού αγώνος» όπου (σελ. 44 κ.ε) κατονομάζονται οι κομμουνισταί προδοταί και περιγράφονται αι προδοτικάί των πράξεις υπέρ των Άγγλων αρχής γενομένης με την ραδιοφωνικήν ομιλίαν του Ν. Ζαχαριάδη, ο οποίος απεκάλυψε την ηγεσία της ΕΟΚΑ. Η ΕΟΚΑ κατηγορεί δριμύτατα το ΚΚΕ το οποίον επρόδωσε στους Άγγλους το όνομα του Αρχηγού της ΕΟΚΑ Συνταγματάρχου Γ. Γρίβα:

«Και ενώ αι Κυπριακοί Αρχαί ζαλισμένοι από τον αιφνιδιασμόν της 1ης Απριλίου προσπαθούν ματαιίως να βρουν ποίοι οι πρωτεργάται και αρχηγοί του κινήματος, ο αρχηγός του ΚΚΕ. Ζαχαριάδης εις την ραδιοφωνικήν εκείνην ομιλίαν του, αποκαλύπτει δια πρώτην φοράν εις τους Άγγλους την ταυτότητα του Διγενή. Και το ακελικόν όργανον «Ν. Δημοκράτης» έσπευσε να δημοσίευση την ομιλίαν εκείνην δια να μεταδοθή και εν Κύπρω παντού η προδοσία» (ένθ. άνωτ. σελ. 11).

Τον Μάιον του 1956 με απόφασιν της Κεντρικής Επιτροπής του ΑΚΕΛ κατήγγειλε τον ένοπλον αγώνα της ΕΟΚΑ «ως λανθασμένη τακτικήν της τρομοκρατίας της ΕΟΚΑ... δίνει εις τους Άγγλους πατήματα... εξ αιτίας της ΕΟΚΑ υφίστανται τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως... εκείνοι που πιάσανε όπλο και κτύπησαν τον δυνάστην έφεραν καταστροφήν στον τόπον».

Αποτέλεσμα της στάσεως των κομμουνιστών ήτο το αγγλικόν BBC (εκπομπή 29 Αυγούστου 1956) να επαινή το ΑΚΕΛ, διότι:

«μέ φυλλάδια του αντιτίθεται εις την ΕΟΚΑ και ζητεί συνέχισιν της εκχειρίδας και την ειρήνευσιν πράγμα που δεικνύει ότι το ΑΚΕΛ έχει συναίσθησιν των επιθυμιών του λαού».

Άλλως τε οι Άγγλοι επροστάτευαν τους κομμουνιστάς όπως η περίπτωσις του Ζιαρτίδη που ήλθε «στο Λονδίνον όπου παραμένει ανενόχλητος υπό την σκέπην του αγγλικού νόμου». («Ελευθερία»

27 Οκτωβρίου 1956). Επίσης οι κομμουνισται με έγγραφον της Κεντρικής Γραμματείας του ΑΚΕΛ (Σεπτέμβρης 1955) εκάλεσε τους Κυπρίους «να σαμποτάρουν τον έρανον υπέρ των πολιτικών κρατουμένων» και στη συνέχειαν κατεδίκασε:

«την εισφοράν, διότι τα χρήματα, προωρίζοντο δια την αγοράν όπλων της εγκληματικής ΕΟΚΑ».

Υπήρξαν όμως τόσοι έντονοι αντιδράσεις του Κυπριακού λαού εναντίον των Κομμουνιστών, ώστε τον Μάρτιον του 1957 το ΑΚΕΛ συνεδρίασε εν Ολομελεία και κατεδίκασε τας προηγουμένης αποφάσεις του κατά της ΕΟΚΑ. Συγκεκριμένως απεφάσισε ότι:

«Ταυτόχρονα η Κ.Ε. υπογραμμίζει ανοικτά ότι στη στάση μας έναντι της ΕΟΚΑ διεπράξαμε μια σειρά λάθη, μερικά από τα οποία αρκετά σοβαρά. Πρώτα - πρώτα από την αρχήν υποτιμήσαμε σοβαρά το κίνημα της ΕΟΚΑ, θεωρώντας το σαν κίνημα μερικών δεκάδων φανατικών της δεξιάς, προωρισμένο να σβήση σε μερικούς μήνες και δεν μπορέσαμε να παρακολουθήσουμε τις προετοιμασίες που γίνονταν πάνω από τρία χρόνια. Δεύτερο η ανακοίνωση του Π.Γ. του Απρίλη του 1955 ήταν μια πολύ βιαστική και αψυχολόγητη ενέργεια που πρόδιδε σύγχισι και έλλειψι ψυχραιμίας και με τον τρόπο που έπιανε το ζήτημα θεωρητικολογώντας για ατομική τρομοκρατία με αποσπάσματα από τον Λένιν, δεν βοηθούσε καθόλου τες μάζες να δουν σωστά για ποιους λόγους το κόμμα μας διαφωνούσε με την τακτική του ένοπλου αγώνα. Τρίτο οι χαρακτηρισμοί που σε ανακοινώσεις και σε άρθρα μας δώσαμε στην ΕΟΚΑ και τους αγωνιστές της, αποκαλώντας τους «ψευτοδιγενήδες», «τραμπούκους», «βαρελόττους», «τρακατρούκες» κ.λπ. ήσαν προκλητικοί και σεχταριστικοί και ενώ δεν εξυπηρετούσαν καθόλου την εθνικήν μας υπόθεση και την ενότητα του λαού, ωπλίζαμε την ΕΟΚΑ και το μοναρχοφασισμό στην επίθεση τους ενάντια στο κόμμα και το Λαϊκό κίνημα και έρριχναν νερό στον μύλο της διάσπασης και του κινδύνου εμφυλίου σπαραγμού...».

Δεν νομίζω να χρειάζονται κι άλλα στοιχεία δια την προδοσίαν των κομμουνιστών εις βάρος της Κύπρου. Αι ομολογίαι των και αι μετάνοιαί των είναι αρκεταί.

Το ΚΚΕ όπως και τώρα, έτσι και τότε είναι εναντίον της Ενώσεως της Κύπρου, με την μητέρα Ελλάδα. Διατί; πρώτον, διότι είναι εις όλα τα εθνικά θέματα προδοτικόν κόμμα και δεύτερον, διότι αντιτίθεται στην πραγματοποίησιν της Μεγάλης Ιδέας.

Οι αριστεροί επρόδωσαν την προσπάθειαν μεταβάσεως στην Κύπρο το 1973 ομάδος Ελλήνων φοιτητών και επιστημόνων, που ήδη είχαν εκπαιδευθή στην διεξαγωγή «αντάρτικου των πόλεων». Μετείχα στην ομάδα και την υπόθεσιν ε γνώριζαν οι ενδιαφερόμενοι, αλλά διέρρευσε και το ΚΚΕ την εδημοσιοποίησε. Απεκάλυψε το όνομα μου και μας κατήγγειλε ως... φασίστας! Σχετικά τα δημοσιεύματα της «Αυγής» (9 Δεκ. 1975). Ο Γ. Γιάνναρης

(«Φοιτητικά κινήματα και Ελληνική Παιδεία» έκδ. «Ποντίκι». Αθ. 1993, τόμος Β', σελ. 340) γράφει, ότι είμεθα 500 φοιτηταί (το αληθές 25) και θα έπηγαίναμε «στην Κύπρο για να ενταχθούν στην ΕΟΚΑ Β'» (το αληθές δι αυτόνομον ανατρεπτικόν αγώνα). Μετά την προδοσίαν συνελήφθημεν και όλα εματαιώθησαν. Η εφημερίς «Θεσσαλονίκη» (22-10-1974) είχεν ήδη δημοσιεύσει ότι μετέβην στην Λευκωσία κ.τ.λ.

Εν συνόψει οι αριστεροκομμουνισταί:

α) κατηγόρησαν τον Μακάριον και την ΕΟΚΑ, ότι: «έρριξαν τον Κυπριακό λαό στην περιπέτεια των ανατινάξεων και των βομβών» («Αυγή» 14-4-1955),

β) απεκάλεσαν τους ήρωας της ΕΟΚΑ «αεροβομβιστές» («Αυγή» 23-4-1955) και τον Διγενή «ψευτοδιγενή»,

γ) εχαρακτήρισαν τους Κυπρίους μαχητάς του απελευθερωτικού αγώνος «νταήδες με τυχοδιωκτικές ενέργειες» («Αυγή» 5-5-1955),

δ) επρόδωσαν το όνομα του Αρχηγού της ΕΟΚΑ Στρατηγού Γρίβα και εξύβρισαν τον Μακάριον «συνθηκολόγο και διασπαστή» («Φωνή της αλήθειας» 26-4-1955) και

ε) αντετάχθησαν στους πολεμιστάς της ΕΟΚΑ.

«Από την προδοτική θέσι των κομμουνιστών πιάστηκε και κρεμάστηκε ο Καραολής. Γιατί το ΑΚΕΛ έστειλε τον Καραολή στην Κρεμάλα. Αν οι κομμουνισταί δεν του πετούσαν στα πόδια ένα ποδήλατο καθώς πήγαινε να φύγη δεν θα τον έπιαναν» (από την κατάθεσιν του Κυπρίου ήρωος της ΕΟΚΑ Ν. Σαμπών εις δίκην ΑΣΠΙΔΑ την 23-11-1966).

Από την εποχήν των πρώτων αγώνων οι κομμουνισταί ήσαν εναντίον της Ενώσεως της Κύπρου με την μητέρα Ελλάδα. Αδιαντρόπως ισχυρίζοντο ότι:

«Οι Κύπριοι πρέπει να αγωνισθούν κατά των ενωτικών, των ντόπιων Κυπρίων εκμεταλλευτών τους, που τους καταπιέζουν και τους ληστεύουν και που αγωνίζονται για την παράδοση τους ως υποχειρίων στον Ελληνικό ιμπεριαλισμό. Αγώνας ενάντια στην Ένωση που είναι ιμπεριαλιστικός ζυγός». («Ριζοσπάστης» 18 Νοεμβρίου 1929).

Η Ρωσοδουλεία του ΚΚΕ

«Το ΚΚΕ δήλωσε ακόμα απ' την 7ην Ολομέλεια στον Δ. Παρτσαλίδη ότι δεν θα τον αφήσει να σπεκουλάρει στο όνομα τον Β.Κ.Π. (β) (=ΚΚΣΕ) όπου ό,τι λέει είναι νόμος για το ΚΚΕ. Το Κόμμα μας (απ' την καθοδήγηση του μέχρι το τελευταίο μέλος τον) είναι απόλυτα αφοσιωμένο στη μάνα μας, τη Σοβιετική

Ένωση, το Β.Κ.Π. (δ) και τον Μεγάλο ΣΤΑΛΙΝ» (Β. Μπαρτζώτας: «Μερικά ζητήματα της Ιστορίας του ΚΚΕ», εις «Νέον Κόσμον», τεύχος Οκτωβρίου 1952, σελ. 13).

«Στο κόμμα μας δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην είναι πιστός και αφοσιωμένος στο καθοδηγητικό κόμμα του παγκόσμιου προλεταριάτου που να μην πεθαίνει δέκα φορές για το σοφό αρχηγό και δάσκαλο των εργαζομένων όλου του κόσμου, Μεγάλο Στάλιν. Το κόμμα μας έδωσε χιλιάδες μαχητές του - μέλη του στον αγώνα που πέφτανε με το όνομα του Στάλιν και του Ζαχαριάδη στο στόμα» (Κ. Κολιγιάννης: «Λόγος του στην ΙΙην Συνδιάσκεψη του ΚΚΕ», (Οκτώβρης 1950), εις «Νέον Κόσμον» τεύχος Ιανουαρίου 1951, σελ. 61, 63).

«ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ
ΤΗΣ ΙΙης ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΤΟΥ ΚΚΕ (Οκτώβρης 1950)

Στο σύντροφο
ΙΩΣΗΦ ΒΗΣΑΡΙΟΝΟΒΙΤΣ ΣΤΑΛΙΝ

Κρεμλίνον, Μόσχα,

«Πολυσέβαστέ μας πατέρα, δάσκαλε και οδηγητή,

Εμείς οι αντιπρόσωποι της 3ης Συνδιάσκεψης του Κόμματος μας, στο όνομα όλου του Κόμματός μας, ολοκλήρου του αγωνιζομένου λαού και των πολιτικών προσφύγων της Ελλάδας, εκφράζουμε σε Σας και το δοξασμένο Μπολσεβίκικο Κόμμα, το Καθοδηγητικό Κόμμα του Παγκόσμιου Επαναστατικού Κινήματος, την απεριόριστη ευγνωμοσύνη, αγάπη και αφοσίωση...».

Κι όταν απέθανε ο Στάλιν, η «Αυγή» θρηνεί τον «πολυσέβαστο πατέρα»:

«Κι αν ο Στάλιν πεθάνη, το έργο του μένει»

(«Αυγή», 5.3.1953)

«Ο Στάλιν δεν είναι ο ηγέτης ενός μεγάλου κράτους. Είναι ο αρχηγός της μεγάλης στρατιάς της ειρήνης»

(«Αυγή», 5.3.1953)

«Ο Στάλιν σκόρπισε λευτεριά»

(«Αυγή», 6.3.1953)

«Η ανθρωπότητα έχασε τον πρωτεργάτη της ειρήνης»

(«Αυγή», 6.3.1953)

«Κλαίμε γιατί αγάπησε τον άνθρωπο».

(«Αυγή», 7.3.1953)

«Το έργο που άρχισε ο Στάλιν θα προαχθή, θα ολοκληρωθή».

(«Αυγή», 8.3.1953)

Μετά ήλθεν η αποσταλινοποίησης. Το Στάλινγκραντ έγινε Βόλγογκραντ, ενώ το πτώμα του «πρωτεργάτη της ειρήνης» που «αγάπησε τον άνθρωπο» και «σκόρπισε λευτεριά», ερρίφθη εις χώρον απορριμμάτων μαζί με τους κρημνισθέντες ανδριάντες του και τέλος ερρίφθη και ο κομμουνισμός στον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας.

Παραθέτω απόφασιν ολομελείας του ΚΚΕ, που αποδεικνύει την ρωσοδουλεία των αριστερομαρξιστών.

«Ό,τι λέει το Κομμουνιστικόν Κόμμα της Σοβιετικής Ενώσεως είναι νόμος για το ΚΚΕ. Το Κόμμα μας είναι απόλυτα αφοσιωμένον στη μάννα μας τη Σοβιετική Ένωση». (Απόφασιν 7ης Ολομελείας της Κ.Ε. του ΚΚΕ «Ν. Κόσμος» Οκτώβριος 1952, σελ. 13).

Τώρα μετά την πτώσιν της ΕΣΣΔ το ΚΚΕ έμεινε ορφανό από μάννα.

ΟΙ ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΙ!

2,5 δις έφαγε το ΚΚΕ από τη Ρ

Σφίγγει ο κλοιός γύρω από το ΚΚΕ, εξαστίας των κεφαλαίων που είχε εισπράξει από την πρώην Σοβιετική Ένωση, στα πλαίσια των «κονδυλίων αλληλεγγύης», που το ΚΚΣΕ μοίραζε στα κομμουνιστικά κόμματα των άλλων χωρών. Με την αλλαγή του καθεστώτος, η Ρωσία απαιτεί να της επιστραφούν τα εκατομμύρια δολάρια που το κομμουνιστικό καθεστώς έχει δώσει κατά καιρούς προς τα «αδελφά κόμματα» των άλλων χωρών. Έτσι, μετά από πολύμηνες

ΤΑ ΖΗΤΑΕΙ ΠΙΣΩ Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

διαδικασίες του νέου καθεστώτος της Ρωσίας, φαίνεται ότι έφθασε και η σειρά του ελληνικού κομμουνιστικού κόμματος. Σύμφωνα με δημοσιεύματα ξένων εφημερίδων, καθώς και τηλεγραφήματα ειδησεογραφικών πρακτορείων, ο γενικός εσαγγελέας της Ρωσίας ζήτησε από το Ανώτατο Δικαστήριο της Ελλάδας να τον βοηθήσει να βρεθούν τα κεφάλαια της πρώην

Σοβιετικής Κρατικής Τράπεζας, που δόθηκαν σε υπεύθυνους του ΚΚΕ. Κατά τον εσαγγελέα της Ρωσίας, δόθηκαν στο ΚΚΕ 10 εκατομμύρια 825 χιλιάδες δολάρια, 45 και πλέον εκατομμύρια δραχμές και άλλα ποσά σε ξένο συνάλλαγμα, που παρελήφθησαν από προσωπικότητες του ΚΚΕ κατά τη χρονική περίοδο 1971-1990. Ο γενικός εσαγγελέας της Μόσχας υποστηρίζει, άλλωστε, ότι το ΚΚΕ

έλαβε και ποσότητες δημοσιογραφικού χαρτιού αξίας 4 εκατομμυρίων αμερικανικών δολαρίων.

Να σημειωθεί ότι ο επίτιμος πρόεδρος του ΚΚΕ έχει παραδεχθεί κατά καιρούς ότι το ΚΚΕ είχε οικονομικές δοσοληψίες με την πρώην Σοβιετική Ένωση, καθώς και με άλλες χώρες του πρώην «υπαρκτού σοσιαλισμού».

Μετά τη... άλλωστε... «ανανεω... από τον... ότι το επ... Αλληλεγγ... 13ο Συν... Το ΚΚΕ α... τελευταί... οικονομι... ως αποστ... εκποίηση... την κομμ... Αθήνας.

Χωρίς σχόλιον. (Ελ. Τύπος 5-11-92)

Η Μόσχα ψάχνει για τα δολάρια

ΜΟΣΧΑ, 13. Της Γ. ΚΑΤΣΑΝΗ.

Τα έσοδα εταιριών του ΚΚΕ, που απολάμβαναν προνομαχική μεταχείριση στις συναλλαγές τους με την τείως Σοβιετική Ένωση, ζητά να ερευνηθούν με επιστολή της η Εισαγγελία της Ρωσίας από τις δικαστικές αρχές της Ελλάδας.

Όπως επανειλημμένα έχει γράψει ο «Ε.Τ.», στις εταιρίες του ΚΚΕ εμφανίζονταν ως μέτοχοι πρόσωπα του άμεσου περιβάλλοντος του κ. Χ. Φλωράκη, όπως συγγενείς του και στενοί κομματικοί του συνεργάτες, μεταξύ των οποίων οι κ.κ. Ν. Καλούδης και Κ. Τσολάκης.

Το επίμαχο θέμα που απασχολεί έντονα τις δικαστικές αρχές της Ρωσίας είναι τα τεράστια ποσά με τα οποία το ΚΚΣΕ «τροφοδοτούσε» τα «αδελφά κόμματα» των άλλων χωρών.

Η Εισαγγελία της Ρωσίας έχει τώρα επιφυλάξεις αν τα ποσά χρηματοδότησης έφταναν τελικά στον προορισμό και χρησιμοποιούνταν για κομματικούς σκοπούς ή για την ικανοποίηση ακριβών γούστων και τον εξοπλισμό πολυτελών βιλών από τη διεθνή κελατεία του ΚΚΣΕ.

Επειδή η χρηματοδότηση των κομμάτων του εξωτερικού γινόταν από τον κρατικό και όχι τον κομματικό προϋπολογισμό, η Εισαγγελία της Ρωσίας ζήτησε πρόσφατα από τις δικαστικές αρχές των δέκα χωρών, όπου δρουν τα πλέον καλοπληρωμένα κόμματα, να ερευνησουν την τύχη των χρηματοδοτήσεων.

Αν τα χρηματικά ποσά δαπανήθηκαν για κομματικούς σκοπούς, αργά γράφει και εκλογικές αναμετρήσεις, η Εισαγγελία της Ρωσίας δεν εκφρά-

ζει αντιρρήσεις. Στην περίπτωση, όμως, που ποσά έχουν κατατεθεί σε άγνωστους λογαριασμούς των δυτικών τραπεζών, θα ζητηθεί η επιστροφή τους.

Κατά το χρονικό διάστημα 1971-90 το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έπρεπε να εισπράξει, σύμφωνα με απόφαση του Πολιτικού Γραφείου του ΚΚΣΕ, 13 εκατομ. 735 χιλ. δολάρια. Στο παραπάνω διάστημα, σύμφωνα με τις υπάρχουσες αποδείξεις, εισέπραξε 1.238.214 γερμανικά μάρκα, 71.420 αγγλικές λίρες, 1.479.500 βελγικά φράγκα και 205.699.211 ελληνικές δραχμές.

Στην επιστολή της, η Εισαγγελία της Ρωσίας ζητά από τις δικαστικές αρχές της Ελλάδας να εξετάσουν την τύχη των χρηματικών ποσών, καθώς και τα έσοδα δέκα «φίλων εταιριών» στην Ελλάδα, μεταξύ των οποίων είναι οι εταιρίες ΑΓΑΠΙΟΥ ΑΕ, ΦΙΔΑΣ ΑΕ, ΒΕΚ, ΩΜΕΓΑ κ.ά., που ελέγχονταν από το ΚΚΣΕ και απολάμβαναν προνομαχικό καθεστώς στις εμπορικές τους ανταλλαγές με την τείως Σοβιετική Ένωση.

Στη δεκαετία του '70, η Ελλάδα κατείχε την πέμπτη θέση στη λίστα των χρηματοδοτήσεων μετά τα κομμουνιστικά κόμματα της Γαλλίας, ΗΠΑ, Φινλανδίας και Ιταλίας.

Ο Ρώσος Συνταγματάρχης Πολώφ με τον καπετάνιο του Α' Σώματος (!) του ΕΛΑΣ Νέστορα, τον υλασπιστήν του (!) Αθηνέλλα και τον επιτελάρχη (!) του σώματος Πυριόχο, πριν εκραγή το κομμουνιστικό κίνημα του «Δεκέμβρη» κατά τας οδηγίας του Πολώφ.

Ο Αντιπατριωτισμός του ΚΚΕ

«Η κεφαλαιοκρατία με επικεφαλής την Κυβέρνηση Τσαλδάρη προπαρασκευάζεται πυρετώδικα για την εθνική γιορτή της 25ης του Μάρτη. Εθνικά μνημόσυνα, μεγαλοπρεπείς παράτες, με τη συμμετοχή των εθνικιστικών φασιστικών οργανώσεων, των μαθητών, του στρατού, σε όλες τις πόλεις και τα χωριά, παρελάσεις των παλαιών πολεμιστών από τους κεντρικώτερους δρόμους της Αθήνας, δοξολογίες και κοντά σ' αυτά ετοιμάζονται την παραμονή της 25ης του Μάρτη, κάτω από την άμεση καθοδήγηση του Υπουργού των Εσωτερικών, επιδρομή των φασιστικών καθαρμάτων κατά του «Ριζοσπάστη» με σκοπό να παρασύρουν και φανατίσουν τις εργαζόμενες μάζες με τα εθνικιστικά ιδεώδη. Οι εργαζόμενες μάζες πρέπει να σαμποτάρουν τις εθνικιστικές γιορτές» («Ριζοσπάστης» 23 Μαρτίου 1935, κύριον άρθρον με τίτλον «Σαμποτάρετε τις εθνικιστικές γιορτές»!!)

Στο μέσον ο Σαράφης, αρχηγός του ΕΛΑΣ «δι εμπτυσμού» (Καρτάλης) αποκληθείς έτσι, διότι πριν τον ανακηρύξουν αρχηγόν τον συνέλαβαν και τον έπτυσαν.

Η Ξενοδουλεία του ΚΚΕ

«Το ΚΚΕ είναι το τμήμα που έχει στην Ελλάδα η κομμουνιστική Διεθνής - το παγκόσμιο κομμουνιστικό κόμμα. Γαλουχήθηκε και φωτίστηκε από το πνεύμα και τη φωτιά της προλεταριακής επανάστασης του Οχτώβρη και προσχώρησε στην Κ.Α. το 1920. Σ' όλη του τη ζωή και ανάπτυξη βρήκε από την ΚΑ. την πιο άμεση και φωτισμένη βοήθεια και καθοδήγηση. Χειραγωγημένο από την ΚΑ. πέρασε τις δυσκολίες και τη μακρόχρονη κρίση του και έμεινε πάντα πιστό στο πνεύμα της, στο πρόγραμμα της, στην πολιτική και οργανωτική γραμμή και δράση, πιστό στη ρούσικη επανάσταση και στη Σοβιετική Ένωση. Θεωρεί τη δράση του σαν ένα κομμάτι, το ελληνικό κομμάτι της ενιαίας κομμουνιστικής δράσης σ' όλο τον κόσμο και την εργατοαγροτική επανάσταση στην Ελλάδα σαν τμήμα της παγκόσμιας επανάστασης, σαν την ελληνική συμβολή και συνεισφορά στην παγκόσμια επαναστατική κομμουνιστική δημιουργία. Το ΚΚΕ στάθηκε πάντα πιστό στις επιταγές της διεθνούς προλεταριακής επαναστατικής αλληλεγγύης» (Ν. Ζαχαριάδης: «Θέσεις για την ιστορία του ΚΚΕ», έκδοση της Κ.Ε. του ΚΚΕ, Αθ. 1945, σ. 48).

Η Ποιότης των Στελεχών του ΚΚΕ

«Στην περιοχή της Θεσσαλίας δύο υπεύθυνοι της αυτοάμυνας πήγαν στο σπίτι δυο ορφανών κοριτσιών. Τους είπαν ότι θα πήγαιναν το βράδυ για ύπνο σπίτι τους και ότι έπρεπε να φτιάσουν πίτα για φαγητό. Τα κορίτσια συμφώνησαν. Το βράδυ πήγαν στο σπίτι. Ο ένας λέει στη μια κοπέλλα: Πάμε

οι δύο μας σε μια δουλειά και όταν επιστρέψουμε τρώμε». Τί συνέβηκε; Ο ένας βίασε τη μια στο σπίτι κι ο άλλος στη ρεμματιά. Μετά τις έδεσαν και τις έστειλαν στο αρχηγείο για να τις τουφεκίσουν σαν πραχτορες του εχθρού...».

Περιοδικόν «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ»
Χρόνος Α', Αριθμ. φύλλου 1, Γενάρης, 1948 - Σελίς 45-49.
«ΤΙ ΕΙΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΡΕΙΑ»
του Δημ. Βλαντά,
συν/ρχη πολιτικού επιτρόπου.

Πάντοτε χρησιμοποιώ κομμουνιστικά κείμενα, δια να αποκαλύπτω την αλήθειαν. Ειδικώς προς το ήθος των στελεχών του ΚΚΕ υπάρχει η κατωτέρω ομολογία, όπως δημοσιεύεται στο επίσημον θεωρητικόν όργανον της Κ.Ε. του ΚΚΕ («Νέος Κόσμος» τεύχος 9ον, Σεπτ. 1950).

«Η κομματική καθοδήγηση τοποθέτησε καπετάνιο του Γενικού Στρατηγείου (του ΕΛΑΣ) το Θανάση Κλάρα, που έκανε δήλωση και αποκήρυξε το ΚΚΕ, στην 4ην Αυγούστου και ήταν γνωστός για τις αλήτικες εκδηλώσεις του. Δίπλα στον Κλάρα καπετάνιοι των περισσοτέρων Μεραρχιών και Ταξιαρχιών (του ΕΛΑΣ) τοποθετήθηκαν πρώην δηλωσίες και διαγραμμένοι από το ΚΚΕ για ύποπτοι (Ξυνός, Καραπαναγιώτης κ.λπ.). Στρατιωτικά στελέχη συγκεντρώθηκαν στον ΕΛΑΣ ανίκανοι αξιωματικοί τον παληού στρατού και το χειρότερο ύποπτοι. Εκατοντάδες τυχοδιώκτες πλούτισαν σε βάρος του Κόμματος. Οι γραμματείς των Οργανώσεων ήταν ανεξέλεγκτοι. Αρκεί ν' αναφέρουμε τις προίκες που παίρναν τέτοιου είδους στελέχη στη Ρούμελη, το Κιλκίς, τη Βέρροια κ.λπ. για ν' αντιληφθούμε πως χαλάσαμε τότε τους ανθρώπους».

Όσον άφορα στην ιδεολογικήν συνέπειαν των κουκουέδων, μερικά παραδείγματα είναι διαφωτιστικά:

Σ. Χατζηδημητρίου. Υποψήφιος βουλευτής ΕΔΑ το 1958. Δι' αυτόν ο «Ριζοσπάστης», 23.3.1945, αποκαλύπτει ότι «υπήρξε λοχαγός των καραμπινιέρων»! «παρέδωσε 2 Άγγλους εις την Γκεσταπό αντί 50.000 δρχ. δι' έκαστον, «Βασανιστής Α» «εξυμνεί με υπόμνημα τον Χιτλερισμό κ.α.».

Μ. Παπαμαύρος. Επι κατοχής συνειργάσθη με τους Γερμανούς και δι αυτό κατεδικάσθη επι δοσιλογισμώ εις 6½ ετών κάθειρξιν. Τον Μάιον του 1958 ήτο υποψήφιος βουλευτής της ΕΔΑ εις Χίον.

Σ. Ηλιόπουλος. Βουλευτής ΕΔΑ εδιώχθη ως δοσίλογος δια του υπ αριθμ. 146 εντάλματος του Ειδικού Επιτρόπου Αθηνών, κ.τ.λ.

Πάντως είναι χαρακτηριστικόν ότι οι κουκουέδες σήμερα επήνουν κάποιον και αύριον τον εξύβριζαν. Αναφέρω πάλι μερικά παραδείγματα πάντοτε από κομμουνιστικάς πηγάς:

Όταν «απέθανε» ο Σιάντος, οι κουκουέδες τον ύμνησαν όσο κανέναν άλλον: «Ο Σιάντος στάθηκε ο τιμονιέρης και ο καπετάνιος σ' όλα αυτά τα χρόνια, που το κόμμα μας είναι στερημένο από τον Μεγάλο αρχηγό του, το Νίκο Ζαχαριάδη. Τον βάφτισε λοιπόν «γέρο» ο αγώνας, το μαχόμενο έθνος, όπως βάφτισε ο Μωριάς Γέρο τον Κολοκοτρώνη («Κομμουνιστική Επιθεώρησης» 1-12-1944).

«Το Π.Γ. της Κ.Ε. του ΚΚΕ καλεί τα μέλη και τους οπαδούς του κόμματος να εμπνευσθούν από το υπόδειγμα της αγωνιστικής ζωής του σ. Σιάντου» («Ριζοσπάστης» 21-5-1947).

«...Την ώρα αυτή του παντοτεινού χωρισμού σε βεβαιώνουμε σ. Γιώργη, πως δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τα διδάγματα της τιμημένης ζωής σου...» (Από τον επικήδειο του Παρτσαλίδη, «Ριζοσπάστης» 22-5-1947).

Αυτά ελέχθησαν όταν «απέθανε» ο Σιάντος, ο οποίος και ζών ακόμη είχε υμνηθή ως «Μπριγιάντι», «αλάθευτος», «εμψυχωτής», «Μεγάλος ήρωας», «σωστός γίγαντας» κλπ. Την κηδείαν του Σιάντου παρηκολούθησαν μεταξύ πολλών και οι κ.κ. Μερκούρης, Στ. Κανελλόπουλος, καθώς και ο σύντροφος Ηλ. Τσιριμώκος, ο οποίος μάλιστα απεχαιρέτησε τόν νεκρό! Μέχρις εδώ καλά, αλλά μετά βλέπομεν έκπληκτοι ότι το «μπριγιάντι» γίνεται «χαφιές», «πράχτορας» και «ξεσκολισμένος μεγαλοπροβοκάτορας».

«Τι ήταν ο Σιάντος; Ο Σιάντος ήταν χαφιές. Εδώ βγαίνει η φωτογραφία του μέσα από τα γεγονότα. Ένα, δυό, τρία, πολλά στοιχεία τα βάζεις στη σειρά και βγαίνει η φωτογραφία, και αυτή σου λέει, ο Σιάντος είναι χαφιές, ύποπτος» (Λόγος Ζαχαριάδη εις Γ' Συνδιάσκεψιν ΚΚΕ, «Νέος Κόσμος», Δεκέμβριος 1950).

«Ο Σιάντος ήταν πράχτορας...» (Λόγος Ιωαννίδη, οργανωτικού γραμματέως ΚΚΕ, ένθα ανωτέρω).

«Η τύφλωσι αυτή είναι περισσότερο απαράδεκτη, γιατί υπήρχαν σοβαρές προειδοποιήσεις και συντριφτικά στοιχεία, που πείθανε ότι στο πρόσωπο του Σιάντου είχαμε ξεσκολισμένο μεγάλο προβοκάτορα» (Ν. Ζαχαριάδη «Τα προβλήματα της καθοδήγησης του ΚΚΕ» σελ. 27).

Εξ ίσου σπουδαίο στέλεχος του ΚΚΕ, υπήρξεν ο Μάρκος Βαφειάδης. Ο περίφημος Μάρκος, ο αρχηγός του Δημοκρατικού Στρατού. Ο «αρχιστράτηγος» των κομμουνιστοσυμμοριτών και προσωρινός «πρωθυπουργός» της «Ελεύθερης Δημοκρατικής Ελλάδας». Εις την εισήγησιν του Ζαχαριάδη κατά την σύσκεψιν των κομματικών, πολιτικών και στρατιωτικών στελεχών του ΚΚΕ, της 15ης Ιανουαρίου 1948 (σελ. 55) διαβάζομεν:

«...Μα έχουμε το στρατό μας, που παλεύει ηρωικά με επικεφαλής το στρατηγό Μάρκο, τον Αρχηγό μας, που τάβγαλε παλληκαρίσια πέρα και που έχουμε υποχρέωσι να τον βοηθάμε...».

«Οι ηρωικοί αγώνες του Μάρκου για την ευημερία του Ελληνικού λαού» (Άρθρον εις «Ριζοσπάστη», 27-2-1947).

«Στις πιο δύσκολες στιγμές ο Μάρκος στάθηκε ο ατράνταχτος βράχος, που πάνω του τσακίζονταν τα μανιασμένα κύματα της μοναρχοφασιστικής αντίδρασης...» (Άρθρον Ζωγράφου Ζήση εις «Δημ. Στρατόν», Αύγουστος 1948).

Οι ύμνοι συνεχίζονται, όπως εις την πρώτην περίπτωσιν και ο Μάρκος εκθειάζεται ως «ενσαρκωτής των πιο υψηλών ιδανικών» κ.τ.λ. Αιφνιδίως, όμως, ο «ενσαρκωτής» μετατρέπεται από το ΚΚΕ εις «στρατιωτικό τενεκέ», «ρεμάλι» κλπ...

«Ο Μάρκος είναι ένα ρεμάλι, ο Μάρκος δεν ήταν ποτέ κομμουνιστής. Ο Μάρκος δεν είχε ποτέ κομματικότητα. Από τον Μάρκο όλα έπρεπε να τα περιμένουμε» (Από τον λόγο του οργανωτικού γραμματέως του ΚΚΕ, εις 3η Συνδιάσκεψιν του ΚΚΕ, Οκτώβριος 1950).

Ο Βλαντάς, μέλος των Π.Γ. της Κ.Ε. του ΚΚΕ, γράφει εις το βιβλίο του «Τριάμιση χρόνια πάλης του Δ.Σ.Ε.» (σελ. 101) ότι:

«Ο Βαφειάδης είναι στρατιωτικά τενεκές».

Ο Β. Μπαρτζώτας γράφει εις την μελέτην του «Η πολιτική των στελεχών μας στο ΚΚΕ τα τελευταία δέκα χρόνια» (σελ. 32) ότι:

«...Ο Βαφειάδης σερνόταν σαν το σκουλήκι και μέσα στην αγωνία του πανικού του ασχολούνταν με προστυχίες».

Από τους πρώτους 15 Γενικούς Γραμματείς του ΚΚΕ διεγράφησαν οι 14! Παρατίθεται σχετικός κατάλογος:

1. Α. Αρβανίτης, διεγράφη κατηγορηθείς ως «οππορτουνιστής».
2. Ν. Δημητράτος, διεγράφη κατηγορηθείς ως «ύποπτος».
3. Ν. Κορδάτος, διεγράφη κατηγορηθείς ως «διαστρεβλωτής του Μαρξισμού».
4. Ν. Σαργολόγος, διεγράφη κατηγορηθείς ως «πράχτορας».
5. Θ. Αποστολίδης, διεγράφη κατηγορηθείς ως «καιροσκόπος».
6. Π. Πουλιόπουλος, διεγράφη κατηγορηθείς ως «προβοκάτορας».
7. Ε. Σταυρίδης, απεχώρησεν αηδιάσας από τας ρωσικάς επεμβάσεις.
8. Π. Γιατσόπουλος, διεγράφη κατηγορηθείς ως «λικβινταριστής».
9. Α. Χαΐτας, διεγράφη και ετυφεκίσθη εις Ρωσίαν το 1935.
10. Γ. Σιάντος, εδολοφονήθη υπό του ΚΚΕ κατηγορηθείς ως «προδότης».
11. Β. Νεφελούδης, διεγράφη κατηγορηθείς ως «πράχτορας».

12. Α. Τσίπας, διεγράφη κατηγορηθείς ως «τυχοδιωκτικό και ανήθικο στοιχείο».
13. Ν. Ζαχαριάδης, διεγράφη κατηγορηθείς ως «βρωμόνερο, φωνή του εχθρού, κουτσομπόλης κ.λπ.».

Την ίδιαν τύχην είχαν και άλλα ανώτατα στελέχη των σλαβομπολσεβίκων της αριστεράς π.χ.

1. Μάρκος Βαφειάδης. Από πρωθυπουργός της κυβερνήσεως του βουνού καθρέθη κατηγορηθείς ως «ρεμάλι».
2. Κ. Καραγιώργης. Από διευθυντής του «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» και αρχηγός των ανταρτών Ν. Ελλάδος καθρέθη, κατηγορηθείς ως «πουλημένος χαφιές» και εδολοφονήθη.
3. Ν. Πλουμπίδης. Από αρχηγός του παρανόμου μηχανισμού του ΚΚΕ καθρέθη, κατηγορήθη ως «βαμμένος εχθρός» και κατεδόθη εις την ασφάλειαν. Καταδικασθείς δε υπό του στρατοδικείου εις θάνατον εξετελέσθη. Τότε το ΚΚΕ εδήλωσεν ότι ο «Πλουμπίδης ζη στην Αμερική γλεντοκοπώντας με τα αργύρια της προδοσίας του!».
4. Μ. Παρτσαλίδης. Διεγράφη ως οππορτουνιστής, αλλά μετά έτη αποκατεστάθη.
5. Μ. Πορφυρογένης. Διεγράφη κατηγορηθείς ως «τσιράκι του Νίκου».
6. Β. Μπαρτζώτας. Διεγράφη κατηγορηθείς ως «κόλακας και υποκριτής».
7. Μ. Τύριμος. Εδολοφονήθη υπό της ΟΠΛΑ.
8. Δ. Βλαντάς. Διεγράφη κατηγορηθείς ως «φουσκωμένος διάκος».
9. Ι. Ιωαννίδης. Διεγράφη κατηγορηθείς ως «ηθικά και κομματικά σάπιος».
10. Δ. Γληνός. Κατηγορήθη μεταθανاتیως δια «ιδεολογική σύγχυση».

Περαιτέρω αναφέρω μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα της ηθικής ποιότητος των αριστερομαρξιστών.

1) Καί πρώτα από όλα, εν έγγραφον χαρακτηριστικόν της κομμουνιστικής θηριωδίας. Με πρωτοφανή κυνικότητα καθορίζεται ότι, αν δεν είναι δυνατή η εκτέλεσις των υπευθύνων δι' «έγκλημα», να εκτελούνται οι συγγενείς των!

«ΔΗΜ. ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΡΧ. ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ
ΕΠΙΤΕΛ. ΓΡ. ΙΙα
ΑΡΙΘ. Α.Π. 122
ΔΙΑΤΑΓΗ
Επίγειουσα

Έχοντες υπ' όψιν την υπ' αριθ. Α.Π. 255/21.8.47 Δ/γή του Αρχ. Ρούμελης και ύστερα από τη λυσσιασμένη επίθεσι που έχει εξαπολύσει ο μοναρχοφασισμός με τα όργανά του 2½ χρόνια τώρα και ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα ενάντια στο λαό... Με βάση τα παραπάνω εντελλόμεθα όπως τα τάγματα πάρουν τα παρακάτω μέτρα:

A...

B...

Γ. ΑΜΕΣΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

1) Θα εκτελούνται οι φυσικοί αυτουργοί των εγκλημάτων και οι εμπνευστές τους τοπικοί παράγοντες του μοναρχοφασισμού. Εφ' όσον δεν είναι δυνατόν να βρεθούν και εκτελεσθούν οι κυρίως δράστες τότε θα εκτελούνται συγγενικά τους πρόσωπα της δεξιάς.

.....

Ε.Δ.Α. 30.8.47

ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

Γιά την ακρίβεια το Ιλο γραφείο

Υπογραφή»

2) Οι λαϊκοδημοκράται δεν ήσαν μόνον συγγνοί δολοφόνοι, ήσαν και κοινοί εκβιασταί. Συνελάμβανον όμηρους και εζήτουν λίρας ως λύτρα, δια να απελευθερώσουν τα θύματα της εγκληματικής των κερδοσκοπίας. Ιδού εν έγγραφον κτηνώδους εκβιασμού.

«Δ.Σ.Ε.

Αρχ. Παρνασσίδας

Υπασπιστής

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Για τον σ. Γαύρο

Όπου:

Αμα λήψει παρόντος θα ειδοποιήσετε τη φρουρά κρατουμένων ν' αφήσουν ελεύθερη την κρατούμενη Ζαφειρούλα Ν. Μαντά.

Ο συν Ηλίας Λ. Λαμπράκος που κομίζει το παρόν θα καταβάλη (270) διακοσίας εβδομήντα λίρες και ύστερα θα πραγματοποιηθή η 1η παράγραφος.

Σ.Δ.Α. 6.8.47

Ο υπασπιστής Ηλίας».

3) Οι κομμουνισταί, όμως δεν εξεβίαζαν τους αθώους Έλληνας μόνον δια χρήματα, άλλα και δι' εκβιαστικών μεθόδων τους εστρατολόγουν. Απήγον Ελληνίδας και κατόπιν παρήγγελλον εις τους συζύγους ή τους αδελφούς των να «βγουν στο βουνό για να τις αφήσουν». Όταν δε οι ούτως εκβιαζόμενοι «έβγαιναν στο βουνό» ενεπλέκοντο από τους κομμουνιστάς εις εγκλήματα, ώστε να τους είναι αδύνατον να διαφύγουν κατόπιν. Ιδού η εξ ιδίων ομολογία του απάνθρωπου εκβιασμού:

«Δ.Σ.Ε.

Α.Φ.Φ. Κέντρον Εμπέδων αρ. Α.Π. 4

Σ.Δ. 8.1.48. Το Κέντρον Εμπέδων προς Α.Φ.Φ.

...Επίσης κρατούμε ακόμη δυο κορίτσια για τα οποία υπάρχουν μεγάλες πιθανότητες ότι τα αδέρφια τους θα έρθουν εφ' όσον τις κρατάμε. Σύμφωνα με διαταγήν απελύσαμε τους 4ρες ηλικιωμένους, αφού τους εξηγήσαμε τις συνέπειες που θα έχουν αν δεν στείλουν τα παιδιά τους.

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ»

4) Θα έπρεπε, πράγματι, οι κύριοι προστάται των... καταπιεζομένων αριστερών να είχαν λάβει το 1948 μίαν ειδοποίησιν από κάποιον αρχισυμμορίτη «Κύριε δείνα, αν δεν βγης στο βουνό δεν θα αφήσουμε την αδελφή σου», δια να εβλέπαμεν τώρα κατά πόσον θα εκόπτοντο δια τα ξενοκίνητα καθάρματα. Πάντως εις το προαναφερθέν έγγραφον αναφέρεται και το έξης ενδεικτικόν των ηθικών αντιλήψεων του Κ.Κ.Ε.:

«... Λαμβάνω την τιμή να αναφέρω ότι την 17ην ώραν της 7.1.48 ήρθαν στο Κέντρο 119 συναγωνίστριες.

Σύμφωνα με διαταγή της Δ/σεως να συζητήσω με την συν. Μαρίαν Μπέικον, συζήτησα και μου είπε ότι πρέπει να γίνη ανάμειξις συναγωνιστριών και συναγωνιστών στους Λόχους.

Πάντως σύμφωνα με τις υποδείξεις της συν. έγινε η ανάμειξι...».

Προφανώς η ανάμειξις θα έγινε χάριν της «νευροδιανοητικής συγκρότησις» των συναγωνιστών, όπως καθώριζε και η σχετική εγκύκλιος της Ε.Π.Ο.Ν. προς τας νεανίδας (όρα 4Α φύλλον 31).

Η εγκύκλιος έγγραφε τα έξης καταπληκτικά:

«Στις συναγωνίστριες της ΕΠΟΝ.

Για το σαρκικό ζήτημα η ερωτική ένωση των δύο φύλων είναι φυσικά και αναπότρεπτη σωματική λειτουργία, που δεν μπορεί να βασταχτή με τις ανόητες προλήψεις της μπουρζουαζίας και των υποκριτών αστών...

Χρέος στον ανθρώπινο οργανισμό είναι η σεξουαλική ένωση και κάθε συντρόφισσα που η σάρκα της το ζητεί χαίρεται να δίνεται ενάντια στις ανόητες προλήψεις της μαύρης αντίδρασης.

Στα ελαστικά παλληκάρια, που οι σεξουαλικές ορμές τους θεριεύουν στο βουνό και στον πόλεμο, για νάναι καθάριο το κεφάλι τους, με πλέρια αυτοκυριάρχηση της νευροδιανοητικής συγκρότησης στο σαρκικό λειτούργημα, πρέπει κάθε συναγωνίστρια και κάθε συντρόφισσα να δίνεται για χατήρι του αγώνα της επικράτησης για τη λευτεριά και τη ΛΑΟΚΡΑΤΙΑ... Ζήτω η ΕΠΟΝ».

5) Μέχρι στιγμής λοιπόν, έγκλημα, εκβιασμός, διαφθορά. Και αυτά είναι ωραία εν ονόματι της λαοκρατίας, άλλα δεν είναι τα μόνα. Οι δυστυχείς αγρόται πρέπει να πληρώσουν. Και η πληρωμή γίνεται δια της αρπαγής των κοπαδιών των. Τα πρόβατα των... κεφαλαιοκρατών κτηνοτρόφων «κατάσχονται» από τους λαοκράτας του Κ.Κ.Ε.

«Δ.Σ.Ε. (Σ. 4Α: Δημοκρατικός Στρατός Ελλάδας)

Αρχ. Παρ/δα

II Τάγμα

Αριθμός 221

ΔΙΑΤΑΓΗ

Συνημμένα στέλνουμε οδηγίες για παρασκευή παστού κρέατος.

Η επιμελητεία να καταπιαστεί με τη δουλειά αυτή που θα διευκολύνει την τοποθέτησι κατασχομένου κοπαδιού γιδοπροβάτων.

.....

Επίσης τα τμήματα για την ανεύρεσι κοπαδιών (γιδιών, προβάτων, αγελάδων, χοίρων) να ενεργήσουν σύμφωνα με την Α.Π. 48/14.10.47 διαταγή μας.

.....

Επιμελητεία Τάγματος
Σ.Δ.Τ. 28.1.47
Σ. ΛΟΚΡΟΣ
Για την ακρίβεια

Ο επιτελής
ΒΛΑΧΑΒΑΣ»

6) Οι «κατασχέσεις» φαίνεται δεν εκάλυπτον τας ανάγκας του λαοαπελευθερωτικού αγώνος και δι' αυτό, όπως συνεπάγεται από το ανωτέρω έγγραφον, υπήρχον και «Τμήματα» (!) δια την ανεύρεσι κοπαδιών. Αλλά το Κ.Κ.Ε. δεν προέβαινε μόνον εις κατασχέσεις κοπαδιών, κατέσχεν επίσης και διάφορα άλλα είδη.

«Δ.Σ.Ε.

Αρχ. Ρούμελης

Γραφείο IV

87
11.8.47
υπογραφή)
Προς
Το Αρχηγείον Παρνασσίδας

...Γιά τα υφάσματα και άλλα είδη που κατασχέσατε να μας στείλετε λεπτομερείς καταστάσεις για το κάθε ένα είδος και τί ποσότητες χρημάτων υπολογίζετε πως αξίζουν.

Να μας γνωρίσετε αν τα εξασφαλίσατε καλά και με τί τρόπο τα εξασφαλίσατε. Να φροντίσετε δε να βρήτε κανένα αγοραστή για τα πράγματα που κατά τη γνώμη σας δεν θα χρειασθούν στο δημοκρατικό στρατό.

Σ.Δ. ΑΡ. 6.8.47
Κ.Ε.Α.
Το IV Γραφείο
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ»

Ο ηρωϊκός λοιπόν δημοκρατικός στρατός ήρπαζε και πράγματα, που δεν του εχρειάζοντο. Αυτά τα επώλει προς δόξαν του σοσιαλισμού του Κ.Κ.Ε.

7) Πάντως το κόμμα εφρόντιζε να είναι τυπικώς εν τάξει. Αν δεν ήτο δεν θα είχαμε τώρα εις τας χείρας μας τα αποδεικτικά του ηθικού του ποιου. Η κατωτέρω απόδειξις παραλαβής αποτελεί και αυτή δείγμα της τυπικής τάξεως, η οποία επεκράτει εις το Κ.Κ.Ε.

«Δ.Σ.Ε. III Τάγμα Αξ. Εφ/σμού

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ

Ο κάτωθι υπογεγραμμένος αξ. εφοδιασμού συν. Μάρκος παράλαβα από τον συν. Διοικητή III τάγματος συν. Δαφνομίλη, τρία κομμάτια (οχτώ) δόντια χρυσά προερχόμενα από λάφυρα.

23.5.45

Ο παραδούσας (sic) Ο παραλαβών
ΔΑΦΝΟΜΗΛΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

8) Η «κυβέρνηση του βουνού» επισημοποίησε την κλοπή των γεωργικών, κτηνοτροφικών κ.τ.λ. προϊόντων με «πράξη» της. Ιδού το κείμενο:

ΠΡΑΞΗ 22

«Εθνική εισφορά πάνω στην παραγωγή».

Έχοντες υπ' όψει την από 10 Μαρτίου 1944 ιδρυτική πράξη μας

Αποφασίζομεν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Αντικείμενον εισφοράς, υπόχρεοι κ.λ.π.

Άρθρον 1. - 1. Η εθνική εισφορά πάνω στη γεωργική κτηνοτροφική, αλιευτική κ.λπ. παραγωγή που επιβάλλεται με τη 1607/9.3.44 Γενική Διαταγή του Γενικού Στρατηγείου του ΕΛΑΣ κανονίζεται με τις παρακάτω διατάξεις».

Και το κείμενο προχωρεί εις διαφόρους αναλύσεις. Χαρακτηριστικώς αναφέρομεν ότι εις την παράγραφον 1 του άρθρου 8 ορίζεται η ηλικία των αρνιών καθώς και

«Το τυρί πρέπει να είναι ολόπαχο και τουλάχιστον 20 ήμερων».

«Εις το ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' περιλαμβάνονται αι κυρώσεις.

Άρθρον 13.-3. Ο υπόχρεος σε εισφορά, που δεν υποβάλλει δήλωση, καθώς και κείνος που θα δηλώσει ποσά προϊόντων η δικαιωμάτων μικρότερα από τα πραγματικά παραπέμπεται στο στρατοδικείο με το αδίκημα τούτο και τιμωρείται με φυλάκιση ίσαμε πέντε χρόνια ειρκτή ή δεσμά ανάλογα με τη σοβαρότητα της παραβάσεως και σε επιβαρυντικές περιπτώσεις με την ποινή του θανάτου».

Δια τους εθνοπροδότης εγκληματίας που βλέπετε στην επόμενη φωτογραφία το ίδιο το ΚΚΕ ωμολόγησε τα ακόλουθα ενδεικτικά:

Την 10ην Νοεμβρίου 1947, το «αρχηγείο της Ρούμελης», εκδίδει διαταγήν εις την οποίαν λέγει:

«Δεν σεβόμαστε τίποτε. Ούτε την ιδιοκτησία, ούτε τη ζωή, ούτε τα σπίτια. Πρέπει να αποφεύγονται οι χωρίς λόγω σφαγές και το πλιάτσικο».

Τον Ιανουάριον του 1948 ο Ζαχαριάδης απευθύνεται προς τους «μαχητές του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας» και τους λέγει:

«Σοβαρούς κινδύνους δημιουργούν οι πράξεις αυθαιρεσίας και βίας. Οι άσκοποι εμπρησμοί και οι κατασχέσεις. Οι υπερβολές και οι αυθαιρεσίες που είχε διαπράξει ο ΕΛΑΣ αποτέλεσαν παλιά έναν παράγοντα εχθρότητας του λαού προς το κομμουνιστικό κίνημα. Αυτό δεν πρέπει να ξαναγίνει».

Τον Μάιον του 1948 ο Καραγιώργης, με διαταγήν του καταγγέλει «το ατομικό πλιάτσικο» σαν «δείγμα χαμηλού πολιτικο-στρατιωτικού επιπέδου και διανοητικότητας, παράγοντα ρεζιλεύματος και χαντακώματος του κινήματος, που εκθέτει σε κίνδυνο ναυαγίου τους τακτικούς σκοπούς των επιχειρήσεων».

Συλληφθέντες κομμουνιστοσυμμορίται.

Τον Οκτώβριον του 1948 ο Δ. Βλαντάς εις λόγον του λέγει:

«Όπου μπαίνουμε σπάζουμε πόρτες, παίρνουμε και την τελευταία μπουκιά από το φτωχόκοσμο, δέρνουμε και αναγκάζουμε τόν κόσμο να κρύβει τα παιδιά του και να μας βρίζει».

Τον Ιανουάριον του 1949, η 5η ολομέλεια της Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε. καταδικάζει και πάλιν το «πλιάτσικο» και τις «άσκοπες καταστροφές» και διαπιστώνει:

«Μπροστά στα προβλήματα της ένοπλης πάλης έγινεν από ανώτατα στελέχη προσπάθεια να ξεπεραστούν οι δυσκολίες με τραμπουκισμούς και σακαρακίστικες μέθοδες, πράγμα που φέρνει σε αντιθέσεις με το λαό και γίνεται στοιχείο ελάττωσης της μαχητικής απόδοσης και επίδοσης του Δ.Σ.Ε.».

«Αίσχη, ...πως να τρων καλά τα στελέχη μας, ενώ πεινούν οι άντρες τους και οι τραυματίες τους, είτε να πηγαίνουν αυτοί καβάλλα, ενώ οι τραυματίες πάνε με τα πόδια, είτε να τους κουβαλούν άλλοι στα χέρια, είτε να μεγαλοπιάνωνται, να μη μιλούν καλά, να μη συμπεριφέρονται καλά, να παρεκτρέπωνται».

(Από το βιβλίο του Ν. Ζαχαριάδη «Όλοι στα άρματα, όλα για τη νίκη»)

«Αγριότητες έγιναν και τέτοιες έκαμαν και μέλη του κόμματος... Περιπτώσεις όπως του Κορώνη είτε της ηθοποιού Παπαδάκη δεν μπορούν να βρουν δικαίωση και πρέπει να καταδικαστούν ανοιχτά...».

*Ν. Ζαχαριάδης,
από λόγον του στην 12η Ολομέλεια της Κ.Ε. του ΚΚΕ,
25-27 Ιουνίου 1945.*

Το Παιδομάζωμα

ειδεχθές έγκλημα κατά της Φυλής και του Ανθρωπισμού

Κατά το ΚΚΕ:

«Δέκα χιλιάδες παιδάκια έφυγαν για να σωθούν στις Λαϊκές Δημοκρατίες» («Δημοκρατικός Στρατός» τεύχος 4, Απρίλιος 1948, σελ. 139)!!!

Οι αιμοβόροι αυτοί διέπραξαν το έγκλημα του παιδομαζώματος.

Κατά το διάστημα 1947-1949 οι κομμουνιστοσυμμορίται διενήργησαν βίαιον παιδομάζωμα εις όσας επαρχίας προσκαίρως επεκράτησαν. Οι Κουκουέδες με ειδικήν υπηρεσίαν που επιτοφορείτο «Επιτροπή Βοηθείας του Παιδιού» απέσπων από τας Ελληνικάς οικογενείας μικρά παιδιά και βρέφη ακόμη τα οποία ωδήγουν στα παραπέτασμα π.χ. εις Αλβανίαν, Γιουγκοσλαβίαν, Βουλγαρίαν και αλλού.

Ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός (Υπηρεσία Πληροφοριών του Δ.Ε.Σ. τεύχος 5 Νοεμβρίου 1948 και Δελτίον Υπουργείου Συντονισμού, τεύχος 69/1949) αναφέρουν, ότι τα απαχθέντα Ελληνόπουλα ανέρχονται εις 28.000, που εστάλησαν εις Βουλγαρίαν (2.600), Τσεχοσλοβακίαν (2.235), Ρουμανία (3.801), Πολωνία (περίπου 3.000), Βουλγαρίαν (2.660), Αλβανία (περίπου 2.000), Γιουγκοσλαβίαν (11.609) και τα υπόλοιπα στην Ανατολικήν Γερμανίαν.

Ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός εξήτησε από τας κομμουνιστικάς χώρας να επιτρέψουν στα απαχθέντα Ελληνόπουλα να γυρίσουν στην Ελλάδα. Απήντησε μόνον η Τσεχοσλοβακία, η οποία είπε ότι από τα ζητούμενα 5.000 παιδιά, τα 138 της είναι γνωστά! Έτσι τον Οκτώβριο 1948 η Εκτελεστική Επιτροπή Ενώσεως Συλλόγων Ερυθρού Σταυρού εξέδωσε την ακόλουθον απόφασιν:

«Η εκτελεστική επιτροπή, λαμβάνουσα υπ' όψιν την απόφασιν Νο ΧΙΥ ψηφισθείσαν παρά της ΧΥΙΙης Διεθνούς Διασκέψεως του Ερυθρού Σταυρού,

ως και της ληφθείσης παρά του ΟΗΕ την 27ην Νοεμβρίου αναφορικώς με τον επαναπατρισμό των Ελληνοπαίδων.

Παρατηρεί, ότι τα ληφθέντα μέτρα δια τον επαναπατρισμό των παιδιών δεν έσχον μέχρι σήμερα ειμή λίαν περιωρισμένον αποτέλεσμα και κατά συνέπειαν αι οδύναι των γονέων παρατείνονται άνευ λόγου.

Αναθέτει εις τον Γενικό Γραμματέα, όπως τεθή εις επαφήν μετά του Διεθνούς Κομιτάτου Ερυθρού Σταυρού, ίνα εξετασθώσιν μετά του ΟΗΕ οι τρόποι και τα μέτρα, άτινα θα ηδύναντο να διευκολύνωσι και να επισπεύσωσι τον επαναπατρισμόν τούτον».

Το Διεθνές Συνέδριον Προστασίας Παιδων συνήλθε στην Στοκχόλμην (Αύγουστος 1948) έλαβε γνώσιν των στοιχείων και ομοφώνως απεφάσισε:

«... Το Γενικόν Συμβούλιον της Διεθνούς Ενώσεως Προστασίας Παιδιού συνελθόν εν Στοκχόλμη την 14-8-1948 πληροφορηθέν ότι σοβαρός αριθμός Ελληνοπαίδων απήχθησαν από την πατρίδα των άνευ της συναινέσεως των γονέων των και θεωρών, ότι μία τοιαύτη πράξις είναι κατάφωρος παραβίασις των αρχών και της δηλώσεως των δικαιωμάτων του παιδιού, της ονομαζόμενης «δηλώσεως της Γενεύης».

Αποφασίζει:

1) Όπως τα Ηνωμένα Έθνη παρακολουθούν επιμόνως να εξεύρουν τα κατάλληλα μέσα, ώστε να εξασφαλισθή όσον το δυνατόν ταχύτερον η επιστροφή εις τας εστίας των, απάντων των παιδιών τα οποία κρατούνται μακράν των γονέων των, εναντίον της θελήσεως τούτων.

2) Όπως προσφερθώσιν αι υπηρεσίαι της Διεθνούς Ενώσεως Προστασίας Παιδιού, εν συνεργασία με άλλας οργανώσεις, ίνα δοθή περίθαλψις εις τα παιδιά ταύτα, οπουδήποτε και αν ευρίσκωνται.

3) Όπως ζητηθή από τα Ηνωμένα Έθνη να λάβωσι μέτρα ώστε τα παιδιά όλων των εθνών να εξασφαλισθώσιν εναντίον βιαίας μεταφοράς και κρατήσεως μακράν της πατρίδος των άνευ συγκαταθέσεως των γονέων των».

Περαιτέρω το Διεθνές Συνέδριον του Ερυθρού Σταυρού εις Στοκχόλμην (Σεπτέμβριος 1948) εχαρακτήρισε το παιδομάζωμα «έγκλημα γενοκτονίας» (Genocide) και ανεκαίνωσε ότι:

«Η 17η διεθνής διάσκεψις του Ερυθρού Σταυρού εκφράζει την ευχήν, όπως οι πέραν των εθνικών συνόρων απαχθέντες Ελληνόπαιδες επαναπατρισθούν το ταχύτερον».

Αξίζει πάντως τον κόπον να παραθέσω εδώ ένα τμήμα του υπομνήματος του... Στρατηγού (!) Μάρκου προς τον ΟΗΕ («Ελεύθερη Ελλάδα» 15-8-1948) διά να θαυμάσετε το αδιάντροπον

των αριστερών. Ο Μάρκος λοιπόν, τον οποίον οι ίδιοι οι κομμουνιστάι απέκάλεσαν «ρεμάλι»! (3η Συνδιάσκεψι ΚΚΕ, Οκτ. 1950, λόγω οργανωτικού γραμματέως) «στρατιωτικά τενεκέ» («τριάμιση χρόνια πάλης του Α.Σ.Ε.», σελ. 101 υπό Βλαντά μέλους Π.Γ. του ΚΚΕ) «σκουλήκι» («Η πολιτική των στελεχών μας στο ΚΚΕ τα τελευταία δέκα χρόνια» σελ. 32 υπό Μπαρτζώτα) έστειλε υπόμνημα στον ΟΗΕ όπου μεταξύ άλλων «ο τενεκές», «το ρεμάλι» και το «σκουλήκι» έγραφε:

«Οι φιλανθρωπικές οργανώσεις των λαϊκών Δημοκρατιών, δέχτηκαν με τη μεσολάβηση μας, να περιποιηθούν και να φιλοξενήσουν αυτά τα φτωχά θύματα των μοναρχοφασιστικών φρικαλεοτήτων. Και τις μέρες εκείνες ακριβώς που γινόταν απ' τον οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών η παγκόσμια καμπάνια για το παιδί, διεξάγονταν εδώ ένα λαϊκό έργο αλληλεγγύης, δώδεκα χιλιάδες παιδιά είχαν σωθή. Φυσικά δεν ήταν όλα τα παιδιά της Ελλάδος. Πολλοί γονείς, είτε επειδή είχαν τα μέσα να τα θρέψουν, είτε γιατί δεν ήθελαν να τα αποχωριστούν δεν τα έστειλαν και κανένας δεν τους ανάγκασε να το κάνουν. Άλλοι πάλι γονείς έστειλαν ένα η δύο παιδιά και κράτησαν τ' άλλα. Είναι αλήθεια πως πολλοί απ' τους τελευταίους μετάνοιωσαν που δε μιμήθηκαν τους άλλους, όταν τα αμερικανικά αεροπλάνα σκότωσαν πολλά απ' αυτά, και η πείνα απεδεκάτιζε τα άλλα. Το γεγονός αυτό εν πάσει περιπτώσει, δείχνει πως κανένας καταναγκασμός δεν ασκήθηκε ούτε είναι δυνατόν ν' ασκηθή. Σας επαναλαμβάνουμε μονάχα αυτό: Ούτε ένα παιδί δε στάλθηκε σε μια δημοκρατική χώρα, χωρίς τη συγκατάθεση των γονέων του. Σε κάθε χωριό άλλωστε, οι γονείς εξέλεξαν μονάχοι τους μια ενήλικη κοπέλλα η μια γυναίκα για κάθε ομάδα 20-25 παιδιών για να τα συνωδεύσουν.

Οι μοναρχοφασίστες με το μοναδικό τρόπο που ξέρουν να χρησιμοποιούν αυτή τη βία, που τους είναι τόσο προσφιλής, υπεχρέωσαν μερικούς γονείς που συνέλαβαν να καταθέσουν πως τα παιδιά τους αρπάχτηκαν με τη βία. Και η Βαλκανική Επιτροπή αν και σε ένα χωριό οι ίδιοι οι γονείς τους διέψευσαν αυτή τη συκοφαντία έτοιμη καθώς είναι πάντοτε να υποστηρίξει τους μοναρχοφασίστες και στις προκλήσεις τους, κράτησε αυτές τις μεμονωμένες μαρτυρίες που αποσπάστηκαν προφανώς με την βία και δεν καταδέχτηκε να προσέξη το αυτονόητο της υπόθεσης, ούτε τις χιλιάδες των γονιών που διαμαρτυρήθηκαν με χιλιάδες γράμματα εναντίον αυτής της συκοφαντίας».

Αι επανειλημμένα διαμαρτυρία του Ελληνικού και του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού, καθώς και αι αποφάσεις του ΟΗΕ δεν ελήφθησαν υπ' όψιν από το ΚΚΕ και τας κομμουνιστικές χώρας, όπου ωδηγήθησαν τα Ελληνόπουλα.

Απεναντίας μάλιστα ο πρόεδρος Μάρκος της Κυβέρνησης του Βουνού απέστειλε υπόμνημα στον ΟΗΕ όπου κατηγόρησε τους «μοναρχοφασίστες» ότι διαπράττουν παιδομάζωμα. Ιδού τι έγραφε:

«Το παιδομάζωμα, το πραγματικό παιδομάζωμα το έκαναν οι μοναρχοφασίστες. Και πράγματι οι μοναρχοφασίστες μόλις πληροφορήθηκαν

ότι οι γονείς στέλνουν τα παιδιά τους στις Λ. Δημοκρατίες, άρχισαν επιδρομές στα χωριά των κατεχομένων απ' αυτούς περιοχών και άρπαξαν τα παιδιά από την αγκαλιά των μανάδων τους. Τραγικές σκηνές διεδραματίσθησαν παντού. Και τα κακόμοιρα τα παιδιά μεταφέρθησαν σε στρατόπεδα η παρεδόθησαν σε πλούσιες οικογένειες σαν υπηρέτες. Για να σκεπάσουν αυτό το πραγματικό έγκλημα, διπλασίασαν το θόρυβο, γύρω από το δήθεν παιδομάζωμα το δικό μας. Να η αλήθεια για την καμπάνια αυτή που ξεσήκωσαν τόσο τεχνητά και τόσο κυνικά οι μοναρχοφασίστες και οι πάτρωνες τους».

(«Ελεύθερη Ελλάδα» 15-8-1948)

Αλλά ο ΟΗΕ βασιζόμενος εις αδιάψευστα στοιχεία δια μίαν ακόμη φοράν (Νοέμβριος 1949) ανεκοίνωσε την κατωτέρω απόφασιν της Γενικής Συνελεύσεώς του:

«Η Γενική συνελευσις, λαμβάνουσα γνώσιν της υποβληθείσης εκθέσεως παρά της Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού και της Ενώσεως των Συλλόγων του Ερυθρού Σταυρού επί του ζητήματος του επαναπατρισμού των Ελληνοπαίδων (Α. 1014) και εκτιμώνσα τας προσπάθειας, τας οποίας ανέπτυξαν αι δύο Διεθνείς Οργανώσεις του Ερυθρού Σταυρού, ίνα διευκολύνωσι την πραγματοποίησιν της αποφάσεως 193 (III) Σ. της Γενικής Συνελεύσεως.

Παρατηρούσα ότι οι Ελληνοπαίδες δεν επεστράφησαν εισέτι εις τας εστίας των, ως συνιστά η απόφασις της Γενικής Συνελεύσεως, αναγνωρίζουσα δε, ότι δέον να καταβληθώσι νέαι προσπάθειαι προς πλήρη εφαρμογήν της αποφάσεως ταύτης. 1. Αναθέτει εις τον Γενικόν Γραμματέα, όπως καλέση το Διεθνές Κομιτάτον Ερυθρού Σταυρού και την Ένωσιν των Συλλόγων του Ερυθρού Σταυρού και εξακολουθήσωσι τας προσπάθειας των διά την εξυπηρέτησιν του ανθρωπιστικού τούτου θέματος και τοις παράσχη πάσαν δέουσαν βοήθειαν διά την εκτέλεσιν του έργου του.

2. Καλεί θερμώς πάντα τα Έθνη, μέλη του Ο.Η.Ε. και τα άλλα Έθνη, τα παρέχοντα άσυλον εις Ελληνοπαίδας, όπως λάβωσι πάντα τα μέτρα, από κοινού και εν συνεργασία μετά των Διεθνών Οργανώσεων του Ερυθρού Σταυρού, όπως διευκολύνωσι την ταχείαν επιστροφήν των παιδιών εις τας εστίας των, συμφώνως προς την άνω αναφερομένην απόφασιν.

3. Καλεί τας Διεθνείς Οργανώσεις του Ερυθρού Σταυρού, όπως αναφέρωσιν εις τον Γενικόν Γραμματέα προς πληροφορίαν των μελών του Ο.Η.Ε. τας προόδους της εκτελέσεως της παρούσης αποφάσεως».

Και διά πολλοστήν φοράν η Γενική Συνέλευσις του ΟΗΕ (Δεκέμβριος 1950) αποφασίζει:

«...2. Προσκαλεί επιμόνως άπαντα τα Κράτη, τα οποία δίδουσιν άσυλον εις Ελληνοπαίδας, όπως λάβωσι πάντα τα μέτρα, εν συνεργασία μετά του Γενικού Γραμματέως και των Διεθνών Οργανώσεων του Ερυθρού Σταυρού, ίνα διευκολύνωσι την ταχείαν επιστροφήν των παιδιών πλησίον των γονέων των, και, οσάκις παρίσταται ανάγκη προς τούτο, επιτρέπωσι εις τας Διεθνείς

Οργανώσεις του Ερυθρού Σταυρού την ελευθέραν είσοδον εις το έδαφος των.
3. Συνιστά μίαν Μόνιμον Επιτροπήν, αποτελουμένην εκ των Αντιπροσώπων του Περού, των Φιλιππίνων και της Σουηδίας, ήτις θα ενεργή εν συνεννοήσει μετά του Γενικού Γραμματέως και θα προέρχεται εις ανταλλαγήν απόψεων μετά των Αντιπροσώπων των ενδιαφερομένων Κρατών, δια τον ταχύν επαναπατρισμόν των παιδιών.

4. Παρακαλεί τον Διεθνή Ερυθρόν Σταυρόν και την Ένωσιν των Συλλόγων του Ερυθρού Σταυρού, όπως συνεργασθώσι μετά της αναφερθείσης Επιτροπής...»

Εν τέλει την 17ην Δεκεμβρίου 1952 συνήλθε στην Ν. Υόρκη η 7η Γενική Συνέλευσις του ΟΗΕ, μετά από καταθεσιν της εντολής που είχε λάβει ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός, λόγω της αρνήσεως των κομμουνιστικών κρατών να εφαρμόσουν τας αποφάσεις του ΟΗΕ. Τότε η Γ.Σ. του ΟΗΕ εξέδωσε απόφασιν:

«με την οποίαν εξέφραζεν την βαθείαν λύπην της, διότι κανένα εκ των κρατών του Παραπετάσματος δεν συνεμορφώθη προς τις υποδείξεις της, έκτος της Γιουγκοσλαβίας, και κατεδίκασε την παράλειψιν αυτήν των κρατών τούτων».

Την 16ην Δεκεμβρίου 1948 συνήλθε στην Βουδαπέστην της Ουγγαρίας το Β' Συνέδριον της «Παγκοσμίου Οργανώσεως Δημοκρατικών Γυναικών» (Π.Ο.Δ.Γ.)- Η Ρούλα Κουκούλου-Ζαχαριάδου εκπρόσωπος του ΚΚΕ εδήλωσε τα εξής:

«Καίονται τα χωριά στην Ελλάδα και κατακρεουργούνται κατά μάζες γυναίκες και παιδιά...

Με θλίψη αναλογιζόμαστε την κατάστασι των παιδιών που έμειναν στην Ελλάδα και δεν πρόλαβαν να σωθούν από τον Δημοκρατικό στρατό. Με την βία αρπάχτηκαν από την Βόρειο Ελλάδα από τα όργανα της Φρειδερίκης και τώρα είναι δουλάκια κι αλήτες στις πόλεις ή πεθαίνουν από την πείνα στα παιδικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Και για να σκεπάσουν το καινούργιο τους έγκλημα για να συκοφαντίσουν τις Λαϊκές Δημοκρατίες και τη Δημοκρατική Κυβέρνηση της Ελλάδας οι μοναρχοφασίστες σήκωσαν ολόκληρο θόρυβο στον Ο.Η.Ε. και ζήτησαν να παρθή απόφασις να γυρίσουν τα παιδιά μας απ τις Λαϊκές Δημοκρατίες».

Και με τέτοιας ψευδολογίας οι κουκουέδες προσεπάθουν να δικαιολογήσουν το παιδομάζωμα και την διεθνή αγανάκτησιν, που προεκάλεσε.

Το Συνέδριο εκείνο συνεχίσθη κατά κάποιον τρόπον στην έδρα της κυβερνήσεως του βουνού εις Πρέσπας, την 29ην Φεβρουαρίου 1949, όπου παρέστησαν αντιπροσωπείαι από τα διάφορα Κ.Κ. Σχετικώς με το παιδομαζωμα ελέχθησαν τα παρακάτω:

Λίλη Όλτ τον ΚΚ Ουγγαρίας: «... Τα Ελληνόπουλα που φιλοξενούμε στη χώρα μας (στην Ουγγαρία) είναι το καλύτερο δείγμα εκτιμήσεως προς τον αγώνα σας...».

Ζήνοβα του ΚΚ Τσεχοσλοβακίας: «... Τα Ελληνόπουλα που φιλοξενούμε στη χώρα μας, άντι των γονέων τους που πολεμούν, θα σας τα επιστρέψωμεν μεγάλα και μορφωμένα...».

Άννα Ρούμπου τον ΚΚ Ρουμανίας: «... Τα παιδιά σας που φιλοξενούμε θα σας τα στείλουμε με τη Νίκη...».

Ζαμποτέσκα Στανισλάβα του ΚΚ Πολωνίας: «... Διαπαιδαγωγούμε τα παιδιά σας με το παράδειγμα των ηρώων σας, σαν το Μήτσο Παπαρήγα. Πιστεύουμε ότι τα παιδιά σας και τα παιδιά μας, είναι τα παιδιά της μεγάλης οικογένειας των λαών. Θα σας τα επιστρέψουμε με τη λευτεριά και τη λαϊκή Δημοκρατία...»

Βίτο - Κάρο του ΚΚ Αλβανίας: «... τα παιδιά σας τα είδαμε χλωμά όταν ήρθαν στη χώρα μας. Ανοίξαμε την αγκαλιά μας και τα δεχθήκαμε...».

Οι Αλβανοί λοιπόν είδαν τα παιδιά μας χλωμά! και ανέλαβαν να τα διαθρέψουν. Ο υπουργός της κομμουνιστικής κυβερνήσεως του βουνού Π. Κόκκαλης διεβεβαίωσε ότι:

«Τα παιδιά μας στις Α. Δημοκρατίες που είδα μόνος μου ζουν μια ζωή παραδεισένια! Ούτε στ' όνειρο τους δεν είδαν τέτοια ζωή. Εκτός απ' τη διατροφή, περιθάλλονται επιστημονικά, ειδικεύονται σε τέχνες! κ.λ.π.».

Ωστόσο ο γενικός επιθεωρητής του παιδομαζώματος δάσκαλος Γεώργιος Μανούκας («Παιδομάζωμα, το μεγάλο έγκλημα κατά της Φυλής» Αθ. 1961), είχε καταγγείλει στον Κόκκαλη την τραγωδία των αρπαχθέντων παιδιών, τα οποία: «Στη Βουλγαρία υποφέρουν από ψώρα, στο Καλλιμανέστι της Ρουμανίας τα παιδιά ψάχνουν στα σκουπίδια να βρουν κοτσάνια από λάχανα και άλλου κλέβουν δια να φάνε. Στο Μπουρνώ της Τσεχοσλοβακίας πεθαίνουν κατά δεκάδες απ' τον τύφο και στην Αλβανία υποφέρουν απ' την πείνα, ακαθαρσία και ψείρα».

Τρομαγμένο Ελληνόπουλο, που έζησε την τραγωδία τον παιδομαζώματος.

*Απαρηγόρητες Ελληνίδες.
Το ΚΚΕ απήγαγε τα παιδιά τους.
Δεν θα τα ξαναδούν.*

*Τραγικοί και ηρωικά φυσιογνωμίες του Ελληνικού Λαού.
Ο γηραιός χωρικός, ο γηραιός ιερέυς και η Ελληνίδα μητέρα,
με τα όπλα στο χέρι προστατεύουν τα παιδιά τους.*

*Ελληνόπουλα του παιδομαζώματος. Ευρίσκονται στην Ρουμανία το 1948.
Τι να απέγιναν; Προσέξατε φορούν χειμερινά ενδύματα,
αλλά είναι ξυπόλητα!*

*25 Νοεμβρίου 1950. 21 Ελληνόπουλα επιστρέφουν από την Γιουγκοσλαβία.
Στα σύνορα τα υποδέχονται οι γονείς τους.*

*Ο βασανισμένος Έλληνας χωρικός
έσωσε το παιδί του από το παιδομάζωμα του ΚΚΕ.*

Τα παιδάκια αυτά επέτυχαν να ξεφύγουν από το παιδομάζωμα που έκανε το ΚΚΕ. Έτρεξαν εκρύφθησαν, ήσαν τυχερά. Εσώθησαν.

Η οικογένεια του δασκάλου Θωμά Μήτση. Ο πατήρ καταδιώκεται από το ΚΚΕ και διαφεύγει στην Κόνιτσα. Η μήτηρ κατακρεουργείται. Τα πέντε παιδιά μεταφέρονται άλλα στην Ουγγαρία, άλλα στην Ρουμανία. Εχάθησαν.

Ο εικονιζόμενος νεαρός λέγεται Ευάγγελος Τσάκος και κατάγεται από την Φλώρινα. Τον είχαν αρπάξει οι συμμορίται. Κατόρθωσε να δραπέτευση. Τον επυροβόλησαν και τον άφησαν ανάπηρο.

Ελληνόπουλα του παιδομαζώματος. Από τα 28.000 απαχθέντα παιδάκια επέστρεψαν 520 από την Ουγγαρία, 611 από την Ρουμανία, 296 από την Τσεχοσλοβακία, 6 μόνον από την Βουλγαρία. Μετά βάσει συμφωνιών θα επιστρέψουν κι άλλα από την Γιουγκοσλαβία.

*Συγκινητικάί στιγμαί.
Μητέρες παραλαμβάνουν τα παιδιά τους
στα Ελληνογιουγκοσλαβικά σύνορα.*

Κάποιο από τα ολίγα Ελληνόπουλα, που κατόπιν συμφωνίας επέστρεψε από την Γιουγκοσλαβία στην Ελλάδα. Το αγκαλιάζει ο πατέρας του.

Επι τέλους Ελληνόπουλα επιστρέφουν στην Πατρίδα, της οποίας φιλούν το χώμα.

Ένα κοριτσάκι που εσώθη από το παραπέτασμα, με τον πατέρα του.

Η Βασίλισσα Φρειδερίκη με Ελληνόπουλα των Παιδοπόλεων, δια τας οποίας ο μετέπειτα «εθνάρχης» Κ. Καραμανλής είπεν:

«... Η Βασιλική Πρόνοια παρηκολούθησε βήμα προς βήμα τας φάσεις από τας οποίας διήλθεν η ιστορία της Χώρας μας κατά την τελευταίαν δεκαετίαν. Εις την ώραν τον συμμοριτοπολέμου, με τας 53 παιδοπόλεις περίεσωσε 23.000 Ελληνόπουλα, δια να τους αποδώση σώους και αβλαβείς

εις τας οικογενείας των μετά το πέρας της ανταρσίας. Όταν μετά το τέλος της ανταρσίας εσήμανεν η ώρα της ανασυγκροτήσεως, αι παιδοπόλεις περιορίζονται εις την περίθαλψιν των ορφανών και απροστάτευτων παιδιών και όλη η προσοχή στρέφεται προς την εξύψωσιν, την ηθικήν και την επαγγελματικήν, των παιδιών τα οποία επέστρεψαν εις το χωριό των...».

(Από το βιβλίον Μανούκα ένθ. άνωτ. σελ. 142).

Τότε «συμμοριτοπόλεμος» και «ανταρσία». Τώρα η Ν.Δ. τιμά τους αγώνες του ΚΚΕ! το οποίον παρανόμως ενομιμοποίησε.

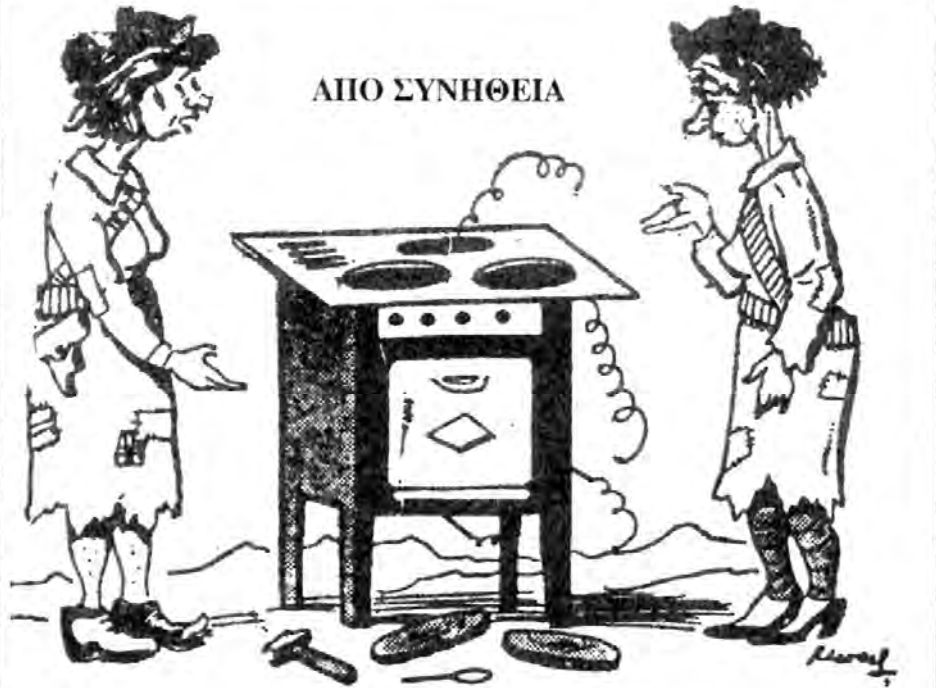

Χιούμορ και ΚΚΕ

Παραθέτω μερικάς γελοιογραφίας κατά των κομμουνιστοσυμμοριτών, που έκανε ο μετέπειτα αριστερός ευθυμογράφος και σκιτσογράφος Μ. Μποσταντζόγλου (Μπόστ). Εδημοσιεύθησαν το 1948 στο σατυρικόν λεύκωμα «Ο πόλεμος των νάνων» (Αθ. 1948) που δια της υπ' αριθμ. 508228/48001/5/22-10-1948 του Γ.Ε.Σ. εκκυκλοφόρει στο στράτευμα.

ΑΠΟ ΣΥΝΗΘΕΙΑ

— Έπειδή ήταν από μοναρχοφασιστικό σπίτι, ο άντρας μου της
έβγαλε τὰ μάτια... (Τοῦ κ. Μ. Μπονταντζόγλου)

Ἡ κρίσις τῆς...στέγης

ΕΜΒΕΡ. — Ἐχει ὠραία θέα καὶ στοιχίζει μόνο 800.000 λίρες ἡ διαμονή.

Ἄφου τὸν ἐδιώξε ὁ Στρατὸς
ἀπὸ τὸ Γράμμο πρῶτα
καὶ στὴν Μουργκᾶνα ἔπειτα
τοῦ ἄλλαξε τὰ φῶτα

Ἐπῆρε τὰ βρεμμένα του
γεμάτος ἀγωνία
ζητώντας καταφύγιο
νὰ βρῆ στὴν Ἀλβανία

Ὁ Χόντζα τοῦ προσέφερε
εὐθὺς ἀμέσως στέγη
μὰ ζήτησε τὶς λίρες του
συχνὰ νὰ τοῦ ἀρμέγη!..

Πολεμικές... μονάδες του Δ. Σ.

Οι έλαφρες ταξιαρχίες του Μάρκο.

Στοῦ Γράμμου τὸ ταμποῦρι

Τρία πουλάκια κάθονταν
καὶ πίνανε ταμπάκο

τ' ὄνα κυττοῦσε τὸν βορηά
τ' ἄλλο ἔτρεμε τὴ δύση

τὸ τρίτο τὸ... Μαρκόπουλο
πῆγε νὰ φτερουγίσῃ

Καὶ πέταξε γιὰ ἡλίθιο
καὶ ἄνομο ἀγῶνα

Μ' ἀπ' τοῦ φαντάρου ἔπεσε
ἀμέσως τὴν σφεντόνα !

Ἡ ἱστορία τοῦ καπνοῦ

Προτοῦ τὸν κάνη...«στρατηγὸς»
τὸν Μάρκο ἢ Ρωσία
ξεκίνησε ἀπ' τοῦ καπνοῦ
τὴν ἐπεξεργασία.

Κι' ὁμως δὲν μπόρεσε ποτὲ
χαμπάρι αὐτὸς νὰ πάρῃ
τὸ τί καπνὸ φουμάρουνε
οἱ Ἕλληνες φαντῶροι!

Θυμήθηκε τὴν τέχνη του
ὁ Μάρκος ὁ τρανὸς
κι' ἀπὸ τὸ Γράμμο ἔγινε
κάποια βραδυά... καπνός.

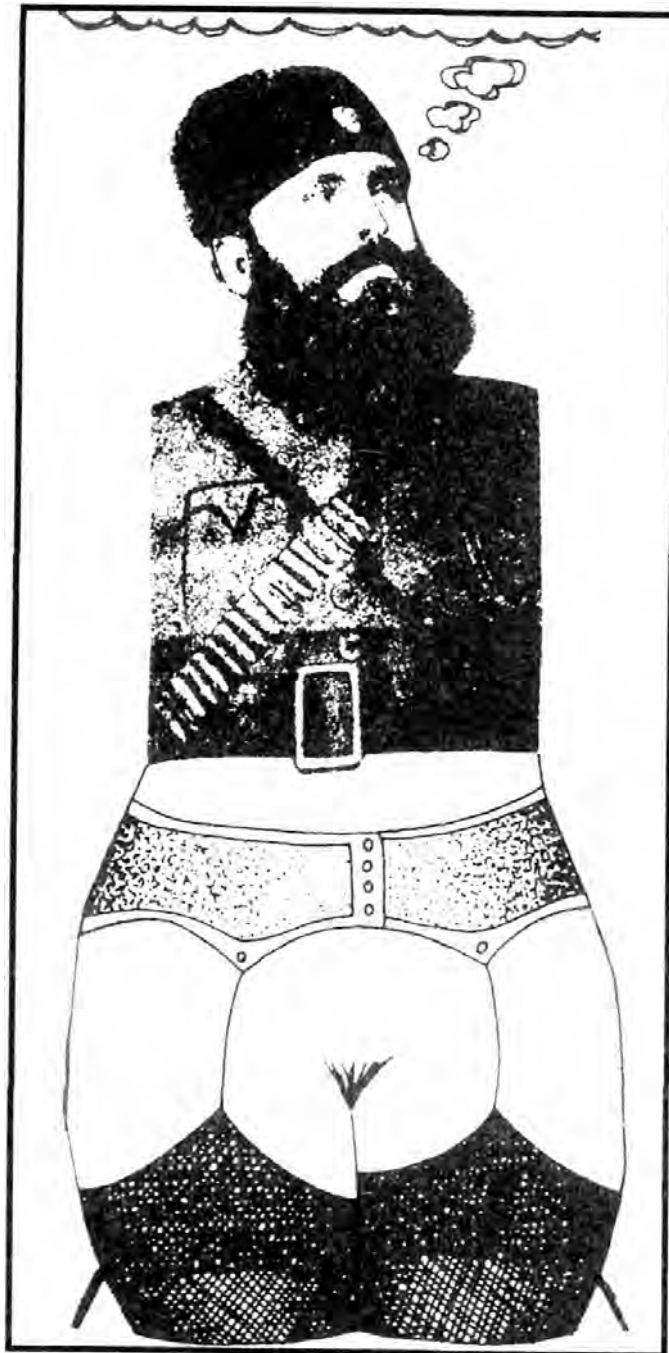
Επίμετρον

Ο Στρατάρχης Αλέξανδρος Παπάγος, ο όποιος συνέτριψε τους κομμουνιστοσυμμορίτες, επιθεωρεί άνδρας του Εθνικού Στρατού, στους οποίους οφείλεται η σωτηρία της Ελλάδος. Τώρα οι νεοσυννοδοιπόροι εξισώνουν τους Έλληνας Αξιωματικούς του Εθνικού Στρατού, με τους εθνοπροδότες «καπεταναίους» του ΚΚΕ.

*Ο πρωθυπουργός της απελευθέρωσης (12-10-1944)
Γεώργιος Παπανδρέου επιθεωρεί παρατεταγμένους αντάρτες,
που εντός ολίγου αι ευγενείς αυτά φυσιογνωμία θα αιματοκυλίσουν
τας Αθήνας, ώστε δικαίως το ΚΚΕ απεκλήθη υπό του Γ. Παπανδρέου
«το κόμμα της προδοσίας και του εγκλήματος».*

Η... Σουλτάνα, όπως παρουσιάζεται στο κομμουνιστικό Περιοδικό «ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ»!

ΕΤΣΙ ΚΑΛΟΠΕΡΝΑΓΑΝ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

*Εξόριστοι κομμουνισταί στην Μακρόνησον.
(«Έθνος» 11-5-1997). Φωτογραφίζονται!*

*Εξόριστοι κομμουνισταί στην Μακρόνησον («Νέα» 30-3-1988).
Όλοι των χαμογελούν. Τα σφαγιασθέντα θύματα των ελησμονήθησαν
και αυτοί δυστυχώς δεν ετιμωρήθησαν.*

ΑΥΤΟΙ ΕΣΦΑΓΗΣΑΝ

ΑΥΤΟΙ ΓΕΛΟΥΝ

Οι Συνοδοιπόροι

Εκτός των αμιγών κομμουνιστών υπάρχουν οι λεγόμενοι «συνοδοιπόροι» οι οποίοι κάνουν οτιδήποτε εξυπηρετεί τον κομμουνισμό, δίχως οι ίδιοι να παραδέχονται, ότι είναι κομμουνιστάι. Πρόκειται περί γλοιωδών προσώπων, που χάριν ατομικών φιλοδοξιών και συμφερόντων συμπαρίστανται στους κομμουνιστάς.

Οι συνοδοιπόροι ανήκουν εις φιλοκομμουνιστικές οργανώσεις και γενικώτερον δραστηριοποιούνται στον αριστερό χώρο. Ωρισμένοι καθηγηταί Πανεπιστημίων, δημοσιογράφοι και κυρίως πολιτικοί υποστηρίζουν συνεχώς τους αριστερούς. Δίχως ντροπή και φυσικά, χωρίς αναφορά στο παρελθόν με στοιχεία, παραποιούν την ιστορίαν και σκοπίμως ψεύδονται.

Συνήθως παρουσιάζουν τους αριστερούς ως αθώα θύματα των δεξιών. Οι δεξιοί τους κατεδίωξαν, ενώ οι αριστεροί κατέσφαξαν τους δεξιούς. Οι δεξιοί είναι εθνικώς μειοδότηι, ενώ οι αριστεροί διέπραξαν προδοσίας. Για όλα τα κακά ευθύνεται η δεξιά, ενώ εμφανίζουν την αριστερά ως παρθένα. Έτσι ανεπτύχθη τα τελευταία 25 χρόνια μία έντονος προπαγάνδα γύρω από το σύνθημα «ο λαός δεν ξεχνά, τι σημαίνει δεξιά». Ποιος λαός; Δεν θα αναφερθώ εις λεπτομέρειας, διότι θέλω να παραμείνω στα κείμενα και τας φωτογραφίας, που αποδεικνύουν τας εθνοπροδοσίας και τα εγκλήματα του ξενοδούλου ΚΚΕ. Ο ρόλος πάντως των κρυπτοκομμουνιστών, όπως αλλοιώς θα ώνόμαζε κάποιος τους συνοδοιπόρους, είναι υπονομευτικός κάθε πατριωτικού. Οτιδήποτε εθνικόν ενοχλεί το αρρωστημένο μυαλό τους και το πολεμούν. Είναι διεθνισταί, ψευτοειρηνόφιλοι, αρνησιπάτριδες και κατά κανόνα άθεοι. Προβάλλουν μέσω των ΜΜΕ την παρακμή και τον εκφυλισμό, που προκλητικώς αποκαλούν πρόοδον! Έρπουν.

Σχεδόν όλα τα ΜΜΕ ελέγχονται από αυτό το είδος των αριστερών. Την εκπόρθησιν των ΜΜΕ από τον Μαρξισμό την επεδίωξε και την επραγματοποίησε ο «εθνάρχης» Κ. Καραμανλής, δια του Λαμπρία στον οποίον ανέθεσε το έργον. Την τακτική του «εθνάρχου» συνεχίζει ο τωρινός πρόεδρος της «Νέας Δημοκρατίας» κ. Κ. Καραμανλής, ο οποίος εδήλωσε ότι σέβεται (!) την ιστορίαν της αριστεράς! Ποίαν ιστορίαν; το Δεκεμβριανό κίνημα; τας προδοσίας; το παιδομάζωμα; τον συμμοριτοπόλεμο; τας πηγάδας; Φυσικά ο κ. Κ. Καραμανλής που σέβεται την ιστορία (το ποινικον μητρώο δηλαδή) της αριστεράς δεν σέβεται τους ήρωας του Γράμμου και του Βίτσι ή του Μακρυγιάννη κ.τ.λ. που εθυσιάσθησαν μαχόμενοι υπέρ της πατρίδος και όχι δια να εισέλθη ο αρχισφαγέας και αρχιπροδότης Μάρκος Βαφειάδης στη βουλή!

Ο εγκληματίας εθνοπροδότης Φλωράκης με στολή ρωσική, στην σοβιετική στρατιωτική ακαδημία Φρούζα της Μόσχας.

Ο εγκληματίας εθνοπροδότης Χαρίλαος Φλωράκης (καπετάν - Γιώτης) ο σφαγέυς του Καρπενησίου κ.τ.λ. με τον συνοδοιπόρο Πρόεδρο της Ν. Δημοκρατίας κ. Κ. Καραμανλή.

Αντί Επιλόγου

Το βιβλίο που εδιαβάσατε σας έδειξε ένα μικρόν μέρος της εκτάσεως του εγκλήματος και της εκτάσεως της προδοσίας. Οι

εγκληματίαι και οι προδότες επανήλθον στον πολιτικόν βίον της Χώρας, παρά την θέλησιν ενός πραγματικού δημοκράτου, που είπεν:

«Είναι τόση η έκτασις της προδοσίας, είναι τόση η έκτασις του εγκλήματος, είναι τόσαι αι καταστροφαι και αι θυσίαι της Ελλάδος, αι οποίαι υπερέβησαν τας θυσίας τον επικού αγώνος εναντίον των δύο Αυτοκρατοριών, ώστε ουδέποτε το Έθνος και ο Λαός μας θα ανεγνώριζον την επάνοδον των προδοτών και των εγκληματιών εις τους κόλπους του πολιτικού βίου της Χώρας».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

(«Πολιτικά κείμενα» έκδ. «Μπάυρον» τόμος Γ, σελ. 198)

Ταυτοχρόνως κι άλλος ανεγνωρισμένος δημοκράτης τους κατηγορήσε, δια τα εγκλήματα των και την προδοτικήν των ιδεολογίαν:

«Οι κομμουνισταί, οι οποίοι προεκάλεσαν την φρικτοτέραν ηθικήν αναστάτωσην και αιματηρότατα δράματα εις την κατεχομένην Ελλάδα, ήσαν φορείς ωρισμένης ιδεολογίας, απαραδέκτου εις εμέ και βαρύτατα επικινδύνου δια την επιβίωσιν του Γένους μας ως γνησίως ελληνικού».

«...Όταν ήλθα από την Πελοπόννησον, απεσιώπησα το γεγονός των χιλιάδων φόνων που είχατε διαπράξει εκεί, καθώς και τας φυλακίσεις. Εσκέφθηκα τότε, ότι έπρεπε να απαλλαγίτε από τας παρελθούσας ευθύνας σας, και δι αυτό δεν ώμίλησα».

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

(«Τα χρόνια του Μεγάλου Πολέμου» Αθ. 1964, σελ. 12,96)

Βιβλιογραφία

(πηγαι, αποσπάσματα εκ των οποίων αναφέρονται στο παρόν βιβλίον)

Αρχεία

- Αστυνομία Πόλεων
- Γενικά Αρχεία του Κράτους
- Διεύθυνσις Ιστορίας Στρατού (Δ.Ι.Σ.)
- Ελληνική Βασιλική Χωροφυλακή
- Ιατροδικαστική Υπηρεσία
- Ιεραί Μητροπόλεις
- Ινστιτούτο Σπουδής Ιστορίας (Κ. Σειράς)
- Κατασχεθέντα έγγραφα ΚΚΕ
- Πρακτικά Βουλής

Περιοδικά

- «Διεθνείς Σχέσεις»
- «Ιδεοδρόμιο»
- «Κομμουνιστική Επιθεώρηση»
- «Νέος Κόσμος»
- «Ντοκουμέντα»

Εφημερίδες

- «Αυγή»
- «Βήμα»
- «Δημοκρατικός Στρατός»
- «Έθνος»
- «Ελευθερία»
- «Ελεύθερος Τύπος»
- «Εμπρός»
- «Εργατικός Αγών»
- «Ελευθεροτυπία»
- «Ελλάς»
- «Θεσσαλονίκη»
- «Νέα»
- «Ν. Δημοκράτης»
- «Πράβδα»
- «Ριζοσπάστης»

Βιβλία

- Α. Αντωνακέα: «Η ανατίναξίς της γέφυρας του Γοργοποτάμου- ιστορία και μύθος»
- Δ. Βλαντά: «Εισήγηση εις την 7ην Ολομέλειαν της Κ.Ε. του ΚΚΕ»
- Δ. Βλαντά: «Τριάμιση χρόνια πάλης του Δ.Σ.Ε.»
- Γ.Ε.Σ.: «Αι επιχειρήσεις του Γ' Σώματος Στρατού»
- Γ. Γιάνναρης: «Φοιτητικά κινήματα και Ελληνική Παιδεία»
- Κ. Γουντχάουζ: «Το μήλον της έριδος»
- Εκδ. ΕΟΚΑ: «Η κομμουνιστική ηγεσία έναντι του Κυπριακού αγώνος»
- Εκδ. Επαναπατρισθέντων: «Αυτό είναι το ΚΚΕ»
- Ν. Ζαχαριάδη: «Μερικά ζητήματα από την κατάσταση και την κομματική ζωή»
- Ν. Ζαχαριάδη: «Τα προβλήματα της καθοδήγησης του ΚΚΕ»
- Ν. Ζαχαριάδη: «Όλοι στα άρματα, όλα για τη νίκη»
- Ν. Ζαχαριάδη: «Ιστορία του ΚΚΕ»
- Ι. Ζέβγος: «Γιατί η επανάστασις στην Ελλάδα θα αρχίση σαν αστικοδημοκρατική»
- Π. Κανελλόπουλος: «Τα χρόνια του Μεγάλου Πολέμου»

- Κ. Καραλής: «Ιστορία των δραματικών γεγονότων Πελοποννήσου 1943-1949»
- ΚΚΕ: «Πέντε χρόνια αγώνες»
- ΚΚΕ: «Η Ελλάδα στο δρόμο προς τη νίκη»
- ΚΚΕ: «Το ΚΚΕ από το 1918 έως το 1926»
- ΚΚΕ: «Το ΚΚΕ. Επίσημα κείμενα»
- ΚΚΕ: «Θέσεις για την ιστορία του ΚΚΕ»
- Κ. Κόκκινος: «1942-1945. Τα χρόνια της κρίσης»
- Κ. Κολιγιάννης: «Λόγος στην 3ην Συνδιάσκεψη του ΚΚΕ»
- Ε. Μάγιερς: «Η Ελληνική περιπλοκή»
- Γ. Μανούκας: «Παιδομάζωμα»
- Ι. Μεταξάς: «Λόγοι»
- Χ. Μόλ: «Πώς εσώθη η Ελλάς»
- Β. Μπαρτζώτας: «Μερικά ζητήματα της ιστορίας του ΚΚΕ»
- Β. Μπαρτζώτας: «Η πολιτική των στελεχών μας στο ΚΚΕ»
- Μ. Μποστάντζόγλου: «Ο πόλεμος των νάνων»
- Γ. Παπανδρέου: «Πολιτικά Κείμενα»
- Ι. Πετσόπουλος: «Τα πραγματικά αίτια της διαγραφής μου από το ΚΚΕ»
- Ι. Πετσόπουλος: «Τα εθνικά ζητήματα και οι Έλληνες κομμουνιστές»